

Kabbit Savaiye Bhai Gurdas Teeka by Sant Sampuran Singh Part 2 Kabbit Savaiye 100-200

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਲਕ ਅਨੇਕ ਸੁਤ ਅਨਕ ਸੁਤਨ ਪੈ ਨ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਆਵਈ ।

Jaisay Maataa Pitaa Paalak Anayk Souta , Anak Soutan Pai N Taisay Hoi N
Aavaee ।

As parents bring up and care for many of their children yet whose children do not reciprocate the same way;

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਨੇਕ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਸੰਭਾਲ ਖਾਤਰਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰੰਤੂ ਪੁਤਰਾਂ ਪਾਸੋਂ

ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਔਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਭੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੧ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਹੈ ਸੁਤਨ ਕਉ ਤੈਸੇ ਨ ਸੁਤਨ ਚਿਤ ਚਾਹ ਉਪਜਾਵਈ ।

Jaisay Maataa Pitaa Chit Chaahat Hai Soutan Kau , Taisay N Soutan Chit
Chaah Oupajaavaee ।

As parents love their wards from the core of their hearts, the same intensity of love cannot be generated in the hearts of the children.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਪੇ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਬਚਿਟਾਂ ਨੂੰ ਲੋਚਦੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਹਨਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ

ਖਾਤਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਾਂ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਉਮਗਿਆ ਕਰਦੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੧ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੋਗਾਨੰਦ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੈ ਨ ਤੈਸੇ ਸੁਤ ਠਹਰਾਵਈ ।

Jaisay Maataa Pitaa Sout Soukh Doukh Sogaananda , Doukh Soukh Mai N
Taisay Sout Tthaharaavaee ।

As parents feel delighted on the happy occasions of their children and are distressed when they face tribulations, but the children do not feel the reciprocal intensity for their parents;

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਿਆਪਿਆਂ ਸੁਖ ਸਮੇਂ ਸੁਖੀ ਤੇ ਦੁਖ ਸਮੇਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ

ਆਨੰਦਵਾਨ ਤੇ ਸੋਗਾਤੁਰ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਰੰਗ ਨੂੰ

ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਯਾ ਕਰਦੇ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੧ ਪੰ. ੩

ਜੈਸੇ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਸਿਖਨੁ ਲੁਡਾਵੈ ਗੁਰ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰਸਿਖ ਨ ਹਿਤਾਵਈ ॥੧੦੧॥

Jaisay Man Bach Kram Sikhanu Ludaavai Gur , Taisay Gur Sayvaa Gursikh N Hitaavaee ॥101॥

As Satguru Ji pamper and cuddle the Sikhs with mind, words and deeds, similarly a Sikh cannot express in reciprocation these boons of Satguru Ji with equal intensity. (101)

ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕੇ ਲੁਡਾਵੈ ਲੁਡਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਮਨ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਤ ਚਿਤਾਰਦੇ ਹਨ, ਜੀਕੂੰ ਮੰਡੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹਿਤ ਪਾਲਯਾ, ਯਾ ਤੀਰਥ ਲੰਗਰ ਬਾਣੀ ਆਦਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਤਵਿਆ, ਤੇ ਬਾਣੀ ਕਰ ਕੇ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿਤ ਕਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਤਥਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉਪਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿ ਸਹਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਯਾ ਸਾਖਯਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਅਰ ਤਸੀਹਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਸਹਾਰਿਆ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀਆਂ ਅਰੁ ਹੋਰ ਪੂਰਬਲੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਸੂਲ ਪਾਲਨ ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਯਾਮਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜੋ ਕਾ ਤੋਂ ਨਿਬਾਹਨਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਯਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਚੈ ਤਾਤਪ੍ਰਯ ਕੀਹ ਕਿ ਜੀਕੂੰ ਵਿਹਾਰੀ ਮਾਪੇ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ਬੇ ਪ੍ਰਵਾਹੀ ਵਿਚ ਭੀ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਪਾਲਦੇ ਹਨ, ਤੀਕੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਰਥੀ ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੀ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੀ ਤਾਰਨਾ ਅਪਣਾ ਧਰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥101॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੧ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਕਛਪ ਧਰਿ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੈ ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤੁ ਨ ਲਗਾਵਈ ।

Jaisay Kachhap Dhari Dhiaan Saavadhaan Karai , Taisay Maataa Pitaa Preeti Soutu N Lagaavaee ।

Just as a she tortoise bears its young ones in sand and takes care of them till they are sufficiently capable of looking after themselves, such love and concern for parents cannot be the characteristic of a child.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਛਪ ਕਛੂ ਕੁੰਮੀ ਬਰੇਤੀ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਜੰਮਕੇ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪਣੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਤਯਾਰ ਬਰ ਤਯਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬੱਚੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਿਚ ਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਭਾਵ ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਧਿਆਨ ਫਿਕਰ ਤਾਂਘ ਵਿਚ ਐਡਾ ਲਿਆਯਾ ਕਰਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੨ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਕੂੰਜ ਪਰਪਕ ਕਰੈ ਤੈਸੇ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਤ ਪੈ ਨ ਬਨਿ ਆਵਈ।

Jaisay Simaran Kari Koonj Parapak Karai , Taiso Simarani Sout Pai N Bani
Aavaee I

Just as a crane teaches its young ones to fly and make them adept by flying many miles, a child cannot do for his parents.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਮਰਣ ਯਾਦ ਕਰ ਕਰ ਚਿਤਾਰ ਚਿਤਾਰ ਕੇ, ਕੂੰਜ ਅਪਣਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਪੱਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕੋਹਾਂ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦੀ ਚਿਤਵਣੀ ਨਹੀਂ ਸਰ ਐਂਦੀ ਭਾਵ ਬੱਚੇ ਐਂਡੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਖਵਰੇ ਕਿਥੇ ਹਨ ਤੇ ਕਦ ਮਿਲਣਗੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੨ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਗਊ ਬਛਰਾ ਕਉ ਦੁਗਧ ਪੀਆਇ ਪੇਖੈ ਤੈਸੇ ਬਛਰਾ ਨ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵਈ ।

Jaisay Gao Bachharaa Kau Dougadh Peeaai Pokhai , Taisay Bachharaa N
Gao Preeti Hitu Laavaee I

Just as a cow feeds her young one with her milk and brings him up, the young one cannot reciprocate with same feelings the love and affection for the cow.
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਊ ਅਪਣੇ ਵੱਢੇ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਆਲ ਪਿਆਲ ਕੇ ਪੇਖੈ ਪੇਖਦੀ ਪਾਲਦੀ ਹੈੳਕੂੰ ਵੱਢਾ ਮਾਂ ਦੇ ਵੱਗ ਨਾਲ ਚਰਣ ਚੁਗਣ ਗਿਆਂ ਓਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਿਚ ਹਿਤ ਨੇਹੁੰ ਲਗਾ ਕੇ ਬਿਹਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੨ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਤੈਸੇ ਕੈਸੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਰਾਵਈ ॥੧੦੨॥

Taisay Giaan Dhiaan Simaran Gursikh Prati , Taisay Kaisay Sikh Gur Sayvaa
Tthaharaavaee ॥102॥

As a True Guru blesses a Sikh and expresses his love by making him well versed in divine knowledge, contemplation and meditation on Lord's name, how can a devoted Sikh rise to the same level of dedication and devotion in the service of Guru? (102)

ਤੈਸੀ ਹੀ ਦਸ਼ਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਭੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਲਨ ਅਰੁ ਉਸ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗਵੇਣ ਤਥਾ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਦੀ ਯਾਦ ਸਿਮਰਣ ਵਿਚ ਪਰਚੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਅੰਗ ਪਾਲਦੇ ਹਨਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿੱਖ ਅਗੋਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਵਈ ਅਪਨੇ ਆਪਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਾਵਧਾਨ ਰੱਖ ਸਕਨ ਭਾਵ ਉਹ ਭੀ ਪਸੂਆਂ ਪੰਛੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਭਗਲ ਹੋ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਪਣੇ ਦੇ ਮਹੱਤ ਦੀ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ॥102॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੨ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸਰਵਨ ਕੀਨੀ ਸਿਖ ਬਿਰਲੇ ਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਠਹਰਾਵਈ ।

Jaisay Maat Pitaa Kayree Sayvaa Saravan Keenee , Sikh Biraloo Ee Gur Sayvaa Tthaharaavaee ।

A rare disciple would stay and serve his Guru just as noble Sarvan served his blind parents so dedicatedly.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਰਵਨ ਨੇ ਓੜਕ ਦੇ ਸਾਸਾਂ ਤਕ ਕੀਤੀ, ਐਹੋ ਜੇਹੀ ਸੇਵਾ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਸਰਬੰਸ ਅਰਪ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਟਾਵਾਂ ਟਾਵਾਂ ਸਿੱਖ ਹੀ ਅਪਣੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਠਹਿਰੋਂਦਾ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰਦਾ ਨਿਸਚੇ ਵਿਚ ਲਯੋਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੩ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਲਛਮਨ ਰਘੁਪਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤ ਮੈ ਕੋਟਿ ਮਯੇ ਕਾਹੂ ਗੁਰਭਾਈ ਬਨਿ ਆਵਈ ।

Jaisay Lachhman Raghoupati Bhaai Bhagat Mai , Koti Madhay Kaahoo Gurbhaaee Bani Aavaee ।

Some rare devotee would serve his Guru with so much love and devotion with which Lachhman served his brother Ram.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਛਮਨ ਨੇ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਅਪਨੇ ਭਾਇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦੀ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਰਮ ਭੰਡਾਂ ਮਯੇ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਭਾਈ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੋਂ ਅਪਨੇ ਗੁਰਭਾਈਆਂ ਉਪਰੋਂ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਵਾਰਣੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਐਹੋ ਜੇਹਾ ਸਰਬਣ ਆ ਸਕੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੩ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਰਨ ਬਰਨ ਸਰਬੰਗ ਰੰਗ ਬਿਰਲੇ ਬਿਬੇਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ ।

Jaisay Jal Baran Baran Sarabang Ranga , Biraloo Bibaykee Saadh Sangati Samaavaee ।

As water mixes with any colour to acquire the same hue; thus a rare Sikh contemplating and practising meditation merges into the holy gathering of Guru's devotees.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਜਲ ਬਰਨ ਬਰਨ' ਜਿਹਿ ਜਿਹਾ ਰੰਗ ਮਿਲੇ, 'ਸਰਬੰਗ ਰੰਗ' ਸਮੂਲਚਾ ਉਸੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਕੋਈ 'ਬਿਬੇਕੀ' ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਸਿੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬੰਗ ਸਰੂਪੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮਮਯ ਹੀ ਬਣ ਜਾਵੇ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੩ ਪੰ. ੩

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ਈਸ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕਾਹੂ ਅਲਖ ਲਖਾਵਈ ॥੧੦੩॥

Gur Sikh Sandhi Milay Bees Ikees Eesa , Pooran Kripaa Kai Kaahoo Alakh
Lakhaavaee ॥103॥

On meeting the Guru and receiving the blessings of initiation from him, a Sikh surely reaches and realises God to become one with Him. Thus a True Guru showers his beneficence on a rare Sikh and lifts him to the divine level of supreme consciousness. (103)

ਜਿਸ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰੁ ਸਿਖ ਦੀ ਸੰਧੀ ਮਿਲ ਕੇ ਬੀਸ ਲੇਕ ਤੇ ਇਕ ਈਸ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਛੋੜ ਗਿਆਂ ਈਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਅਰੁ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤੀ ਸਰੀਰ ਤਯਾਗਨ ਉਪ੍ਰੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਲਖ ਭਾਵ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਖਤਾ ਕਰਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥103॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੩ ਪੰ. ੪

ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਸਮ ਲੋਸਟ ਕਨਿਕ ਤਾ ਕੈ ਸ੍ਵਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮਸਰਿ ਜਾਨੀਐ ।

Lochan Dhiaan Sam Losat Kanik Taa Kai , Sravan Ousatati Nindaa Samasari
Jaaneeai ।

For a devoted Sikh of the Guru, a lump of earth and gold are equal in value. Thus, praise and slander for him are the same.

ਤਾ ਕੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ, ਲੋਚਨ ਨੇਤ੍ਰ ਲੋਸਟ ਲੋਹੇ ਵਾ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਲੇ ਤਥਾ ਕਨਿਕ ਸੇਨੇ ਨੂੰ ਸਮ ਧਿਆਨ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਿਗ੍ਰਾ ਵਿਚ ਲਿਆਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰੁ ਸ੍ਵਨ ਕੰਨ ਉਸਤਤਿ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਸਮਸਰ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਮਿੱਟੀ ਯਾ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਤੱਕਕੇ ਜੀਕੂ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੀਂਦੇ, ਪਰ ਸੇਨੇ ਨੂੰ ਤੱਕਕੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅੱਖ ਕਦਾਚਿੱਤ ਲਲਚੈਨੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਯਾ ਕਰਦੀ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਨੇ, ਵਰਗੇ ਵਡਮੁੱਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਤੱਕਕੇ ਅੱਖ ਵਿਚ ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਕਰਦਾਤੇ ਜੀਕੂ ਉਸਤਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣ ਕੇ ਭੀ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੪ ਪੰ. ੧

ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਸਮ ਤੁਲਿ ਤਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Naasakaa Sougandh Biragandh Sam Tuli Taa Kai , Ridai Mitr Satr Samasari
Ounamaaneeai ।

For that devoted Sikh, both fragrance and foul smell means nothing. So he treats both friend and foe alike.

ਨਾਸਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਖੇ ਸੁਗੰਧ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਅਰੁ ਬਿਰਗੰਧ ਦੁਰਗੰਧੀ ਵਾਨ ਪਦਾਰਥ ਸਮ, ਤੁਲ ਇਕੇ ਜੇਹੇ ਹੀ ਤੁਲਯਾ ਕਰਦੇ ਭਾਸਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਡਿਠਿਆਂ ਜੀਕ੍ਰੁੰ ਹਰਖ ਉਪਜਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੀਕ੍ਰੁੰ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਭੀ ਸਮਸਰ ਓਸੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਉਨਮਾਨੀਐ ਫੁਰਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੪ ਪੰ. ੨

ਰਸਨ ਸੁਆਦ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਮਾਨਿ ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਸਪਰਸ ਜਲ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੀਐ ।

Rasan Suaad Bikh Anmritu Samaani Taa Kai , Kar Saporas Jal Agani
Samaaneeai ।

For him the taste of poison is not different from that of nectar. He feels the touch of water and fire alike.

ਤਾ ਕੈ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਉਪਰ ਬਿਖ ਕੌੜੇ ਅਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿੱਠੇ ਦਾ ਸ੍ਰਾਦ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ਉਪਜਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜੀਕ੍ਰੁੰ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਚੱਖਦੀ ਹੋਈ ਰਸਨਾ ਸਭ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਖੇੜਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੀਕ੍ਰੁੰ ਹੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਦੇ ਕੌੜੇ ਸ੍ਰਾਦ ਵਿਚ ਵਰਤਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਯਾ ਨੱਕ ਉਪਰ ਮਰੇੜ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੪ ਪੰ. ੩

ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਸਰਿ ਬਿਆਪੈ ਨ ਹਰਖ ਸੇਗੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀਐ ॥੧੦੪॥

Doukh Soukh Samasari Biaapai N Harakh Sogu , Jeevan Moukati Gati Satigur
Giaaneeai ॥104॥

He treats comforts and distresses alike. These two emotions do not influence him. By the benign and magnificence of a True Guru, who has blessed him with Naam, he achieves emancipation while living a house-holder's life. (104)

ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁੱਖ ਔਰ ਸੁਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭੀ ਉਹ ਸਮਸਰ ਇੱਕੋ ਜੇਹੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਰਖ ਸੇਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਿਆਪ ਪੇਹ ਸਕਦਾ ਬਸ ਆਹ ਕੁਝ ਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਦਸਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਗਿਆਨ ਬਖਸ਼ਕੇ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। 104 ॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੪ ਪੰ. ੪

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗਹੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ।

Charan Sarani Gahay Nij Ghari Mai Nivaasa , Aasaa Manasaa Dakat Anat N
Dhaavaee ।

In the refuge of a True Guru, a devoted Sikh resides in higher spiritual plane. All his expectations and desires vanish and his mind does not waver any more. ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਉਕਤ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਸਰਣਗ੍ਰਹਣ ਕਰੇ ਭਾਵ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਚਿੱਤ ਦੀ ਇਸਥਿਤ ਯਾ ਲਗਾਉ ਨਿਜ ਘਰ ਮੈ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਇਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰੁ ਆਸਾਂ ਉਮੈਦਾਂ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਿੱਤ ਗਲੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਮਨਸਾ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਜੇ ਅੰਦਰ ਨਿਤ ਨਵੀਆਂ ਜਾਗਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਦੀਆਂ ਥਕਿਤ ਹੋ ਹੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰੁ ਹੁਣ 'ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ' ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦੇਸ ਆਦਿ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਦੌੜਿਆ ਕਰਦਾ, ਭਾਵ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਨੂੰ ਧਾਰ ਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੫ ਪੰ. ੧

ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਆਨ ਧਿਆਨ ਮੈ ਰਹਤ ਹੋਇ ਸਿਮਰਨ ਆਨ ਸਿਮਰਨ ਬਿਸਰਾਵਈ ।

Darasan Maatr Aan Dhiaan Mai Rahat Hoi , Simaran Aan Simaran Bisaraavaee
।

By the glimpse of True Guru, a devoted Sikh seeks not audience with anyone else. He rids himself of all other remembrances.

ਐਸੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਿੱਖ ਦੇ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰ ਕੀਤਿਆਂ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕਰਣਹਾਰਾ ਹੋਰਨਾਂ ਧਿਆਨਾਂ ਤਕਨੀਆਂ ਤਾਂਘਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਹਿਤ ਬਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਸਿਮਰਨ ਯਾਦ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਯਾਦਾਂ ਬਿਸਰਾਵਈ ਵਿਸਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਾਰੀ ਚਿਤਵਨੀਆਂ ਸੁਤੇ ਹੀ ਬੰਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੫ ਪੰ. ੨

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੇਨਿ ਬ੍ਰਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨ ਕਹਿ ਆਵਈ ।

Sabad Surati Moni Brat Kau Praapati Hoi , Praym Ras Akad Kadaa N Kahi
Aavaee ।

By engrossing his mind in the divine word (of Guru), he becomes bereft of all other thoughts. (He gives up all other futile talks). Thus his love for his Lord is beyond description.

ਸਬਦ ਬੋਲਨੇ ਬਾਈ ਤੇ ਸੁਣਨੇ ਕੰਨ ਦੇਨੋਂ ਹੀ ਐਸੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਿੱਖ ਦੇ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਮੇਨ ਬ੍ਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨਚੁੱਪ ਸਾਧ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਬਕਵਾਸ ਦੀ ਵਾਦੀ ਬਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰਸ ਸ੍ਰਾਦ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਔਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਰੂਪ ਹੋ ਕਹਿਣੇ ਵਿਚ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੫ ਪੰ. ੩

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਵਈ ॥੧੦੫॥

Kinchat Kataachh Kripaa Param Nidhaan Daana , Paramadabhout Gati Ati
Bisamaavaee ॥105॥

By a momentary glimpse of the True Guru, one attains invaluable treasure of His name. The state of such a person is amazing and a cause of surprise for the beholder. (105)

ਤੇ ਜਦ ਉਹ ਕਿੰਚਤ ਭਰ ਥੋੜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਤੱਕ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖੜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨੇ ਪਰਮ ਨਿਧੀਆਂ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਰਮ ਅਦਭੁਤ ਦਸ਼ਾ ਅੰਦਰ ਆਣ ਵਰਤਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲੈਣਾ ਭੀ ਅਤਿ ਬਿਸਮਾਵਈ ਅਤਜੰਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਅਚਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥105॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੫ ਪੰ. ੪

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੇਇ ਗੁਰਦਾਸੁ ਹੇਇ ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ ।

Sabad Surati Aapaa Khoi Gurdaasu Hoi , Baratai Baratamaani Gur Oupadays
Kai ।

Shedding away the mine and - thine differentiation by the union of mind and divine word, one becomes a humble slave of the Guru. He makes his present a success by perpetual contemplation on His name.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਉਪਦੇਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਸੁ+ਰਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦ੍ਰਿੜ ਲਗਨ ਲਗਾ ਕੇ, ਏਨਾਂ ਨੇ ਆਪਾ ਖੇਇ ਗੁਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੂਖਮ ਸਥੂਲ ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਗੁਰਦਾਸ ਹੇਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਾਸ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਯੋਕਿ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਸ ਯਾ ਸੇਵਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਉਂ ਦੇ ਹੋਕੇ: ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੈਸੀ ਬਰਤਮਾਨ ਹੋਣਹਾਰ ਆਣ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਖੇ ਵਰਤੈ ਵਰਤਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੬ ਪੰ. ੧

ਹੇਨਹਾਰ ਹੇਈ ਜੇਈ ਜੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਭਲੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪਰਵੇਸ ਕੈ ।

Honahaar Hoe Joe Joe Soee Soee Bhalo , Pooran Braham Giaan Dhiaan
Paravays Kai ।

With his mind focused on the name of the Lord; living life according to Guru's teachings, he accepts all happenings as divine Will and blessings.

ਇਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਸੰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਰਬ ਠੈਰ ਰਮਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ਇਕ ਇਸੇ ਮਾਤ੍ਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਲਿਵਲੀਨ ਹੋ ਕੇ ਐਉਂ ਪੱਕਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਈ ਜੇਈ ਹੋਣਹਾਰ ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਹੋਣਹਾਰ ਅਵਸਯ ਵਰਤਨਹਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਯਾ ਭਾਣਾ ਵਰਤੇ, ਸੇਈ ਸੇਈ ਭਲੇ ਹੋਇ ਉਹੇ ਓਹੇ ਹੀ ਭਲਾ ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੬ ਪੰ. ੨

ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਿਕ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸ ਕੈ ।

Naam Nihakaam Dhaam Sahaj Soubhaai Chaai , Praym Ras Rasik Hui Anmrat
Avays Kai ।

A devotee living life of a householder, engrossed, in meditation of Lord's name and seized in His love ever enjoys the elixir of His name.

ਬਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰਬਕ ਵਰਤਦਿਆਂ ਕਾਮਨਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਸਕਾਮ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਪਦ ਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਓਸ ਧਾਮ ਪਦ ਵਿਖੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਚਾਉ ਉਮੰਗ ਸਿੱਕ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮ੍ਰਿਤਜੂ ਰਹਿਤ ਅਮਰ ਦਸਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅਨਭਉ ਰਸ ਦੇ ਰਸੀਏ ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੬ ਪੰ. ੩

ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਈ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਕੈ ॥੧੦੬॥

Satiroop Satinaam Satigur Giaan Dhiaana , Pooran Sarabamaee Aadi Kau
Adays Kai ॥106॥

Such a slave of the Guru who by focusing his mind in the Lord regards the indestructible and ever stable Lord permeated in every speck, salutes and pays his obeisance to the force who is the cause of all beginnings. (106)

ਤਾਤਪਰਯ ਇਹ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰੂਪ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਦਾ ਗਿਆਨ ਓਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਮਗਨ, ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਮਈ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਕੈ ਜੋ ਸਭ ਦੀ ਆਦਿ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਸਰਬ ਸਰੂਪੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਬਸ ਓਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਨੇ ਆਦੇਸ ਬੰਦਨਾ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥106॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੬ ਪੰ. ੪

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੇਇ ਗੁਰਦਾਸੁ ਹੋਇ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰਤ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੀ ।

Sabad Surati Aapaa Khoi Gurdaasu Hoi , Baal Budhi Sudhi N Karat Moh Droh
Kee ।

One becomes true disciple only by getting the divine word of Guru absorbed in the mind and becoming a humble slave of the Guru. For virtually a possessor of the child-like wisdom, he is free of deceit and infatuations.

ਸ਼ਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਇਸਥਿਤ ਕਰ ਟਿਕਾ ਕੇ ਆਪਾ ਖੇ ਸਿੱਟਿਆ ਗੁਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਾਸ ਸੇਵਕ ਬਣਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਸ ਬਣਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਧਿ, ਬਾਲਾਂ ਵਾਕੂ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜੀਕੂ ਬਾਲਕ ਭੇਲੇ ਭਾ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਅਸਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਯਾ ਛਲੀਆ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਲਾਨ ਵਲਾ ਧੋਖੇ ਭਰਿਆ ਤੀਕੂੰ ਹੀ ਉਹ ਮੋਹ ਦੇਹ ਕੀ ਸੁਧ ਨ ਕਰਤ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ਤੇ ਦੇਹ ਛਲ ਕਪਟ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਭਾਵ ਬੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੭ ਪੰ. ੧

ਸ੍ਰਵਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਮ ਤੁਲ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੋਚਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਕੰਚਨ ਅਉ ਲੋਹ ਕੀ ।

Sravan Ousatati Nindaa Sam Tul Surati Liva , Lochan Dhiaan Liv Kanchan Au Loh Kee ।

Since his consciousness is engrossed in the name of the Lord; he is least affected by praise or rejection.

ਕੰਨ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣ ਕੇ ਸ੍ਰਵਨ ਅੰਦਰਲੀ ਲਿਵ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਮ ਤੁਲ ਸਮ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਹੀ ਤੇਲਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਜਿਹਾ ਉਸਤਤਿ ਸੁਣ ਕੇ ਦਿਲ ਖਿੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਰਝਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਐਸੀ ਹੀ ਲਿਵ ਨਤਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਕੰਚਨ ਲੋਹੇ ਉਪਰ ਪੈਣ ਤੇ ਇਕ ਸਮ ਰਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੭ ਪੰ. ੨

ਨਾਸਕਾ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਸਮਸਰਿ ਤਾ ਕੈ ਜਿਹਬਾ ਸਮਾਨਿ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਬੋਹ ਕੀ ।

Naasakaa Sougandh Biragandh Samasari Taa Kai , Jihabaa Samaani Bikh Anmrit N Boh Kee ।

Fragrance and foul smell, poison or elixir are the same for him, because his (devotee's) conscious is absorbed in Him.

ਨਾਸਾਂ ਨੱਕ ਸੁਗੰਧੀ ਵਿਖੇ ਵਰਤ ਕੇ ਜੀਕੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੀਕੂੰ ਹੀ ਬਿਰਗੰਧ ਭੈੜੀ ਗੰਧ ਦੁਰਗੰਧ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਮਸਰਿ ਤਾ ਕੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਤਾਂਈ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਦਸਾ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹਬਾ ਸਮਾਨ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਬੋਹ ਕੀ ਬਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌੜੇ ਮਿਠੇ ਆਦਿ ਸ੍ਰਾਦੀ ਵਿਖੇ ਜਿਹਬਾ ਭੀ ਸਮ ਭਾਵ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਮੁਕਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ ਤੇ ਅਮੁਕਾ ਕੌੜਾ ਹੈ ਇਸ ਭਾਂਤ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੀ ਗੰਧ ਭੀ ਨਹੀਂ ਫੁਰਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੭ ਪੰ. ੩

ਕਰ ਚਰ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਅਪਥ ਪਥ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਸਮ ਉਕਤਿ ਨ ਦੇਹ ਕੀ ॥੧੦੭॥

Kar Char Karam Akaram Apad Pada , Kirati Birati Sam Oukati N Droh Kee

॥107॥

He remains stable and uniform even if he uses his hands in good or indifferent deeds; or treads path not worthy of appreciation. Such a devotee never harbours any feeling of deceit, falsehood or ill deeds. (107)

ਕਰ ਚਰ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਅਪਥ ਪਥ ਕਰ ਹੱਥ ਕਰਣੇ ਜੇਗ ਅਰ ਅਕਰਣੇ ਜੇਗ ਵਿਖੇ ਅਥਵਾ ਕੰਮ ਕਾਰ

ਕਰਦਿਆਂ ਯਾ ਵਿਹਲੀ ਹਾਲਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਅਕ੍ਰਿਯਾ ਵਿਖੇ ਵਰਤਦਿਆਂ ਤੇ ਚਰ ਚਰਣ ਅਪਥ ਰਾਹੋਂ ਵਾਟੋਂ ਰਹਿਤ ਕੁਮਾਰਗੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਖੇ ਅਰੁ ਪਥ ਸੁਮਾਰਗ ਵਿਚ ਪਏ ਭਾਵ ਤੁਰਦਿਆਂ ਫਿਰਦਿਆਂ ਯਾ ਬੈਠਿਆਂ ਸਮ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰੁ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਿਰਤ ਬਿਰਤ ਜੀਵਿਕਾ ਸਬੰਧੀ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਕਤਿ ਬਾਣੀ ਦਲੀਲ ਸਮ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾਕਿ ਕਦੀ ਦ੍ਰੋਹ ਕੀ ਠੱਗੀ ਵਾਲੀ ॥107॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੭ ਪੰ. ੪

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾ ਖੇਇ ਗੁਰਦਾਸੁ ਹੇਇ ਸਰਬ ਮੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ।

Sabad Surati Aapaa Khoi Gurdaasu Hoi , Sarab Mai Pooran Brahamu Kari
Maaneeai ।

By contemplating and absorbing oneself in the name obtained by the blessings of a True Guru, and shedding the feelings of mine and his, one becomes a servant of the Guru. Such a servant acknowledges the presence of one Lord everywhere.

ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਨੂੰ ਜੇੜ ਕੇ ਆਪਾ ਖੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਾਸ ਬਣੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾਸਾਭਾਵ ਕਾਰਣ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਮਨਨ ਕਰੀਦਾ ਹੈ। ਅਥਵਾ ਸਰਬ ਮਈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਮਈ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਔਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੮ ਪੰ. ੧

ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਮਾਲਾ ਸੂਤ੍ਰ ਗੋਰਸ ਗੋਬੰਸ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਪਹਚਾਨੀਐ ।

Kaasat Agani Maalaa Sootr Goras Gobansa , Ayk Au Anayk Ko Bibayk
Pahachaaneeai ।

As the same fire exists in all the woods, different beads are arranged in the same thread; as all shades and species of cows yield milk of the same colour; similarly the slave of True Guru achieves the wisdom and knowledge of the presence of one Lord in a

ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਕਾਠ ਵਿਖੇ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਅਗਨੀ ਰਮੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੇ ਮਾਲਾ ਦਾਣਿਆਂ ਵਿਖੇ ਸੂਤ੍ਰ ਤਾਰੇ ਦੀ ਇਕੋ ਤਾਰ ਅਤੇ ਗੋਬੰਸ ਨਾਨਾ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਗਊਆਂ ਵਿਖੇ ਇਕੋ ਹੀ ਰੰਗ ਰੂਪ ਤੇ ਸ੍ਰਾਦ ਵਾਲਾ ਗੋਰਸ ਦੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਖੇ ਇਕੋ ਹੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਭਾਸ ਰਹੇ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਪਛਾਣ ਹੋ ਔਂਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੮ ਪੰ. ੨

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਵਨ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਅਨੇਕ ਸੇਤ੍ਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੇਲੈ ਮਨ ਮੈਕ ਉਰ ਆਨੀਐ ।

Lochan Sravan Moukh Naasakaa Anayk Sotra , Daykhai Sounai Bolai Man Maik
Ur Aaneeai I

As all that is seen by the eyes, heard by the ears and said by the tongue
reaches the mind, similarly the slave of the Guru sees one Lord residing in all
beings and lodges Him in his mind.

ਨੇਤ੍ਰਾਂ, ਕੰਨਾਂ, ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਨਾਸਾਂ ਆਦਿ ਅਨੇਕਾਂ ਸ੍ਰੋਤਰਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਖੇ ਜਿਹੜਾ ਦੇਖਦਾ ਸੁਣਦਾ,
ਬੋਲਦਾ ਵਾ ਰਸ ਆਦਿ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਭੀ ਮੇਕ ਮਿਲਿਆ ਹੋਯਾ ਸੰਪੂਰਣ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ
ਦਾ ਆਸਰਾ ਸਰੂਪ ਇਕ ਚੈਤੰਨ ਤੱਤ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਉਹ ਆਨੀਐ ਰਿਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਈਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੮ ਪੰ. ੩

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧ ਮਿਲੇ ਸੇਹੰ ਸੋਹੀ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਤ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ॥੧੦੮॥

Gur Sikh Sandh Milay Sohan Sohee Aoti Poti , Jotee Joti Milat Jotee Saroop
Jaaneeai ॥108॥

The union of a Sikh with his Guru makes him utter Lord's name repeatedly and
enjoins in Him like warp and weft. When his light merges with light eternal, he
too acquires the form of light divine. (108)

ਸਿਧਾਂਤ ਕੀਹ ਕਿ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਿਲਿਆਂ ਸੇਹੰ ਸੋਈ ਸੇ ਉਹ ਹੰ ਮੈਂ ਤੇ ਸੇ ਉਹੀ ਈ ਇਹ ਜਗਤ ਇਉਂ
ਜੀਵ ਜਗਤ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਅਰੁ ਕਪੜੇ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੂਤਰ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਓਤ ਪੇਤ ਰਮੇ ਹੋਣ ਵਤ ਜੇਤੀ
ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਜੇਤਿ ਦੇ ਮਿਲਿਆਂ, ਕੇਵਲ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਹੀ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪਾ ਜਾਨਣ ਵਿਚ ਆਯਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ॥108॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੮ ਪੰ. ੪

ਗਾਂਡਾ ਮੈ ਮਿਠਾਸੁ ਤਾਸ ਛਿਲਕਾ ਨ ਲੀਓ ਜਾਇ ਦਾਰਮ ਅਉ ਦਾਖ ਬਿਖੇ ਬੀਜੁ ਗਹਿ ਡਾਰੀਐ ।

Gaandaa Mai Mitthaasu Taas Chhilakaa N Leeao Jaai , Daaram Au Daakh
Bikhai Beeju Gahi Daareeai I

As the sweet juice of the sugarcane is taken and the cane is discarded; as the
seeds in pomegranate and grapes are discarded;

ਗਾਂਡਾ ਮੈਂ ਮਿਠਾਸ ਗੰਨੇ ਵਿਚ ਮਿੱਠਤ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਰਬੰਗ ਸਮੂਲਚਾ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸੇ ਕਰ
ਕੇ ਓਸ ਦਾ ਛਿਲਕਾ ਨਿਰਸ ਹੋਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਚੂਸਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਐਸਾ ਹੀ ਦਾਰਮ ਅਨਾਰ ਤੇ ਦਾਖ ਅੰਗੂਰ
ਸੰਗੀ ਵਿਚੋਂ ਬੀ ਨੂੰ ਗਹਿ ਡਾਰੀਐ ਫੜ ਕੇ ਪਰੇ ਸਿੱਟੀਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੯ ਪੰ. ੧

ਆਂਬ ਖਿਰਨੀ ਛਹਾਰਾ ਮਾਝ ਗੁਠਲੀ ਕਠੇਰ ਖਰਬੂਜਾ ਅਉ ਕਲੀਦਾ ਸਜਲ ਬਿਕਾਰੀਐ ।

Aanb Khiranee Chhahaaraa Maajh Gouthalee Katthora , Kharaboojaa Au
Kaleedaa Sajal Bikaareeai |

Mango, dates have their endocarps hard; melon and watermelons though sweet
release water and become unworthy of consumption very soon;

ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਅੰਬ ਤੇ ਖਿਰਣੀ ਅਰੁ ਛੁਹਾਰੇ ਮਿੱਠੇ ਫਲ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਠੋਰ ਗੁਠਲੀ ਗਿਟਕ ਦੇਖ ਰੂਪ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਖਰਬੂਜਾ ਅਤੇ ਕਲੀਦਾ ਤਰਬੂਜ ਹਦਵਾਣਾ ਭੀ ਮਿੱਠੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਜਲ ਪਾਣੀ ਛੱਡ ਜਾਣ ਤਾਂ
ਬਿਕਾਰੀਐ ਵਿਗਾੜ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੯ ਪੰ. ੨

ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਮੈ ਮਲੀਨ ਸਮੈ ਪਾਇ ਸਫਲ ਹੁਇ ਰਸ ਬਸ ਭਏ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀਐ |

Madhu Maakhee Mai Maleen Samai Paai Sadhal Hui , Ras Bas Bhaay Nahee
Trisanaa Nivaareeai |

The honey when cleaned of the bees and the wax become hard to give up eating
it;

ਇਵੇਂ ਹੀ ਫੇਰ ਸਮੂਹ ਮਿਠੇ ਰਸ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਮੈਂ ਮਾਖਯੋ ਸ਼ਹਿਦ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿਚ ਮਲੀਨਤਾ
ਮੈਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਣ ਤੇ, ਸਫਲ ਹੋਇ ਖਾਣ ਦੇ ਲੈਕ ਬਣਿਆ ਕਦਾ ਹੈ। 'ਰਸ
ਬਸਿ ਭਏ' ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇ ਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ' ਇਸ ਦੇ ਸ੍ਰਾਦ ਦਾ ਚਸਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਪਯਾਸ ਨਹੀਂ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੯ ਪੰ. ੩

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀਐ ||੧੦੯||

Sree Gur Sabad Ras Anmrit Nidhaan Paana , Gursikh Saadhasangi Janamu
Savaareeai ||109||

Similarly a Sikh of the Guru, relishes the elixir-like Naam in the company of holy
men and makes his life a success. (109)

ਇਸ ਭਾਂਤ ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਮਿੱਠਤ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਜਿਥੇ ਮਿੱਠਤ ਦਾ
ਮਿੱਠਤਪਣਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ' ਪਾਨ ਛਕ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦ੍ਵਾਰੇ ਜਨਮ
ਹੀ ਸੁਆਰ ਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ||109||

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੦੯ ਪੰ. ੪

ਸਲਿਲ ਮੈ ਧਰਨਿ ਧਰਨਿ ਮੈ ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਅਨਰੂਪ ਕੈ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ |

Salil Mai Dharani Dharani Mai Salil Jaisay , Koop Anaroop Kai Bimal Jal

Chhaaay Hai I

As there is land in water and water inside Earth, like a well that is dug up to obtain neat and cold water;

ਸਲਿਲ ਮੈ ਧਰਨਿ ਧਰਨਿ ਮੈ ਸਲਿਲ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਵਿਖੇ ਜਲ ਦੇ ਆਸਰੇ ਧਰਤੀ ਹੈ ਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਜਲ ਹੀ ਜਲ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮਾਨੋ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਜਲ ਹੈ ਇਹ ਗੱਲ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਰੂਪ ਅਨਰੂਪ ਕੇ ਖੂਹ ਦੇ ਸਦਰਸ਼ ਕੀਤਿਆਂ ਭਾਵ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਪੱਟਿਆਂ ਹੀ ਬਿਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਛਾਏ ਪਸਰਿਆ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੦ ਪੰ. ੧

ਤਾਹੀ ਜਲ ਮਾਟੀ ਕੇ ਬਨਾਈ ਘਟਿਕਾ ਅਨੇਕ ਏਕੈ ਜਲੁ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿਕਾ ਸਮਾਏ ਹੈ ।

Taahee Jal Maatee Kai Banaaee Ghatikaa Anayka , Aykai Jalu Ghat Ghat Ghatikaa Samaaay Hai I

The same water and earth are used for making pots and pitchers and all of them contain the same type of water.

ਅਤੇ ਉਪ੍ਰੰਤ ਤਾਹੀ ਤਿਸੀ ਹੀ ਉਸੇ ਹੀ ਜਲ ਮਾਟੀ ਕੇ ਜਲ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਵਿਚ ਗੋ ਕੇ ਇਕ ਤੋਂ ਦੋ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇੱਕ ਕਰ ਕੇਬਣਾਈ ਦੀਆਂ ਹਨ ਘਟਿਕਾ ਘੜੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਪਰ ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਤੱਕੀਏ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਪਾਣੀ ਹੀ ਜੇ ਘੜੇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਸੀ ਓਨਾਂ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿਕਾ ਮੈ ਸਮਾਏ ਹੈ ਘੜਿਆਂ ਮਟਕਿਆਂ ਅਰੁ ਘੜੀਆਂ ਵਿਚ ਨਜਾਰਾ ਨਜਾਰਾ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੦ ਪੰ. ੨

ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਘਟਿਕਾ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੇ ਦੇਖੀਅਤ ਪੇਖੀਅਤ ਆਪਾ ਆਪੁ ਆਨ ਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈ ।

Jaahee Jaahee Ghatikaa Mai Drisatee Kai Daykheeata , Paykheeat Aapaa Apu Aan N Dikhaaay Hai I

Whichever pot or pitcher one looks into, one would see the same image in it, and nothing else is seen,

ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਜਿਸ ਘੜੀ ਵਿਚ ਨਿਗ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਪਸਾਰ ਕੇ 'ਦੇਖੀਅਤ' ਦੇਖੀਦਾ ਹੈ, 'ਪੇਖੀਅਤ ਆਪਾ ਆਪੁ' ਤੱਕਨ ਵਿਚ ਔਂਦਾ ਹੈ ਆਪ ਜਲ ਹੀ ਆਪ ਜਲ, 'ਆਨ ਨ ਦਿਖਾਏ ਹੈ' ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਦਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਭਾਵ ਜਲ ਵਿਚੋਂ ਧਰਤੀ ਉਪਜਨ ਸਮਾਨ ਚੈਤੰਨਜ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਚੈਤੰਨ ਪੁਰਖ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇਸਥਿਤ ਹੋ, ਜਦ ਮੁੜ ਉਕਤ ਚੈਤੰਨ ਪੁਰਖ ਅਪਣੇ ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਘੜੇ ਘੜੀਆਂ ਸਮਾਨ ਅਨੰਤ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਹੋ ਭਾਸਦੀ ਹੈ, ਅਰੁ ਐਸੀਆਂ ਅਨੰਤ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਉਪਾਧੀਆਂ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕਰ ਚੈਤੰਨ ਸੱਤਾ ਅਨੰਤ ਸਰੂਪੀ ਹੋ ਭਾਸਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਗਿਆਨ ਬਿਬੇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦ੍ਰਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਸ ਸਭ ਦਾ ਆਪਾ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਵਿਖੇ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਦੂਸਰਾ ਕੁਛ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਕਰਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੦ ਪੰ. ੩

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਏ ਹੈ ॥੧੧੦॥

Pooran Braham Gur Aykankaar Kay Akaara , Braham Bibayk Ayk Tayk
Tthaharaaay Hai ॥110॥

Similarly the complete God pervades in the form of a-Guru and appear in the hearts of Sikhs (as was the case of image in various water-filled pots and pitchers). (110)

ਬੱਸ ਇਹ ਵੀਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਏਕੰਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਗਿਆਨ ਦ੍ਵਾਰੇ ਕੇ ਅਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਇਸੇ ਹੀ ਇਕ ਵਿਖੇ ਏਕ ਠਹਿਰਾਏ ਹੈ ਏਕ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਟਿਕਾ ਦਿੰਦੇ ਇਸਥਿਤੀ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ॥110॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੦ ਪੰ. ੪

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਏਕ ਪੈਡਾ ਜਾਇ ਚਲ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਟਿ ਪੈਡਾ ਆਗੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ ।

Charan Sarani Gur Ayk Paidaa Jaai Chala , Satigur Koti Paidaa Aagay Hoi Layt
Hai ।

A disciple who walks one step towards Guru to take his refuge and goes to him with devotion and humility, Guru advances to receive him (devotee) by taking million steps.

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਏਕ ਪੈਡਾ ਇਕ ਕਦਮ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਰ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਟਿ ਪੈਡਾ ਆਗੇ ਹੋਇ ਲੇਤ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਕ ਪਿਛੇ ਕ੍ਰੋੜ ਕਦਮ ਆਪ ਤੁਰਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਅਗੇ ਹੋ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੧ ਪੰ. ੧

ਏਕ ਬਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਤਾਹਿ ਬਾਰੰਬਾਰ ਗੁਰ ਹੇਤ ਹੈ ।

Ayk Baar Satigur Mantr Simaran Maatra , Simaran Taahi Baaranbaar Gur Hayt
Hai ।

He who unites with the Lord by remembering the incantation of the Guru even once, the True Guru remembers him millions of time.

ਅਠਾਂ ਪਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਵਾ ਆਯੂ ਭਰ ਵਿਖੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਮਰਨ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਤਾਹਿ ਹੇਤ ਤਿਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਯਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਿਤ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਰੰਬਾਰ ਸਿਮਰਨ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੧ ਪੰ. ੨

ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਕਉਡੀ ਅਗ੍ਭਾਗਿ ਰਾਖੈ ਤਾਹਿ ਗੁਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤ ਹੈ ।

Bhaavaneeh Bhagati Bhaai Kaudee Agrabhaagi Raakhai , Taahi Gur Sarab
Nidhaan Daan Dayt Hai ।

He who makes an offering of even a shell before the True Guru with loving worship and faith, the True Guru blesses him with the countless treasures of invaluable wealth that is Naam.

ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਾਵ ਭਗਤੀ ਭਰੀ ਭੋਈ ਸਰਧਾ ਨਾਲ ਅਗ੍ਭਾਗ ਕਉਡੀ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਕਉਡੀ ਭੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸ ਦੇ ਤਾਂਈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸਮੂਹ ਨਿਧੀਆਂ ਵਾ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਐਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੧ ਪੰ. ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੇਧਿ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੈ ॥੧੧੧॥

Satigur Daiaa Nidhi Mahimaa Agaadhi Bodhi , Namonamonomonamoyt
Nayt Nayt Hai ॥111॥

The True Guru is a repository of compassion that is beyond description and understanding. Therefore myriad salutations to Him because there is no one else like Him. (111)

ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਯਾ ਦੇ ਨਿਧਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹਨ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਬੇਧ ਅਗਾਧ ਅਥਾਹ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਹੈ ਆਤਮਾ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਯੋਂਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਹਨ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪ੍ਰਤਗਗਯਾ ਕਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ॥111॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੧ ਪੰ. ੪

ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਉਨਮਨ ਉਨਮਤ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ।

Praym Ras Anmrit Nidhaan Paan Pooran Hui , Ounaman Ounamat Bisam
Bisvaas Hai ।

When a devotee meditating on His name is satiated with the drinking of loving nectar of Lord's name, he (devotee) enjoys supernatural ecstatic feeling in higher spiritual planes.

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨੂੰ ਪਾਨ ਕਰ ਕੇ ਪੀ ਕੇ ਜੇ ਪੂਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਉਨਮਨੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਉਨਮੱਤ ਮਗਨ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸ

ਭਰੋਸਾ ਨਿਸਚਾ ਬਿਸਮ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੨ ਪੰ. ੧

ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਅਨਿਕ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਉਪ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ।

Aatam Tarang Bahu Rang Ang Ang Chhabi , Anik Anoop Roop Oop Ko Pragaas Hai ।

With multi-coloured waves of spiritual thoughts growing in his (devotee) mind, every part of his body conveys the glory of the Lord by emittance of strange and unique radiance.

ਆਤਮ ਤਰੰਗ ਬਹੁ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਆਤਮ ਤਰੰਗਾਂ ਆਤਮਿਕ ਮੌਜਾਂ ਹੁਲਾਰੇ ਵਾ ਚਮਤਕਾਰ ਅੰਦਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਅਨਿਕ ਅਨੂਭ ਰੂਪ ਉਪ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਭਾਵ ਓਨਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਜਬ ਅਜੈਬ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋ ਦਮਕਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੨ ਪੰ. ੨

ਸ੍ਰਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁ ਬਿਬਿਧਿ ਸੁਰਤ ਸਰਬ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ।

Svaad Bisamaad Bahu Bibidhi Surat Saraba , Raag Naad Baad Bahu Baasanaa Soubaas Hai ।

The relishment of loving elixir of the Lord's name is astonishing. Enchanting tunes of all the musical modes and their consorts are heard in the ears. The nostrils feel the smell of myriad fragrances.

ਸ੍ਰਾਦ ਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਜੋ ਸ੍ਰਾਦ ਰਸ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੁਰਤਿ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸ੍ਰੋਦ ਨਾਦ ਧੁਨੀ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਆਂ ਸੁਣਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਸਰਬ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਰਾਗ ਅਰੁ ਨਾਦ ਬਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਬਦਾ ਬਜਰਬ ਭਾਸਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਐਸਾ ਹੀ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ਸ੍ਰੋਸਟ ਸੁਗੰਧੀ ਭੀ ਬਹੁ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਾਸਨਾ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਕਾਰ ਵਿਸਤਾਰਦੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੨ ਪੰ. ੩

ਪਰਮਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ ਸੋਭਾ ਸਭਾ ਮੰਡਲ ਅਖੰਡਲ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ॥੧੧੨॥

Paramadabhout Brahmaasan Singhaasan Mai , Sobhaa Sabhaa Mandal Akhandal Bilaas Hai ॥112॥

And with the residing of the consciousness in the highest spiritual seat (the tenth orifice), one enjoys the strange and magnificent glory of all the spiritual planes. Staying in that state renders complete stability to the body, mind and soul. It is

the

ਪਰਮਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਆਸਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰੂਪ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਵਿਖੇ ਸੇਭਾ ਸਭਾ ਮੰਡਲ ਕੀ ਸਮੂਹ ਮੰਡਲਾਂ ਦਿਬਯ ਲੇਕ ਲੋਕਾਂਤਰਾਂ ਦੀ ਸੇਭਾ ਪਰਮਦਭੁਤ ਪਰਮ ਅਨੇਖੀ ਭਾਂਤ ਦੀ ਦਮਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਖੰਡਲ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ਇਕ ਰਸ ਬਿਲਾਸ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਮਾਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥112॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੨ ਪੰ. ੪

ਬਯਥਾਵੰਤੈ ਜੰਤੈ ਜੈਸੇ ਬੈਦ ਉਪਚਾਰੁ ਕਰੈ ਬਯਥਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁ ਸੁਨਿ ਹਰੈ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਉ ।

Byadaavantai Jantai Jaisay Baid Oupachaaru Karai , Byadaa Britaantu Souni Harai Doukh Rog Kau ।

As a medicine practitioner listens to the ailment of a patient and treats him for the malady;

ਬਯਥਾਵੰਤੈ ਜੰਤੈ ਪੀੜਾਵਾਨ ਜਨ ਰੋਗੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਦ ਉਪਚਾਰ ਕਰੈ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਯਥਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨਿ ਰੋਗ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਕੇ ਅਰਥਾਤ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਕੀਕੂੰ ਹੋਇਆ ਕੀਹ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਯਾ ਕੀਤਾ ਕਤਰਿਆ ਸੀ ਅਰੁ ਹੁਣ ਕੀਹ ਦਸਾ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਭ ਵਿਥਯਾ ਪੁੱਛ ਕੇ ਹਰੈ ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਉ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਦਵਾਈ ਐਖਯੀ ਦੇ ਕੇ ਦੁੱਖ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾ ਸਹੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ ਕਸਟ ਨੂੰ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੩ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕੈ ਮਿਲਤ ਸੁਤੈ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪੋਖਿ ਤੋਖਿ ਹਰਤ ਹੈ ਸੇਗ ਕਉ ।

Jaisay Maataa Pitaa Hit Chit Kai Milat Soutai , Khaan Paan Pokhi Tokhi Harat Hai Sog Kau ।

As parents fondly and lovingly meet their son, bring him up by serving dainty dishes, feel happy to allay all his distresses;

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਸਨੇਹ ਪਯਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਏ ਚਿਤ ਕੈ ਚਿੱਤ ਨਾਲ ਵਾ ਨੇਤ੍ਰ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਕੇ ਅਰੁ ਖਾਨ ਪਾਨ ਖਾਣ ਪੀਣ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਖੁਵਾ ਪਿਆਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੋਖ ਪਾਲਦ ਹੋਏ ਤੋਖ ਖੁਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਇਉਂ ਉਸ ਦੇ ਸੇਗ ਬਾਹਰ ਅੰਦਰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆਂ ਅਥਵਾ ਵਾਂਢੇ ਜਾਣ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਓਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਹਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੩ ਪੰ. ੨

ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੈ ਹਰਤ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕਉ ।

Birahanee Banitaa Kau Jaisay Bharataaru Milai , Praym Ras Kai Harat Birah Biaog Kau ।

As a wife separated from her husband for long relieves her pangs of separation and distresses with loving emotions;
 ਬਿਰਹਨੀ ਬਨਿਤਾ ਕਉ ਜੈਸੇ ਭਰਤਾਰੁ ਮਿਲੈ ਅਰੁ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਜਿਸਰਾਂ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਬਨਿਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਭਰਤਾਰ ਉਸ ਦਾ ਸ੍ਰਾਮੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੇ ਪਯਾਰ ਦੇ ਰਸ ਕਰ ਕੇ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਪਯਾਰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਯਾਰ ਨਾਲ ਹਰਤ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕਉ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਉਸ ਦੀ ਜੁਦਾਈ
 ਨੂੰ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੩ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੇਗ ਕਉ ॥੧੧੩॥

Taisay Hee Bibaykee Jan Paraoupakaar Hayta , Milat Salil Gati Sahaj Sanjog
 Kau ॥113॥

Similarly those wise and realised servers of Lord dyed in the hue of Lord's name become humble like water and meets the needy who yearn for the divine solace and clemency. (113)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਬਿਬੇਕੀ ਪੁਰਖ ਅਥਵਾ ਬਿਬੇਕੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਨ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੇਵਕ
 ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੇਗ ਕਉ ਜੀਕ੍ਰੁ ਪਾਣੀ ਆਪ ਚੱਲਕੇ
 ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪਯਾਸੇ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਆਦਿ ਹਰਣ ਨਿਮਿਤ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸੰਜੇਗ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ
 ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਜਲ, ਸਮੀਪ ਨਾ ਆ ਸੱਕਨ ਵਾਲਿਆਂ
 ਪਾਸ ਪੁੱਜਕੇ, ਅਥਵਾ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਸੁੱਟਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਯਾਸ ਆਦਿ ਬੁਝੋਂਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਬੇਕੀ
 ਪੁੱਜ ਕੇ ਭੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥113॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੩ ਪੰ. ੪

ਬਿਥਾਵੰਤੇ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ ਗਾਹਕੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਉ ।

Bidaavantay Baid Roop Jaachik Daataar Gati , Gaahakai Biaapaaree Hoi Maat
 Pitaa Poot Kau ।

Gursikhs with contemplated knowledge extend all help to the needy as an act of welfare, just as a medicine practitioner does for a patient, a donor does for a beggar, a trader for a customer and parents for their son.

ਬਿਥਾਵੰਤੇ ਬੈਦ ਰੂਪ ਕੋਈ ਰੋਗੀ ਪੀੜਤ ਪੁਰਖ ਦੁਖਯਾਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬੈਦਾਂ ਵਤ ਓਸ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤੀ ਦੇ
 ਉਪਰਾਲੇ ਵਿਚ ਜੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਜੇਕਰ ਜਾਚਿਕ ਮੰਗਤਾ ਲੋੜਵੰਦ ਸਨਮੁੱਖ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਤਾਰ ਗਤਿ
 ਦਾਤਿਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲ ਧਾਰ ਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਗਾਹਕ ਖੀਦਾਰ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਾਹਕੈ
 ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਓਸ ਗਾਹਕ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦੂ ਜਿਗਯਾਸੂ ਨੂੰ ਵਪਾਰੀ ਓਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ
 ਸੰਬਧੀ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਸੌਦਾਗਰ ਬਣਾ ਦਿਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆਂ ਆਦਿ ਪਰਵਾਰ ਕਉ ਤਾਈ

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਮਾਪਿਆਂ ਵਤ ਹੀ ਲਡੈਂਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੪ ਪੰ. ੧

ਨਾਰ ਭਿਰਤਾਰ ਬਿਧਿ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਰੂਪ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਭਾਇ ਚਾਇ ਸੂਤ ਕਉ ।

Naar Bhirataar Bidhi Mitr Mitrataaee Roopa , Sujan Koutanb Sakhaa Bhaai
Chaa Soot Kau ।

As an act of benevolence, the relishers of Lord's name reach the distressed people to render them comfort They are husband to a distressed wife or vice versa, friends to friends and other loved ones; according to the defined moral code.

ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਰ ਭਰਤਾਰ ਬਿਧਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਪਤੀ ਵਾਕੂੰ ਹੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਰੂਪ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਤ੍ਰਾਣੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੁਜਨ ਕੁਟੰਬ ਸਖਾ ਭਾਇ ਅਪਣੇ ਸਬੰਧੀਆਂਕੇੜਮੇ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤਥਾ ਭਾਈਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਕੋਈ ਸਨਮੁਖ ਔਦਾ ਹੈ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਹੋ ਓਹੋ ਜੇਹੇ ਚਾਇ ਸੂਤ ਕਉ ਚਾਉ ਚਾਹਨਾ ਹਾਉ ਭਾਉ ਨੂੰ ਸੂਤ ਵਯੋਤ ਨੂੰ ਵਯੋਤ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੪ ਪੰ. ੨

ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਬੇਦ ਕੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤ ਅਵਧੂਤ ਕਉ ।

Logan Mai Logaachaar Bayd Kai Bayd Beechaara , Giaan Gur Aykankaar
Avadhoot Avadhoot Kau ।

Sikhs blessed with Guru's wisdom acquire the supreme knowledge of the Lord and meet the common mortals as one of them and as intelligent and wise in the gathering of learned men. They approach the hermits as renouncers.

ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਲੋਕਾਚਾਰ ਲੋਕ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਵਤ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬੇਦ ਕੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰ ਵਾਲਜਾਂ ਵਿਖੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀਆਂ ਵਤ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅਵਧੂਤ ਵਿਰਕਤ ਆਤਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਣ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਏਕੰਕਾਰ ਅਵਧੂਤ ਅਵਧੂਤ ਕਉ ਵਿਰਕਤ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸੁੱਧ ਸਰੂਪ ਏਕੰਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਅਵਧੂਤ ਵਿਰਕਤ ਹੋ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੪ ਪੰ. ੩

ਬਿਰਲੇ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤਿ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਰੰਗ ਸ੍ਰਬੰਗ ਭੂਤ ਕਉ ॥੧੧੪॥

Biralo Bibaykee Jan Paraoupakaar Hayti , Milat Salil Gati Rang Srabang Bhoot
Kau ॥114॥

Such a rational and knowledgeable Sikh is very rare who for the sake of benevolence becomes humble like water and unites with the people of all

denominations. (114)

ਹਾਂ! ਐਹੋ ਜੇਹੇ ਬਿਬੇਕ ਜਨ ਹੈਨ ਵਿਰਲੇ, ਜੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਬਨਾਣ ਖਾਤਰ ਸ੍ਰੰਗ ਭੂਤ ਕਉ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਗਤਿ ਜਲ ਵਾਲੇ ਸਰਬ ਰੰਗੀ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਵਤ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰ ਮਿਲਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਸਮੂਹ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਲ ਦੇ ਤ੍ਰਿਖਾ ਬੁਝਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਵਤ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰਹਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ

॥114॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੪ ਪੰ. ੪

ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਖੇ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਚੀਨ ਹੈ ।

Darasan Dhiaan Dibi Dayh Kai Bidayh Bhaay , Drig Drib Drisati Bikhai Bhaau
Bhagati Cheen Hai ।

By the contemplated vision of the True Guru, the Guru-conscious Sikhs become free of ego while still in their body form. By virtue of divine sight of the True Guru, they acquire the wisdom of loving worship.

ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੈ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਦਿੱਬ ਦੇਹ ਕੈ ਦਿੱਬ ਸਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਯ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਤਤਪਰ ਮਗਨ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਬਿਦੇਹ ਦੇਹ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਭੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਅਸੰਗ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰ ਦ੍ਰਿਗ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਖੇ ਸਮੂਹ ਸਰੀਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤਥਾ ਮਨ ਆਦਿ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਨੂੰ ਦਿਬਯ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਅਪਣੀ ਨਿਗ੍ਰਾ ਅੰਦਰ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪ ਜੋ ਚੇਤੰਨ ਸਰੂਪੀ ਸੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਖੇ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨਾ ਨਿਸਚਾ ਪਰਪੱਕ ਕਰ ਕੇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲਨਾ ਹੀ ਚੀਨ ਹੈ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਨੇਤ੍ਰ ਬਾਹਰਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕੇ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਵਿਖੇ ਹੀ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਰਹਿਣਾ ਅਪਣਾ ਧਰਮ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੫ ਪੰ. ੧

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਰਬਾਤਮ ਲਿਉ ਲੀਨ ਹੈ ।

Adhiaatam Karam Kari Aatam Pravaysa , Paramaatam Pravays Sarabaatam Liu
Leen Hai ।

By virtue of his spiritual knowledge and righteous actions, a follower of Guru finds peace and tranquillity in his self. By becoming one with Lord, he realises the presence of the divine light in the beings.

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਸਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਕਰਤਾ ਸਰੂਪ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਤਥਾ ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਮਈ ਫਲ ਭੇਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਹੰਭਾਵ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਆਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਆਤਮੇ ਵਿਖੇ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪਾਏ ਸਮਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਹ ਆਦਿ ਅਨਾਤਮ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਗ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ

ਪਰਮਾਤਮ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਇਉਂ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੇ ਕਰੈ, ਆਤਮੇ ਅਰੁ ਪਰਮਾਤਮੇ ਨੂੰ ਅਭੇਦ ਕਰੇ ਸਰਬਾਤਮ ਲੀਉ ਲੀਨ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਪਰਤੱਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨਿਸਚੇ ਵਿਖੇ ਲਿਵਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੫ ਪੰ. ੨

ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੁਇ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ।

Sabad Giaan Paravaan Hui Nidhaan Paaay , Paramaarad Sabadaarad Prabeen Hai ।

By the knowledge acquired through meditation on divine word, a devoted Sikh is accepted by the Guru who blesses him with the treasure of Lord's Naam. He then becomes wise to understand the principles of spirituality.

ਬੱਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਪਰਵਾਨ ਹੁਇ ਸਬਦ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਪੁਰਖ, ਪਰਵਾਣ ਪੈ ਔਂਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇੰਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਪਾਏ ਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਪਰਮਾਰਥ ਸਬਦਾਰਥ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਜੋ ਪਰਮਾਰਥ ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ, ਓਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕਾ ਤਜੋਂ ਸਮਝਨ ਵਿਖੇ ਪਰਬੀਨ ਮਹਾਂ ਚਤੁਰ ਅਨੁਭਵ ਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੫ ਪੰ. ੩

ਤਤੇ ਮਿਲੇ ਤਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਕੇ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਸਿ ਭਏ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮੀਨ ਹੈ ॥੧੧੫॥

Tatai Milay Tat Jotee Joti Kai Param Joti , Praym Ras Basi Bhaay Jaisay Jal Meen Hai ॥115॥

As the quintessence merges in its origin and become one; as flame of a beacon becomes one with the other flame, so does the soul of a Guru-conscious person merges with the Supreme soul. He gets so engrossed in the pleasure of Lord's love that he remains i

ਅਰਥਾਤ ਦੇਹ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਸਾਖੀ ਸਰੂਪ ਸੁਧ ਤੱਤ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇ ਤਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਤਪ੍ਰਯ ਇਹ ਜੋਤੀ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਵਿਖੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਰਮ ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਹੋ ਕੇ ਐਉਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਯਾ ਰਹਿੰਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਵਿਖੇ ਮੀਨ ਮੱਛ ॥115॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੫ ਪੰ. ੪

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਮ ਪਦ ਤਤ ਮਿਲਿ ਤਤਹਿ ਪਰਮਤਤ ਵਾਸੀ ਹੈ ।

Adhiaatam Karam Paramaatam Param Pada , Tat Mili Tatahi Paramatat Vaasee Hai ।

A rare Guru-conscious person attains the knowledge of spirituality through

spiritual deeds and absorbs himself in Him as truth rejoins with Truth.
 ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਪਰਮਪਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਤੱਤ ਜੀਵ ਤੱਤ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਰੂਪ ਭਾਵ ਪੰਜ ਭੂਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਰਜੀਤ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਸਰੂਪ ਪਦਾਰਥ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਤਤਹਿ ਮਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਭੇਦ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਫੇਰ: ਪਰਮ ਤੱਤ ਵਾਸੀ ਪਰਮਤਤ ਪਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਹੀ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਇਸਥਿਤੀ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸੀ ਨਿਸਚੇ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੬ ਪੰ. ੧

ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਜੰਤ੍ਰ ਧੁਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਹੈ ।

Sabad Bibayk Tayk Ayk Hee Anayk Mayka , Jantr Dhouni Raag Naad Anabhai Abhiaasee Hai ।

As musical instruments produce melodious notes which also represent words in a song, so does a meditation practitioner merges in the fearless Lord who pervades in all and sundry.

ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਬਦ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਟੇਕ ਓਟ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਬਿਬ+ ਇਕ = ਦੋਹਾਂ ਜੀਵਾਤਮਾ ਤਥਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਵ ਬਾਰੰਬਾਰ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰਾਸ ਸ੍ਰਾਸ ਨਾਮ ਜਪਦਿਆਂ 'ਏਕੇ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ' ਇੱਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹੀ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੋਯਾ ਐਉਂ ਜਾਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀਕੂੰ ਜੰਤ੍ਰ ਬਾਜੇ ਦੀ ਨਾਦ ਅਵਾਜ਼ ਅਰੁ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਗਯਾਨ ਦੀ ਸ੍ਰੋਦ ਇਕ ਰੂਪ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਜੋਨ ਵਾਲੇ ਵਜੰਤਰੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੇ ਕੁਛ ਓਸ ਦੀ ਰਸਨਾ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਓਹੇ ਹੀ ਹੂਬਹੂ ਜੌਂ ਕੀ ਤੌਂ ਬਾਜੇ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਦੀ ਇਕ ਤਾਰ ਬੱਝੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਮਿਆ ਬੋਲਨ ਹਾਰਾ ਸਮੂਹ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਜੌਂ ਕਾ ਤੌਂ ਬੋਲਦਾ ਸੱਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੋਯਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੱਸ ਇਕ ਏਕਤਾ ਦੀ ਸਾਮਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਰੂਪ ਅਨਭੈ ਦਾ ਅਭਯਾਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸਚਾ ਰਖਨ ਦਾ ਪ੍ਰਜਤਨਵਾਨ ਉਕਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਯਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੬ ਪੰ. ੨

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਲਖ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ।

Daras Dhiaan Ounamaan Praanapati , Abigati Gati Ati Alakh Bilaasee Hai ।

As meditation renders all our breaths one with Lord- the granter of life, so would a Guru-conscious man be engrossed in Him by contemplating on Him and becomes capable of enjoying all His bliss by this union with Him.

ਤਾਤਪਰਜ ਇਹ ਕਿ ਐਹੇ ਜੇਹੇ ਪੁਰਖ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪ੍ਰਾਣ ਸ੍ਰਾਸ ਗਤੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸ ਦਰਸਨ ਦਾ ਉਨਮਾਨ ਵੀਚਾਰ ਭਾਵਨਾ ਨਿਸਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ,

ਅਬਿਗਤਿ ਗਤੀ ਅਤਿ ਅਲਖ ਬਿਲਾਸੀ ਹੈ ਅਤਜੰਤ ਅਬਯਕ੍ ਗਤੀ ਵਾਲੇ ਅਲਖ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਬਿਲਾਸੀ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਮਨ ਕਰਣਹਾਰੇ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੬ ਪੰ. ੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੇ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇਉ ਬਿਰਲੇ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ॥੧੧੬॥

Anmrit Kataachh Dibi Dayh Kai Bidayh Bhaay , Jeevan Moukati Kooo Biralo
Udaasee Hai ॥116॥

By the elixir-like divine glance of the True Guru, he becomes unconscious of his body (needs). Such a person with renounced and detached inclination is rare to come by. (116)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਅਭਯਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਛ ਦਿਬਿ ਦੇਹ ਕੇ ਬਿਦੇਹ ਭਏ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖਯ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਦਿਬਯ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦ੍ਰਾਏ ਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਬਿਦੇਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਦੇਹ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਰੋਗ ਤਥਾ ਬਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੰਪੰਨ ਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੂਲਚੇ ਨਿਵਿਰਤ ਰਹਿਣ ਹਾਰੇ ਉਦਾਸੀ ਉਪ੍ਰਮ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖ ਹਨ ॥116॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੬ ਪੰ. ੪

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਗਤ ਨ ਦੇਖੀਅਤ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਪਰਭਾਤਿ ਨ ਦਿਖਾਈਐ ।

Soupan Charitr Chitr Jaagat N Daykheeata , Taarakaa Mandal Parabhaati N
Dikhaaeai ।

Just as dream events cannot be seen while awake, just as stars are not visible after sunrise;

ਜਗਤ ਨੂੰ ਐਉਂ ਐਸੇ ਪੁਰਖ ਮਿਥਯਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੇ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਲਿਤ੍ਰ ਬਿਵਹਾਰ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ਨਕਸ਼ਾ ਜਯੋਂ ਕਾ ਤਯੋਂ ਮੂਰਤੀ ਮਾਨ ਦਿਖਾਵਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜਾਗਦੇ ਸਾਰ ਨ ਦੇਖੀਅਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਕਰਦਾ, ਅਰੁ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਬੱਝਾ ਹੋਯਾ ਘੋਰਾ ਘੱਤਿਆ ਹੋਯਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਾਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਨ ਵਿਚ ਆਯਾ ਕਰਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੭ ਪੰ. ੧

ਤਰਵਰ ਛਾਇਆ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਚਪਲ ਬਲ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਜਾਤ੍ਰਾ ਬਿਰ ਨ ਰਹਾਈਐ ।

Taravar Chhaaiaa Laghu Deeragh Chapal Bala , Teerad Purab Jaatraa Dir N
Rahaaeai ।

Just as the shadow of a tree keeps changing in size with the falling rays of the

sun; and the pilgrimage to the holy places does not last for ever.

ਅਤੇ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਤਰਵਰ ਛਾਇਆ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਬਿਰਛ ਦਾ ਪ੍ਰਛਾਵਾਂ ਧੁੱਪ ਦੇ ਵਧਨ ਘਟਨ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟਾ ਵਡਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਪਲ ਬਲ ਚਪਲਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਿਰਛ ਛੋਟਾ ਧਾਰਾ ਅਰੁ ਤੀਰਥ ਦੇ ਪੁਰਬ ਮਹਾਤਮ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਥਿਰ ਨ ਰਹਾਈਐ ਟਿਕੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਰਦੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੭ ਪੰ. ੨

ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਲੋਗ ਬਹੁਰਿਓ ਨ ਮਿਲੈ ਗੰਧੂਬ ਨਗਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਾਈਐ ।

Nadee Naav Ko Sanjog Log Bahuriao N Milai , Gandhrab Nagar Mrig Trisanaa Bilaaeeai ।

As the fellow travellers of a boat do not get to travel together again, as the presence of water due to mirage or the imaginary abode of gods (in space) is an illusion.

ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਦੀ ਨਾਵ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਲੋਗ ਨਦੀ ਪਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਮੇਲ ਬਹੁਰਿਓ ਨ ਮਿਲੈ ਪਾਰ ਉਰਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ ਮੁੜ ਓਕੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਤਥਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰ ਹਰੀ ਚੰਦ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਤ ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਸੂਰਗ ਸਿਧਾਰਦੀ ਓਸ ਦੀ ਰਾਜ ਨਗਰੀ ਦੇ ਖੇਤੇ ਦੀ ਹਿਣਕ ਤੋਂ ਮੱਧ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਹੀ ਲੋਪ ਹੋਈ ਹੋਈ ਕਦਾਚਿਤ ਭਾਸਨ ਹਾਰੀ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਅਥਵਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸ ਚੁਕਨ ਉਪਰੰਤ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਭਾਸਨਹਾਰੇ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਦੇ ਕਲਿਪਤ ਮੇਘਾਕਾਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੇਤ ਥਲਿਆਂ ਅੰਦਰ ਰੇਤ ਕਿਣਕਿਆਂ ਉਪਰ ਸੂਰਜ ਰਸ਼ਮੀਆਂ ਦੇ ਪਿਆਂ ਨਦੀ ਵਤ ਨਿਸ਼ਕਾਰ ਮਾਰਣਹਾਰਾ ਕਲਪਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਲਾਈਐ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਝਟਾਪਟ ਹੀ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਖਾਲਕੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੭ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਮਾਇਐ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਨੇਹ ਦੇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧੧੭॥

Taisay Maaiai Moh Dhroh Koutanb Sanayh Dayha , Gurmukhi Sabad Surati Liv Laaeeai ॥117॥

So does a Guru-conscious person regards mammon, attachment and love of the body an illusion and he keeps his consciousness focused on the divine word of the Guru. (117)

ਤੈਸਾ ਹੀ ਮਾਯਾ ਦੇ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਤਥਾ ਦੇਹ ਦੇ ਸਨੇਹ ਪਯਾਰ ਨੂੰ ਧ੍ਰੋਹ ਛਲ ਮਾਤ੍ਰ ਭਰਮ ਛਲਾਵਾ ਜਾਣ ਕੇ ਇਸ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰੰਚ ਦੇ ਪਾਸਜੋਂ ਮੂਲੋਂ ਹੀ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਹੀ ਸੁਰਤ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗਾਈ ਰਖਦੇ ਹਨ

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੭ ਪੰ. ੪

ਨੈਹਰ ਕੁਆਰਿ ਕੰਨਿਆ ਲਾਡਿਲੀ ਕੈ ਮਾਨੀਅਤਿ ਬਿਆਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨਨੁ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ।

Naihar Kuaari Kanniaa Laadilee Kai Maaneeati , Biaahay Sasuraar Jaai

Gounanu Kai Maaneeai ।

An unmarried daughter is loved by everyone in parental house and enjoys respect in the in-laws house because of her virtues.

ਨੈਹਰ ਪਿਉਕੇ ਘਰ ਕੁਆਰਿ ਕੰਨਿਆ ਕੁਆਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਡਿਲੀ ਲਾਡ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ। ਅਥਵਾ ਲਾਡਲੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਓਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਿਆਹੇ ਵਿਆਹਿਆਂ ਜਾਣ ਤੇ ਸਸੁਰਾਰ

ਸੌਹਰੇ ਘਰ ਗਿਆਂ ਗੁਨਨ ਕੈ ਗਣਾਂ ਨਾਲ ਆਦਰ ਮਾਣਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੮ ਪੰ. ੧

ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਹੀਏ ਸਪੁਤ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕੈ ਆਨੀਐ ।

Banaj Biuhaar Lagi Jaat Hai Bidaysi Praanee , Kaheeay Sapoot Laabh Labhat

Kai Aaneeai ।

As one goes to other cities to trade and earn living, but one is known as an obedient son only when one makes profit;

ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਤਥਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੌਦਾਗਰੀ ਖਾਤਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਵਾਂਢੇ ਪਰਦੇਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ

ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਭ ਲਭਤ ਕੈ ਆਨੀਐ ਲਾਭ ਦੀ ਲਭਤ ਕਰ ਕੇ ਅਥਵਾ ਖੱਟੀ ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਸਪੁਤ ਕਹੀਏ

ਸਪੁਤਰ ਸਪੁਤਰ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਆਖਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੮ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੈ ਪਰ ਦਲ ਮੈ ਅਕੇਲੇ ਜਾਇ ਜੀਤਿ ਆਵੈ ਸੇਈ ਸੂਰੇ ਸੁਭਟੁ ਬਖਾਨੀਐ ।

Jaisay Tau Sangraam Samai Par Dal Mai Akaylo Jaai , Jeeti Aavai Soee Sooro

Soubhatu Bakhaaneeai ।

As a warrior ingresses into enemy ranks and comes out victorious is known as a brave man.

ਜੈਸੇ ਤਉ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਰ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਕਹਾਣਹਾਰਾ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇਂ ਰਣ ਮੱਚਿਆਂ ਜੰਗ ਜੁਟਿਆਂ ਪਰ ਦਲ ਮੈ

ਅਕੇਲੇ ਜਾਇ ਜੀਤ ਆਵੈ ਪਰਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿਖੇ ਅਕੱਲਾ ਹੀ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੇਈ ਸੂਰੇ ਸੁਭਟ

ਬਖਾਨੀਐ ਓਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਬਹਾਦਰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੮ ਪੰ. ੩

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੧੮॥

Maanas Janamu Paai Charani Sarani Gur , Saadhasangati Milai Gurduaari

Pahichaaneeai ||118||

Similarly he who enjoins the holy gatherings, acquire the refuge of the True Guru is accepted in the court of the Lord. (118)

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਪਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਆਣ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰਦ੍ਵਾਰੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੁਫੈਲ ਮਨੁੱਖ ਪਣੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਅਸਲ ਮਰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਪਛਾਣੀਦਾ ਹੈ ||118||

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੮ ਪੰ. ੪

ਨੈਹਰ ਕੁਟੰਬ ਤਜਿ ਬਿਆਰੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨਨੁ ਕੈ ਕੁਲਾਬਧੂ ਬਿਰਦ ਕਹਾਵਈ ।

Naihar Koutanb Taji Biaahay Sasuraar Jaai , Gounanu Kai Kulaabadhoo Birad Kahaavaee ।

Just as a girl leaves her parent's house after getting married and earns a respectable name for herself and her husband's family by virtue of her good traits;

ਨੈਹਰ ਕੁਟੰਬ ਤਜਿ ਬਿਆਰੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਵਿਆਹਿਆਂ ਜਾਣ ਤੇ ਪੁੜੀ ਪਿਉਕੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੌਹਰੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਨਨ ਕੈ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੁਲਾਬਧੂ ਬਿਰਦ ਕਹਾਵਈ ਕੁਲ ਬਹੂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਕੁਲ ਦੀ ਵੈਰਟੀ ਵਾਲੇ ਬਿਰਦ ਸੁਜੱਸ ਕੀਰਤੀ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਦ੍ਵਾਰੇ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਆਂਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੯ ਪੰ. ੧

ਪੁਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਿ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹੇਸੁਰਿ ਸੁਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ।

Puran Patibrati Au Gur Jan Sayvaa Bhaai , Grih Mai Grihaysuri Sujasu Pragataavaee ।

Earns the honourable title of all in all and revered one, by devotedly serving her elders and remaining loyal and faithful to her partner;

ਅਰੁ ਐਸਾ ਹੀ ਪੂਰਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਭਨ ਦਾ ਬਰਤ ਇਕਰਾਰ ਪ੍ਰਤਿਗਯਾ ਪੂਰਨ ਕਰਦੀ ਪਾਲਦੀ ਹੋਈ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਾ ਭਾਇ ਤਥਾ ਗੁਰੂ ਜਨਾਂ ਵਡਕਿਆਂ ਵਡ ਵਡੇਰਿਆਂ ਸੱਸ ਸੌਹਰੇ ਜੇਠ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਓਸ ਦਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਗ੍ਰਿਹੇਸੁਰਿ ਘਰ ਵਿਚ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਜਸੁ ਪ੍ਰਗਟਾਵਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਜੱਸ ਧੰਨ ਧੰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਸਭਨੀ ਪਾਸੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਆਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੯ ਪੰ. ੨

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸਹਿਗਾਮਨੀ ਹੁਇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੇ ਉਚ ਪਦ ਪਾਵਈ ।

Ant Kaali Jaai Pria Sangi Sahigaamane Hui , Lok Paralok Bikhai Ooch Pad

Paavaee I

Departs from this world as an honourable companion of her husband and earns name for herself here and in world hereafter;

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦੀ ਕਰਦੀ 'ਅੰਤਕਾਲਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸਹਗਾਮਿਨੀ' ਹੁਇ ਓੜਕ

ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਪਯਾਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਓਸ ਦੀ ਸਾਥਨ ਹੀ ਬਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਉਂ ਉਹ 'ਲੋਕ

ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਉਚ ਪਦ ਪਾਵਈ'

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੯ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਭੈ ਭਾਇ ਨਿਰਬਾਹੁ ਕਰੈ ਧੰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਆਦਿ ਅੰਤ ਠਹਰਾਵਈ ॥੧੧੯॥

Gurmoukh Maarag Bhai Bhaai Nirabaahu Karai , Dhann Gursikh Aadi Ant

Tthaharaavaee ॥119॥

So is a Sikh of Guru worthy of praise and adulations from beginning to end who treads the path of the Guru, lives life in the reverential fear of the Lord. (119)

ਓਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਭੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕੀਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਆਦਿ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਓਸ ਦਾ ਜੱਸ ਅਟੱਲ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਉਸ ਦਾ ਆਦਿ ਅੰਤ ਸਦੀਵ ਲਈ ਹੀ ਠਹਿਰਣਾ ਕੈਮ ਰਹਿਣਾ ਅਥਵਾ ਓਸ ਦਾ ਮੇਖਪਦ ਵਾਸੀ

ਹੋਣਾ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥119॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੧੯ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਭਾਮ ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ ਨਾਇਕ ਅਨੇਕ ਰਾਜਾ ਸਭਨ ਲਡਾਵਈ ।

Jaisay Nrip Dhaam Bhaam Ayk Sai Adhik Ayka , Naaik Anayk Raajaa Sabhan

Ladaavaee I

As a king has many queens in his palace, each of remarkable beauty, he cajoles and pampers each one of them;

ਜੈਸੇ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਭਾਮ ਏਕ ਸੈ ਅਧਿਕ ਏਕ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਮਹਲਾਂ ਵਿਖੇ ਭਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ

ਇੱਕ ਚੜਦੀਆਂ ਰੂਪ ਅਰੁ ਗੁਣਵਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰੁ ਨਾਇਕ ਅਨੇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਮਾਲਕ

ਰਾਜਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਡ ਲਡੌਂਦਾ ਪਯਾਰਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੦ ਪੰ. ੧

ਜਨਮਤ ਜਾ ਕੈ ਸੁਤੁ ਵਾਹੀ ਕੈ ਸੁਹਾਗੁ ਭਾਗੁ ਸਕਲ ਰਾਨੀ ਮੈ ਪਟਰਾਨੀ ਸੇ ਕਹਾਵਈ ।

Janamat Jaa Kai Soutu Vaahee Kai Suhaagu Bhaagu , Sakal Raanee Mai

Pataraanee So Kahaavaee I

One who bears him a son enjoys higher status in the palace and is declared as the chief among the queens;

ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਾਹੀ ਕੈ ਸੁਹਾਗੁ ਭਾਗੁ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਓਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਲਗਦਾ, ਰੋਨਮਤ ਜਾ ਕੈ ਸੁਤੁ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਔਦਾ ਹੈ ਤੇ ਓਹੋ ਹੀ ਕੇਵਲ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪਟਰਾਨੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉਪਰ ਸਾਥ ਬਿਰਾਜਨ ਦਾ ਮਾਨ ਪਾਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੦ ਪੰ. ੨

ਅਸਨ ਬਸਨ ਸਿਹਜਾਸਨ ਸੰਜੋਗੀ ਸਬੈ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੁ ਤਉ ਸਪੂਤੀ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਈ ।

Asan Basan Sihajaasan Sanjogee Sabai , Raaj Adhikaaru Tau Sapootee Grih Aavaee ।

Each one of them has the right and opportunities to enjoy the pleasures of the palace and share the bed of the king;

ਚਾਹੇ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸਿਹਜਾਸਨ ਸੰਜੋਗੀ ਸਬੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਆਦਿ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਬਸਨ ਸਬਤੁ ਪਹਿਨਣ ਜੋਗ ਪਦਾਰਥ ਤਥਾ ਸਿਹਜਾ ਉਪਰ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਬੈਠਨ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਬੈ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਸੰਜੋਗਨਾਂ ਸਾਥਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿੰਤੂ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੱਕ ਤਾਂ ਸਪੂਤੀ ਪੁਤਰਵੰਤੀ ਦੇ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਈ ਘਰ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੦ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰੁ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥੧੨੦॥

Gursikh Sabai Guru Charani Sarani Liva , Gursikh Sandhi Milay Nij Padu Paavaee ॥120॥

So do the Guru's Sikhs assemble in the refuge of the True Guru. But he who meets with the Lord after losing his self reaches the realm of spiritual peace and comfort. (120)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦੀ ਲਿਵ ਤਾਂਘ ਖਿੱਚ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰਸਿਖ ਸਬੈ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਸਧਿ ਮਿਲੇ ਸਿੱਖ ਸਰੂਪ ਹੋਣ ਕਾਰਣ, ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਮੇਲੇ ਮਿਲ ਜਾਣ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਵਈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਾਲੀ ਆਤਮ ਇਸਥਿਤ ਕੇਵਲ ਓਹੋ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥120॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੦ ਪੰ. ੪

ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਬੋਇ ਨਿਪਜੈ ਸਹੰਸੁ ਗੁਨੇ ਦੇਹ ਧਾਰਿ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ ।

Tous Mai Tandul Boi Nipajai Sahansr Gouno , Dayh Dhaari Karat Hai Paraoupakaar Jee ।

A grain of rice covered by its husk when sowed yields many time more such

grains and as rice (a staple food item) do much good in the world.

ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਬੇਏ ਨਿਪਜੈ ਸਹੰਸੁ ਗੁਨੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤਾਂ ਤੁਸ ਤੋਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੰਦੁਲ ਚੌਲ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਤਕ ਤਾਂ ਬੀਜਿਆਂ ਨਿਪਜੈ ਉਪਜਦਾ ਹੈ ਸਹੰਸਰ ਗੁਣਾ ਇਕ ਇਕ ਦਾ ਹਜਾਰ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਹੋ ਕੇ ਐਸਾ ਹੀ ਉਹ ਫੇਰ ਅਗੇ ਦੇਹ ਧਾਰਿ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜੀ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਾ ਕੇ ਭੁੱਖ ਨਿਵਿਰਤੀ ਤਥਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਦਿ ਦ੍ਵਾਰਾ ਜੀਵਾਂ ਉਪਰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ!

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੧ ਪੰ. ੧

ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਨਿਰਬਿਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨੁ ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ ਹੋਤ ਨ ਬਿਕਾਰ ਜੀ ।

Tous Mai Tandul Nirabighan Laagai N Ghounu , Raakhay Rahai Chirankaal Hot N Bikaar Jee ।

The rice remains protected against insects as long as it remains in the husk. It remains preserved for long.

ਤੁਸ ਮੈ ਤੰਦੁਲ ਨਿਰਬਿਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨ ਤੇਹਾਂ ਅੰਦਰ ਝੋਨੇ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਪੜਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਤੰਦੁਲ ਚੌਲ ਨੂੰ ਘੁਨ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਨਿਰਬਿਘਨ ਰਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ ਚਿਰਕਾਲ ਰਖਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਬਿਕਾਰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੧ ਪੰ. ੨

ਤੁਖ ਸੈ ਨਿਕਸਿ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀਨ ਰੂਪ ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾਇ ਰਾਏ ਰਹੈ ਨ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ।

Toukh Sai Nikasi Hoi Bhagan Maleen Roopa , Svaad Karavaai Raadhay Rahai N Sansaar Jee ।

Outside the husk, rice breaks. It acquires a darkish hue and slight bitterness. It loses its worldly importance.

ਪਰ ਜਦ ਤੁਸ ਮੈ ਨਿਕਸਿ ਤੋਹ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਹੋਇ ਭਗਨ ਮਲੀਨ ਰੂਪ ਟੁੱਟ ਭੁਰ ਭੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਲੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਵਾਇ ਸ੍ਵਾਦ ਭੀ ਪਏ ਪਏ ਦਾ ਕਸੈਲਾ ਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਏ ਰਹੈ ਨ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ਰਿੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਰਹਿ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੧ ਪੰ. ੩

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ ॥੧੨੧॥

Gur Oupadays Gursikh Grih Mai Bairaagee , Grih Taji Ban Khand Hot N Udhaar Jee ॥121॥

So does a Sikh of Guru following the advice of Guru lives a householder's life without being attached and engrossed in it. He does good to others while living with his family members. He does not renounce the family and lives in jungles to emancipate hims

ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਜੇਕਰ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਹੋਤ ਨ ਉਧਾਰ ਜੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਧਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਜੇ ਬਿਨਾਂ ਚਾਹੇ ਘਰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਬਨਖੰਡ ਜੰਗਲ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਬੀਆਬਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਜਾ ਵੱਸੇ, ਤਾਂ ਕਦਾਚਿਤ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਭਾਵ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਥੋੜਾਂ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਕੁਸੰਗਤ ਕਰ ਬੈਠਣ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹਾਨੀ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੀ ਸੰਸਯਾਂ ਵਿਚ ਜਕੜੀ ਰਖੇਗਾ ॥121॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੧ ਪੰ. ੪

ਹਰਦੀ ਅਉ ਚੂਨਾ ਮਿਲਿ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਜੈਸੇ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਕੈ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਰੂਪ ਹੈ ।

Haradee Au Choonaa Mili Aroun Baran Jaisay , Chatur Baran Kai Tanbol Ras
Roop Hai ।

As turmeric and lime when mixed produce red colour, but when betel leaf, lime, betelnut and catechu are all brought together, a very deep red colour is produced;

ਹਲਦੀ ਅਤੇ ਚੂਨਾ ਮਿਲ ਕੇ ਅਰੁਨ ਬਰਨ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਕੈ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਰੂਪ ਹੈ ਪਾਨ ਦੇ ਪੱਤੇ ਦਾ ਹਰਿਆ ਰੰਗ +ਕੱਥੇ ਦਾ ਤੇ ਸੁਪਾਰੀ ਦਾ ਮਿਟਿਆਲਾ ਲਾਲੀ ਭਾ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ, ਅਰੁ ਚੂਨੇ ਕਲੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਏਨਾਂ ਚੋਹਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਤੰਬੋਲ ਪਾਨ ਰਸ ਰੂਪ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੨ ਪੰ. ੧

ਦੂਧ ਮੈ ਜਾਵਨੁ ਮਿਲੈ ਦਧਿ ਕੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਮਿਲਿ ਬਿੰਜਨ ਅਨੂਪ ਹੈ ।

Doodh Mai Jaavanu Milai Dadhi Kai Bakhaaneeata , Khaand Ghrit Choon Mili
Binjan Anoop Hai ।

As a small cogulent added to the milk set it as curd but sugar, flour and clarified butter produces a very tasty dish;

ਦੂਧ ਮੈ ਜਾਮਨ ਮਿਲੈ ਦੁੱਧ ਵਿਚ ਜਾਗ ਦੇ ਮਿਲ ਗਿਆਂ ਦਧਿ ਕੈ ਬਖਾਨੀਅਤ ਦਹੀਂ ਦਰੋਣ ਲਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਰੁ ਖੰਡ ਘ੍ਰਿਉ ਤੇ ਚੂਨ ਆਟਾ ਮੈਦਾ ਮਿਲ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਅਨੂਪ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸ੍ਵਾਦੀਕ ਉਪਮਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਬਿੰਜਨ ਭੇਜਨ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਲਿਪਸੀ ਆਦਿ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੨ ਪੰ. ੨

ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਤਿਲ ਸੈ ਫੁਲੇਲ ਹੋਤ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਅਰਗਜਾ ਯੂਪ ਹੈ ।

Kousam Sougandh Mili Til Sai Dhulayl Hota , Sakal Sougandh Mili Aragajaa
Dhoop Hai ।

An extract of flowers when mixed with sesame oil become scented oil, but mixing of saffron musk, sandalwood and rose make a very fragrant product called argaja;

ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧਿ ਮਿਲਿ ਤਿਲ ਸੈ ਤਿਲਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧਿ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਸਨਾ ਜੀਕ੍ਰੁ ਫੁਲੇਲ ਹੋਤ ਫੁਲ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਗਜਾ ਧੂਪ ਹੈ ਅਬੀਰ ਵਾ ਲਖਲਖਾ ਆਦਿ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਗੰਧੀ ਸਮੁਦਾਯ ਰੂਪ ਵਸਤੂ ਦਾ ਧੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਐਂਦਾ ਵਾ ਧੂਪ ਹੀ ਤਯਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੨ ਪੰ. ੩

ਦੇਇ ਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਦਸ ਬੀਸ ਤੀਸ ਮਿਲੇ ਅਬਿਗਤਿ ਉਪ ਹੈ ॥੧੨੨॥

Doi Sikh Saadhasangu Panch Paramaysar Hai , Das Bees Tees Milay Abigati Oop Hai ॥122॥

So would two Sikhs together make a holy congregation while five of them would represent the Lord. But where ten, twenty or thirty like-minded Sikhs engrossed in the love of the Guru meet, their praise is beyond description. (122)

ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਹੀ ਦੇਇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਪੈਣ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਤਸੰਗ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਪੰਜ ਮਿਲ ਬੈਠਣ ਤਾਂ ਉਥੇ ਆਪ ਹੀ ਮਾਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਆ ਵਸਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦਸ ਬੀਸ ਤੀਸ ਮਿਲੇ ਦਸ ਵੀਹ ਤੀਹ ਆਦਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਐਂਣ, ਤਾਂ ਤਾਂ ਅਬਿਗਤਿ ਉਪ ਹੈ ਅਬਯਕਤ ਉਪਮਾ ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਣੇ ਹੀ ਪਾਰ ਉਪਮਾ ਸ਼ੋਭਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥122॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੨ ਪੰ. ੪

ਏਕ ਹੀ ਗੋਰਸ ਮੈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਹਿਓ ਮਹਿਓ ਮਾਖਨੁ ਅਉ ਘ੍ਰਿਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Ayk Hee Goras Mai Anayk Ras Ko Pragaasa , Dahiao Mahiao Maakhanu Au Ghrit Ounamaaneeai ।

From milk alone several products like curd, butter milk, butter and ghee (clarified butter) are obtained;

ਏਕ ਹੀ ਗੋਰਸ ਮੈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਇੱਕੋ ਹੀ ਗੋਰਸ ਦੁੱਧ ਵਿਖੇ ਅਨੇਕਾਂ ਰਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਿ ਦਹਿਓ ਦਹੀ, ਮਹਿਓ, ਮਠਾ, ਮਾਖਨ ਅਉਰ ਘ੍ਰਿਓ, ਉਨਮਾਨੀਐ ਵਿਚਾਰੀ ਤੱਕੀਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਦੁੱਧ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਦੁਧਭੋਗ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੩ ਪੰ. ੧

ਏਕ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਮੈ ਮਿਠਾਸ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਗੁੜੁ ਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਅਉ ਕਲੀਕੰਦ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ।

Ayk Hee Oukhaaree Mai Mitthaas Ko Nivaas Gurhu , Khaand Misaree Au
Kaleekand Pahichaaneeai |

Being sweet, sugarcane gives us jaggery cakes, sugar, crystal sugar etc;
ਐਸਾ ਹੀ ਏਕ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਸੈ ਮਿਠਾਸ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਖਾਰੀ ਕਮਾਦ ਵਿਖੇ ਗੁੜ, ਖੰਡ, ਮਿਸਰੀ, ਅਉ
ਅਤੇ ਕਲੀਕੰਦ ਖੰਡੂ ਦਾਣਾ ਯਾ ਰੂਜਾ ਮਿਸਰੀ ਪਛਾਨਣ ਵਿਚ ਅੱਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਮਿੱਠਾ ਭੀ ਅਨੇਕਾਂ ਪਸਾਰਿਆਂ ਦਾ
ਮੂਲ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੩ ਪੰ. ੨

ਏਕ ਹੀ ਗੋਹੂ ਸੈ ਹੇਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦ ਸ੍ਵਾਦ ਭੂਨੇ ਭੀਜੇ ਪੀਸੇ ਅਉ ਉਸੇ ਈ ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ |

Ayk Hee Gayhoo Sai Hot Naanaa Binjanaad Svaada , Bhoonay Bheejay Peesay
Au Ousay Ee Bibidhaaneeai |

Wheat is turned into various forms of dainty dishes; some 'fried, boiled, roasted
or minced;

ਇਵੇਂ ਹੀ ਏਕ ਹੀ ਗੋਹੂ ਸੈ ਹੇਤ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਇਕੋ ਹੀ ਕਣਕ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ੍ਵਾਦ
ਵੰਤ ਚਾਖਵੇਂ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਕੇਵਲ ਭੂਲੇ ਭੁੱਜੇ ਵਾ ਸੇੜੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਵਲ ਭੀਜੇ ਭਿਉਨ
ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਖਾਣ ਲੈਕ, ਅਰੁ ਕਈ ਪੀਸੇ ਪੀਠੀ ਸੱਤੂ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਅਉ ਉਸੇਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਬਾਲ ਕੇ
ਤਯਾਰ ਕੀਤੇ ਘੁੰਗਣੀਆਂ ਆਦਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕੋ ਕਣਕ ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਧਾਰਿਆ
ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭੀ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਵਾਲੀ ਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਨ ਤੋਂ
ਇਕੱਲੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਭੀ ਵੰਜੀ ਰਹੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੩ ਪੰ. ੩

ਪਾਵਕ ਸਲਿਲ ਏਕ ਏਕਹਿ ਗੁਨ ਅਨੇਕ ਪੰਚ ਕੈ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਾਨੀਐ ||੧੨੩||

Paavak Salil Ayk Aykahi Goun Anayka , Panch Kai Panchaamrat Saadhasangu
Jaaneeai ||123||

Fire and water have specific traits but when three others (wheat flour, clarified
butter and sugar) join with them, elixir like Karhah Parshad results. Similarly
coming together of obedient and loyal Sikhs of the Guru in the form of a
congregation is cons

ਅਲਬੱਤਾ ਪਾਵਕ ਸਲਿਲ ਏਕ ਏਕਹਿ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਅਗਨੀ ਤੇ ਜਲ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਵਾਲੇ
ਇਹ ਉਕਤ ਪਦਾਰਥ ਦੁੱਧ ਮਿੱਠਾ ਤਥਾ ਮੈਦਾ ਮੁੜ ਏਕ ਏਕਹਿ ਇਕ ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ,
ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪੰਚ ਕੈ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਨੀਐ ਹੁਣ ਪੰਚਾਂ ਤੋਂ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਕਰ ਕੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਦਰ ਦੇ ਲੈਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਘਰ ਏਕਤਾ ਦਾ
ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਨੇਕਤਾ ਦਾ ਜਿਹਾ ਅੰਨ ਤਿਹਾ ਮਨਿ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਨੇਕਤਾ ਪਸਾਰੂ ਪਦਾਰਥ ਮਾਲਕ

ਤੋਂ ਵਿਛੜਨ ਵਾਲੀ ਮਨ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨੇਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਏਕਤਾ ਦੇ ਘਰ ਔਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਏਕਤਾ ਦੇ ਘਰ ਔਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਨਹਾਰਾ ਹੈਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਭੋਗ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਨ ਪਾਯਾ ਹੈ ॥123॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੩ ਪੰ. ੪

ਖਾਂਡ ਘ੍ਰਿਤ ਚੂਨ ਜਲ ਪਾਵਕ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਪੰਚ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ।

Khaand Ghrit Choon Jal Paavak Ikatr Bhaay , Panch Mili Pragat Panchaamrat Pragaas Hai ।

As coming together of sugar, clarified butter, flour, water and fire produces elixir like Karhah Parshad;

ਖੰਡ, ਘਿਓ ਚੂਨ, ਆਟਾ ਮੈਦਾ ਜਲ ਅਗਨੀ ਇਹ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜਦ ਇਕਤ੍ਰ ਭਏ ਇੱਕੋ ਟਿਕਾਣੇ ਹੋ ਕੇ ਪੰਚ ਮਿਲਿ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਪ੍ਰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਔਂਦਾ ਹੈ ਤਯਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੪ ਪੰ. ੧

ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਗਉਰਾ ਚੇਆ ਚੰਦਨ ਕੁਸਮ ਦਲ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਕੈ ਅਰਗਜਾ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ।

Mrigamad Gauraa Chooaa Chandan Kousam Dala , Sakal Sougandh Kai

Aragajaa Soubaas Hai ।

As all aromatic roots and materials like musk, saffron etc. when mixed produce scent.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਕਸਤੂਰੀ, ਗਉਰਾ, ਗੋਰੋਚਨ ਚੇਆ ਚੰਦਨ ਸੰਦਲ ਦਾ ਅਤਰ ਸੰਦਲ ਰਸ ਟਪਕਾਯਾ ਹੋਇਆ, ਕੁਸਮ ਦਲ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਫੁਲ +ਦਲ ਪਤ੍ਰ ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਗੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅਰਗਜਾ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ਅਰਗਜਾ ਅਬੀਰ ਨਾਮ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ ਮਜਮੂਆ ਖੁਸ਼ਬੂ ਸੁਗੰਧੀ ਸਮੁਦਾਯ ਮਿਸ੍ਰਤ ਮਿਲਵੀਂ ਬਾਸਨਾ ਬਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੪ ਪੰ. ੨

ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ਆਪਾ ਖੇਇ ਮਿਲਤ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਤਾਸ ਹੈ ।

Chatur Baran Paan Choonaa Au Soupaaree Kaadaa , Aapaa Khoi Milat Anoop

Roop Taas Hai ।

As betel nut, betel leaf, lime and catechu lose their self-existence and merge with each other to produce a deep red colour more attractive than each one of them;

ਅਰੁ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾਥਾ ਚੁਤਰ ਬਰਨ ਆਪਾ ਖੇਇ ਮਿਲਤ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ, ਕੱਥਾ ਅਤੇ ਚੂਨਾ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਅੱਡੇ ਅੱਡ ਰੰਗ ਮਿਲ ਕੇ ਜਦ ਆਪਾ ਅਪਨਾ ਅਪਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਖੇ ਗੁਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਾਸ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਉਪਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੪ ਪੰ. ੩

ਤੇਸੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਐਸੇ ਸਾਵਧਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥੧੨੪॥

Taisay Saadhasangati Milaap Ko Prataapu Aiso , Saavadhaan Pooran Braham Ko Nivaas Hai ॥124॥

So is the praise of the holy congregation of saints blessed by the True Guru. It drenches everyone with such hue of Naam Ras that it opens the path for murgence into the Lord. (124)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਜਤੀ ਸੂਦਰ ਵੈਸ਼ਯ ਰੂਪ ਬਰਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਐਸੇ ਐਹੇ ਜੇਹਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਹੋ ਕੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਲਕੇ ਭਾਵ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੋਯਾ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰੇਕਯੋਕਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਸਾਖਯਾਤ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਸਤਿਸੰਗ ਭੀ ਵਰਨ ਆਸ਼ਰਮ ਜਾਤੀ ਗੋਤ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਵਿਚ ਐਂਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਸਮੇਟਕੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਰੂਪ ਦਾ ਬਾਸਾ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਸਾ ਹੈ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਸਚਖੰਡ ਤਦੇ ਹੀ ਸਤਿਸੰਗ ਸਚਖੰਡ ਕਿਹਾ ਹੈ ॥124॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੪ ਪੰ. ੪

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਸਾਚੁਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ।

Sahaj Samaadhi Saadhasangati Mai Saachoukhanda , Satigur Pooran Braham Ko Nivaas Hai ।

The congregation of holy men is like Realm of Truth where they get absorbed in the memory of the Lord, His abode.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਵਾ ਸਹਿਜ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਹਿਜ ਸਰੂਪ ਸ਼ਾਂਤ ਪਦ ਵਾ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਬਿਰਤੀ ਟਿਕ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਯੋਕਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਇਸ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਨਿਵਾਸ ਵਾਸਾ ਲਿਆ ਹੋਯਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਚ ਖੰਡ ਹੈ ਇਹ ਸਚਖੰਡ ਅਸਥਾਨ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੫ ਪੰ. ੧

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੂਜਾ ਫੁਲ ਫਲ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ।

Daras Dhiaan Saragoun Akaal Moorati , Poojaa Dhul Dhal Charanaamrat

Bisvaas Hai I

For the Sikhs of the Guru, focusing of mind on True Guru is like seeing the Transcendental Lord who is beyond time. Their belief of enjoying the magnificence sight of the True Guru is like performing worship with flowers and fruits.

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਰਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੇ ਪਰਤੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਦਾ ਮਾਨੋਂ ਧਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਫਲ ਫੁਲ ਆਦਿ ਭੇਟਾ ਦ੍ਵਾਰਾ ਪੂਜਾ ਕਰਣੀ ਤੇ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਖਯਾਤ ਸਰਗੁਣ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੋਣ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ ਪਰਤੀਤ ਨਿਸਚਾ ਬੱਝਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ; ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਦ੍ਵਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਓਸ ਨੂੰ ਅਵਗਾਹਨ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਜਤਨ ਇਹ ਇਸ ਮਾਰਗ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੫ ਪੰ. ੨

ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮਪਦ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ।

Nirankaar Chaar Paramaarad Paramapada , Sabad Surati Avagaahan Abhiaas Hai I

A true servant of Guru realises the supreme state of the Absolute Lord through perpetual meditation and engrossment of his mind in the divine word.

ਇਉਂ ਉਪਰ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਜੇ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਵੇਸ, ਦਰਸ਼ਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਭੇਟ ਚਰਣ ਬੰਦਨ ਆਦਿ, ਤਥਾ ਸ਼ਬਦ ਅਭਿਆਸ ਰੂਪ ਚਾਰੇ ਸਾਧਨ ਹਨ, ਸੇ ਚਾਰ ਪਰਮਾਰਥ ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਰੂਪ ਸਾਧਨ ਪਰਮ ਪਦ ਨਿਰੰਕਾਰ = ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਪਦ ਮੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੫ ਪੰ. ੩

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ॥੧੨੫॥

Sarab Nidhaan Daan Daaik Bhagati Bhaai , Kaam Nihakaam Dhaam Pooran Pragaas Hai ॥125॥

By the loving worship of the Lord, (the bestower of all treasures) in the true holy congregation, a Guru-conscious person is convinced of no alternate place for him and he rests in complete radiance of the light divine of the God Lord. (125)

ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਸਤਿਸੰਗ ਨੂੰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦਾਇਕ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਰਬ ਨਿਧੀਆਂ ਤਥਾ ਭਗਤੀ ਭਜਨ ਪਯਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਰੁ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੈਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਦਾਇਕ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਕਾਮਨਾ ਵਲੋਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਵਾ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਸੰਕਲਪ ਅਫੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਧਾਮ ਪਦ ਮੁਕਤ ਪਦਵੀ ਭੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਅਵਸ਼ਯ ਹੀ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਖੇ ਪੂਰੀ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਗਟ ਹੋ ਆਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥125॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੫ ਪੰ. ੪

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮੀ ਚਿਤ ਚਿਤਵਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ।

Sahaj Samaadhi Saadh Sangati Soukrit Bhoomee , Chit Chitavat Dhal Praapati
Udhaar Hai ।

Engrossed in meditation on His name, holy congregation is the best place to sow the seeds of supreme deeds that satiates all desires and sails one across the worldly ocean.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮਿ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਮਾਧਿ ਇਸਥਿਤੀ ਮਨ ਦੀ ਭਟਕਨਾ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਸਤਸੰਗ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਭੂਮਿ ਪੁੰਨ ਭੂਮੀ ਤੀਰਥ ਰੂਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਹੈ ਚਿਤ ਚਿਤਵਤ ਚਿੱਤ ਦੇ ਚਿਤਵਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਭਾਵ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਇਆਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰ ਹੈ ਉੱਧਾਰ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰੂਪ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਆਂਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੬ ਪੰ. ੧

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਹਾਟ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਾਭ ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ।

Bajar Kapaat Khulay Haat Saadhasangati Mai , Sabad Surati Laabh Ratan
Biuhaar Hai ।

The company of holy men removes ignorance and opens up the tightly shut doors of knowledge. In the union of consciousness and divine word, one enjoys the benefit of trading in the jewel like Naam.

ਜੀਕ੍ਰੁ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਗਾਹਕ ਜੋਹਰੀ ਦੀ ਹੱਟੀ ਉਪਰ ਰਤਨ ਵਿਹਾੜਨ ਜਾਏ ਤਾਂ ਗਾਹਕ ਦੀ ਮੰਗ ਅਰੁ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਝੱਅ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਲੋਹੇ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਅਲਮਾਰੇ ਖੁੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤੀਕ੍ਰੁ ਹੀ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਹਾਟ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੈ ਪਰਮਾਰਥੀ ਪਰਖਉਏ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਰੂਪ ਹੱਟ ਉੱਪਰ, ਗਾਹਕ ਜਗਯਾਸੀ ਦੇ ਆਂਦਿਆਂ ਅੰਦਰ ਦੇ ਜੜੇ ਹੋਏ ਬੱਜਰ ਸਮਾਨ ਅਨਟੁੱਟ ਪੜਦੇ ਕਿਵਾੜ ਖੁੱਲ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਾਭ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦ੍ਰਾਰੇ ਸਬਦ ਦੀ ਝਨਕਾਰ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਣ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਆਂਦਾ ਹੈ, ਰਤਨ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਇਉਂ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾੜਨ ਦਾ ਸੌਦਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜੋਹਰੀ ਜੋਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਅੱਗੇ ਰਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋਹਰਾਂ ਦੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਝਨਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਸੁਨਣ ਲਗ ਪਿਆ ਕਰਦੀ ਤੇ ਜੇ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਓਸ ਦਾ ਸੌਦਾ ਤੁਰ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰ ਅੰਦਰਲੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਬਧੀ ਕੇਂਦੀ ਟਿਕਾਣੇ ਭੀਤਰੀ ਚੱਕ੍ਰ ਭੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਨਹਦ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਅਨਭਉ ਹੋਣ ਲਗ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੬ ਪੰ. ੨

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪਰਮਾਰਥ ਆਚਾਰ ਹੈ ।

Saadhasangi Braham Sadaan Gurdayv Sayva , Alakh Abhayv Paramaarad
Aachaar Hai ।

The service of True Guru in the divine like place of holy congregation leads one to the realisation of the Lord who is imperceptible and indistinguishable.

ਫੇਰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਸਤਿਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਸਚਖੰਡ ਹੈ, ਤੇ ਇਥੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਦੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਕੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪਰਮਾਰਥ ਆਚਾਰ ਹੈ ਧਰਮ ਆਚਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਜੇਜਨ ਹੈ ਭਾਵ ਧਰਮ ਰੂਪ ਆਚਾਰ ਸਾਧਨੇ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੋਣਹਾਰਾ ਅਲਖ ਨਾ ਲਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਅਭੇਵ ਮਰਮ ਜਾਨਣੋਂ ਰਹਿਤ ਮੋਖ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਜੇਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੬ ਪੰ. ੩

ਸਫਲ ਸੁਖੇਤ ਹੇਤ ਬਨਤ ਅਮਿਤਿ ਲਾਭ ਸੇਵਕ ਸਹਾਈ ਬਰਦਾਈ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ॥੧੨੬॥

Sadhal Soukhayt Hayt Banat Amiti Laabha , Sayvak Sahaatee Baradaaee
Oupakaar Hai ॥126॥

Loving the fruitful place like holy congregation, one obtains immeasurable gain. Such a congregation is benefactor, helpful and philanthropic for the servers and slaves (of the Lord). (126)

ਐਸਾ ਹੀ ਇਹ ਸਤਿਸੰਗ ਮਾਨੇ ਸਫਲ ਸੁ ਖੇਤ ਅਵਸ਼ਜ ਫਲਨ ਵਾਲਾ ਖੇਤ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਬਨਤ ਅਮਿਤਿ ਲਾਭ ਗਿਣਤੀ ਮਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਸਕਨ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਨਤ ਉਪਜਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸੇਵਕ ਸਹਾਈ ਅਪਣੀ ਸੇਵਾ ਮੰਨਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਹਾਈ ਅਵਸ਼ਜ ਸਹੈਤਾ ਪੁਚਾਨ ਹਾਰਾ ਹੈ ਤੇ ਬਰਦਾਈ ਸਮੂਹ ਵਰ ਰੂਪ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਰੂਪ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਰ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਸਤਿ ਸੰਗੀ ਉਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੀ ਉਪਕਾਰ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਹੈ, ਵਾ ਉਪ ਸਮੀਪ +ਕਾਰ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਆਪਣੇ ਸਤਿ ਸੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਦੇ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਸਤਿਸੰਗੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਯਾਰਾ ਬਨਾਣ ਹਾਰਾ ਹੈ ਭਾਵ, ਸਤਿਸੰਗ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥126॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੬ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲ ਮੈ ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀਐ ।

Gurmukhi Saadh Charanaamrat Nidhaan Paana , Kaal Mai Akaal Kaal Biaal
Bikhu Maareeai ।

A Guru-conscious person enjoys the benefits of all the nine treasures in the company of holy men. Despite living in the wheel of time, he remains protected from its wrath. He destroys the poison of the time like snake.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਨਿਧਾਨ ਭੰਡਾਰ ਰੂਪ ਹੈਨ, ਪਾਨ ਛਕ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਐਸਾ ਬਣ ਕੇ ਕਾਲ ਮੈਂ ਅਕਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਂ ਵਿਖੇ ਵਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹਾ ਜਿਹਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਆਣ ਵਾਪਰੇ ਉਸ ਮੂਜਬ ਵਰਤਦਾ ਹੋਯਾ ਭੀ, ਅਕਾਲ ਕਾਲ ਦਿਆਂ ਅਸਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁਖ ਦੁਖ ਵਾ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਖੇ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਭੀ ਅਸੰਗ ਵਾ ਅਸਪਰਸ਼ ਰਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਇਉਂ ਦੀ ਵਰਤਨ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਪ੍ਰਪੱਕਤਾ ਕਾਰਣ ਉਸ ਨੇ ਮਾਨੋਂ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸਰਪ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ, ਰਾਗ ਦ੍ਰੋਖ ਆਦਿਕ ਜੋ ਇਸ ਕਾਲ ਦੀ ਬਿਖ ਵਿਹੁ ਮੈਂਕੇ ਮੈਂਕੇ ਸਿਰ ਡੰਗਨ ਵਾਲੀ ਸੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੭ ਪੰ. ੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ।

Gurmukhi Saadh Charanaamrat Nidhaan Paana , Kul Akuleen Bhaay Doubidhaa Nivaareeai ।

He drinks deep the elixir of the Lord's name sitting in the dust of the feet of holy men. He becomes bereft of caste pride and is able to remove all differences of high and low from his mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰ ਰੂਪ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਪਾਨ ਕਰ ਕੇ ਕੁਲ (ਜਾਤੀ, ਗੋਤ ਬਰਨ, ਆਸ਼੍ਰਮ ਆਦਿ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਧਾਰਦੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ 'ਅਕੁਲੀਨ' ਕੁਲ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਦਾਣ ਲੱਗ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਰੀਤਾਂ ਰਸਮਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਜੋ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸੀ, ਉਨ ਨਿਵਾਰਨ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੭ ਪੰ. ੨

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਕੀ ਤਾਰੀਐ ।

Gurmukhi Saadh Charanaamrat Nidhaan Paana , Sahaj Samaadhi Nij Aasan Kee Taareeai ।

In the company of holy men and enjoying the treasure of elixir like Naam, he remains engrossed in his self and attached consciously in a state of equipoise.

ਗੁਰਮੁਖਤਾ ਧਾਰਦਿਆਂ ਸਾਧੂ ਸਾਧੂ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰ ਰਣਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਪਾਨ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀ 'ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਨਿਜ ਆਸਨ ਕੀ ਤਾਰੀਐ' ਨਿਜ ਆਪੇ ਦਾ ਹੈ ਆਸਨ ਨਿਵਾਸ ਜਿਸ ਟਿਕਾਣੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ, ਉਥੇ ਹੀ ਤਾਰੀਐ ਤਾੜੀ ਲਗਾ ਕੇ ਧਯਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਹਜ ਸਰੂਪਣੀ ਇਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੭ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਪਰਮਪਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਨਿਆਰੀਐ ॥੧੨੭॥

Gurmukhi Saadh Charanaamrat Paramapada , Gurmukhi Pand Abigat Gati
Niaareeai ॥127॥

Relishing the elixir like Naam of the Lord in the company of the holy men, he attains the supreme state. The path of Guru-conscious people is beyond description. It is imperishable and celestial. (127)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸਜਾਨ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੇ ਓਸੇ ਦਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵਕਤ ਦੇ ਮੂਜਬ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਸਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਪਾਟੀ ਚਲਾਈ। ਸੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਧ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਬਜਾਯ ਖੰਡਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਵ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਏ ॥127॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੭ ਪੰ. ੪

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ।

Sahaj Samaadhi Saadhasangati Sakhaa Milaapa , Gagan Ghataa Ghamand
Jougati Kai Jaaneeai ।

The method of meeting with the Lord God through meditation in a holy gathering is like the gathering and formation of clouds that cause rain, lightening and thunder.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਸਹਜ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਇਸਸਥਿਤ ਹੋ ਔਦੀ ਹੈ ਤੇ ਓਸ ਆਤਮ ਇਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਸਖਾ ਮਿਲਾਪ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮੇਲ ਸਦੀਵਕਾਲ ਆਦਿ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਨਾਲ ਨਿਭਨ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਔਦਾ ਹੈ। ਗਗਨ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਜੁਗਤਿ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ਅਰੁ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਕਰ ਕੇ ਅਭਯਾਸ, ਸੁਰਤ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਗਗਨ ਅਕਾਸ਼ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਵਿਖੇ ਘਟਾ ਘਮੰਡ ਜਾਨੀਐ ਬਦਲੀਆਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਰੁ ਪ੍ਰਲਯ ਕਾਲ ਦੇ ਸਰਬ ਬਯਾਪੀ ਮੇਘਾਂ ਸਮਾਨ ਗੁਬਾਰ ਦੀਆਂ ਘਟਾਂ ਘਿਰ ਆਯਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਐਸਾ ਸਾਮਰਤੱਖ ਅਨੁਭਵ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੮ ਪੰ. ੧

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੈ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Sahaj Samaadhi Keeratan Gur Sabad Kai , Anahad Naad Garajat
Ounamaaneeai ।

Acquiring a stable state of contemplation and meditation in the holy

congregation, the continuous melody that is heard within should be regarded as sound of thunder of the clouds.

ਐਸਾ ਹੀ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੈ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਮੰਤਰ ਦੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਨੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਮੁਖੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੁਰ ਗਾਇਨ ਅਰਾਧਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਗਰਜਤ ਉਨਮਾਨੀਐ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਧੁਨੀ ਗਰਜਦੀ ਹੋਈ ਦਾ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਕੜਕ ਸਮਾਨ ਉਨਮਾਨ ਹੋਯਾ ਸਾਫ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੮ ਪੰ. ੨

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਉਨਮਨ ਮਾਨੀਐ ।

Sahaj Samaadhi Saadhasangati Jotee Saroopa , Daamanee Chamatakaar
Ounaman Maaneeai ।

The divine light that radiates during stable state meditation in the holy gathering is like miraculous lightening that blossoms the mind.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਸਹਜ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਸਮਾਧੀ ਲਗਯਾਂ ਅੰਤਰਮੁਖ ਆਤਮੇ ਵਿਖੇ ਯਜਾਨ ਲਗਦਿਆਂ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪਿਣੀ ਦਾਮਨੀ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਉਜਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ, ਉਨਮਨ ਮਾਨੀਐ ਉਨਮਨੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਦੇਹ ਅੰਦਰ ਵਸਦਿਆਂ ਦੇਹ ਆਦਿਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਕੇ ਅਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸੁਰਤ ਦੇ ਜਾਗਨ ਵਾਲੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਖੇ ਉਨਮਨ ਪਤਾ ਥੋਹ ਸੁਰ ਲਗਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੮ ਪੰ. ੩

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ ॥੧੨੮॥

Sahaj Samaadhi Liv Nijhar Apaara Dhaara , Barakhaa Anmrit Jal Sarab
Nidhaaneeai ॥128॥

The continuous flow of the elixir of Naam that takes place in the tenth door of the body as a result of meditation in the congregation of holy men is like rain of nectar that is the treasure house of all the boons. (128)

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਤਾਤਪਰਜ ਕੀਹ ਕਿ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧੀ ਵਿਖੇ ਲਿਵ ਸੁਰਤ ਦੀ ਤਾਰ ਬੱਝਿਆਂ, ਅਪਾਰ ਧਾਰਾ ਇਕ ਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਛੁੱਟਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੀਐ ਜਿਸ ਬਰਖਾ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਈ ਜਲ ਸਰਬ ਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਮਾਨੇ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਭਾਵ ਕਹਿ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅੰਦਰ ਆਯਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਭੀਤਰ ਐਉਂ ਕਰ ਕੇ ਉੱਚਾਰੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਦਰਜੇ ਅਭਯਾਸ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ॥128॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੮ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਤਉ ਗੋਬੰਸ ਤਿਨ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰਸ ਦੇ ਗੋਰਸ ਅਉਟਾਏ ਦਧਿ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ।

Jaisay Tau Gobans Tin Khaai Duhay Goras Dai , Goras Aoutaaay Dadhi
Maakhan Pragaas Hai ।

As a cow grazes on grass and hay yields milk which when heated, cooled and set to coagulate as curd, butter is obtained;

ਜੈਸੇ ਤਉ ਗੋਬੰਸ ਤਿਨ ਖਾਇ ਦੁਹੇ ਗੋਰਸ ਦੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੇਰ ਗੋਬੰਸ ਗਊ ਜਾਤੀ ਗਊ ਮਾਤ੍ਰ ਘਾਹ ਖਾਂਦੀ ਹੈ,

ਤੇ ਦੁਹੇ ਚੇਇਆਂ ਤੇ ਗੋਰਸ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਗੋਰਸ ਅਉਟਾਏ ਦੁਧ ਨੂੰ ਕਾੜਿਆਂ ਦਧਿ ਮਾਖਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ਜਾਗ ਲਗਾਨ ਕਰ ਕੇ ਦਹੀਂ ਤੇ ਮਖਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੯ ਪੰ. ੧

ਊਖ ਮੈ ਪਿਊਖ ਤਨ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਪਰਾਏ ਰਸ ਕੇ ਅਉਟਾਏ ਖਾਂਡ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸ ਹੈ ।

Ookh Mai Piokh Tan Khand Khand Kay Paraaay , Ras Kay Aoutaaay Khaand
Misaree Mitthaas Hai ।

Sugarcane is sweet. It is put through a crusher to obtain its juice that is heated and converted into jaggery cakes and sugar crystals;

ਊਖ ਮੈ ਪਿਊਖ ਕਮਾਦ ਦੇ ਗੰਨੇ ਵਿਚ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਹੁ ਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਤਨ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਪਿਰਾਏ ਉਹ

ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਿਰਾਏ ਕੇ ਕੋਲੂ ਵਿਚ ਪਿੜਵਾ ਕੇ ਟੇਟੇ ਟੇਟੇ ਕਰਵਾ ਸਿੱਟਦਾ ਹੈ ਰਸ ਕੇ ਅਉਟਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਰਸ ਨੂੰ ਜਦ ਕਾੜੀਏ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਬਾਲੀਏ ਤਾਂ ਖੰਡ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸ ਹੈ ਉਹ ਖੰਡ ਮਿਸਰੀ ਆਦਿ ਮਿਠਿਆਈਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੯ ਪੰ. ੨

ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਢਾਕ ਅਉ ਪਲਾਸ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ।

Chandan Sougandh Sanabandh Kai Banaasapatee , Ddhaak Au Palaas Jaisay
Chandan Soubaas Hai ।

As a sandalwood tree infuses its fragrance in the vegetation that grows around it;

ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨਬੰਧ ਕੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੀਕੂੰ ਚੰਦਨ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਾਸਨਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਕਰ ਕੇ

ਬਨਾਸਪਤੀ ਢਾਕ ਅਉ ਪਲਾਸ ਜੈਸੇ ਢਾਕ ਪਲਾਹ ਛਿਛਰੇ ਦੇ ਝਾੜਦਾਰ ਤੇ ਉਚੇ ਬਿਰਛਾਂ ਵਰਗੀ ਭੀ ਨੀਚ ਜਾਤ ਦੀ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ਚੰਦਨ ਰੂਪ ਹੀ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੯ ਪੰ. ੩

ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਮਿਲਤ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੇਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ॥੧੨੯॥

Saadhousangi Milat Sansaaree Nirankaaree Hota , Gurmati Paraoupakaar Kay
Nivaas Hai ||129||

So does a worldly person become a humble servant of God in the company of
saintly persons. By virtue of the teachings and initiation of Guru, he is blessed
with the traits of doing good to all and sundry. (129)

ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਤ ਸੰਸਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਸਾਰ ਸੰਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਭੀ
ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪਰ
ਦੂਰ ਵਾਸੀ ਵਿਛੜਜਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਉਪਕਾਰ ਸਮੀਪੀ ਪਯਾਰਾ ਨਿਕਟੀ ਮੇਲੀ ਬਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਦਾ ਹੀ ਸਦੀਵ
ਨਿਵਾਸ ਰਹਿਦ ਹੈ। ਅਥਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਘਰ ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਗਊ ਜਾਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ, ਘਾਸ ਤ੍ਰਿਣ ਆਦਿ ਦੁਧ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਲਣੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪਾ ਕੇ
ਗੰਨਾ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਦਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਾਰਣ ਢੱਕ ਪਲਾਸ ਆਦਿ
ਛਿਛਰੇ ਭੀ ਚੰਨਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੀਚ ਉਚ ਸਭ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ||129||

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੨੯ ਪੰ. ੪

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਮਿਸਟਾਨਿ ਪਾਨ ਸੁਧਾ ਰਸ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਉ ।

Kotani Kotaani Misataani Paan Sudhaa Rasa , Pujasi N Saadh Moukh Madhur
Bachan Kau ।

Countless eatables of elixir like sweet tastes are nowhere equal to the sweet
words uttered by saintly persons.

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧਾ ਰਸ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜ ਗੁਣਾਂ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਭੋਜਨ ਜੇਗ ਮਠਿਆਈਆਂ
ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪਾਨ ਪੀਣੇ ਲੈਕ ਸੁਧਾ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਗੇ ਸ੍ਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਹਿਦ ਸ਼ਰਬਤ ਆਦਿ
ਵਰਗੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਮਿਠੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਆ ਮਿਲਣ, ਪਰ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਮੁਖ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਉ ਸਾਧ
ਸਿੱਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਿਆਂ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਪਯਾਰੇ ਪਯਾਰੇ ਹਿਤ ਭਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾ
ਸਕਦੀਆਂ ਭਾਵ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੦ ਪੰ. ੧

ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਚੰਦ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਮਤਿ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਚਨ ਕਉ ।

Seetal Sougandh Chand Chandan Kotaani Koti , Pujasi N Saadh Mati Nimrataa
Sachan Kau ।

The tranquillity and coolness of million moons and fragrance of million
sandalwood trees cannot be even a patch on the humility of saintly Sikhs of the
Guru.

ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਚੰਦ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸੀਤਲਤਾ ਦਾ ਆਸਰਾ ਠੰਢਾ ਠੰਢਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੀਤਲਤਾ ਅਰੁ
ਸੁਗੰਧੀ ਦਾ ਸੋਮਾ ਚੰਦਨ ਸੰਦਲ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜ ਕ੍ਰੋੜ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਕੇ ਜੇ ਰਲ ਆਵਨ ਤਾਂ ਭੀ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ
ਮਤਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਸਚਨ ਕਉ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦੇ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ, ਸਾਧ ਮਤਿ ਸੰਤ ਮਤੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਵਿਖੇ ਸੰਚਨ ਸੰਚੇ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨੂੰ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੦ ਪੰ. ੨

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਅਉ ਕਲਪਤਰ ਪੁਜਸਿ ਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੇ ਰਚਨ ਕਉ ।

Kotani Kotaani Kaamadhayn Au Kalapatara , Pujasi N Kinchat Kataachh Kay
Rachan Kau ।

A little glance of grace and kindness of the True Guru as a result of perpetual
meditation of Naam, cannot be compared with millions of heavenly cows
(Kamdhenu) and all granting tree (Kalap-brichh).

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਅਉ ਕਲਪਤਰ ਐਸਾ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਕੇ ਕਾਮਧੇਨਾਂ ਅਤੇ
ਕਲਪ ਬਿਰਛ ਭੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪੁਜਸਿ ਨ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੇ ਰਚਨ ਕਉ ਉਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਪੁਗ
ਸਕਦੇ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਨ ਵਿਖੇ ਸੰਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿੰਚਤ ਥੋੜੇ ਮਾਤ੍ਰ ਭਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਨਿਗ੍ਰਾ ਨਾਲ ਖੋੜੀ ਹੋਈ
ਰਚਨਾ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੦ ਪੰ. ੩

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਫਲ ਸਕਲ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਪੁਜਸਿ ਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੇ ਖਚਨ ਖਉ ॥੧੩੦॥

Sarab Nidhaan Dhal Sakal Kotaani Koti , Pujasi N Paraoupakaar Kay Khachan
Khau ॥130॥

All treasures and fruits of labour even when multiplied million times cannot reach
the philanthropic deeds of Guru's Sikhs. (130)

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਫਲ ਸਕਲ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸੰਪੂਰਣ ਨਿਧੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਭਰ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੰਡਾਰ
ਅਰ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਲ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਐਣ, ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦੇ ਓਸ
ਪਰਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਖਚਿਤ ਅੰਕਿਤ ਸੰਮਿਲਿਤ ਜੁਟਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਵਾ ਸਤਿਸੰਗ ਦੇ
ਦ੍ਵਾਰਿਓਂ ॥130॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੦ ਪੰ. ੪

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਬਿੰਜਨਾਦ ਕੈ ।

Kotani Kotaani Roop Rang Ang Ang Chhabi , Kotani Kotaani Svaad Ras

Binjanaad Kai I

Countless forms and colours, beauty of various parts of body and enjoying the tastes of meals;

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਨਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛਬਿ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾ ਸੁਹਣੱਪ ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਸਰਬਾਂਗ ਹੀ ਜਿਸ ਦੇ ਛਬਿ ਸੇਭਾ ਵਾ ਬਾਂਕਪਨ ਦਮਕ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਓਹ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਅਨੰਤ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਹੋ ਆਵੇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨ ਸ੍ਰਾਦ ਰਸ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਕੈ ਕੈ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰਾਦ ਵਾਲੇ ਮਿਠੇ ਖੱਟੇ ਸਲੂਣੇ ਚਰਪਰੇ ਤਿੱਖੇ ਆਦਿ ਛੀਆਂ ਰਸਾਂ ਤੋਂ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜੁਲ ਕੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਆ ਜਾਵਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੧ ਪੰ. ੧

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸਿ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕੈ ।

Kotani Kotaani Koti Baasanaa Soubaas Rasi , Kotani Kotaani Koti Raag Naad Baad Kai I

Countless fragrances, sensualities, tastes, singing modes, melodies and sounding of musical instruments;

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਬਾਸਨਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਕੈ ਅਥਵਾ ਸੁਬਾਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਲਪਟਾਂ ਛਡਨ ਵਾਲੀ ਸੁਗੰਧਿਤ ਬਾਸਨਾ ਮਹਿਕਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਹੋਵੇ, ਅਰੁ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਰ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰਸ ਰੁਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਚਸਕੇ ਵਿਖਯ ਸ੍ਰਾਦ ਵਾ ਪਯਾਰ ਅਥਵਾ ਕਾਬਜ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀ ਨੌਂ ਹੀ ਸਿੰਗਾਰ ਹਾਸਯ ਰਸ ਆਦਿ ਦੀ ਖਿੱਚ ਭੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਅਪਣਾ ਉਪਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ਦਾ ਸਭ ਯਤਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਟਨ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਕੈ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤਥਾ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਬਾਦ ਬਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਨਾਦਾਂ ਭੀ ਰਲ ਆਵਣ,

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੧ ਪੰ. ੨

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸੁਧਾ ਕੋਟਿਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਮਾਦਿ ਕੈ ।

Kotani Kotaani Koti Ridhi Sidhi Nidhi Sudhaa , Kotini Kotaani Giaan Dhiaan Karamaadi Kai I

Countless miraculous powers, elixir like pleasure-giving store houses of goods, contemplation and following of rites and rituals;

ਐਸਾ ਹੀ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸੁਧਾ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਅਰੁ ਨਿਧੀਆਂ, ਤਥਾ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੁਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਥਵਾ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਮਾਦਿ ਕੈ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਕਰਮਾਦਿ ਕਰਮ ਕਾਂਡ, ਉਪਾਸਨਾ ਕਾਂਡ ਧਿਆਨ ਯੋਗ ਵਿਦਯਾ ਗਿਆਨ ਸਾਂਖ, ਵੇਦਾਂਤ ਆਦਿ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਇਕਤ੍ਰ ਆਨ ਹੋਣ-

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੧ ਪੰ. ੩

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁਇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗੁਨ ਪੁਜਸਿ ਨ ਧਾਮ ਉਪਕਾਰ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ ॥੧੩੧॥

Sagal Padaarad Hui Kotani Kotaani Gouna , Pujasi N Dhaam Oupakaar

Bisamaadi Kai ॥131॥

And if all that had been said above become million times more, cannot match with the good done by persons of saintly temperament. (131)

ਅਥਵਾ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਹੁਇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗੁਣ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਅੱਡ ਅੱਡ ਕ੍ਰੋੜ ਵਾ ਕ੍ਰੋੜ ਗੁਣੇ ਹੋ ਕੇ ਫੇਰ ਅਗੇ ਇਹ ਸਭ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਹੋਰ ਭੀ ਵਧ ਆਵਣ, ਤਾਂ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਾਧ ਉਪਕਾਰ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਬਿਸਮਾਦਿ ਅਸਚਰਜ ਸਰੂਪੀ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣ ਬਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੂਹ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਜ ਕਦਾਚਿਤ ਓਨਾ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਥੋੜੇ ਕਾਲ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚੋਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਲਈ ਪਚ ਪਚ ਮਰਣ ਨਾਲੋਂ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋਵੇ ॥131॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੧ ਪੰ. ੪

ਅਜਯਾ ਅਧੀਨਤਾ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਈ ਗਰਬ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਮਹਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ।

Ajayaa Adheenataa Param Pavitr Bhaee , Garab Kai Singh Dayh Mahaa Apavitr Hai ।

A goat, herbivorous animal do good of yielding milk is considered pious and good because of its humble nature but a lion, proud and carnivorous is considered highly impious.

ਅਜਯਾ ਅਧੀਨਤਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਈ ਬਕਰੀ ਨੇ ਅਧੀਨਗੀ ਗ੍ਰੀਬੀ ਧਾਰਣ ਤੋਂ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਗਰਬ ਕੈ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਮਹਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਹਾਂ ਗੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਬਕਰੀ ਦਾ ਮਾਸ ਖੱਲ ਆਦਿ ਲਗਪਗ ਸਭ ਹੀ ਉਪਕਾਰ ਵਿਚ ਲਗਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਮਾਸ ਅਖਾਜ ਤੇ ਵਿਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੨ ਪੰ. ੧

ਮੇਨਿ ਬ੍ਰਤ ਗਹੇ ਜੈਸੇ ਉਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਬਾਸ ਬਕਬਾਨੀ ਕੈ ਸੁਗੰਧਤਾ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ।

Moni Brat Gahay Jaisay Ookh Mai Payookh Rasa , Baas Bakabaanee Kai Sougandhataa N Mitr Hai ।

Because of his quiet nature, sugarcane has nectar-like juice in it, but noisy by nature bamboo cannot grasp any fragrance of sandalwood even if it grows close by.

ਮੇਨ ਬ੍ਰਤ ਗਹੇ ਜੈਸੇ ਉਖ ਮੈ ਪਯੂਖ ਰਸ ਸਿਰ ਤਲਵਾਯਾ ਹੇ ਚੁੱਪ ਸਾਧਿਆਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੰਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਰਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਆਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਂਸ ਬਕ ਬਾਨੀ ਕੈ ਸੁਗੰਧਤਾ ਨ ਸਿਤ੍ਰ ਹੈ ਬਾਂਸ ਦੇ

ਬਕਬਾਦ ਸਰਰ ਸਰਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵਾਦੀ ਕੈ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਨਾ ਇਸ ਵਿਚ ਸੁਗੰਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਨਾ ਹੀ ਸਿਤ੍ਰ ਸੀਤਲਤਾ ਦਾ ਹੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੨ ਪੰ. ੨

ਮੁਲ ਹੋਇ ਮਜੀਠ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗਾਤੀ ਭਏ ਫੁਲ ਹੋਇ ਕੁਸੰਭ ਰੰਗ ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ ।

Mul Hoi Majeetth Rang Sang Sangaatee Bhaay , Dhul Hoi Kousanbh Rang
Chanchal Charitr Hai ।

Rubiaceous plant (Majitha) has its colour characteristic in the bottom part of the plant but when joined with a cloth gives it a beautiful red colour and integrates with it.

ਮੁਲ ਹੁਇ ਮਜੀਠ ਰੰਗ ਸੰਗਮ ਸੰਗਾਤੀ ਭਏ ਮਜੀਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਬਕੀ ਰਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰੇ ਓਸ ਵਿਚ ਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਲੀੜਾ ਇਸਦਾ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵ ਇਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪਾਵੇ ਓਸ ਵਿਚ ਭੀ ਓਹੋ ਰੰਗ ਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫੁਲ ਹੁਇ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗ ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ ਕਸੁੰਭੇ ਦਾ ਫਲ ਬੂਟੇ ਦੇ ਉਪਰ ਚਾਹੜਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖੋਂਦਾ, ਐਸੇ ਵਾਸਤੇ ਓਸ ਦਾ ਰੰਗ ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਾਸ਼ਵੰਤ ਚੇਸ਼ਟਾ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੨ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਦਾਦਰ ਅਉ ਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ॥੧੩੨॥

Taisay Hee Asaadh Saadh Daadar Au Meen Gati , Goupat Pragat Moh Droh Kai
Bachitr Hai ॥132॥

Similarly a willful or self-oriented person is like a frog whose love for water is fake and a deceit but a God-oriented person is like a fish whose love for water is strange and unique. (132)

ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਦਾਦਰ ਅਉ ਮੀਨ ਗਤਿ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸਿੱਖ ਸਤਿਸੰਗੋਂ ਵੰਜਿਆਂ ਤੇ ਸਾਧ ਸਿੱਖਾਂ ਸਤਸੰਗੀਆਂ ਦੀ ਦਾਦਾਰ ਡੱਡੂਆਂ ਤੇ ਮੀਨ ਮਛੀਆਂ ਵਾਲੀ ਗਤਿ ਦਸਾ ਸਮਝੋ ਅਰਥਾਤ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਦ੍ਰੋਹ ਕੈ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਡੱਡੂ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਦ੍ਰੋਹ ਧਰੋਹ ਛਲ ਕਪਟ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਛੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਹ ਜਲ ਦੇ ਪਯਾਰ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਓਸ ਤੋਂ ਵਿਚਿਤ ਵਖਰੀ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਭਾਂਤ ਹੀ ਸਾਧ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਤਿਸੰਗੀ ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਇਕੇ ਜੇਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਸਾਧ ਖੇਟੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਖੇਟ ਹੀ ਖੇਟ ਕਮੋਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਉਪਰਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦ੍ਰਾਰੇ ਨਿਰੂਪੇ ਬਕਰੀ, ਉੱਖ, ਮਜੀਠ ਤਥਾ ਮੱਛੀ ਕਸਟ ਪਾ ਕੇ ਜੀਕ੍ਰੁ ਨੇਕੀ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਸ਼ੇਰ ਬਾਂਸ, ਕਸੁੰਭਾ ਤਥਾ ਡੱਡੂ ਸਦਾ ਕਪਟ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਜਦ ਕਦ ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਨਿੰਰਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਜਾਣ ਕੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੇ ॥132॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੨ ਪੰ. ੪

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੈ ।

Pooran Braham Dhiaan Pooran Braham Giaana , Pooran Bhagati Satigur
Oupadays Hai ।

Satguru's sermon (in the form of blessing of Naam) is complete contemplation of the Master Lord, His knowledge and is total worship.

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਾਧਪਣਾ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਧੁਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਗੁਰਮੁਖਤਾਈ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਉਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਦੇਸ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨੇ ਜਯੋ ਕਾ ਤਯੋ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰੁ ਇਸੇ ਪੂਰਨ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਲਦਿਆਂ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਸੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉਹ ਹਰਦਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੩ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਜਲ ਆਪਾ ਖੇਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੈ ।

Jaisay Jal Aapaa Khoi Baran Baran Milai , Taisay Hee Bibaykee Paramaatam
Pravays Hai ।

As water mixes with several colours and acquires the same hue, similarly a disciple following Guru's advice becomes one with God.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਆਪਾ ਗੁਵਾ ਕੇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੈ ਰੰਗ ਰੰਗ ਹਰ ਇਕ ਰੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੈ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਕਤ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਬਿਬੇਕ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੩ ਪੰ. ੨

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਅਵੇਸ ਹੈ ।

Paaras Parasi Jaisay Kanik Anik Dhaatu , Chandan Banaasapatee Baasanaa
Avays Hai ।

As many metals when touched with philosopher stone become gold, bushes and plants grown in the vicinity of sandalwood attain its fragrance, similarly a devotee following Guru's advice becomes pure and one who spreads the fragrance of goodness all around.

ਇਥੇ ਹੀ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਪਾਰਸ ਨੂੰ ਸਪਰਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਤਾਂਬਾ

ਆਦਿਕ ਧਾਤੂਆਂ ਇਕ ਸ੍ਰਣ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਥਾ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸਪਤੀ ਬਾਸਨਾ ਆਵੇਸ ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਨਾਸਪਤੀ ਚੰਦਨ ਦੀ ਬਾਸਨਾ ਆਪਨੇ ਵਿਚ ਅਵੇਸ ਲੀਨ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਚੰਨਣ ਹੀ ਬਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੩ ਪੰ. ੩

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇਤਿ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ ਹੈ ॥੧੩੩॥

Ghati Ghati Pooram Braham Joti Aoti Poti , Bhaavaneeh Bhagati Bhaai Aadi Kau Adays Hai ॥133॥

Making prayers and supplications to the Almighty Lord, a wise and rationalist person enjoins the divine radiance of the Omnipresent Lord like warp and weft of a fabric through complete faith and devotion instilled in him by the Guru. (133)
ਤੈਸੇ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਬੇਕੀ 'ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਦਿ ਕਉ ਅਦੇਸ...' ਸਰਧਾ ਭੋਈ ਅਰੁ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਆਦੇਸ ਬੰਦਨਾ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਿਆਂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇਤਿ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਹੈ ਸੰਪੂਰਣ ਸਰੀਰਾਂ ਤਥਾ ਸਰਬੱਤ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਓਹ ਪੇਤ ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਤਾਰ ਵਤ ਭੀਤਰ ਬਾਹਰ ਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਜਯੋਂ ਕਾ ਤਯੋਂ ਅਨਭਉ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥133॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੩ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਮੈ ਉਡਤ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਤਾ ਤੇ ਅਉਰ ਬਾਸਨਾ ਨ ਤਾ ਕੈ ਆਗੈ ਠਹਾਰਵਈ ।

Jaisay Karapoor Mai Udat Ko Soubhaau Taa Tay , Aur Baasanaa N Taa Kai Aagai Tthahaaravaee ।

As the fragrance of camphor has the characteristic of spreading in the air, thus its smell cannot remain lodged in anything;
ਜੈਸੇ ਕਰਪੂਰ ਮੈ ਉਡਨ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਤਾ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕ ਕਾਫੂਰ ਦੇ ਸੁਤੇ ਹੀ ਉਡਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਵ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਓਸੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹੋਰ ਬਾਸਨਾ ਸੁਗੰਧੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਿਆ ਕਰਦੀ ਭਾਵ ਚਪਲ ਚਿੱਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਅੰਦਰ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੪ ਪੰ. ੧

ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਸਕਲ ਸੈ ਸਮਾਵਈ ।

Chandan Soubaas Kai Soubaasanaa Banaasapatee , Taahee Tay

Sougandhataa Sakal Sai Samaavaee ।

But vegetation around a Sandalwood tree become equally fragrant with the

aroma released but it;

ਪਰ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਸੰਦਲ ਚੰਨਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੀ ਵਸਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਅਪਣੇ ਵਿਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਜੇਰਾ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਗੰਧਤਾ ਸਕਲ ਮੈ ਸਮਾਵਈ ਤਿਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਸੁਗੰਧੀ ਓਸ ਦੀ ਸਭ ਵਿਚ ਸਮਾ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਓਹ ਕੈ ਸੁਬਾਸਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਬਨਾਸਪਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਸੁਗੰਧੀ ਸੰਪੰਨ ਹੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੪ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲਤ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸੰਗ ਰੰਗੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨ ਜਰਾਇ ਸਬ ਰੰਗਨੁ ਮਿਟਾਵਈ ।

Jaisay Jal Milat Srabang Sang Rangu Raakhai , Agan Jaraai Sab Ranganu Mitaavaee ।

As water acquires the same colour that is mixed in it, but fire destroys all the colours by burning them (into ashes);

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਿਲਤ ਸ੍ਰਬੰਗ ਸੰਗ ਰੰਗੁ ਰਾਖੈ ਅਰੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਦ੍ਰਵਨ ਸੁਭਾਵ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਾਖੈ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰਖ ਦਿਓ, ਭਾਵ ਮਿਲਾ ਦਿਓ, ਓਹੋ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਹੀ ਸਰਬੰਗ ਸਮੂਲਚਾ ਬਣਾ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਐਸੇ ਹੀ ਸਾਰਗ੍ਰਾਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗ੍ਰਾਹੀ ਸੈਨਸੇਟਿਵ ਮਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ, ਸਮੂਲਚਾ ਪਰਮਾਰਥ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਤੂ ਅਗਨਿ ਜਰਾਇ ਸਭ ਰੰਗਨ ਮਿਟਾਵਈ ਅੱਗ ਸੜਦੇ ਤਪਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ, ਜੇ ਰੰਗ ਸਾਮਨੇ ਆ ਜਾਵੇ ਸਾੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਸਤਸੰਗ ਵਿਚ ਪੁਜਕੇ ਭੀ ਈਰਖਾ ਆਦਿ ਸੁਭਾਵ ਕਾਰਣ ਰਹੇ ਸਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਭੀ ਪੱਟੀ ਮੇਸ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੪ ਪੰ. ੩

ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਸਿਵ ਸਕਤ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਸੰਜੇਗੀ ਬਿਓਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਤੁ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ ॥੧੩੪॥

Jaisay Ravi Sasi Siv Sakat Soubhaav Gati , Sanjogee Biaogee Drisataatu Kai Dikhaavaee ॥134॥

Just as the effect of Sun is undesirable (Tamoguni) while the moon has virtuous effect, similarly a Guru-conscious person behaves peacefully and virtuously while a self willed and apostate person caught in the evil effects of mammon is conspicuous. (134)

ਫੇਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੀ ਗਤਿ ਦਸਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਰਖਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜ ਸਿਵ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਵ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖਸਲਤ ਖਾਸਾ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਗ੍ਰਾਹੀ ਸੁਭਾਵ ਭਾਵ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਹੀ ਕਾਯਮ ਇਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੰਜੇਗੀ ਬਯੋਗੀ ਇਹ ਸੰਜੇਗੀ ਤੇ ਵਿਜੇਗੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਣੇ ਗਏ ਹਨ ਭਾਵ ਸੂਰਜ ਦਿਨੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ

ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਦੇ ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਥਾਪੜ ਸੁਆਨ ਵਾਲਾ ਆਪੇ ਵਿਚ ਵਿਛੋੜਨ ਹਾਰਾ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੇ ਦਿਖਾਵਈ ਸੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਆਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਤਾਂ ਮਾਯਾ ਦੇ ਦਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਆਣ ਕੇ ਭੀ ਵਿਜੇਗੀ ਵਿੱਛੜੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਨਿਗ੍ਰਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਪਰ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਸਿੱਕ ਜਿਗਾਸਾ ਧਾਰ ਕੇ ਏਸੇ ਹੀ ਭੋਈ ਨਾਲ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਆਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥134॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੪ ਪੰ. ੪

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਸਿ ਆਏ ਹੈ ।

Sree Gur Daras Dhiaan Sree Gur Sabada , Giaan Sasatr Sanaah Panch Doot
Basi Aaay Hai ।

Contemplating on the vision of the True Guru and practicing His impressed divine word are the weapons for fighting the five evils like lust, anger, avarice etc.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਸੇਭਾਯਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਸੇਭਾਯਮਾਨ ਕਲਯਾਣ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜੇ ਗਿਆਨ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਸਾਧਨਾ ਰੂਪ ਸਸਤ੍ਰ ਸਨਾਹ ਸਸਤ੍ਰ ਤੇ ਸੰਜੋਏ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਭਾਵ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸਸਤ੍ਰ ਦਾ ਕੰਮ ਲੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰ ਦ੍ਰਾਏ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਰਹੇ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਸੰਜੋਏ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਵਾ ਤੋਂ ਬਚੇਨ ਵਾਲੀ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦਾ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਰਹੇ ਅਰਥਾਤ ਧਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਕੋਈ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਐਸਾ ਅੱਟਲ ਭਰੋਸਾ ਰਖੇ ਤਾਂ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬੀਸ ਆਏ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪ ਪੰਜੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵੈਰੀ ਵੱਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਗਯਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤੁਰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੫ ਪੰ. ੧

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰੇਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧੇਨ ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ।

Sree Gur Charan Rayn Sree Gur Sarani Dhayna , Karam Bharam Kati Abhai
Pad Paaay Hai ।

The refuge of True Guru and by living in the dust of His feet, the ill effects and doubts of all past performed deeds are vanquished. One acquires a state of fearlessness.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਰੇਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧੇਨ ਸੇਭਾਯਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਰੇਨ ਧੂਲੀ ਸੇਵਨ ਕਰ ਕੇ ਦਾ ਧੂਲੀ ਹੋਏ ਰਹਿਣ ਕਰੇ ਤਥਾ ਸੇਭਾਯਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਆਸਰਾ ਓਟ ਧਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰ ਕੇ ਕਰਮ ਭਰਮ ਕਟਿ ਅਮੁਕਾ ਕਰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਮੁਕੀ ਹਾਨੀ ਹੋ ਜਾਊ ਯਾ ਫੁਲਾਨਾ ਕੰਮ ਕੀਤਯਾਂ ਫੁਲਾਨਾ ਹਰਜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਐਹੋ ਜੇਹਾ ਬਿਧੀ ਨਿਖੇਧ ਦਾ ਭਰਮ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਲੌਕਿਕ ਬੇਦਿਕ ਰੀਤਾਂ ਰਸਮਾਂ

ਦਾ ਜੁਲਾ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲਾਹਕੇ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ਨਿਰਭੈ ਪਦਵੀ ਮੋਖਅਥਵਾ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਬੇਮੁਥੰਜਗੀ ਸੱਚੀ
ਸੁਤੰਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੫ ਪੰ. ੨

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭੇਖ ਅਛਲ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ।

Sree Gur Bachan Laykh Sree Gur Sayvak Bhaykha , Achhal Alaykh Prabhu
Alakh Lakhaaay Hai ।

By imbibing the divine words of Satguru (True Guru), and by developing an attitude of a true slave, one realises the imperceptible, indeceivable and indescribable Lord.

ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੀ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੇਖੇ ਪਾ ਕੇ ਚਿੱਤ ਉਪਰ ਹਰ ਦਮ ਲਿਖਿਆ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਯਾ ਅਵਸ਼ਜ ਪ੍ਰਵਾਨਣ ਲੈਕ ਸਤਜ ਸਤਜ ਆਪਣੀ ਕਲਯਾਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇ, ਤਥਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭੇਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਵਾਲੀ ਹੀ ਬਾਹਰਲੀ ਚਾਲ ਢਾਲ ਵੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਆਦਿ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਸਾਂਗ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਤਿਸੰਗੀ ਇਉਂ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਅਛਲ ਅਲੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਹੈ ਮਾਯਾ ਅਵਿਦਯਾ ਕਰ ਕੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਲਿਆ ਜਾ ਸਕਨ ਵਾਲਾ, ਤਥਾ ਬੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਲੇਖਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਪਾਟੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆ ਸਕਨ ਵਾਲਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾ ਲੇਖੇ ਜਾ ਸਕਨ ਹਾਰੇ ਅਲਖ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਓਸ ਦੇ ਤਾਂਈ ਲਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਪਣੇ ਵਾਸਤਵ ਸਰੂਪ ਨੂੰ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੫ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗ ਗੋਸਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥੧੩੫॥

Gursikh Saadhasang Gosati Praym Prasanga , Ninmrataa Nirantaree Kai Sahaj
Samaaay Hai ॥135॥

In the company of holy men of the True Guru, singing Gurbani (Guru's utterances in praise of the Lord) with humility and love, one gets absorbed in the spiritual peace. (135)

ਤਾਪਰਜ ਇਹ ਕਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੋਸਟਿ + ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਖ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਗੋਸਟ ਕਰਦਾ ਹੋਯਾ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰੰਤਰੀ ਕੈ ਲਗਾਤਾਰ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ ਸਹਜ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 135॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੫ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਯਾ ਸੈ ਖੇਦਿ ਕਾਢੀਅਤ ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ।

Jaisay Tau Majeetth Basudhaa Sai Khodi Kaaddheeata , Anbar Surang Bhaay
Sang N Tajat Hai I

As the red colouring agent of a Rubiaceae plant is extracted from the bottom part of its stem, and the clothes coloured with it become beautiful to behold, while the colour does not fade;

ਜੈਸੇ ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁਧਾ ਸੈ ਖੇਦਿ ਕਾਢੀਅਤ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜੀਠ ਨੂੰ ਬਸੁਧਾ ਸੈ ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਪੁਟਕੇ ਕਢੀਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਕੁੱਟਣ ਤਥਾ ਅਵਟਣ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਘਾਲਾਂ ਘਾਲਕੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗੀਲੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਤਾਂ ਉਹ ਐਸੀ ਪਯਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭਏ ਸੰਗੁ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ਬਸਤ੍ਰ ਨੂੰ ਭੀ ਲਗਦੇ ਸਾਰ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਦਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਬਸਤਰ ਜਦ ਤਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਯਾਗਦਾ। ਅੇਸਾ ਹੀ ਹਾਲ ਸਤਿਸੰਗਤ ਦੀ ਘਾਲ ਰਸਤੇ ਆਪੇ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦੂਸਰਿਆਂ ਉਪਰ ਐਡਾ ਚੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋਰਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਮੁੜ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੬ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਸੁੰਭ ਤਜਿ ਮੂਲ ਫੂਲ ਆਨੀਅਤ ਜਾਨੀਅਤ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਤਾਹੀ ਭਜਤ ਹੈ।

Jaisay Tau Kasounbh Taji Mool Dhool Aaneeata , Jaaneeat Sangu Chhaadi
Taahee Bhajat Hai I

As the colour of Safflower plant resides in the flower and not in the lower part of the stem, so it is believed to leave or fade away when a cloth is dyed with it, since that is its character;

ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਆਣ ਕੇ ਭੀ ਮੂਲ ਮੁੱਢ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇਤੇ ਦਿਖਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੌੜਦੇ ਹਨਉਨਾਂ ਦਾ ਪਾਜ ਉੜਕ ਨੂੰ ਖੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਢੁੱਕਦਾਜੈਸੇ ਤਉ ਕਸੁੰਭੇ ਤਜਿ ਮੂਲ ਫੂਲ ਆਨੀਅਤ ਜਾਨੀਅਤ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਤਾਹੀ ਤੇ ਭਜਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕਸੁੰਭੇ ਦਾ ਮੁਢਉ ਤਯਾਗ ਕੇ ਫੁਲ ਲੈ ਆਈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਅਪਣੇ ਮੂਲ ਦਾ ਸੰਗ ਛੁੱਡ ਆਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਨੀਅਤ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ, ਸੇ ਤਾਹੀ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਭਜਤ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਉਸ ਦੀ ਆਬ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੬ ਪੰ. ੨

ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲ ਸੂਚੀ ਸੁਭਾਉ ਤਾਂ ਤੇ ਸੀਤ ਤਪਤਿ ਮਲ ਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ ।

Aradh Uradh Moukh Salil Soochee Soubhaau , Taan Tay Seet Tapati Mal Amal
Sajat Hai I

As the water flows downward while the fire extends upward, the fire is heat and soot-giving while water is cool and free of dross or dirt.

ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਸਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਰਖੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਰੂਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਭੀ ਪੱਲੇ ਕਲੰਕ

ਹੀ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕਿ: ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਲਿਲ ਸੂਚੀ ਸੁਭਾਉ ਅਰਧ ਮੁਖ ਨੀਵਾਂ ਸਿਰ ਕਰ ਕੇ
ਚਲਨਾ ਸਲਿਲ ਸੁਭਾਉ ਜਲ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਤੇ ਉਰਧ ਮੁਖ ਉੱਚਾ ਸਿਰ ਕਰ ਕੇ ਬਲਨਾ ਸੂਚੀ ਸੁਭਾਉ ਅੱਗ ਦੀ
ਬਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਸੀਤ ਤਪਤ ਮਲ ਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ ਏਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਜਲ ਸੀਤ ਠੰਢਕ ਤੇ ਅਮਲ
ਰਮਲਤਾ ਨੂੰ ਸਜਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਨੀ ਤਪਤ ਸੜਨ ਤੇ ਮਲ ਕਾਲਕ ਨੂੰ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੬ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਉਚ ਨੀਚ ਨੀਚ ਉਚ ਜੀਤ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀਤ ਲਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ ॥੧੩੬॥

Gurmati Duramati Ooch Neech Neech Oocha , Jeet Haar Haar Jeet Lajaa N
Lajat Hai ॥136॥

So does the teachings of Guru raises the consciousness of the humble and
converts defeat into victory. But the base wisdom lowers the proud and arrogant
and converts victory into defeat. The lower level of intelligence makes a person
bereft of shame and h

ਇਸੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਣਾਂ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚ ਉਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਭੀ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਧਾਰ ਕੇ
ਨੀਵੀਂ ਹੋ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਸਰ ਆਦਿ ਸੁਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਦੀ ਹੋਈ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਚ ਹੁੰਦੀ ਭੀ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਗਰੂਰੀ ਧਾਰ ਕੇ ਉਚ ਹੋ ਦਿਖੋਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਉਚ ਨੀਚ ਨੀਚ ਉਚ ਜਦ
ਸਤਿਸੰਗ ਸਰੂਪੀ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਖੇ ਇਹ ਦੁਰਮਤਿ ਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵ ਦੁਰਮੀਆ ਜੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਚੀ ਹੋ ਵਰਤਨ ਵਾਲੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨੀਚ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਭਾਵ ਵਾਲੀ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਾ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਭਾਵ
ਵਿਖੇ ਵਰਤਣਹਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਉਚ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਸਾਫ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਐਉਂ
ਉਚੇ ਨੀਵੇਂ ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਉਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਤਿਸੰਗ ਹੋਣ ਤੇ ਹਾਰ ਹਾਰ ਜੀਤ ਲਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ
ਦੁਰਮਤੀਏ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖ ਓੜਕ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ
ਸਤਿਸੰਗ ਅੰਦਰ ਲੱਜਾ ਕਰ ਕੇ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਸਦਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭਾਵਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਜੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲ
ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੋ ਕੇ ਆਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਦਿਖਾਵੇ ਦਾ ਤਾਂ ਐਉਂ ਦੀ ਮੌਜ ਵਰਤਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥136॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੬ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ।

Gurmukhi Saadhasangu Sabad Surati Liva , Pooran Braham Sarabaatam Kai
Jaaneeai ।

A Guru-conscious person strings the word divine in the thread of his
consciousness in the company of saintly persons. He acknowledges the
presence of omnipresent Lord in the form of soul in every one.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਈ
ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ, ਉਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ

ਆਦਿ ਦੀ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਸਾਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਗ੍ਰਾ ਵਿਚ ਰਖਣਹਾਰੀ ਅੰਤਰੀਵੀ ਸਤਯਾ ਦੀ ਲਿਵ ਲੇਸ ਲਾਲਸਾ ਤਾਰ ਲਗਾਈ ਰਖਦੇ ਹੋਨ। ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਜਾਨੀਐ ਜਿਸ ਲਿਵ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਰਬਾਤਮ ਸਭ ਦਾ ਅਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੭ ਪੰ. ੧

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਬਿਹਸਿ ਮਿਲਨ ਸਮਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ ।

Sahaj Soubhaai Ridai Bhaavaneeh Bhagati Bhaai , Bihasi Milan Samadaras
Dhiaaneesai ।

He is ever engrossed in the love and faith of the Guru Lord in his mind. He treats all alike and smilingly too.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਅਰੁ ਸਹਜੇ ਸੁਤੇ ਹੀ ਇਸ ਉਕਤ ਸੁਭਾਇ ਸੁ+ਭਾਇ = ਸ੍ਰੈ+ਭਾਵੀ ਆਤਮ ਭਾਵੀ ਭਾਵਨਾ ਭਾਵਨਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰ ਕੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਅੰਦਰ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਵ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਬਿਹਸਿ ਮਿਲਨ ਸਮ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ ਸਮ ਇਕ ਰਸ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀਐ ਤਕਦੇ ਤਕਦੇ ਧਿੰਐਦੇ ਧਿੰਐਦੇ ਵਾ ਆਪਣੇ ਸਮ ਹੀ ਤੱਕਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਹਸਿ ਮਿਲਨ ਹੱਸ ਹੱਸਕੇ ਖਿੜੇ ਮਥੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੭ ਪੰ. ੨

ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਖ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨੀਐ ।

Nimrataa Nivaas Daas Daasan Daasaan Mati , Madhur Bachan Moukh Baynatee
Bakhaaneesai ।

The Guru-conscious person who ever lives in the presence of the True Guru is always humble and has the intellect of being the slave of slaves (of the Guru). And when he speaks, his words are sweet and full of supplication.

ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਗੱਲ ਸੁਨਣ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਸਾਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਜੇ ਬੁਧੀ ਵਿਸ਼ੇਖ ਰੂਪ ਮਤਿ ਹੈ ਉਸ ਵਿਖੇ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਗ੍ਰੀਬੀ ਭਾਵ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਵਾਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਦਾਸ ਤੇ ਇਨਾਂ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਭੀ ਜੇ ਫੇਰ ਦਾਸਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਨ ਵਾਲੇ ਦਾਸ ਟਹਿਲੀਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਐਸੇ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਹੇ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਮੁਖਿ ਬੇਨਤੀ ਬਖਾਨੀਐ। ਬੇਨਤੀ ਕੋਮਲਤਾ ਭਰੇ ਮਿਠੇ ਮਿਠੇ ਬਚਨ ਮੂੰਹੋਂ ਉਚਾਰਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੭ ਪੰ. ੩

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਨਿਧਾਨੀਐ ॥੧੩੭॥

Poojaa Praan Giaan Gur Aagiaakaaree Agrabhaaga , Aatam Avays Paramaatam
Nidhaaneeai ॥137॥

A Guru-oriented person remembers Him with every breath and stays in Lord's presence like an obedient being. Thus his soul remains absorbed in the treasure house of peace and tranquillity. (137)

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਸ੍ਰਾਸਾਂ ਦੀ ਆਉ ਜਾਈ ਵਿਖੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਪੂਜਾ ਅਰਾਧਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਓਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਾਏ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰਾਸਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਭਯਾਸ ਦਾ ਜੀਕ੍ਰੰ ਗਯਾਨ ਕਰਾਯਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੀਕ੍ਰੰ ਹੀ ਗੁਰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਅਪਨੇ ਅਗ੍ਰ ਭਾਗ ਸਨਮੁਖ ਰਖਦੇ ਹਨਭਾਵ ਅਪਣਾ ਧਰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਅਭਯਾਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕ ਸ੍ਰਾਸ ਭੀ ਅਕਾਰਥਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ ਅਰੁ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਮੌਂਦੇ ਕਮੌਂਦੇ ਆਤਮ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤ ਨਿਧਾਨੀਐ ਆਤਮੇ ਆਪੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਆਵੇਸ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਲਿਵ ਲੀਨ ਕਰ ਕੇ ਨਿਧ + ਆਨੀਐ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਨਿਧੀ ਭੰਡਾਰ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਸੇਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥137॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੭ ਪੰ. ੪

ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ।

Sati Roop Satinaam Satigur Giaan Dhiaana , Satigur Mati Souni Sati Kari
Maanee Hai ।

The granter of knowledge and contemplation of ever stable form and name (Lord) is True Guru. A Guru-conscious person listens to the teachings of the True Guru and practices His words in his deeds and actions.

ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦਿਨ ਰਾਤ ਜੀਵਨ ਭਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਤਾਰ ਬੱਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਗੋੜ ਪ੍ਰਾਤਾ ਮਧਯਾਨ ਸੰਧਯਾ ਕਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿਖੇ ਜਾਰੀ ਰਖਣਾ ਸਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਤਿਨਾਮ ਹੈ ਏਹੋ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਕਰਵਾਯਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਕਰਾਯਾ ਹੈ, ਤੇ ਇਸੇ ਵਿਖੇ ਹੀ ਇਕ ਰਸ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਮਤਿ ਦਿਤੀ ਅਰਥਾਤ ਸਿਖਿਆ ਸਿਵਾਈ ਅਥਵਾ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਓਨਾਂ ਨੇ ਸੁਨਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ਸਤਿ ਯਥਾਰਯ ਯਥਾਰਯ ਸੱਚ ਸੱਚ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੮ ਪੰ. ੧

ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਮਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੀ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੈ ।

Daras Dhiaan Samadarasee Braham Dhiaanee , Sabad Giaan Gur

Brahamagiaanee Hai I

By virtue of glimpse and contemplation of the True Guru, a Guru-oriented person treats all uniformly. And as such he is Lord-conscious person and because of the knowledge of the words of Guru, he is Lord aware person.

ਇਉਂ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਸਮਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਾਤ੍ਰ ਪਸਾਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਿਗ੍ਰਾ ਅੰਦਰ ਔਂਦਿਆਂ ਓਸ ਵਿਖੇ ਸਮ ਦਰਸੀ ਇਕ ਰਸ ਰਮੇ ਹੋਏ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਤਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੀ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੁ ਐਸਾ ਹੀ ਉਪਰ ਕਹੇ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੮ ਪੰ. ੨

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਿਦੈ ਮਾਨੈ ਮਨ ਮਾਨੈ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ ।

Gurmati Nihachal Pooran Pragaas Ridai , Maanai Man Maanay Ounaman

Ounamaanee Hai I

By practicing the teachings of the True Guru completely and with patience, the light effulgent appears within him. He is filled with the love of the Lord and he acquires higher state of spiritual being.

ਤਾਤ ਪਰਜ ਕੀਹ ਕਿ ਇਸ ਭਾਂਤ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਖੇ ਅਚੱਲ ਅਡੋਲ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਕਰ ਕੇ ਓਨਾਂਦੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਿਦੈ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਬਯਾਪੀ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਖਯਾਤਕਾਰ ਹੋ ਔਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਮਾਨੈ ਮਨ ਓਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਭੀ ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਜਦ ਇਉਂ ਮਾਨੈ ਮੰਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀ ਹੈ ਉਨਮਨੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਐਸਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਲਵੇ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੮ ਪੰ. ੩

ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਠਾਨੀ ਹੈ ॥੧੩੮॥

Bisamai Bisam Asacharajai Asacharaj Mai , Adabhout Paramadabhout Gati

Tthaanee Hai ॥138॥

By the grace of the meditation of Naam of the Lord carried out by the blessings of the True Guru, he stays in most ecstatic, strange and blissful state all the time. (138)

ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜੈ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਠਾਨੀ ਹੈ ਅਚੰਭੇ ਨੂੰ ਭੀ ਅਚੰਭਿਤ ਕਰਣਹਾਰੀ ਤੇ ਅਚਰਜਤਾ ਨੂੰ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਬਨਾਣ ਹਾਰੀ ਤਥਾ ਅਦਭੁਤ ਅਨੋਖੀਓਂ ਭੀ ਮਹਾਨ ਅਨੋਖੀ ਗਤਿ ਦਸਾ ਅਵਸਥਾ ਜੇ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੇ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਏਹੇ ਹੀ ਠਾਨੀ ਥਾਪ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਅਨੁਭਵੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥138॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੮ ਪੰ. ੪

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਰੂਪ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਨਾਮ ਹੈ ।

Pooran Param Joti Satigur Sati Roopa , Pooran Giaan Satigur Satinaam Hai ।

The True Guru is the true and complete form of the Radiance supreme-the Lord.

The blessings of Naam to the Sikhs is the complete knowledge of the True Guru.

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਰੂਪ ਸਚਮੁੱਚ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਪਰਮਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾ ਆਕਾਰ ਸਤਿ ਸਚੇ ਸਚ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਸਰਬ ਠੋਰ ਰਮਿਆ ਹੋਯਾ ਪਰਮ

ਜੋਤੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੯ ਪੰ. ੧

ਪੂਰਨ ਜੁਗਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਪੂਰਨ ਸੇਵ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ ।

Pooran Jougati Sati Sati Gurmati Ridai , Pooran Sayv Saadhasangati Bisraam

Hai ।

The slave Sikh of the True Guru imbibes the teachings of the Guru in his heart according to the manner taught and holds it as total truth. He practices it in the holy congregation very devotedly;

ਪੂਰਨ ਜੁਗਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤਿ ਜਯੋ ਦਾ ਤਯੋ ਯਥਾਰਥ ਵਾ ਸਚ

ਰੂਪ ਹੇ ਜੇ ਕੁਛ ਜਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਵਿਖੇ ਹੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਗਤਿ ਜੁੜਨਾ ਜੁੱਟਨਾ ਵਾ ਉਸ ਦਾ ਵਰਤੋਂ

ਵਿਚ ਲਿਆਣਾ ਹੀ ਸਤਿ ਭਲਾ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਸੁ ਸੇਵ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਜੇ

ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚੈਨ ਇਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣੀ ਭਾਵ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਦਾ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਦਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਹੀ

ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਉਤਮ ਸੇਵਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੯ ਪੰ. ੨

ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ ।

Pooran Poojaa Padaarabind Madhoukar Mana , Praym Ras Pooran Hui Kaam

Nihakaam Hai ।

In the worship of the lotus-like feet of the True Guru, the beetle-like mind is satiated with the love elixir of Lord-like Guru and feels free from all other desires and wants.

ਪੂਰਨ ਪੂਜਾ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਮਧੁਕਰ ਮਨ ਮਨ ਨੂੰ ਭੋਰੇ ਵਾਕੂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਛਾਅਰੁ ਬਿੰਦ

ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਵਿਚ ਲਿਪਟੇ ਰਹਿਣਾ ਭਾਵ ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ ਵਾ ਚਰਣ ਪੱਗ

ਪੱਖਾ ਚਾਪੀ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਹੋ ਕੇ ਰੱਜ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਮਾ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਨਮ ਜਨਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਇਸੇ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਹੀ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਤਬਾਂ ਕਰਣਜੋਗ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਹ ਕਰਤੱਬ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੯ ਪੰ. ੩

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਿਸਮ ਸਥਲ ਧਾਮ ਹੈ ॥੧੩੯॥

Pooran Braham Gur Pooran Param Nidhi , Pooran Pragaas Bisam Sadal Dhaam Hai ॥139॥

The storehouse of all treasures are the form of complete form of True Guru. By virtue of the meditation on Naam (obtained from the True Guru) the heart that feels the light effulgence of the Lord, that heart is wondrous and astonishing. (139)

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮਨਿਧਿ ਤਾਤਪ੍ਰਯ ਕੀਹ ਕਿ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮ ਨਿਧਿ ਪੂਰਣਤਾ ਦੀ ਨਿਧ ਭੰਡਾਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਬਿਸਮ ਸਥਲ ਧਾਮ ਹੈ ਬਿਸਮ ਸਥਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਸਮਤਾ ਭਾਵ ਵਾਲੀ ਇਸਥਿਤੀ ਅਥਵਾ ਬਿਸਮਾਦ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਕੇ ਤਯੋਂ ਕੂੜੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਿਸਚੇ ਕਰਦਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰਾਮ ਚਿੱਤ ਹੋ, ਸੱਤ ਸਰੂਪੀ ਅਨੁਭਵ ਵਾਲੀ ਕੌਤੁਕੀ ਅਵਸਥਾ ਓਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਾ ਧਾਮ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ॥139॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੩੯ ਪੰ. ੪

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੇਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਤਾਮੈ ਤਿਲ ਛਬਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਛਕਿ ਹੈ ।

Darasan Joti Ko Udot Asacharaj Mai , Taamai Til Chhabi Paramadabhout Chhaki Hai ।

The divine radiance of True Guru's light is astonishing. Even a miniscule part of that light is beautiful, marvellous and quaint.

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੇਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਦਰਸਨ ਵਿਚ ਐਣ ਹਾਰੇ ਸਮੂਹ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਚਾਨਣੇ ਦਾ ਅਚਰਜ ਰੂਪੀ ਉਦੇਤ ਉਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਟਿਕਾਣੇ ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਤੱਕਨ ਦਾ ਜੋ ਕੇ ਤਯੋਂ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਜਿਸ ਟਿਕਾਣੇ ਤਾ ਮੈ ਤਿਲ ਛਬਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਛਕਿ ਹੈ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਕ ਤਿਲ ਪਰਮ ਅਦਭੁਤ ਅਤਯੰਤ ਅਨੇਖੀ ਛਬਿ ਸੁਦਰਤਾ ਵਿਚ ਛਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤੁਲਿਆ ਹੋਯਾ ਅਘਾਇਆ ਹੋਯਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੦ ਪੰ. ੧

ਦੇਖਬੇ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਨਬੇ ਕਉ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਜਿਹਬਾ ਨ ਗਿਆਨ ਮੈ ਉਕਤਿ ਹੈ ।

Daykhabay Kau Drisati N Sounabay Kau Surati Hai , Kahibay Kau Jihabaa N
Giaan Mai Oukati Hai ।

Eyes have no power to see, ears have no power to hear and tongue has no power to describe the beauty of that light divine. Nor are there words in the world to describe it.

ਦੇਖਬੇ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਸੁਨਬੇ ਕਉ ਸੁਰਤਿ ਹੈ' ਇਸ ਦੇ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤ ਸੁਨਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਧਾਰਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। 'ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਜਿਹਵਾ ਨ ਗਿਆਨ ਮੈ ਉਕਤਿ ਹੈ' ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਥਨ ਖਾਤਰ ਇਹ ਜੀਭ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜਾਨਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਕਲ ਵਿਚ ਭੀ ਉਕਤਿ ਦਲੀਲ ਹੁੱਜਤ ਤਰਕ ਵਿਤਰਕ ਦ੍ਵਾਰੇ ਸਮਝਨ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੦ ਪੰ. ੨

ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਸੋਭ ਲੋਭ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਲੋਟ ਪੇਟ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟਿ ਲੈ ਛਿਪਤਿ ਹੈ ।

Sobhaa Koti Sobh Lobh Loubhit Hui Lot Pota , Jagamag Joti Koti Aoti Lai
Chhipati Hai ।

Numerous praises, lights of glittering lamp hide behind curtains before this supernatural light.

ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਸੋਭ ਲੋਭ ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਲੋਟ ਪੇਟ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੋਭਾਵਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਦੇ ਲੋਭ ਲਾਲਸਾ ਸਿੱਕ ਵਿਚ ਲੁਭਾਇਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਲੋਟਨ ਪੇਟਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤਿ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੈ ਛਿਪਤਿ ਹੈ ਜਗਮਗ ਜਗਮਗ ਕਰਣ ਹਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਰ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਜੋਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜੋਤ ਦਮਕ ਦੀ ਓਟ ਲੈ ਉਹਲੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਹੋਣੇ ਛਿਪਦੀਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਮਾਤ ਹੋਈਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੦ ਪੰ. ੩

ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੇਖ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਭਈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੇ ਨਮੇ ਅਤਿ ਹੂ ਤੇ ਅਤਿ ਹੈ ॥੧੪੦॥

Ang Ang Paykh Man Manasaa Dakat Bhaee , Nayt Nayt Namu Namu Ati Hoo
Tay Ati Hai ॥140॥

A very momentary glimpse of that divine effulgence ends all the notions and options of the mind. The praise of such glimpse is infinite, most wondrous and marvellous. Thus He should be saluted again and again. (140)

ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਭਈ' ਪੇਖ ਕੇ ਤੱਕ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸਰਬ ਅੰਗ ਕਰ ਕੇ ਸਮੂਲਚੀ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਬਿਰਤੀ ਵਾ ਮਨੇ ਬਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਯ ਥਕਿਤ ਹੋ ਹੁੱਟ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਓਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਸ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੇ ਨਮੇ ਅਤਿ ਹੂ ਤੇ ਅਤਿ ਹੈ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਆਖਕੇ ਅਤਯੰਤ ਤੋਂ ਅਤਯੰਤ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਇਸ ਤਿਲ ਤਾਂਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥140॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੦ ਪੰ. ੪

ਛਬਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਛਬ ਸੋਭਾ ਕੈ ਅਨੇਕ ਸੋਭਾ ਜੇਤਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਜੇਤਿ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮ ਹੈ ।

Chhabi Kai Anayk Chhab Sobha Kai Anayk Sobha , Joti Kai Anayk Joti Namu
Namo Nam Hai ।

Myriad beauties and many praises salute the beauty and praise of divine
effulgence of the True Guru.

ਛਬਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਛਬਿ ਅਨੇਕਾਂ ਛਬਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾਈਆਂ ਦੀ ਛਬਿ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾ ਅਰੁ ਸੋਭਾ ਕੈ ਅਨੇਕ ਸੋਭਾ ਅਨੇਕਾਂ
ਸੋਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਪਤੀ ਦਮਕ ਮਨੋਹਰਤਾ ਅਤੇ ਜੇਤਿ ਕੈ ਅਨੇਕ ਜੇਤਿ ਅਨੇਕਾਂ ਜੇਤੀ ਦੀ ਜੇਤਨਾ ਨਮੇ
ਨਮੇ ਨਮ ਹੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਿਸ ਤਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਭਾਵ ਅਨੇਕਾਂ ਛਬਾਂ ਇਕ ਮਹਾਂ
ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਯੋਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਸਭ ਹੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਅਥਵਾ ਅੱਡ ਅੱਡ
ਸਮੁਦਾਈ ਰੂਪ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਤਿਲ ਅਗੇ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਨਮੇ ਨਮੇ ਨਮ ਹੈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ
ਇਹ ਸੂਚਨ ਕਰਾਣ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਛਬਾਂ, ਸੋਭਾ ਤਥਾ ਜੇਤੀਆਂ ਅੱਡ ਅੱਡ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਮੁਜਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,
ਯਾ ਸਭ ਹੀ ਉਹ ਆਪੇ ਵਿਚ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਵਾ ਅਵਸ਼ਯ ਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ
ਦਰਸਾਨ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੧ ਪੰ. ੧

ਉਸਤੁਤਿ ਉਪਮਾ ਮਹਾਤਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੇਕ ਏਕ ਤਿਲ ਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ।

Ousatouti Oupamaa Mahaatam Mahimaa Anayka , Ayk Til Kadaa Ati Agam
Agam Hai ।

Praise of the True Guru equal to a sesame seed is beyond many praises,
comparisons, and glories described.

ਐਸਾ ਹੀ ਉਸਤਤਿ ਉਪਮਾ ਮਹਾਤਮ ਮਹਿਮਾ ਅਨੇਕ ਉਸਤਤੀਆਂ ਉਪਮਾਂ ਮਹਾਤਮ ਤੀਰਥ ਪਰਬ ਆਦਿ ਦੇ
ਸੇਵਨ ਦੇ ਵਾ ਪੁੰਨ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਦੇ ਅਰੁ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੁਭ ਕੀਰਤੀ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ
ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਔਣ, ਤਾਂ ਭੀ ਭੀ ਏਕ ਤਿਲ ਕਥਾ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਓਸ ਇਕ ਤਿਲ ਦੀ ਕਥਾ ਅਤਿ ਸੈ
ਕਰ ਕੇ ਅਗੰਮ ਹੀ ਅਗੰਮ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਪੁਜਤ ਤੋਂ ਪਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੧ ਪੰ. ੨

ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਜਉ ਅਨੇਕ ਮਿਲੇ ਏਕ ਤਿਲ ਆਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ ਬਿਸਮ ਹੈ ।

Budhi Bal Bachan Bibayk Jau Anayk Milay , Ayk Til Aadi Bisamaadi Kai Bisam
Hai ।

If all the wisdom, strength, powers of speech, and worldly knowledge combine,

these would be astonished by a momentary initial glimpse of the True Guru.
ਇਥੇ ਹੀ ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਦਾ ਬਲ ਵਜਾਖਯਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤਥਾ ਬਿਬੇਕ ਬਲ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ ਦਾ ਮਾਦਾ ਭੀ ਜੇਕਰ ਅਨੇਕਾਂ ਰੂਪ ਹੋ ਆਣ ਮਿਲਨ ਤਾਂ ਭੀ ਏਕ ਤਿਲ ਆਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੈ ਬਿਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਓਸ ਨੂੰ ਭੀ ਬਿਸਮ ਹੈ ਭੌਚਕ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਹਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਹੀ ਟੱਪ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੧ ਪੰ. ੩

ਏਕ ਤਿਲ ਕੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਕਾਂਤਿ ਭਈ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥੧੪੧॥

Ayk Til Kai Anayk Bhaanti Nihakaanti Bhaee , Abigati Gati Gur Pooran Braham Hai ॥141॥

All the beauties become insipid and fade away before a momentary glimpse of the divine light of the True Guru. Therefore grandeur of complete God like True Guru is beyond apprehension. (141)

ਏਕ ਤਿਲ ਕੈ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਨਿਹਕਾਂਤਿ ਭਈ ਇਸੇ ਹੀ ਇਕ ਤਿਲ ਤੋਂ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕ ਪੁਣਾ ਅਨੇਕ ਰੰਗੀ ਚਾਲਾ ਨਿਹਕਾਂਤ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਯਾ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਹਯਾ ਹੈ, ਮਾਨੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਨ ਇਹ ਤਿਲ ਹੈ, ਤੇ ਇਸੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਜਯੋਤੀ ਸਰੂਪ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਖੇ ਇਹ ਤਿਲ ਇਕ ਅੰਸ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਇਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਅਬਿਗਤ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਯਾਨ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਹਨ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਅਬਯਕਤ ਰੂਪ ਹੈ, ਭਾਵ ਤਿਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੂਪਯਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਵਰਨਣ ਤਾਂ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਵਾ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਆਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ॥141॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੧ ਪੰ. ੪

ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੇਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕੈ ਬਿਸਮ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨ ਹੈ ।

Darasan Joti Ko Udot Asacharaj Mai , Kinchat Kataachh Kai Bisam Koti Dhiaan Hai ।

A sight of the divine refulgence of the True Guru is full of astonishment. A momentary glance of grace of the True Guru baffles millions of contemplation.
ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਕੇ ਉਦੇਤ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਚਰਜਮਈ ਜੋਤ ਦਾ ਉਦੇਤ ਉਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਅੰਦਰ ਅਥਵਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਉਪਰ ਭੌਚਕ ਵਿਚ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਲਾਟ ਦਗ ਦਗ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਗ ਪਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਿੰਚਤਕ ਕਟਾਛ ਕੈ ਬਿਸਮ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨ ਹੈ ਥੋੜਾ ਮਾਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੱਕਨ ਤੋਂ

ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਧਿਆਨ ਹੀ ਅਚੰਭੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੨ ਪੰ. ੧

ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਪਰਮਦਭੁਤਿ ਗਤਿ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕੈ ਥਕਤ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨ ਹੈ ।

Mand Mousakaani Baani Paramadabhouti Gati , Madhur Bachan Kai Dakat Koti
Giaan Hai ।

Sweet smiling nature of the True Guru is marvellous. Millions of understandings and perceptions are paltry before his elixir like utterances.

ਅਤੇ ਮੰਤ ਮੁਸਕਾਨਿ ਬਾਨਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗਤਿ ਮੰਦ ਮੰਦ ਸਹਿਜ ਸਹਿਜ ਹਸਮੁਖੀ ਬਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤਬੀਅਤ
ਯਾ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਗਤੀ ਦਸ਼ਾ ਚਾਲ ਪਰਮ ਅਨੇਖੀ ਹੈ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਬਚਨਾਂ ਕੈ ਅਗੇ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ
ਥਕਿਤ ਹੋ ਗੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੨ ਪੰ. ੨

ਏਕ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਬਿਬਾਰ ਕੇ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕੋਟਿ ਉਪਕਾਰ ਸਿਮਰਨ ਉਨਮਾਨ ਹੈ ।

Ayk Oupakaar Kay Bidaar Ko N Paaraavaaru , Koti Oupakaar Simaran
Ounamaan Hai ।

The grandeur of a blessing of the True Guru is fathomless. And therefore, to remember other good deeds is trifle and meaningless.

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਇਕ ਨਾਮ ਦਾਨ ਰੂਪ ਉਪਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ (ਪਾਰ ਉਰਾਰ) ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ। ਹੋਰ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਜੇ ਉਪਕਾਰ (ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾ ਸਹਿਾਇਤਾ ਪੁਚਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਾਧਨ)
ਹਨ, ਉਹ ਚੇਤੇ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਨਮਾਨ (ਉਨ ਮਾਨ) ਵਾਲੇ ਤੁੱਛ ਦਿਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੨ ਪੰ. ੩

ਦਇਆਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਸੁਖਨਿਧਿ ਸੋਭਾਨਿਧਿ ਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਕਾਹੂ ਆਨ ਹੈ ॥੧੪੨॥

Daiaanidhi Kripaanidhi Soukhanidhi Sobhaanidhi , Mahimaa Nidhaan Ganmitaa
N Kaahoo Aan Hai ॥142॥

He is a treasure-house of kindness and ocean of clemency and sea of comforts.
He is such a vast storehouse of praise and coffer of grandeur that no one else
can reach it. (142)

ਦਇਆ ਨਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਯਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹਨ ਭਾਵ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ
ਦੁਖਯਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਮਾਨੋ ਆਪ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਖੁੱਲੇ ਪਏ ਹਨ, ਅਰੁ ਅਵਿਦਯਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯਾ
ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਅਨੇਕ ਅਪ੍ਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਰਣ ਹਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਪ੍ਰਾਧ ਬਖਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਭੀ

ਭੰਡਾਰ ਖੁੱਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਾਂ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰੇ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਹਨ। ਤੇ ਐਸਾ ਹੀ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਭੀ ਭੰਡਾਰ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਜਿਸ ਮਨਚਿੰਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਦੇ ਜਾਚਕ ਲੋਕ ਔਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀਆਂ ਹੀ ਓਸ ਓਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਰਾਦਾਂ ਭੌਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਪ ਸੋਭਾ ਦੇ ਭੀ ਭੰਡਾਰ ਹਨ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੋਭਾ ਦੇ ਲੋਕ ਸਰਣਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਨ ਹਾਰੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਹਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਕਾਹੂ ਆਨ ਹੈ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਭੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਾ ਸਮੁੰਦਰ ਹਨ ਸਰਣਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਬਨਾਣ ਲਈ ਸਮੱਰਥ ਹਲਾਹੂ ਆਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਤਾਰ ਵਲੀ ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ ਨੂੰ ਓਨਾਂ ਦੀ ਬਰੇਬਰੀ ਦੀ ਗੰਮਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 142 ॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੨ ਪੰ. ੪

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਆਦਿ ਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੈ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮ ਅਨੰਤ ਮੈ ।

Kotani Kotaani Aadi Baadi Paramaadi Bikhai , Kotani Kotaani Ant Bisam Anant Mai ।

True Guru is the true form of that Lord who has countless atoms subsumed in, who has millions of astonishments absorbed in His awesome form.

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਆਦਿ ਮਾਯਾ ਤੋਂ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਕਥਨ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਜੇ ਮਾਯਾ ਵਾਦ ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂਵਾਦ ਆਦਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਓਨਾਂ ਵਿਖੇ ਮਾਯਾ ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਆਦਿ ਜਿਹੜੇ ਆਰੰਭਕ ਤੱਤ ਇਸ ਜਗਤ ਦੀ ਆਦਿ ਰੂਪ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਖੈ ਸਭ ਦੀ ਹੀ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਤਤਾਂ ਦਾ ਪਰਮ ਅਸਥਾਨ ਰੂਪ ਜੇ ਪਰਮਾਦਿ ਪਰਮ ਤੱਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਓਸ ਵਿਖੇ ਬਾਦਿ ਬਜਰਥ ਹਨ, ਭਾਵ ਪਰਮਾਤਮ ਸੱਤਾ ਬਿਨਾ ਜੜ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਅੰਤ ਬਿਸਮ ਅਨੰਤ ਮੈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਜਿਹੜੇ ਅਵਧੀ ਰੂਪ ਸਮੂਹ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਲਯ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਆਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪਰਖ ਆਦਿ ਅੰਤ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ਤੱਤ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਹੀ ਅਨੰਤ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਬਿਸਮ ਵਿਖਮ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੱਤਾ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਕਦਾਚਿਤ ਭੀ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੩ ਪੰ. ੧

ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ਥਾਹ ਕੋਟਿ ਥਕਤ ਅਥਾਹ ਅਪਰਜੰਤ ਮੈ ।

Koti Paaraavaar Paaraavaaru N Apaar Paavai , Daah Koti Dakat Adaah

Aparajant Mai ।

God whose near and far end cannot even be perceived by millions of ocean, millions of depths who feel defeated at the fathomlessness of the Lord, the True Guru is embodiment of such a Lord.

ਕੋਟਿ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਨ ਅਪਾਰ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਾਮ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਭੀ ਹੈ ਸੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਪਾਰ

ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ, ਥਾਹ ਕੋਟਿ ਥਕਤ ਅਥਾਹ ਅਪਰਜੰਤ ਮੈ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਅਥਾਹ ਬੇ ਓੜਕੇ ਤਥਾ ਅਪਰਜੰਤ ਅਵਧੀ ਹੱਦ ਰਹਤ ਬੇਹੱਦ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਤ੍ਰਯਾਮੀ ਵਿਖੇ ਬਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੩ ਪੰ. ੨

ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ ਮੈ ।

Abigati Gati Ati Agam Agaadhi Bodhi , Ganmitaa N Giaan Dhiaan Simaran Mant
Mai ।

Lord whose form is so awesome and marvellous, whom no one can perceive, whose knowledge is imperceptible, many incantations uttered in total contemplation cannot reach him, such is the form of the True Guru.

ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਅਤਯੰਤ ਅਬਜਕਤ ਹੈ, ਤੇ ਓਸ ਦਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਬੋਧ ਗੰਮਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤਥਾ ਗਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਸਿਮਰਨ ਮੰਤ ਮੈ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਣ ਵਿਖੇ ਗੰਮਿਤਾ ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲੈਕਿਕ ਬੇਦਿਕ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਗੰਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੩ ਪੰ. ੩

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਐਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਤ ਮੈ ॥੧੪੩॥

Alakh Abhayv Aparanpar Dayvaadhi Dayva , Aisay Gurdayv Sayv Gursikh Sant
Mai ॥143॥

God who is beyond reach, whose secret cannot be known, who is infinite, who is God of gods, the service of such-like True Guru can only be performed in the congregation of saints and Gursikhs. (True God can only be meditated upon in the company of holy me

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਉਹ ਅਲਖ ਲਖਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦਾਭੇਵ ਮਰਮ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਪਰੰਪਰ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖੀ ਪਯੱਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰੁ ਸਮੂਹ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦੇਵ ਹਨ, ਐਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਤ ਮੈ ਸੇ ਐਸਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿਖੇ ਹੀ ਸੇਵਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅੰਦਰ ਓਨਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

॥143॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੩ ਪੰ. ੪

ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨੇਮਹ ਪ੍ਰਗਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ।

Aadi Paramaadi Bisamaadi Guray Naymaha , Pragat Pooran Braham Joti
Raakhee ।

Salutation to the True Guru the wondrous form of the (root of all) Lord, in whom God Himself has lodged His light effulgent.

ਆਦਿ ਧਰਮਾਦਿ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ਧਰਮਾਦਿ ਧਰਮ ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੇਖ ਰੂਪ ਚਾਰੋ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਜੀਵਨ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਰੂਪ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ, ਏਨਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਉਤਪੱਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਧਰਮ ਅੰਦਕਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਮੁਢ ਹਨ। ਇਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਧਰਮ ਆਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕਵਾਰਗੀ ਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਬਿਸਮਾਦ ਰੂਪ ਹਨ ਐਸੇ ਗੁਰਾਂ ਤਾਈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਗਟ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੀ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਭਾਵ ਆਪ ਸਾਖਯਾਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਓਨਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿਖੇ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੪ ਪੰ. ੧

ਮਿਲਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਸਾਖੀ ।

Mili Chatur Baran Ik Baran Hui Saadhasanga , Sahaj Dhouni Keeratan Sabad Saakhee ।

In the congregation assembled before God-like True Guru, praises of the Lord are sung and recited. All four varnas (caste based sections of the society) then integrate into one caste society.

ਮਿਲਿ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਹੁਇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਇਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਚਾਰੋ ਬਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜ੍ਹੀ ਸੂਦਰ ਵੈਸ਼ਯ ਇਕ ਬਰਨ ਸਿੱਖ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਸਾਖੀ ਇਸ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤਥਾ ਸਾਖੀ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਹਿਜ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਬੱਝਵੀਂ ਤਹਿ ਨਾਲ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੪ ਪੰ. ੨

ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਜ ਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸ੍ਰਵਨ ਧੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਮਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ ।

Naam Nihakaam Nij Dhaam Gursikh Sravana , Dhouni Gursikh Soumati Alakh Laakhee ।

A Sikh of the Guru whose base is Lord's name, listens to the melodious paeans of the Lord's praise. He then realises his self that helps him perceive the imperceptible.

ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਜ ਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸ੍ਰਵਨ ਧੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਮਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ ਨਾਮ ਹੈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਅਫੁਰਪਦ ਜਿਸ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਉਹ ਹੈ ਨਿਜ ਧਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦਾ, ਉਥੇ ਸੁਰਤ ਟਿਕਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਐਂਦੀ ਹੈ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਮਤਿ ਆਤਮ ਵਿਖੇਈ ਬੁਧੀ ਅਲਖ ਦੀ ਲਖਤਾ ਕਰੇਣ ਹਾਰੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੪ ਪੰ. ੩

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਜਾਹਿ ਲੈ ਤਾਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਖੀ ॥੧੪੪॥

Kinchat Kataachh Kari Kripaa Dai Jaahi Lai , Taahi Avagaahi Priai Preeti
Chaakhee ॥144॥

The True Guru showers his benediction in very small measure on such a person who gets engrossed in it and relishes the loving elixir of Lord's love. (144)

ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਜਾਹਿ ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਉਪਰ ਥੋੜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਾਖੀ ਲੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਤਿਸ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਿੱਖਅਵਗਾਹਿ ਓਸ ਵਿਚ ਟੁਭਕੀ, ਲਗਾ ਲਗਾ ਭਾਵ ਮੁੜ ਮੁੜ ਓਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਚਿਤਾਰ ਚਿਤਾਰ ਕੇ ਓਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਯਾਗ ਅਨੁਭਵ ਰਸ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਚਖਦੇ ਮਾਣਦੇ ਆਸ਼੍ਰਾਦਨ ਕਰਦੇ ਅਨੁਭਉ ਕਰਦੇ ਹਨ

॥144॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੪ ਪੰ. ੪

ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਫੁਰਤਿ ਹੁਇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੁਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗ ਮੁਰਤ ਨਾਹੀ ।

Sabad Kee Surati Asadhurati Hui Turat Hee , Jurati Hai Saadhasang Murat
Naahee ।

In the company of godly people, the mind readily focuses on the divine word.

That results in perpetual and uninterrupted meditation on Naam.

ਜਿਹੜਾ ਪੁਰਖ ਜੁੜਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਣ ਕੇ ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਤੁਰਤ ਸ਼ੀਘਰ ਬਿਨਾਂ ਚਿਰ ਦੇ ਹੀ ਓਸ ਨੂੰ

ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸੂਝ ਅਥਵਾ ਲਗਨ ਅਸਫੁਰਤਿ ਅਸ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਤਤਕਾਲ ਫੁਰਤਿ ਫੁਰ ਪਿਆ ਕਰਦੀ

ਹੈ, ਭਾਵ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਭਯਾਸ ਵਿਖੇ ਓਸ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਸੁਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਝੱਟ ਹੀ ਤੁਰ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਫੇਰ ਓਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੫ ਪੰ. ੧

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਤੀਤਿ ਕੀ ਰੀਤਿ ਹਿਤ ਚੀਤ ਕਰਿ ਜੀਤਿ ਮਨ ਜਗਤ ਮਨ ਦੁਰਤ ਨਾਹੀ ।

Praym Parateeti Kee Reeti Hit Cheet Kari , Jeeti Man Jagat Man Durat Naahee ।

As a result of union with holy gathering, the mundane distractions of daily life do not disturb any more. It adheres to the loving code with faith and confidence.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਤੀਤਿ ਕੀ ਰੀਤਿ ਹਿਤ ਚੀਤ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤੀ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਭਰੋਸਾ

ਨਿਸਚਾ ਧਾਰ ਕੇ ਅਥਵਾ ਉਸ ਦੀ ਸਚਯਾਈ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਓਸ ਬਚਨ ਨਾਲ ਵਾ

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਯਾਗ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤ ਚਾਲ ਢੰਗ ਮੁਯਾਦਾ ਦੇ ਪਾਲਨ ਵਿਖੇ ਚਿੱਤ ਕਰ ਕੇ ਹਿਤ

ਕਰਦਿਆਂ। ਜੀਤ ਮਨ ਜਗਤ ਜਿੱਤ ਕੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਹੀ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਦੇ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਬੂ ਕਰਣ ਵਾ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿਚਨੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਏਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਮਨ ਦੁਰਤ ਨਾਰੀ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਥਵਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹਲੇ ਛਪਾਉ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਪਿਆ ਕਰਦੇ, ਵਾ ਲੋਕਾਂ ਯਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੋਯਾ ਉਹ ਲੁਕ ਲੁਕਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ ਕਰਦਾ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੫ ਪੰ. ੨

ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਹੁਇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਝਰਤ ਨਾਰੀ ।

Kaam Nihakaam Nihakaram Hui Karam Kari , Aasaa Niraas Hui Jharat Naahee ।
By virtue of keeping company of holy men, a God worshipping Guru-conscious person remains free of worldly desires despite living in their influence. He claims no credit for any deed performed. He remains bereft of all expectations and hopes and feels no d

ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕਰਮ ਹੁਇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਾਮਨਾ ਸੰਕਲਪ ਬਾਸਨਾ ਚਾਹਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਭੀ ਉਹ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਸੰਕਲਪ, ਨਿਰਬਾਸ ਅਥਵਾ ਅਚਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਵਰਤਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕਰਮ ਸਮੂਹ ਕਾਰਯਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿਖੇ ਉਹ ਨਿਹਕਰਮ ਨਿਸਕਰਮ ਅਕ੍ਰੇ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਕੂ ਅਲੇਪ ਹੀ ਵਿਚਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਹੁਇ ਝਰਤ ਨਾਰੀ ਆਸਾਂ ਉਮੈਦਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਂਘਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਾਸ ਬੇਤਾਂਘ ਹੋ ਕੇ ਆਸਾ ਰਹਿਤ ਲਟਕੇ ਲਾਂਝੇ ਤਜਾਗ ਕੇ ਮੁੜ ਕਦੀ ਝੜਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਦਾਰਥਾਂ ਪਿੱਛੇ ਵਹਿ ਨਹੀਂ ਤੁਰਯਾ ਕਰਦਾ, ਅਥਵਾ ਭੁਲੇਖਾ ਹੀ ਖਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੫ ਪੰ. ੩

ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਉਰ ਮਾਨਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਮਤਿ ਛਰਤ ਨਾਰੀ ॥੧੪੫॥

Giaan Gur Dhiaan Ur Maani Pooran Brahama , Jagat Mahi Bhagati Mati Chharat Naahee ॥145॥

By the virtue of holy congregation, with the instilling of Lords knowledge and perception in the mind, and feeling His presence around, such a devotee is never cheated or tricked in the world. (145)

ਇਸ ਭਾਂਤ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਉਰਮਾਨ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਨਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਬੱਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਭਗਤ ਭਜਨੀਕ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਤਿ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਵਰਤਦੇ ਹੋਇਆਂ ਭੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ॥145॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੫ ਪੰ. ੪

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨ ਉਰ ਧਾਰਹੀ ।

Kotani Kotaani Giaan Giaan Avagaahan Kai , Kotani Kotaani Dhiaan Dhiaan Ur
Dhaarahee ।

For searching the words of True Guru, millions keep the knowledge and
contemplation of the Guru in their mind.

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਵਗਾਹਨ ਕੈ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ
ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਵਗਾਹਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਮਲ ਮਲ ਨੌਂਦੇ ਵਾ ਟੁਭਕਿਆਂ ਲਗਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਭਾਵ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਾਵੇ ਨਿਰਮਲ ਹੁੰਦੇ ਅਥਵਾ ਓਸ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ
ਧਿਆਨ ਧਿਆਨ ਉਰਿ ਧਾਰ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਓਸ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਧਿਆਨ ਧਾਰਦੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੬ ਪੰ. ੧

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰ ਹੀ ।

Kotani Kotaani Simaran Simaran Kari , Kotani Kotaani Ounamaan Baaranbaar
Hee ।

For acquiring the vastness of Guru's perception and contemplation, millions of
meditation methods of repeating/ reciting/uttering the words of the Guru are
adopted.

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਮਰਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸਿਮਰਣ, ਓਸ ਦਾ ਸਿਮਰਣ

ਕਰਦੇ ਓਸ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਚਿਤਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰ ਹੀ
ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਉਨਮਾਨ ਬਾਰੰਬਾਰ ਹੀ ਓਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੀਂ ਅਕਲ ਦੇ ਤਰਾਜੂ ਕੰਡੇ ਨਾਲ ਤੇਲਦੇ
ਮਾਪਦੇ ਅਰਥਾਤ ਓਸ ਦੀ ਮਿਤ ਪਾਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੬ ਪੰ. ੨

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਅਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਝੁਨਕਾਰ ਹੀ ।

Kotani Kotaani Surati Sabad Au Drisati Kai , Kotani Kotaani Raag Naad
Jhounakaar Hee ।

Millions of hearing powers try to perceive the divine word of Guru. Millions of
singing modes are playing melodious tunes before the enchanting notes of Gur
Shabad (Guru's words).

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਅਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਐ ਐਰ ਫੇਰ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਸੁਰਤਾਂ ਸੁਨਣ

ਸਕਤੀਆਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੈ ਨਿਗ੍ਰਾ ਕਰੀ ਰਖਦੀਆਂ ਨਿਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਰਾਗ ਨਾਦ ਝੁਨਕਾਰ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਰਾਗ, ਨਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਦ ਅਗੇ ਅਪਣੇ ਆਪ ਵਿਖੇ ਝਨੂਨ ਰਹੇ ਹਨ ਭਾਵ ਝੂਮ ਰਹੇ ਮਸਤੀ ਦੇ ਹੁਲਾਰੇ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੬ ਪੰ. ੩

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਉ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੇ ਨਮੇ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ॥੧੪੬॥

Kotani Kotaani Praym Naym Gur Sabad Kau , Nayt Nayt Namu Namu Kai
Namasakaar Hee ॥146॥

Abiding by many codes of love and discipline, millions salute the words of the True Guru repeatedly calling it infinite, infinite and beyond. (146)

ਕੋਟਿਨ ਕੋਟਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨੇਮ ਪਾਲਨ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਨਮੇ ਨਮੇ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰਹੀ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਕਥਨ ਕਰ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਨ ਬਾਈ ਸ਼ਰੀਰ ਕਰ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥146॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੬ ਪੰ. ੪

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਚਤਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗ ਜਾਨੀਐ ।

Sabad Surati Livaleen Akuleen Bhaay , Chatar Baran Mili Saadhasang Jaaneeai
।

With the union of the divine word and mind, a Guru-conscious person becomes free of high and low caste based differences. According to them, joining the ideal assembly of saintly people, the four castes become one only.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕੁਲੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗਾ ਕੇ ਜੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਅਕੁਲੀਨ ਕੁਲ ਗੋਤ ਆਦਿ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਾਨੀਐ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਅੰਦਰ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਬਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜਤੀ ਵੈਸ਼ ਅਰੁ ਸੂਦਰ ਮਿਲਣ ਤੇ ਇਹ ਬਾਤ ਜਾਨਣ ਵਿਚ ਆਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੭ ਪੰ. ੧

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Sabad Surati Liv Leen Jal Meen Gati , Guhaj Gavan Jal Paan Ounamaaneeai ।

One who is engrossed in the divine word should be considered like a fish in water who lives and eat in the water. Thus the Guru-conscious person latently continue with the practicing of Naam Simran (meditation) and enjoy the elixir of divine name.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਜਲ ਵਿਚ ਮਛਲੀ ਦੇ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਂਗੂੰ ਲਿਵ ਲੀਨ ਰਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੁਹਜ ਗਵਨ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ਉਹ ਜਲ ਵਿਖੇ ਮਛਲੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਗੁਪਤ ਹੀ ਚੱਲਨ ਵਤ ਸ੍ਰਾਸ ਸ੍ਰਾਸ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਦੀ ਤਾਰ ਲਗਾਈ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਮਛਲੀ ਸਾਰਖਜਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਪਾਸਿਓਂ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁਖ ਉਲਟਾ ਕੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰਦੇ ਨਾਮ ਰਸ ਨੂੰ ਪੀਂਦੇ ਉਨਮਾਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੭ ਪੰ. ੨

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਭਏ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੇ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ।

Sabad Surati Liv Leen Parabeen Bhaay , Pooran Braham Aykai Ayk
Pahichaaneeai ।

Guru-oriented people absorbed in the divine word become aware completely. They acknowledge the presence of One Lord in all the living beings.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਭਏ ਫੇਰ ਏਕੂੰ ਹੀ ਜਿਹੜੇ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਲਿਵਲੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਬੀਨ ਪਾਰ ਦਰਸੀ ਦੂਰ ਧਿਆਨੀਏ ਬਹੁਤ ਸਜਾਣੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੇ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਜੜੋ ਕੇ ਤੜੋ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਰਮਿਆ ਹੋਯਾ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੭ ਪੰ. ੩

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਗ ਰੀਨ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰ ਆਨੀਐ ॥੧੪੭॥

Sabad Surati Liv Leen Pag Reen Bhaay , Gurmukhi Sabad Surati Ur Aaneeai
॥147॥

Those who are engrossed in the Gur Shabad (Divine Word) become humble of disposition and feel like dust of the feet of holy men. It is because they are perpetually practicing meditation on Lord's name. (147)

ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਪਗ ਰੀਨ ਭਏ ਅਰੁ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਨੂੰ ਲਿਵ ਲੀਨ ਕਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਪਗ ਰੀਨ ਸਭ ਦੀਆਂ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਧੂੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਗ੍ਰੀਬੀ ਭਾਵ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਲਗ ਪਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੋਤਾ ਜਨੋਂ! ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਦੇ ਅਭਯਾਸ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਰਿਦੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਅਭਯਾਸ ਸਿੱਖ ਕੇ ਇਸ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸਚਾ ਪ੍ਰਪੱਕ ਕਰੇ ॥147॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੭ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਕੈ ਪਤਿਸਟਾ ਸੁਖੰਬਰ ਲੈ ਅਨਕਿ ਪਟੰਬਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨ ਸੁਹਾਵਈ ।

Gurmukhi Dhiaan Kai Patisataa Soukhanbar Lai , Anaki Patanbar Kee Sobhaa N Suhaavaee I

By the grace of True Guru, a Guru-conscious person appreciates no other apparel than the comfort giving dress of respect and honour acquired by virtue of perpetual engrossment of the mind in the Lord.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਸਟਾ ਸੁਖੰਬਰ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਯਜਾਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਯਜਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰਤਿਸਟਾ ਗੌਰਵਤਾ ਵਡਯਾਈ ਸਨਮਾਨ ਸੁਖ ਸਰੂਪੀ ਅੰਬਰ ਬਸਤਰ ਦੇ ਲਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਜਾਨ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਜਿਸ ਸੁਖਮਈ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਉਹ ਮਗਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਐਡੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨਿਕ ਪਟੰਬਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨ ਸੁਹਾਵਈ ਇਕਤੋਂ ਇਕ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦੇ ਪੱਟ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੋਹਣੀ ਲਗ ਸਕਦੀ, ਭਾਵ ਮਾਤ ਪੈ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੮ ਪੰ. ੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਗਿਆਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਲਾਲਸਾ ਮਿਟਾਵਈ ।

Gurmukhi Soukhaphal Giaan Misataan Paana , Naanaa Binjanaadi Svaad Laalasa Mitaavaee I

He also feels no more desire for other foods after relishing the soul comforting sweet elixir like food of Naam Simran (Meditation on Lord's name).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਗਿਆਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਐਸਾ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਉਹ ਕੁਛ ਉੱਤਮ ਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਖ ਸ੍ਵਾਦ ਐਡਾ ਮਿਸਟ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਠ ਰਸ ਭਾਵੀ ਅੰਨ ਪਾਨ ਆਦਿ ਜੇ ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਭੋਜਨ ਸੁਆਦੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਮਿਟਾਵਈ ਲਾਲਸਾ ਚਾਹਨਾ ਮਨੇ ਕਾਮਨਾ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੮ ਪੰ. ੨

ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਇਛਾ ਨ ਉਪਜਾਵਈ ।

Param Nidhaan Pria Praym Paramaarad Kai , Sarab Nidhaan Kee Ichhaa N Oupajaavaee I

Having attained access to the love filled treasure of the Lord, a Guru-obedient person desires for no other treasures.

ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮਾਰਥ ਕੈ ਪ੍ਰਯਾਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਦੇ ਪਰਮ ਭੰਡਾਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ ਕਦਾਚਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਇਛਾ ਨ ਉਪਜਾਵਈ ਸਭ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਨਿਧੀਆਂ ਸੰਸਾਰਿਕ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਪਜਾਇਆ ਕਰਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੮ ਪੰ. ੩

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ॥੧੪੮॥

Pooran Braham Gur Kinchat Kripaa Kataachha , Man Manasaa Dakat Anat N Dhaavaee ॥148॥

By a miniscule grace of God-like True Guru for practicing meditation on Lord's name, all expectations of a Guru-oriented person are defeated. Except for indulgence in Naam Simran, they wander nowhere else. (148)

ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਜਿਸ ਐਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਥੋੜਾ ਮਾਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਛ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਤੱਕਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਮਨਸਾ ਥਕਤ ਅਨਤ ਨ ਧਾਵਈ ਮਨ ਦੀ ਮਨਸਾ ਕਲਪਨਾ ਅਭਿਲਾਖਾ ਮਨੇ ਬਿਰਤੀ ਥਕਿਤ ਹੋ ਕੇ ਹੁਟ ਹਾਰਕੇ ਹੋਰ ਹੋਰਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਧਾਇਆ ਭਟਕਿਆ ਕਰਦੀ ॥148॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੮ ਪੰ. ੪

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਭਏ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ ।

Dhanni Dhanni Gursikh Souni Gursikh Bhaay , Gursikh Mani Gursikh Man Maanay Hai ।

Blessed is he who accepting Guru's advice become his disciple (devotee). In the process his mind is reassured in the True Guru.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਭਏ ਮੁਬਾਰਕ ਹਨ ਉਹ ਤੇ ਧੰਨਤਾ ਜੋਗ ਹਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖਯਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ ਅਰੁ ਧੰਨ ਧੰਨ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਉਕਤ ਗੁਰ ਸਿਖਯਾ ਨੂੰ ਮੰਨਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਉਨਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ ਭਾਵ ਹੁਣ ਅਮੋੜ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੯ ਪੰ. ੧

ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਉ ਚਾਉ ਰਿਦੈ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੇ ਹੈ ।

Gursikh Bhaai Gursikh Bhaau Chaau Ridai , Gursikh Jaani Gursikh Jag Jaanay Hai ।

By accepting his (Guru's) teachings with faith, love and enthusiasm develops in the heart of a devotee. He who labours on the teachings of Guru with singular mind, becomes known as a true Sikh of the Guru the world over.

ਗੁਰ ਸਿਖ ਭਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਉ ਚਾਉ ਰਿਦੈ ਅਤੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਭੀ ਧੰਨਤਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖਯਾ ਦੇ ਭਾਇ ਆਸ਼ਯ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਰਿਦੈ ਅੰਦਰ ਭਾਉ ਸ਼ਰਯਾ ਉਮਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਚਾਉ

ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਜਾਗੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਜਗ ਜਾਨੇ ਹੈ ਤਾਤਪਰਜ ਕੀਹ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖਯਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਮੰਨਕੇ ਕਮਾਯਾ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖਯਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਆਹ ਕੁਝ ਮਰਮ ਹੈ ਭਾਵ ਗੁਰ ਸਿਖਯਾ ਦ੍ਰਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋ ਆਇਆ ਹੈਓਨਾਂ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਹੀ ਜਾਣਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੯ ਪੰ. ੨

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਚਾਨੇ ਹੈ ।

Gursikh Sandhi Milai Gursikh Pooran Hui , Gursikh Pooran Braham
Pahachaanay Hai ।

The union of Guru and his Sikh by virtue of strenuous meditation on Lord's name that enables him practice Guru's teachings sincerely and adeptly, the Sikh then recognises the complete Lord.

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਏਹੇ ਹੀ ਗੱਲ, ਪਿਛੇ ਐਉਂ ਆਖੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਦੀ ਸੰਧੀ ਜੇੜ ਜਦ ਆਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਿੱਖ ਬਣਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਿਖਯਾ ਸੁਣ ਮੰਨ ਕਮਾ ਕੇ, ਜਦ ਮਰਮ ਉਸ ਦਾ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਖ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਿੱਖ ਬਣਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਿਖਯਾ ਸੁਣ ਮੰਨ ਕਮਾ ਕੇ ਜਦ ਮਰਮ ਉਸ ਦਾ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਅਰੁ ਸਿੱਖ ਦਾ ਮਨ ਆਪੇ ਵਿਚ ਪਤੀਜਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦੇ ਘਰ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਬੱਸ ਏਸੇ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਹੀ ਗੁਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਖਯਾਤਕਾਰ ਅਪਰੋਖਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੯ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੇਹੰ ਸੇਈ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ਉਰਿ ਆਨੇ ਹੈ ॥੧੪੯॥

Gursikh Praym Naym Gursikh Sikh Gur , Sohan Soee Bees Ikees Uri Aanay Hai
॥149॥

The sincerity of the Sikh in labouring on the teachings of his Guru brings both together to the extent of becoming one. Believe it! By repeated incantations of Waheguru, Waheguru (Lord) and Tuhi Tuhi (He alone, He alone), he lodges the Lord in his heart.

ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਖ ਗੁਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਅਰੁ ਸਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਭਨ ਦਾ ਇਹ ਨੇਮ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਵਿਚ ਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਵਿਚ, ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਏਸੇ ਨੂੰ 'ਹੀਸੇਹੰ ਸੇਈ ਬੀਸ ਇਕੀਸ' 'ਓਹੇ ਹੀ ਰਾਂ' ਐਸੇ ਉੱਚਾਰਣ ਕਰਦਾ ਵਾ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ ਜੜੋ ਕਾ ਤੜੋ ਇਉਂ ਸਮਝਦਾ ਹੋਯਾ, ਬੀਸ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿਚ ਵਰਤਨਹਾਰਾ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸ ਈਸ਼ਰ ਇਕ ਰੂਪ ਹੀ ਉਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਆਨੇ ਹੈ ਲਝੋਂਦਾ ਹੈ।

ਅਥਵਾ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਤੇ ਇਕੀਸਵੇਂ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿਖੇ ਵਰਤਨ ਹਾਰਾ ਈਸ਼੍ਵਰ ਇਕ ਸਰੂਪ ਹੀ
ਸਦਾ ਨਿਸਚੇ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥149॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੪੯ ਪੰ. ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਭਿਦੈ ਨ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਹੈ ।

Satigur Sati Satigur Sati Sati Ridai , Bhidai N Douteeaa Bhaau Trigoun Ateet Hai
।

True Guru has eternal form. His teachings are also for ever. He is never ridden
with duality. He is free of the three traits of mammon (Tamas, Rajas and Saty).
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਸਾਖਯਾਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹਨ, ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਈ ਬਾਣੀ ਭੀ ਸਤ੍ਯ
ਸਰੂਪੀ ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਿਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਪੋਹਦਾ ਦ੍ਰੈਤ ਭਾਉ ਮਾਯਾ ਰੂਪੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤੀ
ਰੂਪ ਭਾਵਨਾ ਭੋਈ ਅਰਥਾਤ ਉਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕਦੀ ਫੁਰਦੀ ਮੈਂ, ਮਤਤਾ ਸਬੰਧੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਖੇ
ਸਤ੍ਯਤਾ ਬੁਧੀ, ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਿਖਯਾ ਬਾਣੀ ਨੇ ਨਿਵਾਸ ਪਾ
ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਰਜੇ ਤਮੇ ਸਤੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ
ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਿਰਤੀਆਂ ਅਥਵਾ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖੇਪਤੀ ਰੂਪ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ
ਹੋਏ ਭੀ ਉਹ ਇਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਇਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਖੀ ਸਰੂਪ ਚੈਤੰਨ ਤੱਤ ਰੂਪ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਵਿਖੇ ਹੀ ਟਿਕੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੦ ਪੰ. ੧

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਸਰਬਮਈ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਕਲ ਕੇ ਮੀਤ ਹੈ ।

Pooran Braham Gur Puran Sarabamaee , Ayk Hee Anayk Mayk Sakal Kay Meet
Hai ।

Complete God Lord who is one and yet present in everyone, who is friend of
everyone, manifests His form in True Guru, (Satguru).

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਸਰਬ ਸਰੂਪ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇੱਕ
ਪਰਮਾਤਮ ਸੱਤਾ ਹੀ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਖੇ ਮੇਕ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਦਿੱਸਨ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਮਿਤਰ ਪ੍ਰਯਾਰੇ
ਸਨੇਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੦ ਪੰ. ੨

ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਲੰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਚਲ ਚੀਤ ਹੈ ।

Nirabair Niralayp Niraadhaar Niralanbha , Nirankaar Nirabikaar Nihachal Cheet

Hai I

God-like True Guru is free of all animosity. He is beyond the influence of maya (mammon). He requires nobody's support, nor takes anyone's refuge. He is formless, beyond the grip of five vices and is ever stable of mind.

ਓਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਆਦਿ ਦਾ ਲੇਪ ਸਪਰਸ਼ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਰਦਾ, ਅਧਾਰ ਆਸਰੇ ਪਰਣੇ ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਅਲੰਬ ਸਹਾਰੇ ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਬਿਹੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਥਾ ਅਕਾਰ ਧਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਦੇਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਸੰਗ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਵਰਤਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਮਨ ਦਿਆਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਹੋਰਾ ਫੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਅਛੇਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੰਚਲਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਡੋਲ ਭੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੦ ਪੰ. ੩

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮੇਲ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਭੇਦ ਅਛਲ ਅਜੀਤ ਹੈ ॥੧੫੦॥

Niramal Niramol Niranjan Niraahaara , Niramoh Nirabhayd Achhal Ajeet Hai

॥150॥

God-like True Guru is free of dross. He cannot be evaluated. He is beyond the smudge of maya (mammon). He is free of all bodily needs like food and sleep etc; He has no attachment with anyone and is free of all differences. He tricks no one, nor can be tr

ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਮਤਾ ਦੀ ਮੈਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਉਜਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਤਯੰਤ ਉੱਚ ਭਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਓਨਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਣ ਓਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਰਦੀ। ਮਾਯਾ ਅਵਿਦਯਾ ਦੀ ਅੰਜਨ ਰੂਪ ਕਾਲਕ ਤੋਂ ਉਹ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਯ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਮਾਨੇ ਨਿਰਾਹਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੋਹਣ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤੇ ਭਰਮ ਕਰ ਕੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਭੇਦਯਾ ਵਿੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ। ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਉਹ ਇੰਦ੍ਰਜਾਲ ਆਦਿ ਵਿਦਯਾ ਦ੍ਰਾਰੇ ਛਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਰਦੇ ਤਥਾ ਉਹ ਅਜੀਤ ਅਜਯ ਸਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

॥150॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੦ ਪੰ. ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨੀਐ ।

Satigur Sati Satigur Kay Sabad Sati , Sati Saadhasangati Hai Gurmukhi

Jaaneeai I

True Lord (Satguru) is truth. His word is truth. His holy congregation is truth but this truth is realized only when one presents oneself before the True Lord (Satguru).

ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਜਿਥੋਂ ਕਾ ਤਿਥੋਂ ਨਿਜ ਰੂਪ ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਹਨਸਤ੍ਯ ਤੋਂ ਸਤ੍ਯ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਉਕਤ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਹੋਯਾ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਸਤਿਸੰਗਤ ਰੂਪ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਹੈ ਭਾਵ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਟਕਸਾਲ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੰਤ੍ਯ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਮਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਥੇ ਘਾਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਲੋਕ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੧ ਪੰ. ੧

ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਸਤਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨੀਐ ।

Darasan Dhiaan Sati Sabad Surat Sati , Gursikh Sang Sati Sati Kar Maaneeai ।
Contemplation on His vision is truth. Union of consciousness with Guru's word is truth. Company of the Sikhs of the Guru is truth but all this reality can be accepted only by becoming an obedient Sikh.

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਵਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ ਜੇ ਧਿਆਨ ਅੰਦਰ ਬੱਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਹੈ, ਅਰੁ ਜੇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੁਆਰੇ ਸੁਰਤਿ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਮਰਮ ਉਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਹੈ ਐਸਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਸਾਥ ਮਿਤ੍ਰਾਨਾ ਵਾ ਇਕੱਠ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਹੀ ਸਤ੍ਯ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੧ ਪੰ. ੨

ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਸੰਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਥਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ।

Daras Braham Dhiaan Sabad Braham Giaana , Sangati Brahamadaan Praym
Pahichaaneeai ।

Vision of the True Guru is like vision and meditation of Lord. The sermon of the True Guru is the divine knowledge. The congregation of the Sikhs of the True Guru is the abode of the Lord. But this truth can only be realised when love resides in the mind.

ਜੇ ਕੁਛ ਭੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਯ- ਦੇਖਨ ਜੇਗ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਯ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ ਤੇ ਜੇ ਭੀ ਸ਼ਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਹਿਣ ਸੁਨਣ ਵਿਖੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਭੀ ਸੰਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਯਾ ਗਿਆਨ ਜਾਨਣ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਭਜਨ ਕੀਰਤਨ ਵਾਸਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਸ਼ਰਧਾ ਭੈਣੀ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਥਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਸਾਖਯਾਤ ਮਾਤ ਲੋਕੀ ਸਚ ਖੰਡ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੧ ਪੰ. ੩

ਸਤਿਰੂਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਉਨਮਨ ਉਨਮਾਨੀਐ ॥੧੫੧॥

Satiroop Satinaam Satigur Giaan Dhiaana , Kaam Nihakaam Ounaman
Ounamaaneeai ॥151॥

The remembrance of the eternal and true name of the True Lord is contemplation and awareness of the True Guru. But this can only be realised after becoming bereft of all lusts and worldly desires and raising the soul to a higher realm. (151)

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਸਤਿਨਾਮ ਨੂੰ ਅਰਾਧਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤਥਾ ਧਿਆਨ

ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਵਰਤ ਕੇ ਕਾਮ ਕਾਮਯ ਕਾਮਨਾ ਯੋਗਯ

ਸੰਕਲਪਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਰੂਪ ਉਨਮਨੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਉਨਮਾਨ ਨਿਸਚਾ ਕਰੀਏ ॥151॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੧ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਕੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ।

Gurmukhi Pooran Braham Daykhay Drisati Kai , Gurmukhi Sabad Kai Pooran
Braham Hai ।

An obedient Sikh of the Guru sees the Lord pervading everywhere. By his utterances and expressions, he shows His presence to others as well.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵਰੇਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੈ ਨਿਗ੍ਰਾ ਕਰ ਕੇ ਅਖੀਆਂ ਦ੍ਰਾਰੇ ਜੋ ਕੁਛ ਦੇਖਦਾ

ਹੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਰਮਿਆ ਹੋਯਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਕੁਛ ਬੋਲਦਾ, ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਚਰਚਾ ਕਰ ਕੇ ਭੀ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੈ ਐਸਾ ਨਿਸਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੨ ਪੰ. ੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕੈ ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸਮ ਹੈ ।

Gurmukhi Pooran Braham Srouti Sravan Kai , Madhur Bachan Kahi Baynatee
Bisam Hai ।

Guru's obedient slave hears the melodious sound of the complete God with his own ears by his very sweetly spoken words. He makes supplications which have marvellous sweetness in them.

ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਸਰਵਣ ਕੈ ਕੰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਸੁਤਿ ਸੁਣਿਆਂ ਭੀ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ

ਉਹ ਨਿੱਮਰਤਾ ਭਰੇ ਮਿਠੇ ਮਿਠੇ ਬਚਨ ਐਸੇ ਕਹਿੰਦਾ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੋਤੋਂ ਬਿਸਮ ਹੈਰਾਨ

ਹੋ ਹੋ ਪਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੨ ਪੰ. ੨

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਗੰਧ ਸੰਧਿ ਪ੍ਰੇਸ ਰਸ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਗਮਾਗਮ ਹੈ ।

Gurmukhi Pooran Braham Ras Gandh Sandhi , Prays Ras Chandan Sougandh
Gamaagam Hai ।

Guru-conscious person always relishes the elixir of Lord's name even if he is lured by the combined attractions of his sense of smell and taste. The wondrous elixir obtained as a result of his love for the Lord is far more fragrant than the Sandalwood.

ਰਸ ਅਰੁ ਗੰਧ ਸ੍ਰਾਦ ਤਥਾ ਸੁੰਘਨ ਵਾਲਿਆਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਧ ਸੰਜੋਗ ਸਮਾਗਮ ਮਿਲਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੰਨਣ ਆਦਿ ਸੁਗੰਧੀ ਦੇ ਗਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਂ ਭੀ ਅਗੰਮ ਪ੍ਰੇਸ ਰਸ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਿਆ ਮਾਣਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੨ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰਬ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਮੋ ਨਮ ਹੈ ॥੧੫੨॥

Gurmukhi Pooran Braham Gur Sarab Mai , Gurmukhi Pooran Braham Nam
Nam Hai ॥152॥

Guru-oriented person considers the True Guru as a form of all-pervading Lord God. He makes his salutations and supplications to him again and again. (152)

ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਸਭ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤਦਿਆਂ ਤੇ ਸਮੂਹ ਆਕਾਰ ਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਿਆਂ ਜੁਲਦਿਆਂ

ਲੈਣ ਦੇਣ ਆਦਿ ਕਾਰਜ ਭੁਗਤਾਂਦਿਆਂ ਤੱਕ ਗੁਰਮੁਖ ਲਈ ਸਭ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਐਸੇ

ਸਮੂਹ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਯਣ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਗੁਰਮੁਖ ਤਾਂਈ ਬਾਰੰ ਬਾਰ

ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ॥152॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੨ ਪੰ. ੪

ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਦਰਸ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਹੇਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗਮ ਹੈ ।

Daras Adaras Daras Asacharaj Mai , Hayrat Hiraanay Drig Drisati Agam Hai ।

A vision of the Lord is beyond the knowledge of the six philosophies (of Hinduism). That vision is astonishing and wondrous. One is amazed at its sight. But that marvellous sight is beyond the capabilities of these eyes that can only see outwardly.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਯ ਨੂੰ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਯ ਕੀਤਿਆਂ ਭਾਵ ਦੇਖਨ ਜੋਗ ਪਰਪੰਚ ਪਸਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਸਮੂਲਚਾ ਅੰਦਰ

ਸਮੇਟਿਆਂ ਜੇ ਦਰਸਨ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਰਤਾ

ਤੱਕਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਦ੍ਰਿਗ ਨੇਤ੍ਰ ਹਿਰ ਗਏ ਅਨੇਤਰ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਯੋਂਕਿ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਅਗੰਮ

ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਏਨਾਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦ੍ਰਾਰੇ ਉਹ ਕਦਾਚਿਤ ਤਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੩ ਪੰ. ੧

ਸਬਦ ਅਗੋਚਰ ਸਬਦ ਪਰਮਦਭੁਤ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਸਮ ਹੈ ।

Sabad Agochar Sabad Paramadabhouta , Akad Kadaa Kai Srouiti Sravan Bisam Hai ।

The form of divine word of the Lord is beyond speech and language. It is extremely wonderful. Even a description made and heard with ears is capable of sending one into a trance.

ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਅਗੋਚਰ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਬਦ ਸਰੂਪ ਜਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਅਕੱਥ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਨਣ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੰਨ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੩ ਪੰ. ੨

ਸ੍ਰਾਦ ਰਸ ਰਹਿਤ ਅਪੀਅ ਪਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨਾ ਥਕਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੇ ਨਮ ਹੈ ।

Svaad Ras Rahit Apeea Piaa Praym Rasa , Rasanaa Dakat Nayt Nayt Nam Nam Hai ।

For His vision, relishing the elixir of Naam with love is beyond the worldly tastes. It is indeed unique. The tongue feels tired of making salutations to Him repeatedly and saying- Thou art infinite! Thou art infinite.

ਓਸਦਾ ਸ੍ਰਾਦ ਰਸ ਛੀਆਂ ਰਸਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਛੱਤੀਆਂ ਬਜੰਜਨਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰਾਦਾਂ ਸ੍ਰਾਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਏਸ ਅਪਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨੂੰ ਪੀਆ ਪੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਓਸ ਦੀ ਰਸਨਾ ਹਾਰ ਕੇ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਦੀ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੩ ਪੰ. ੩

ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਅਬਿਗਤਿ ਨ ਗਹਨ ਗਤਿ ਸੂਖਮ ਸਬੂਲ ਮੂਲ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥੧੫੩॥

Niragoun Saragoun Abigati N Gahan Gati , Sookham Sadool Mool Pooran Braham Hai ॥153॥

No one can reach the latent and patent characteristics of the Transcendental and Immanent God who is complete in both forms: The complete and absolute God is the source of all the visible and invisible cosmos. (153)

ਨਿਰਗੁਨ ਵਾ ਸਰਗੁਨ ਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਅਬਯਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਨਾ ਉਹ ਨਿਰਗੁਣ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਗੁਣ ਨਾਮ ਦ੍ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਸ ਦੀ ਗਤੀ ਗਿਆਨ ਵਾ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਭੀ ਨ ਗਹਨ ਨਹੀਂ ਜਾਈ ਅਥਵਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ! ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸੂਖਮ ਗੁਪਤ ਭਾਵੀ ਅਰੁ ਸਬੂਲ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਵੀ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਮੂਲ ਮੁਢ ਹੈ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ

ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਸਰਬ ਠੈਰ ਰਮਿਆ ਹੋਯਾ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥153॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੩ ਪੰ. ੪

ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੇ ਹੀ ਸੀਚਾਨੇ ਜਾਤੇ ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰੈ ਨ ਬਿਕਾਰੁ ਹੋਇ ਆਵਈ ।

Khulay Say Bandhan Bikhai Bhalo Hee Seechaano Jaatay , Jeev Ghaat Karai N
Bikaaru Hoi Aavaee ।

A falcon is better in captivity as it would keep him away from killing other birds.

ਸੀਚਾਨੇ ਬਾਜ ਬੰਨਨ ਵਿੱਚ ਲੱਕ ਪੇਟੀ ਪਈ ਫੜਿਆ ਹੋਯਾ ਖੁੱਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਭਲੇ ਹੋ ਜਾਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਕਯੋਂਕਿ ਐਸਾ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜੀਵ ਹਤਯਾ ਹੀ ਮਨ ਮੰਨੀ ਤਰਾਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਵਿਗਾੜ ਓਸ ਪਾਸੋਂ ਬਣ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੪ ਪੰ. ੧

ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਚਕਈ ਭਲੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਰੇਖ ਮੇਟਿ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਪਾਵਈ ।

Khulay Say Bandhan Bikhai Chakaee Bhalee Jaatay , Raam Raykh Mayti Nisi
Pria Sangu Paavaee ।

A red-legged partridge (Chakvi) is better in captivity that enables her meet her
partner at night contrary to the curse of Sri Ram Chander.

ਚਕਵੀ ਖੁੱਲੀ ਨਾਲੋਂ ਪਿੰਜਰੇ ਪਈ ਹੋਈ ਭਲੀ ਚੰਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾ ਤੇ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਰਾਮ ਰੇਖ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇ
ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਰਾਤਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਿਅ ਅਪਣੇ ਪਤੀ ਚਕਵੇ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੪ ਪੰ. ੨

ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੈ ਭਲੇ ਹੈ ਸੂਆ ਪ੍ਰਸਿਯ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵਈ ।

Khulay Say Bandhan Bikhai Bhalo Hai Sooaa Prasadha , Souni Oupadaysu
Raam Naam Liv Laavaee ।

A parrot is better in cage where he can receive sermons from his master and
repeat the name of the Lord perpetually.

ਇਹ ਗੱਲ ਭੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਤੇਤਾ ਭੀ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੁੱਟੀ
ਹੋਈ ਦਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਪਿਆ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਯੋਂ ਜੁ ਐਸਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ
ਬਾਈ ਰੂਪ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਤੇ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਲਿਵ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਰਟ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੪ ਪੰ. ੩

ਮੇਖ ਪਦਵੀ ਸੈ ਤੈਸੇ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਭਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਈ ॥੧੫੪॥

Mokh Padavee Sai Taisay Maanas Janam Bhalo , Gurmukhi Hoi Saadhasangi
Prabh Dhiaavaee ॥154॥

Similarly being born in a human body is better since it helps an individual to be an obedient slave of the True Guru and remembers the Lord in the holy company of Lord's beloveds rather than acquiring emancipation outwardly. (154)
ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਖ ਪਦਵੀ ਨਾਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਜੀਵ ਦਾ ਅਸਾਡਾ ਐਣਾ ਰੂਪ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਤ ਸੰਗਤ ਦੁਆਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ ਕੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆਇਆ ਅਰਾਧਦਾ ਰਹੇ। 154 ॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੪ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਸੂਆ ਉਡਤ ਫਿਰਤ ਬਨ ਬਨ ਪ੍ਰਤਿ ਜੈਸੇ ਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਤੈਸੇ ਫਲੁ ਚਾਖਈ ।

Jaisay Sooaa Udat Dhirat Ban Ban Prati , Jaisay Ee Birakh Baitthay Taiso Dhalu
Chaakhaee ।

As a parrot flies from one tree to the other and eats fruit that is available on them;

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਤਾ ਉਡਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਬਨ ਬਨ ਤਾਂਈ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤੇ ਦੂਏ ਤੋਂ ਤੀਏ ਚੌਥੇ ਆਦਿ ਵਿਖੇ, ਪਰੰਤੂ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਖੱਟੇ ਮਿਠੇ ਬੋਰ ਅੰਬ ਆਦਿ ਫਲ ਬੂਟੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਓਹੋ ਓਹੋ ਜੇਹੇ ਫਲ ਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਚਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਉਹ ਫੜਿਆ ਜਾਕੇ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੫ ਪੰ. ੧

ਪਰ ਬਸਿ ਹੋਇ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਐ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ ਤੈਸੀ ਭਾਖਾ ਲੈ ਸੁ ਭਾਖਈ ।

Par Basi Hoi Jaisee Jaisee Ai Sangati Milai , Souni Oupadays Taisee Bhaakhaa
Lai Su Bhaakhaee ।

In captivity, the parrot speaks language that he learns from the company that he keeps;

ਪਰ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਵੈਸਿਆਂ ਵੈਸਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮਝੈਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੈਸੀ ਤੈਸੀ ਭਾਖਾ ਬੋਲੀ ਹੀ ਸੁ ਉਹ ਫੇਰ ਲੈ ਭਾਖਈ ਲੈ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੫ ਪੰ. ੨

ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਜਲ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਰਾਖਈ ।

Taisay Chit Chanchal Chapal Jal Ko Soubhaau , Jaisay Rang Sang Milai Taisay
Rang Raakhaee ।

So is the nature of this frolicsome mind that like water is very unstable and instable since it acquires colour that it mixes with.

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿੱਤ ਚੰਚਲ ਉਡਾਰੂ ਹੈ ਤੇ ਸੁਭਾਵ ਇਸ ਦਾ ਜਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚਪਲ ਅਨ ਇਸਥਿਰ ਚਲਾਇਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਹੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਹੀ ਰੰਗ ਰਖ ਲਿਆ ਧਾਰ ਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹੇ ਉਹੇ ਜੇਹੀ ਹੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਖੜੀ ਕਰਨ ਲਗ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਸੇ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੫ ਪੰ. ੩

ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਜੇਸੇ ਬਾਰੁਨੀ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ ਸਾਧਸੰਗ ਗੰਗ ਮਿਲਿ ਸੁਜਨ ਭਿਲਾਖਈ ॥੧੫੫॥

Adham Asaadh Jaisay Baarounee Binaas Kaala , Saadhasang Gang Mili Sujan Bhilaakhaee ॥155॥

A lowly person and a sinner desires for liquor on his death bed, while a noble person desires company of noble and saintly persons when time for this departure from the world approaches. (155)

ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਇਕ ਨੀਚ ਭੈੜਾ ਆਦਮੀ ਮਰਣ ਲਗਿਆਂ ਭੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਹੀ ਲੇਚਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਭਾਂਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੰਗਤ ਸਤਸੰਗ ਵਿਖੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਯਾ ਸੁਜਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖ ਮਰਣ ਲਗਾ ਭੀ ਗੰਗਾ ਜਲ ਵਾ ਭਲਾ ਸੰਗ ਮੰਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥155॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੫ ਪੰ. ੪

ਜੇਸੇ ਜੇਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਿਲਤ ਸੇਤਾਂਬਰ ਹੁਇ ਤੇਸੇ ਤੇਸੇ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇ ਹੈ ।

Jaisay Jaisay Rang Sangi Milat Saytaanbar Hui , Taisay Taisay Rang Ang Ang Lapataai Hai ।

Every fibre of a white cloth in contact with any colour acquires the same hue. ਜਿਸ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਲ ਸਾਵੇ ਪੀਲੇ ਕਾਲੇ ਆਦਿ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸੇਤ ਅੰਬਰ ਚਿੱਟਾ ਉੱਜਲਾ ਬਸਤਰ ਮਿਲਤ ਮੇਲ ਪਾਵੇ, ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇ ਅਪਣੀ ਤਾਰ ਤਾਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਕੇ ਹੁਇ ਹੈ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਹੀ ਰੰਗ ਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੬ ਪੰ. ੧

ਭਗਵਤ ਕਥਾ ਅਰਪਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀਕ ਲਿਖਤ ਕ੍ਰਿਤਾਸ ਪਤ੍ਰ ਬੰਧ ਮੇਖਦਾਇ ਹੈ ।

Bhagavat Kadaa Arapan Kau Dhaaraneeka , Likhat Kritaas Patr Bandh Mokhadaai Hai ।

Paper made of kritas leaf (considered to be impious) when used for recording

the praises and paeans of the Lord, becomes capable of freeing one from the bondage of repeated births.

ਕ੍ਰਿਤਾਸ ਪਤ੍ਰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਮਹਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਗੰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਕਜੋਕਿ ਗਲੀਆਂ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰੁਲਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਸੜੀਆਂ ਲੀਰਾਂ ਕਤੀਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲ ਗਾਲਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਅਰ ਦੱਬ ਦੱਬ ਕੇ ਤਯਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸੇ ਗੰਦੇ ਮੰਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਉਪਰ ਭਗਵਤ ਅਰਾਧਨ ਕਉ ਧਾਰਨੀਕ ਕਥਾ ਲਿਖਤ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਖਾਤਰ ਧਾਰਣ ਜੇਗ ਜੇ ਕਥਾ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹੇ ਗੰਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਸੰਸਾਰ ਦਿਆਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੬ ਪੰ. ੨

ਸੀਤ ਗ੍ਰੀਖਮਾਦਿ ਬਰਖਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬਰਖ ਮੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਹੋਇ ਲਘੁ ਦੀਰਘ ਦਿਖਾਇ ਹੈ ।

Seet Greekhamaadi Barakhaa Tribidhi Barakh Mai , Nisi Din Hoi Laghu Deeragh Dikhaai Hai ।

The periods of day light and the ambient conditions varies during summer, rainy season and winter;

ਵਰ੍ਹੇ ਸਾਲ ਭਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਸਿਆਲਾ ਹੁਨਾਲਾ ਤੇ ਬਰਸਾਤ ਕਿਣਮਿਣੀ ਬਹਾਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੁੱਤਾਂ ਵਰਤਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਪਾਏ ਰਾਤ ਦਿਨ ਛੋਟੇ ਤੇ ਵਡੇ ਹੋ ਦਿਖਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੬ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ ਗਤਿ ਸੰਗਮ ਸੁਗੰਧ ਬਿਰਗੰਧ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹੈ ॥੧੫੬॥

Taisay Chit Chanchal Chapal Paoun Gaoun Gati , Sangam Sougandh Biragandh Pragataai Hai ॥156॥

So is the instable and frolicsome mind that blows like breeze. The air acquires fragrance or foul smell when it passes over stacks of flowers or heap of filth. Similarly a human mind acquires good traits in the company of good persons and ill traits when

ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਂਤ ਪੈਣ ਦੇ ਗਉਨ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਗਤਿ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਅਥਵਾ ਪਉਨ ਦੇ ਗਉਨ ਚਲਨ ਦੀ ਗਤਿ ਚਾਲ ਜਿਸ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦੀ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਮਹਿਕ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਸੰਗਮ ਸਾਥ ਨਾਲ ਮੇਲ ਪਾਵੇ ਓਹੋ ਓਹੋ ਜੇਹੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਵਾ ਭੈੜੀ ਗੰਧ ਬਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿੱਤ ਦੀ ਚਪਲ ਚਲਾਯਮਾਨ ਦਸ਼ਾ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਸਮਝੋ ਕਿ ਜਿਸ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਪੁਰਖ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਓਹੋ ਓਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਵਾਸਨਾਸੰਕਲਪਾਂ ਤਥਾ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਚਾਹ ਭਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥156॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੬ ਪੰ. ੪

ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਦਿਨ ਜਗਤਿ ਚਤੁਰ ਜੁਗ ਨਿਸਿ ਮਹਾ ਪਰਲੇ ਸਮਾਨਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ।

Chatur Pahar Din Jagati Chatur Jouga , Nisi Mahaa Paralai Samaani Din Prati Hai ।

In the four epoch world, consider the four quarters of day of life and the four quarters of night as great calamity, a game that is being played regularly.

ਦਿਨ ਦੇ ਚਾਰ ਪਹਿਰਾਂ ਸਮਾਨ ਜਗਤ ਦੇ ਦੋ ਚਾਰ ਜੁਗ ਹਨ, ਅਰੁ ਨਿੱਤ, ਨਿਮਿੱਤ, ਗਿਆਨ ਤਥਾ ਮਹਾਂ ਪਰਲੇ ਰੂਪ ਇਹ ਰਾਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪਰਲੇ ਰੂਪ ਚਾਰੋਂ ਪਹਿਰੇ ਜੇ ਹਨ ਇਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਰੋਜ਼ ਬਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਦਿਨ ਚੌਪੜ ਦੇ ਪੜਤਲਿਆਂ ਵਾਕੂੰ ਪਸਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੭ ਪੰ. ੧

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਨੀਚ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਗਤਿ ਲੇਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਆਸਕਤਿ ਹੈ ।

Outam Madhim Neech Trigoun Sansaar Gati , Log Bayd Giaan Ounamaan Aasakati Hai ।

Like the dice of Chaoparh-a black-gammon like game, the progress of the worldly game is sometimes supreme, modest or low. People living in the three traits of maya are entangled in debating about the worldly and spiritual knowledge.

ਜੀਕੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੁਲਾਮ ਵਜ਼ੀਰ ਤੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਰੂਪ ਗੋਟਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਚੌਪੜ ਬਾਜੀ ਵਿਚ ਖਿਡੀਂਦੀ ਹੈ, ਤੀਕੂੰ ਹੀ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਸਰੂਪੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਤਮ ਸਤੋਗੁਣੀ ਮਧਮ ਰਜੋਗੁਣੀ ਅਰੁ ਨੀਚ ਤਮੋਗੁਣੀ ਜੀਵ ਰੂਪ ਗੋਟਾਂ ਦੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿਚ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚੌਪੜ ਦੇ ਸੰਕੇਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਮੂਜਬ ਵਾ ਖਿਲਾੜੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਵਰਤਾਰੇ ਤਥਾ ਉਕਤ ਬਾਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁੱਟਿਆਂ ਨਰਦਾਂ ਪਾਸਯਾਂ ਮੂਜਬ ਓਨਾਂ ਗੋਟਾਂ ਵਿਚ ਉਚ ਨੀਚ ਗਤੀ ਵਾਪਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਲੌਕਿਕ ਗਿਆਨ ਸੰਸਾਰ ਚਾਲੀ ਰੀਤਾਂ ਰਸਮਾਂ ਬੇਦਿਕ ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਗਿਆਨ ਭਾਵੀ ਬੇਦ ਉਕਤ ਚਾਲ ਤਥਾ ਉਨਮਾਨ ਕਾਲਪਨਿਕ ਗਿਆਨ ਦਲੀਲ ਬਾਜੀ ਵਾ ਉਕਤ ਜੁਗਤ ਚਾਲੀ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਚੀ ਧਾਰਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਇਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭਾਵੀ ਗਤੀ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੭ ਪੰ. ੨

ਰਜਿ ਤਮਿ ਸਤਿ ਗੁਨ ਅਉਗਨ ਸਿਮ੍ਰਤ ਚਿਤ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਬਿਰਲੇਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੈ ।

Raji Tami Sati Goun Aougan Simrat Chita , Trigoun Ateet Biraloee Gurmati Hai ।

A rare Guru-oriented, Guru follower holds these three traits of maya (Rajas, Tamas and Satv) as evil and strives to get rid of them.

ਤਾਤਪਰਜ ਕੀਹ ਕਿ ਰਜੋਗੁਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਤਥਾ ਸਤੋਗੁਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੂਪ ਅਉਗੁਨ ਉਲਟੇ ਗੁਣਾਂ

ਭਰੀ ਖੇਡ ਸਿ ਸਹਿਤ ਨਾਲ ਮਰਤ ਚਿੱਤ ਚਿੱਤ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਹੀ ਮਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਬਾਰੰਬਾਰ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੂਪ ਦਸਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਰੈਪ੍ਰੰਤੂ ਜੁੱਟ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਨਰਦ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਈ
ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੀ ਗੋਟ ਵਾਂਗੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੭ ਪੰ. ੩

ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੇ ਖੇਲ ਜਗ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੁਗਲ ਹੋਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ॥੧੫੭॥

Chatur Baran Saar Chaoupar Ko Khayl Jaga , Saadhasangi Jougall Hoi Jeevan
Moukati Hai ॥157॥

The world is a game of four coloured dice. As in the game of Chaoparh where
two dice are used and often fall favourably, one can achieve salvation from
repeated births by keeping and adopting the company of godly men. (157)
ਸਾਰ ਦੀ ਬਾਤ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਚਾਰੋਂ ਬਰਨਾਂ ਦੀ ਚੌਸਾਰ ਰੂਪ ਚਉਪੜ ਦੀ ਜੁਗਤ ਸੰਬਧੀ ਖੇਲ ਵਿਚੋਂ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਜੁਗਲ ਜੇਟਾ ਹੁਇ ਬਣੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ, ਓਹੋ ਹੀ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ਭਾਵ ਕਾਲ ਵਾ ਕਾਲੀ ਰੂਪ ਖਿਲਾੜੀਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਰੂਪ ਮਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਬਚਿਆ
ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥157॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੭ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸਲਿਲ ਮਿਲ ਹੋਇ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਰੰਗ ਜਗਤ ਮੈ ਜਾਨੀਐ ।

Jaisay Rang Sang Milat Salil Mila , Hoi Taiso Taiso Rang Jagat Mai Jaaneeai ।
As water acquires colour that it comes in contact with, so is the effect of good
and bad company regarded in the world.
ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮਿਲ ਕੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਓਸੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਰੇ ਹੀ
ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਣੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੮ ਪੰ. ੧

ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਪਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗਿ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੂਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਗੰਧ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Chandan Sougandh Mili Pavan Sougandh Sangi , Mal Mootr Sootr Brigandh
Ounamaaneeai ।

Air in contact with sandalwood acquires fragrance, while it becomes foul
smelling when in contact with filth.
ਚੰਦਨ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੌਣ ਸੁਗੰਧੀ ਮਹਿਕ ਵਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਦੇ ਸੂਤ੍ਰ ਸੂਤ ਤਾਰ
ਵਜੋਂ ਵਿਚ ਆਈ ਹੋਈ ਭੈੜੀ ਬਾਸਨਾ ਵਾਲੀ ਦੁਰਗੰਧ ਰੂਪ ਵੀਚਾਰੀਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੮ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਪਾਕ ਸਾਕ ਬਿੰਜਨ ਮਿਲਤ ਘ੍ਰਿਤ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਕੈ ਮਾਨੀਐ ।

Jaisay Jaisay Paak Saak Binjan Milat Ghrita , Taiso Taiso Svaad Rasu Rasanaa Kai Maaneeai ।

Clarified butter acquires the taste of the vegetable and other items cooked and fried in it.

ਜਿਸ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦੇ ਪਾਕ ਰਸੋਈ ਵਿਖੇ ਪਕਾਏ ਹੋਏ ਸਾਗ ਭਾਜੀ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਘਿਉ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,

ਤਿਸ ਤਿਸ ਭਾਂਤ ਦੇ ਹੀ ਰਸ ਵਾਲਾ ਸ੍ਵਾਦ ਓਸ ਦਾ ਰਸਨਾ ਦ੍ਵਾਰੇ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੮ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮੂਰੀ ਅਉ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਖਾਏ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੫੮॥

Taisay Hee Asaadh Saadh Sangati Soubhaav Gati , Mooree Au Tanbol Ras Khaaay Tay Pahichaneeai ॥158॥

The nature of good and bad people is not latent; like the taste of a radish leaf and betel leaf that is recognised on eating. Similarly good and evil persons may look alike outwardly but their good and bad characteristics can be known by keeping their com

ਇਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਅਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਕੁਸੰਗ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਭੈੜੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲਾ, ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਭਲੇ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੂਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਕਰਦੀ ਜੀਕ੍ਰੁੰ ਮੂਲੀ ਅਤੇ ਪਾਨ ਦਾ ਰਸ ਸ੍ਵਾਦ ਮਜ਼ਾ ਖਾਣ ਤੇ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੀਕ੍ਰੁੰ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੰਗਤ ਸਮੀਪਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਆਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਸੰਗਤੋਂ ਸੰਭਲ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇ ॥158॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੮ ਪੰ. ੪

ਬਾਲਕ ਕਿਸੇਰ ਜੋਬਨਾਦਿ ਅਉ ਜਰਾ ਬਿਵਸਥਾ ਏਕ ਹੀ ਜਨਮ ਹੋਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ।

Baalak Kisor Jobanaadi Au Jaraa Bivasadaa , Ayk Hee Janam Hot Anik Prakaar Hai ।

Just as one go through childhood, adolescence, youth and old age in one lifespan.

ਬਾਲਕ ਦਸ ਬਰਸੀ ਅਵਸਥਾ ਦਸਮਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇਰ ਜੋਬਨ ਤੋਂ ਆਦਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵੀਹ ਬਰਸ ਤਕ ਦੀ ਅਰੁ ਜੋਬਨ ਤਥਾ ਜਰਾ ਬਿਰਧ ਆਦਿਕ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਜੋ ਬਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਉਮਰਾ ਦੀ ਵਜੋਂ ਗਈ ਹੈ, ਸੇ ਉਹ ਇਕ ਹੀ ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਾਰੀਆਂ ਨਜ਼ਾਰੀਆਂ ਦਸ਼ਾ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰ ਕੇ

ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੯ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਤਿਥਿ ਵਾਰ ਪਛ ਮਾਸੁ ਰੁਤਿ ਚਤੁਰ ਮਾਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੈ ।

Jaisay Nisi Dini Tidi Vaar Pachh Maasu Routi , Chatur Maasaa Tribidhi Barakh Bidaar Hai ।

As days, nights, dates, weeks, months, four seasons are the spread of one year; ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਦੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਤਿਥਾਂ, ਅਰੁ ਸੱਤ ਵਾਰ, ਤਥਾ ਦੋ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ, ਵਾ ਛੀ ਰੁੱਤਾਂ ਅਤੇ ਸਯਾਲਾ, ਬਸੰਤੀ ਬਹਾਰ ਹੁਨਾਲਾ ਤੇ ਬਰਸਾਤ ਇਨਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਿੰਨ ਭਾਂਤ ਦੀ ਬਿਧਿ ਵਯੋਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਵਰਹੇ ਦਾ ਹੀ ਬਿਥਾਰ ਪਸਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੯ ਪੰ. ੨

ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਅਉ ਸਖੇਪਤਿ ਅਵਸਥਾ ਕੈ ਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ।

Jaagat Soupan Au Sakhopati Avasadaa Kai , Tureeaa Pragaas Gur Giaan Oupakaar Hai ।

As wakefulness, dream sleep, deep slumber and a state of nothingness (Turi) are different states;

ਕੈ ਅਥਵਾ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ, ਸੁਖੇਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਰੂਪ ਜੋ ਤੁਰੀਆ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਪੂਰਣ ਉਪਰ ਕਥਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਵਸਥਾਂ ਦੀ ਤਥਾ ਕਾਲ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਦੀ ਕੇਵਲ ਬਿਵਸਥਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਪਾਟੀ ਹੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੯ ਪੰ. ੩

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ॥੧੫੯॥

Maanas Janam Saadhasang Mili Saadh Santa , Bhagat Bibaykee Jan Braham Beechaar Hai ॥159॥

Similarly meeting with saintly people and contemplating on Lord's glory and grandeur during human life, one becomes a godly person, a saint, a devotee and a wise man. (159)

ਉਥੇ ਇਹ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਮਾਨੁਖ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹੀ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਸੇ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਵਸਥਾ ਵਾਰ ਗੇੜੇ ਵਤ ਪਰਮਾਰਥੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆਂ ਸਾਧ ਸਾਧਨਾ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਸੰਤ ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਭਾਵੀ ਕ੍ਰਿਤਕਾਰਜਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਤੇ ਭਗਤ ਭਜਨ ਦ੍ਰਾਰੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਹੋਯਾ ਮਨੁੱਖ ਬਿਬੇਕ ਜਨ ਦ੍ਰੈਤ ਵਿਚੇ ਏਕਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਵਿਚ ਆਯਾ ਪੁਰਖ,

ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਵਰਤਨਹਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਖੌਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇਕੋ ਹੀ ਜਣਾਂ ਪਰਮਾਰਥੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਅਵਸਥਾ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਾਰੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਆਖਨ ਵਿਚ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥159॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੫੯ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਚਕਈ ਮੁਦਿਤ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨਿਸਿ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਦੇਖਿ ਕੂਪ ਮੈ ਪਰਤ ਹੈ ।

Jaisay Chakae Mudit Paykhi Pratibinb Nisi , Singh Pratibinb Daykhi Koop Mai Parat Hai ।

As a red-legged partridge (chakvi) feels happy seeing its image and regarding it as her paramour, whereas a lion jumps in the well when he sees his image in the water and regards it as his rival;

ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਚਕਵੀ ਨਿਸਿ ਰਾਤਰੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪੇਖ ਤੱਕ ਕੇ ਮੁਦਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਵਿਦਯਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਗੇ ਖੂਹ ਨਾ ਸਮਝ ਓਸ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖੱਡ ਤੇ ਪ੍ਰਛਾਵੇਂ ਅਪਣੇ ਨੂੰ ਦੂਆ ਸ਼ੇਰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕੁਦਨ ਲਗਿਆਂ ਖੂਹ ਵਿਚ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੦ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਕਾਚ ਮੰਦਰ ਮੈ ਮਾਨਸ ਅਨੰਦਮਈ ਸ੍ਰਾਨ ਪੇਖਿ ਆਪਾ ਆਪੁ ਭੂਸ ਕੈ ਮਰਤ ਹੈ ।

Jaisay Kaach Mandar Mai Maanas Anandamaee , Svaan Paykhi Aapaa Aapu Bhoos Kai Marat Hai ।

As a person feels ecstatic watching his image in the mirror-studded house while a dog barks perpetually considering all images as other dogs;

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੱਚ ਦੇ ਮੰਦਰ ਸ਼ੀਸ਼ ਮਹਲ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਪਾਸੀਂ ਅਪਣੇ ਹੀ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੰਦਮਈ ਸੁਖ ਵਿਚ ਮਗਨ ਸੁਖ ਸਰੂਪੀ ਅਨਭਉ ਕਰਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ ਮਹਲ ਅੰਦਰ ਕੁੱਤਾ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੱਕ ਕੇ ਅਗਿਆਨ ਵੱਸ਼ਯ ਬਯੰਤ ਕੁੱਤੇ ਸਮਝ ਭੱਕ ਕੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੦ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਰਵਿ ਸੁਤਿ ਜਮ ਰੂਪ ਅਉ ਧਰਮਰਾਇ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੈ ਭਾਉ ਭੈ ਕਰਤ ਹੈ ।

Jaisay Ravi Souti Jam Roop Au Dharamaraai , Dharam Adharam Kai Bhaau Bhai Karat Hai ।

As the son of Sun becomes an object of fear for the unrighteous people in the form of angel of death, but loves the righteous people by projecting himself as the king of righteousness;

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਧਰਮ ਕੈ ਧਰਮ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਧਰਮੀਆਂ ਲਈ ਧਰਮਰਾਜ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਭਾਉ

ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਕੈ ਅਧਰਮ ਪਾਪ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਪਾਪੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਜਮ ਰੂਪ ਜਮਦੂਤਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭਯਾਨਕ ਸਰੂਪ ਬਣ ਕੇ ਭੈ ਡਰ ਉਪਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਤ ਭੌਣੀ ਦ੍ਰਾਰੇ ਹੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣ ਸਮਾਨ ਇਹ ਭੀ ਇਕੋ ਹੀ ਅੱਡ ਅੱਡ ਸਰੂਪ ਹੋ ਭਾਸਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੦ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਆਪਾ ਆਪੁ ਚੀਨਤ ਨ ਚੀਨਤ ਚਰਤ ਹੈ ॥੧੬੦॥

Taisay Duramati Gurmati Kai Asaadh Saadha , Aapaa Aapu Cheenat N Cheenat Charat Hai ॥160॥

So do the deceiver and trickster not recognise themselves due to their base wisdom. On the contrary, Godly people acquire the wisdom of the True Guru and recognise their real self. (160)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਕੈ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾਧ ਭੈੜਾ ਮਨੁੱਖ ਮਨਮੁਖ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸਾਧ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਧ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਚੀਨਤ ਚਰਤ ਹੈ ਪਛਾਣਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਰਚਨਾ ਚਲਿਤਰ ਨੂੰ ਜਜੋਂ ਕਾ ਤਜੋਂ ਭਾਵ ਮੰਦ ਮਤਿ ਵਾਲਾ ਮਨਮੁੱਖਅਗਿਆਨ ਗ੍ਰਸਤ ਸਿੰਘ, ਅਰੁ ਕੁੱਤੇ ਸਮਾਨ ਦ੍ਰੈਤ ਭਾਵੀ ਅਨੇਕਤਾ ਦੇਖਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ ਮਹਲ ਵਤ ਅਪਣੇ ਵਾਸਤਵ ਅਦੁਤੀ ਅਕਾਲੀ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਅਨਹੋਏ ਅਨੰਤ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਜਾਣ ਕੇ ਜਜੋਂ ਕਾ ਤਜੋਂ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਤਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ॥160॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੦ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਲਿਲ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਰਨ ਬਿਖੈ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਰੰਗ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਹੁਇ ਦਿਖਾਵਈ ।

Jaisay Tau Salil Mili Baran Baran Bikhai , Jaahee Jaahee Rang Milai Soee Hui Dikhaavaee ।

As water acquires the hue of colour that is mixed in it, As the clarified butter conveys to the tongue the taste of the vegetable and other items cooked in it, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਰ ਜਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰੰਗ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਓਹੋ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਬਣ ਦਿਖਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੧ ਪੰ. ੧

ਜੈਸੇ ਘ੍ਰਿਤ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸੰਗ ਮਿਲੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਰਸਨਾ ਚਖਾਵਈ ।

Jaisay Ghrit Jaahee Jaahee Paak Saak Sang Milai , Taisay Taiso Svaad Ras Rasanaa Chakhaavaee ।

As a mimic has a definite character of his own adopts different characters for mimicry but he is known by the character that he is mimicking at that moment,
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿਉ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਰਸੇਈ ਸਾਗ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹੇ ਉਹੇ ਜੇਹੇ ਹੀ ਰਸ ਭਰੇ ਸ੍ਰਾਦ ਉਹ
ਰਸਨਾ ਨੂੰ ਚਖਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੧ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਸ੍ਰਾਂਗੀ ਏਕੁ ਹੁਇ ਅਨੇਕ ਭਾਤਿ ਭੇਖ ਧਾਰੈ ਜੇਈ ਜੇਈ ਸ੍ਰਾਂਗ ਕਾਛੈ ਸੇਈ ਤਉ ਕਹਾਵਈ ।

Jaisay Svaangee Ayku Hui Anayk Bhaati Bhaykh Dhaarai , Joee Joee Svaang
Kaachhai Soee Tau Kahaavaee ।

So does a man of frolicsome mind takes to vices in the company of those whose
minds are restless and playful.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਗ ਧਾਰੀ ਨਟ ਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਅਨੇਕਾਂ ਤਰਾਂ ਦੇ ਭੇਖਾਂ ਸਾਂਗਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਿਸ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਦੇ ਸਾਂਗ ਨੂੰ ਢਾਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹੇ ਉਹੇ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕਹਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੧ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਸੰਗ ਦੇਖੁ ਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਏਕ ਟੇਕ ਠਹਰਾਵਈ ॥੧੬੧॥

Taisay Chit Chanchal Chapal Sang Dokhu Laypa , Gurmukhi Hoi Ayk Tayk
Tthaharaavaee ॥161॥

But an obedient Sikh of the True Guru becomes God-oriented in the company
and teachings of the True Guru. (161)

ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਚੰਚਲ ਚਿੱਤ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕੇ ਲਿਪਾਯਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਭਾਸਨ ਲਈ ਚਪਲ ਚਲਾਯਮਾਨ ਹੋ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਮੁਖ
ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਟੇਕ ਨਿਸਚਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਅਲੇਪ ਰਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

॥161॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੧ ਪੰ. ੪

ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਬਿਕਾਰ ਸਮਸਰਿ ਹੈ ।

Saagar Madat Jaisay Nikasay Anmrit Bikhu , Paraoupakaar N Bikaar Samasari
Hai ।

Churning of ocean produced nectar and poison. Despite coming out of the same
ocean, the goodness of nectar and harm of poison is not the same.

ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਬਾਸ਼ਕੀ ਨਾਗ ਦ੍ਰਾਵੇ ਮੰਦ੍ਰਚਲ ਪਰਬਤ ਦੀ ਮਧਾਨੀ ਬਣਾ

ਮਥਨ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿੜਕਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜਿਸ ਭਾਂਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਵਿਹੁ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਇੱਕੋ ਟਿਕਾਇਓਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਭੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਅਤੇ ਬਿਕਾਰ ਬਿਗਾੜੂ ਸੁਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਵਿਹੁ ਦੀ ਬਰੇਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਭਾਵ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੨ ਪੰ. ੧

ਬਿਖੁ ਅਚਵਤ ਹੋਤ ਰਤਨ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ ਅਚਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੂਏ ਜੀਵਤ ਅਮਰ ਹੈ ।

Bikhu Achavat Hot Ratan Binaas Kaala , Achaay Anmrit Mooay Jeevat Amar Hai

|

Poison ends the jewel-like life whereas nectar resuscitates or revives the dead making him immortal.

ਕਯੋਂਕਿ ਰਤਨ ਰੂਪ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭੀ ਵਿਹੁ ਜ਼ਹਿਰ ਤਾਂ ਅਚਵਦੇ ਖਾਂਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਚੁਕੋਂਦੀ ਹੈ

ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਚਏ ਪੀਤਿਆਂ ਮਏ ਹੋਏ ਭੀ ਅਮਰ ਮੌਤ ਰਹਿਤ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੨ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰੀ ਏਕ ਲੋਸਟ ਸੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਇ ਬੰਧ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸਬਰ ਹੈ ।

Jaisay Taaro Taaree Ayk Losat Sai Pragat Hui , Bandh Mokh Padavee Sansaar Bisadar Hai |

As the key and the lock are made of the same metal, but a lock results in bondage whereas a key frees the bonds.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਲੋਹੇ ਵਿਚੋਂ ਤਾਲਾ ਜੰਦਰਾ ਤਾਲੀ ਕੁੰਜੀ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਕੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਓਪਤ ਹੁੰਦੇ

ਹੋਏ ਭੀ ਜੰਦਰਾ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੰਧਨ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟਾ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਲੀ

ਚਾਬੀ ਮੋਖ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਪਸਾਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਜੰਦਰਾ ਜਕੜ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਦਾ

ਕਾਰਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਤੇ ਤਾਲੀ ਕੁੰਜੀ ਜਕੜਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੨ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸਨ ਅਉ ਮਜੀਠ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਟੇਵਸੈ ਨ ਟਰ ਹੈ ॥੧੬੨॥

Taisay Hee Asaadh Saadh San Au Majeetth Gati , Gurmati Duramati Tayvasai N Tar Hai ॥162॥

Similarly a man does not give up his base wisdom but a person of Godly disposition never falters from the wisdom and teachings of the Guru. (162)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਜੀਠ ਦੀ ਗਤਿ ਚਾਲ ਵਤ ਅਸਾਧ ਤੇ ਸਾਧ ਸਮਝੇ ਅਰਥਾਤ ਸਨ

ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਰੜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਤੇ ਮਜੀਠ ਰੰਗੀਲੀ ਸੋਭਾ ਦੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਰਣ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨੀ ਜਾ

ਰਹੀ ਹੈ, ਤੀਕੂੰ ਹੀ ਅਸਾਧ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਤੇ ਸਾਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਾਂ ਮੇਖ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਜਿਹੀ ਜਿਹੀ ਬਾਣ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਲੀ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਵਾਲਾ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਮਤਿ ਵਾਲੀ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਟਲਿਆ ਕਰਦਾ ॥162॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੨ ਪੰ. ੪

ਬਰਖਾ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤਾਹਲ ਓਰਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰੀ ਤਉ ਕਹਾਵਈ ।

Barakhaa Sanjog Moukataahal Aoraa Pragaasa , Paraoupakaar Au Bikaaree
Tau Kahaavaee ।

In the rainy season, both pearl and hailstones are produced. Being of the same form, a pearl is considered good doer while the hailstone causes damage.

ਸ੍ਰਾਂਤੀ ਨਿਛੱਤਰ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਹਾਰੀ ਬਰਖਾ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਸਬੰਧ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਤੀ ਤੇ ਓਰਾ ਗੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟਨਾ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੂਰਤ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਲਗਪਗ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਤੀ ਨੂੰ ਉਪਕਾਰੀ ਸੁਖਦਾਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੜਾ ਵਿਕਾਰੀ ਵਿਗਾੜ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੩ ਪੰ. ੧

ਓਰਾ ਬਰਖਤ ਜੈਸੇ ਧਾਨ ਪਾਸ ਕੇ ਬਿਨਾਸੁ ਮੁਕਤਾ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਭਾ ਸੇਭਾ ਪਾਵਈ ।

Aoraa Barakhat Jaisay Dhaan Paas Ko Binaasu , Moukataa Anoop Roop
Sabhaa Sobhaa Paavaee ।

Hailstones destroy/damage crops and other vegetation, whereas a pearl is praised for its beauty and lustrous form.

ਜੈਸੇ ਜੌਂ ਹੀ ਗੜਾ ਵਰੁਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਨ ਅੰਨ ਅਨਾਜ ਦਿਆਂ ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਪਾਨ ਪਨਵਾੜੀਆਂ ਪਾਨ ਦੀਆਂ ਬੋਲਾਂ ਦਾ ਬਿਨਾਸ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰ ਸਿੱਟਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਮੇਤੀ ਉਪਮਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਦੁਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸੇਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੩ ਪੰ. ੨

ਓਰਾ ਤਉ ਬਿਕਾਰ ਧਾਰਿ ਦੇਖਤ ਬਿਲਾਇ ਜਾਇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਮੁਕਤਾ ਜਿਉ ਠਹਿਰਾਵਈ ।

Aoraa Tau Bikaar Dhaari Daykhat Bilaai Jaai , Paraoupakaar Moukataa Jiu
Tthahiraavaee ।

Being damaging in nature, a hailstone melts away in no time, whereas a good doer pearl remains stable.

ਗੜਾ ਤਾਂ ਵਿਗਾੜ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਗਲ ਜਾਂਦਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਪਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮੇਤੀ ਜੜੋਂ ਕਾ ਤੜੋਂ ਠਹਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੩ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੈ ਨ ਦੁਰਾਵਈ ॥੧੬੩॥

Taisay Hee Asaadh Saadh Sangati Soubhaav Gati , Gurmati Duramati Durai N Duraavaee ॥163॥

Similar is the effect of the company of vice/evil and virtuous people. The supreme wisdom acquired by the teachings of a True Guru and polluted intellect due to base wisdom cannot be hidden. (163)

ਤਿਸੇ ਭਾਂਤ ਹੀ ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਅਸਾਧ ਭੈੜਿਆਂ ਤੇ ਸਾਧ ਭਲਿਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਗਤਿ ਚਾਲ ਦਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਭੈੜੇ ਜਿਥੇ ਪੈ ਜਾਣ ਬਰਬਾਦ ਵਰਤਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਭਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਗਮ ਜਿਥੇ ਆਨ ਬਣੇ ਆਬਾਦੀ ਅਰੁ ਸੁਖ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਵਾਹ ਪਿਆਂ ਭਲਿਆਂ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਬੁਰਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਾਈ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ ਕਦਾਚਿਤ ਛਿਪੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਰਦੀ ॥163॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੩ ਪੰ. ੪

ਲਜਾ ਕੁਲ ਅੰਕਸੁ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨ ਸੀਲ ਡੀਲ ਕੁਲਾਬਧੂ ਬ੍ਰਤ ਕੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਕਹਾਵਈ ।

Lajaa Kul Ankasu Au Gur Jan Seel Deela , Kulaabadhoo Brat Kai Patibrat Kahaavaee ।

Because of the good of the family honour, displaying calm and tranquil behaviour before the elders of the house and following the right ethos expected of a married woman, a daughter-in-law of a good family is called faithful and virtuous.

ਆਪਣੇ ਕੁਲਾ ਧਰਮ ਦੀ ਲਾਜ ਅਤੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਸੱਸ ਸੌਹਰੇ ਜੇਠ ਜਿਠਾਈ ਆਦਿ ਦੇ ਵੱਡਤ ਪਾਲਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨਿਬਾਹਨ ਦਾ ਧਰਮ ਰੂਪ ਕੁੰਡਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਖਣਾ ਇਸ ਭਾਂਤ ਦੇ ਸੀਲ ਸੇਸ਼ਟ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਡੀਲ ਵਜੋਂ ਵਾ ਵਰਤਨ ਦੇ ਬ੍ਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਕੁਲਾ ਬਧੂ ਸੇਸ਼ਟ ਕੁਲ ਦੀ ਨੂੰ ਹ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਪਤੀ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਯਾਵਾਨ ਅਖੌਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੪ ਪੰ. ੧

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਸੰਜੋਗ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗੁ ਬਹੁ ਬਿਬਿਚਾਰ ਧਾਰਿ ਗਨਕਾ ਬੁਲਾਵਈ ।

Dousat Sabhaa Sanjog Adham Asaadh Sangu , Bahu Bibichaar Dhaari Ganakaa Bulaavaee ।

A woman who keeps company of evil people, doing acts highly condemnable and indulging in licentious deeds is called a whore.

ਕੁਸੰਗਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਸੰਜੋਗਨ ਹੋ ਕੇ ਪਾਂਬਰ ਬਣ ਉਹ ਬਹੁ ਨੇਹੂ ਦੁਹਾਗਣਿ ਭਾਵ ਪਤੀ ਤੋਂ ਸਿਵਾਯ ਪਰ ਪੁਰਖ ਰਾਵਣ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਕਾਮਾਤੁਰ ਹੋਈ ਵੇਸ ਪਲਟਨ ਹਾਰੀ ਪੁਕਾਰੀ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੪ ਪੰ. ੨

ਕੁਲਾਬਧੂ ਸੁਤ ਕੇ ਬਖਾਨੀਅਤ ਗੋਤ੍ਰਾਚਾਰ ਗਨਿਕਾ ਸੁਆਨ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਕੇ ਬਤਾਵਈ ।

Kulaabadhoo Sout Ko Bakhaaneeat Gotraachaara , Ganikaa Suan Pitaa

Naamu Ko Bataavaee ।

The son of a virtuous woman furthers the family lineage but who can tell the name of the father of a whore's son.

ਭਲੀ ਕੁਲ ਬਹੂ ਵੈਹਟੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਤਾਂ ਗੋਤਰਾਚਾਰ ਬੰਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੁਲ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਪੱਧਤ ਉਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਵੇਸਵਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਭਾਵ ਉਸ ਦੇ ਤਾਂ ਬੰਸਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ਰਜਾ ਨਸਬ ਕਿਤੇ ਰਹੀ, ਪਿਓ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਲੈਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਪੈਰ ਧਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਆਦਰ ਰਖਦਾ ਹੋਯਾ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰ ਇਸ਼ਟ ਉਪਰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਓਸ ਦੀ ਸੱਥ ਕਾਯਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਮਤ ਮਤਾਂਤਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਉਹ ਬਿਭਚਾਰੀ ਪੁਰਖ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਵਿਚ ਖੁਆਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਓਸ ਦੀ ਸਾਖ ਨਹੀਂ ਭਰਣਗੇ। ਜਿਹਾ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਆਪ ਹੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ:

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੪ ਪੰ. ੩

ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਜੈਸੇ ਕਾਗੁ ਬਨ ਬਨ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹੰਸ ਏਕ ਟੇਕ ਜਸੁ ਭਾਵਈ ॥੧੬੪॥

Duramati Laagi Jaisay Kaagu Ban Ban Dhirai , Gurmati Hans Ayk Tayk Jasu

Bhaavaee ॥164॥

As a self-willed person of crow-like temperament wanders all over, a Guru-oriented person of swan-like attitude enjoys respect by taking the refuge of Lords name as taught and initiated to him by his Guru. (164)

ਦੁਪਾਸੜ ਲੱਤਾਂ ਅੜਾਨ ਵਾਲੇ ਖਿਆਲ ਵਾਲੀ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਵੀ ਮੱਤਿ ਪਿਛੇ ਕਾਂ ਦੀ ਨਜਾਈਂ ਬਨ ਬਨ ਜੰਗਲ ਜੰਗਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਯਾਂ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਟੇ ਨੂੰ ਹੀ ਜੀਵ ਭੋਜਨ ਫਿਰਦੇ ਹਨਤੇ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਟੇਕ ਧਾਰ ਕੇ ਹੰਸਾਂ ਸਮਾਨ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਮੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਗਨ ਹਾਰੇ ਹੰਸ ਬਿਬੇਕੀ ਕਰੋਣ ਦਾ ਜਸ ਮਾਣਦੇ ਹਨ

॥164॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੪ ਪੰ. ੪

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਧਾਰਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਧਾਨੀ ਹੈ ।

Maanas Janamu Dhaari Sangati Soubhaav Gati , Gur Tay Gurmati Duramati
Bibidhi Bidhaanee Hai ।

In the human birth, one is influenced by good or bad company. Thus the teachings of Guru instills virtues whereas bad company fills a person with base wisdom.

ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਹਾਰੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਗਤੀ ਦਸ਼ਾ ਯਾ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੰਗਤਿ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਮਿੱਲਤ

ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਤਥਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਣ ਉਹ ਦਸ਼ਾ ਅਨੇਕ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਨਜ਼ਾਰੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਨਾਮਾਂ ਦੁਆਰੇ ਆਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੫ ਪੰ. ੧

ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਪਦਵੀ ਭਗਤਿ ਅਉ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਾਧੂ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੈ ।

Saadhusangi Padavee Bhagati Au Bibaykee Jana , Jeevan Moukati Saadhoo
Brahamagiaanee Hai ।

In the company of true people, one attains a position of a devotee, an analytical person, liberated alive and possessor of divine knowledge.

ਜਿਹੜੀ ਪਦਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਇਹ ਨਾਮ ਆਖੇ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਭਗਤ, ਬਿਬੇਕੀ, ਜਨ ਸੇਵਕ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ, ਸਾਧੂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੫ ਪੰ. ੨

ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਚੇਰ ਜਾਰ ਅਉ ਜੁਆਰੀ ਠਗ ਬਟਵਾਰਾ ਮਤਵਾਰਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ ।

Adham Asaadh Sang Chor Jaar Au Jooaree , Tthag Batavaaraa Matavaaraa
Abhimaanee Hai ।

Association with evil and vice-ridden people turns a man into thief, gambler, deceitful, dacoit, addict and arrogant.

ਅਰੁ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੈੜਿਆਂ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ

ਹਨ: ਅਧਮ, ਨੀਚ, ਪਾਂਬਰ, ਚੇਰ, ਯਾਰ, ਜੁਆਰੀਆ, ਠਗ, ਵਾਟ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਧਾੜਵੀ, ਮਤਵਾਲਾ, ਸੌਦਾਈ,

ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੰਕਾਰੀਆ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੫ ਪੰ. ੩

ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਬਿਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਹਿਚਾਨੀ ਹੈ ॥੧੬੫॥

Apounay Apounay Rang Sang Soukhu Maanai Bisu , Gurmati Gati Gurmukhi

Pahichaanee Hai ||165||

The whole world enjoys peace and pleasures in their own way. But a rare person has understood the intensity of the blessing of Guru's teaching and happiness it gives. (165)

ਬਿਸੁ ਬਿਸੁ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ, ਅਥਵਾ ਭਲਾ ਔਰ ਬੁਰਾ ਨਾਮਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਇਉਂ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਰੰਗ ਮੌਜੂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਏ ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਧਾਰਜਾਂ ਜੇ ਗਤਿ ਉੱਤਮ ਦਸਾ ਵਾ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੀ ਹੈ। ਓਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਸਜਾਣਦੇ ਅਨਭਉ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ||165||

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੫ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਤਉ ਅਸਟ ਧਾਤੂ ਡਾਰੀਅਤ ਨਾਉ ਬਿਖੈ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਤਾਹਿ ਤਉ ਵਾਰ ਪਾਰ ਸੋਈ ਹੈ ।

Jaisay Tau Asat Dhaatoo Daareeat Naau Bikhai , Paari Parai Taahi Taoo Vaar Paar Soee Hai ।

As a bundle of eight metals loaded in a boat will reach the other bank without any change in its form or colour during transit, ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਠਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਲੱਦ ਤਉ ਤਾਈਂ ਨੈਕਾ ਵਿਖੇ ਡਾਰੀਅਤ ਪਾਈਅਤ ਲੱਦੀਏ, ਤਾਂ ਪਾਰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਹਿ ਤਿਸ ਬੇੜੀ ਨਾਲ ਭਾਵ ਤਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਰਾਰ ਚਾਹੇ ਦੀ ਬੇੜੀ ਉਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਆਦਿ ਦੇ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਰੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੬ ਪੰ. ੧

ਸੋਈ ਧਾਤੁ ਅਗਨਿ ਮੈ ਹਤ ਹੈ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਤਉ ਜੋਈ ਸੋਈ ਪੈ ਸੁ ਘਾਟ ਠਾਟ ਹੋਈ ਹੈ ।

Soee Dhaatu Agani Mai Hat Hai Anik Roopa , Taoo Joee Soee Pai Su Ghaat Tthaat Hoe Hai ।

When these metals are put in fire, they melt and acquire the form of fire. It is then turned into beautiful ornaments of metal better looking than each individually.

ਓਨਾਂ ਹੀ ਅਸ਼ਟਧਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਯ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਗਾਲੀਏ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅੰਗਯਾਰ ਵਾਕੂੰ ਭਖ ਕੇ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ 'ਪੈ' ਪ੍ਰੰਤੂ 'ਸੁ ਘਾਟ ਠਾਟ ਹੋਈ' ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਘਾੜਤ ਵਾਲੇ ਠਾਠ ਰੂਪ ਗਹਿਣੇ ਵਾ ਬਰਤਨ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਣ ਤੇ ਭੀ ਜੋਈ ਹੈ ਸੋਈ ਜੇ ਕੁਛ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਉਹ ਹੋਣ ਵੈਸੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਤਪ ਆਦਿ ਦੀ ਕੁਠਾਲੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੇ ਸਭ ਵਰਨ ਆਸ਼੍ਰਮੀ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੇ ਤਥਾ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਖ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੬ ਪੰ. ੨

ਸੋਈ ਧਾਤੁ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸ ਪੁਨਿ ਕੰਚਨ ਹੁਇ ਮੇਲ ਕੈ ਅਮੋਲਾਨੂਪ ਰੂਪ ਅਵਲੇਈ ਹੈ ।

Soee Dhaatu Paarasi Paras Pouni Kanchan Hui , Mol Kai Amolaanoop Roop
Avaloee Hai ।

But when it comes in contact with philosopher-stone, it turns into gold. Beside becoming invaluable, it also becomes beautiful and attractive to look at.

ਹਾਂ! ਉਹੀ ਧਾਤ ਅਠ ਧਾਤਾਂ ਪੁਨਿ ਬਹੁੜੇ ਪਾਰਸ ਨੂੰ ਪਰਸ ਛੋਹਣ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰਾਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁੱਲ ਕਰ

ਕੇ ਭੀ ਅਮੁੱਲਾ ਬਹੁ ਕੀਮਤਦਾਰ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਦਿਖਾਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੇ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ

ਆਣ ਕੇ ਪੁਰਖ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਸੰਪੰਨ ਸ੍ਰੈ+ ਵਰਣ ਰੂਪ ਸ੍ਰਾਣਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੬ ਪੰ. ੩

ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਹੇਤ ਸੰਗਤਿ ਹੁਇ ਸਾਧਸੰਗ ਸਤਸੰਗ ਪੋਈ ਹੈ ॥੧੬੬॥

Param Paaras Gur Parasi Paaras Hota , Sangati Hui Saadhasang Satasang
Poe Hai ॥166॥

Similarly in the company of God-oriented and holy men, one becomes holy.

Meeting with True Guru, the Supreme of all philosopher-stones, one becomes like a philosopher-stone. (166)

ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਰਮ ਪਾਰਸ ਪਾਰਸਾਂ ਦੇ ਪਾਰਸ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤ ਬਨਾਣ ਹਾਰੇ ਪਰਮ ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਸ ਭੇਟ

ਕੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਹੀ ਪਾਰਸ ਸੰਤ ਸਰੂਪ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣ

ਸਤਿ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਸੰਗ ਜੋੜ ਮੇਲ ਅਭੇਦਤਾ ਵਿਖੇ ਪੋਈ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਤ ਪੇਤ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਖੇ ਰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥166॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੬ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਘਰ ਲਾਗੈ ਆਗਿ ਭਾਗਿ ਨਿਕਸਤ ਖਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰੇਸੀ ਯਾਇ ਜਰਤ ਬੁਝਾਵਈ ।

Jaisay Ghar Laagai Aagi Bhaagi Nikasat Khaana , Preetam Parosee Dhaai Jarat
Bujhaavaee ।

As the owner of the house that catches fire escapes from the inferno to save his life, but sympathetic neighbours and friends rush to put the fire off,

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਿਆਂ ਖਾਨ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਭੱਜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਂਢ

ਗੁਵਾਂਢੀ ਦੌੜ ਦੌੜ ਕੇ ਵਾਹੇ ਦਾਈ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੭ ਪੰ. ੧

ਗੋਧਨ ਹਰਤ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਪੂਕਾਰ ਗੋਪ ਗਾਉ ਮੈ ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰਤ ਛਡਾਵਈ ।

Godhan Harat Jaisay Karat Pookaar Gopa , Gaau Mai Guhaar Laagi Turat
Chhadaavaee ।

As a herdsman shouts for help when his cattle are being stolen, the village folks chase the thieves and recover the cattle,

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਧਨ ਗੋ ਸਮੂਹ ਗਉਆਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਯ ਵੱਗ ਕੇਈ ਹਰ ਲਜਾਵੇ ਹੱਕ ਲਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਅੰਦਰ
ਗੁਹਾਰ ਵਾਹਰ ਮਦਦ ਲਈ ਹੁੱਲੜ ਦੁਹਾਈ ਮੱਚ ਪਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਗੋਪ ਗੁੱਜਰਾਂ ਉਪਰ ਉਪਕਾਰ
ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਸਭੇ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਟੁਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੭ ਪੰ. ੨

ਬੂਡਤ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤ ਪੈਰਉਆ ਵਾਰ ਪਾਰ ਲੈ ਲਗਾਵਈ ।

Boodat Adaah Jaisay Prabal Pravaah Bikhai , Paykhat Pairaooaa Vaar Paar Lai
Lagaavaee ।

As a person may be drowning in rapid and deep water and an expert swimmer rescues him and reaches him on the other bank to safety,

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਗਾਹ ਡੂੰਘੇ ਜਲ ਦੇ ਪਰਬਲ ਵੇਗ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੜ ਵਿਖੇ ਡੁਬਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਉਆ ਤਾਰੂ
ਦੇਖ ਕੇ 'ਵਾਰ' ਉਰਾਰਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਪਾਰ ਲੈ ਫੜ ਲਗੋਂਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੭ ਪੰ. ੩

ਤੈਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਗ੍ਰਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟਾਵਹੀ ॥੧੬੭॥

Taisay Ant Kaal Jam Jaal Kaal Biall Grasay , Gursikh Saadh Sant Sankat
Mitaavahee ॥167॥

Similarly, when death-like snake is entangling a person in the throes of death, seeking help of saintly and holy persons allay that distress. (167)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਮ ਦੀ ਜਾਲੀ ਫਾਹੀ ਵਿਖੇ ਫਸਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਕਾਲ ਰੂਪ ਬਿਆਲ ਸਰਪ ਦੇ ਗ੍ਰਸਿਆਂ ਡੰਗਿਆਂ
ਵਾ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਦੀ ਗੁੰਝਲ ਵਿਚ ਨਰੜਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਕਾਲ ਓੜਕ ਸਿਰ ਮਰਣ ਲਗਿਆਂ ਭੀ ਜੇ ਉਹ ਗੁਰੂ
ਕਿਆਂ ਅਗੇ ਵਾਹਰ ਪਾਣ ਗੁਰੂ ਕਿਆਂ ਦੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਜਿਗਿਆਸਾ ਧਾਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤਦ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ
ਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਅਵਸ਼ਜ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਔਕੁੜ ਯਮਰਾਜ ਦੇ ਔਸ਼ਟ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 167 ॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੭ ਪੰ. ੪

ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰਲੋਭ ਨਿਰਮੇਹ ਨਿਹਮੇਵ ਨਿਹਟੇਵ ਨਿਰਦੇਖ ਵਾਸੀ ਹੈ ।

Nihakaam Nihakrodh Niralobh Niramoha , Nihamayv Nihatayv Niradokh Vaasee Hai I

An obedient disciple of True Guru is free of lust, anger, avarice, attachment, arrogance, base habits and other vices.

ਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਕਾਮਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪ ਬਿਰਤੀਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭੁਰਦੀਆਂ ਉਚ ਲੋਭ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਐਸਾ ਹੀ ਮੋਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਤਥਾ ਨਿ+ਅਹੰ+ਮੇਵ ਅਹੰਭਾਵ ਹਉਮੈ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਿਹਟੇਵ ਬਯਸਨਾਂ ਭੈੜੀਆਂ ਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਨਿਰਦੇਖ ਦੇਖਾਂ, ਔਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਵਾ ਦੇਖ ਦੂਖਣਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਰਮਲ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਦੀ ਵਾਸੀ ਵਾਸਨਾ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਥਵਾ ਕਾਮ ਆਦਿਕ ਪੰਜਾਂ ਦੂਤਾਂ ਤਥਾ ਵਿਖਯ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪ ਬਯਸਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਿਰਦੇਖ ਮਾਯਾ ਅਵਿਦਯਾ ਆਦੀ ਦੇਖਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੁਫਲ ਪਦ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ:

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੮ ਪੰ. ੧

ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬੈਰ ਨਿਰਬਿਘਨਾਇ ਨਿਰਾਲੰਬ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ।

Niralayp Nirabaan Niramal Nirabaira , Nirabighanaai Niraalanb Abinaasee Hai I

He is free of the influence of mammon (maya), bondage, dross, animosity, hindrances and support. He is indestructible of form.

ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲੇਪ ਲਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਓਨਾਂ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ਬਾਨ ਵਾਦੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਬਿਧੀ ਨਿਖੇਧ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਪਾਪ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪ ਮੈਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਵੈਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ ਕਰਦਾ ਅਰੁ ਆਲੰਬ ਆਸਰੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਭੀ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭਾਸਿਆ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਬਿਨਾਸੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਅਡੋਲ ਸੁਭਾਵ ਵਿਖੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀਂ ਡੇਲਿਆ ਕਰਦਾ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੮ ਪੰ. ੨

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਚਲ ਨਿਰਭ੍ਰਾਤਿ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰਾਸੀ ਹੈ ।

Niraahaar Niraadhaar Nirankaar Nirabikaara , Nihachal Nihabhraati Nirabhai Niraasee Hai I

He is free of all desires of taste, not dependent on the grace of gods and goddesses, transcendental of form, independent of all support, free of vices and doubts, fearless and stable of mind.

ਓਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਹਾਰ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਐਸਾ ਹੀ ਆਧਾਰ ਤੇਸੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਛੁੱਟੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਯੰਕਾਰ ਅਮੁਕੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲੇ ਉਹ ਹਨ ਐਸੇ ਪਦ ਦੀ ਗੰਮਤਾ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਇਹ ਓਨਾਂ ਦਾ ਥੋਹ ਬਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਰੁ ਬਿਕਾਰ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਭੀ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਇਕ ਰਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਨਿਰਚਲ ਚਲਾਯਮਾਨ ਹੋਣੋਂ ਬਚੇ

ਹੋਏ ਅਡੋਲ, ਤਥਾ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਭਰਮਨਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਰੁ ਭੈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਥਾ ਆਸਾਂ ਉਮੇਦਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੮ ਪੰ. ੩

ਨਿਹਕਰਮ ਨਿਹਭਰਮ ਨਿਹਸਰਮ ਨਿਹਸ੍ਰਾਦ ਨਿਰਬਿਵਾਦ ਨਿਰੰਜਨ ਸੁੰਨਿ ਮੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੈ ॥੧੬੮॥

Nihakaram Nihabharam Nihasaram Nihasvaada , Nirabivaad Niranjan Sounni
Mai Sanniaasee Hai ॥168॥

He is a recluse beyond rites and rituals, infatiguable, undesirous of all worldly tastes and relishments, beyond all worldly disputes and discords, not smudged by the mammon (maya), who lives in a state of trance and tranquil thoughts.
(168)

ਕਰਮ ਕਰਤਬਜ਼ਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਭਰਮ ਦੇਹ ਅਧਯਾਸ ਰੂਪ ਵਾ ਭੇਦ ਭਾਵ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸ੍ਰਮ ਤਰੱਦਦ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯਤਨ ਵਾ ਥੱਕਨ ਹੁੱਟਨ ਦੀ ਬਾਧਾ ਤੋਂ ਛੁਟੇ ਹੋਏ ਤਥਾ ਸੁਆਦਾਂ ਚਾਟਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਚੇ ਹੋਏ, ਬਿਵਾਦ ਝਗੜਿਆਂ ਰਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅੰਜਨ ਮਾਯਾ ਅਵਿਦਯਾ ਦੇ ਕਲੰਕੋਂ ਰਹਿਤ, ਸੁੰਨਿ ਮੈ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਅਫੁਰ ਸਰੂਪ ਆਸ ਅੰਦੇਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪਾਕ ਅਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਰਬ ਤਯਾਗੀ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਅਰਪਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਤੋਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥168॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੮ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਹੈ ।

Gurmukhi Sabad Surati Liv Saadhasangi , Paramadabhout Praym Pooran
Pragaasay Hai ।

Supernatural love grows in the heart of an obedient disciple of the Guru when he lodges the divine word in his consciousness and keeps the company of holy men.

ਪੂਰਬ ਉਕਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਾਵ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨੇ ਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮ ਅਦਭੁਤ ਅਤਯੰਤ ਅਨੇਖਾ ਸੰਸਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਕਰ ਸਿਟਨ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਾਰੀ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਦੀ ਘਾਟਾ ਵਾਪਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੯ ਪੰ. ੧

ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਮੇ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਜਿਉ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੇ ਅਨੇਕ ਰਸ ਹੁਇ ਬਿਲਾਸੇ ਹੈ ।

Praym Rang May Anayk Rang Jiu Tarang Ganga , Praym Ras May Anayk Ras
Hui Bilaasay Hai ।

The company of saintly persons and perpetual Naam Simran, creates a loving

hue like the waves of river Ganges that generates multi-coloured effects. The Guru-conscious person enjoys many elixirs in this loving state. ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਅਨੇਕਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਪੂਜਨ ਬੰਦਨ ਸਤਕਾਰ ਆਦੀ ਤਰੰਗਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਮੌਜਾਂ, ਐਉਂ ਉਠਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਉਂਕਿ ਗੰਗਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਲੋਲ ਵੀਚੀਆਂ, ਤਰੰਗਾਂ, ਭੰਵਰ ਚਕਰ ਆਦਿ ਘੁਮਾਨੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਸਾ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਰਸ ਅੰਦਰ ਅਨੇਕਾਂ ਰਸਾਂ ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਾ ਵਿਸਤਾਰਾ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਦਰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਵੰਨੇ ਵੰਨੀ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰਸ ਸ੍ਰਾਵ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗਮਾਂ ਉਦਾਸਕਾਰੀ, ਬਿਗਾਸਕਾਰੀ, ਕਰੁਣਾ ਰਸ ਆਦਿ ਰਸਾਂ ਦਾ ਭੀ ਨਜ਼ਾਰੀ ਨਜ਼ਾਰੀ ਭਾਂਤ ਦਾ ਰਸ ਮੇਲ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੯ ਪੰ. ੨

ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਸੰਧਿ ਮੈ ਸੁਗੰਧ ਸੰਬੰਧ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੂਤਿ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਉਲਾਸੇ ਹੈ ।

Praym Gandh Sandhi Mai Sougandh Sanbandh Koti , Praym Srouti Anik Anaahad Ulaasay Hai ।

Due to the practicing of Naam Simran, that fragrance is the combination of millions of fragrances. And the unstruck Music emerging from the loving fragrance of God, contains the pleasure of many modes of singing.

ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧੀ ਮਹਿਕ ਲਪਟ ਦੀ ਸੰਧਿ ਜੋੜ ਮੇਲ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਦਾ ਸਰਬੰਧ ਆਨ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚ ਅੰਦਰ ਰਮ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਉਫਰਾਉ ਫਾਲਤੂ ਮੈਲਾਂ ਵਾ ਮਲੀਨ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਛਤਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੋ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਦੇ ਮਗਨਾਨਿਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਆਂ ਦਿਬਜ ਧੁਨੀਆਂ ਅਗੰਮੀ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਸੁਨਣ ਵਿਚ ਆਯਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੯ ਪੰ. ੩

ਪ੍ਰੇਮ ਅਸਪਰਸ ਕੋਮਲਤਾ ਸੀਤਲਤਾ ਕੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੇਦ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਰਾਸੇ ਹੈ ॥੧੬੯॥

Praym Asparas Komalataa Seetalataa Kai , Akad Kadaa Binod Bisam Bisvaasay Hai ॥169॥

None can reach the sensitivity and coolness of that love generated by Naam Simran). The pleasures and ecstasy are describable. It generates marvellous faith. (169)

ਇਹ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀ ਸੀਤਲਤਾ ਠੰਢਕ ਤਥਾ ਕੋਮਲਤਾ ਮ੍ਰਿਦੁਤਾ ਨਜ਼ਾਕਤ ਤੋਂ ਅਸਪਰਸ਼ ਅਛੋਰ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਆਦਿ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਛਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਰ ਬਿਸਮ ਬਿਸ੍ਰਾਸ ਅਚਰਜ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤਯੰਤ ਦ੍ਰਿੜ ਪ੍ਰਪੱਕ ਨਿਸਚਾ ਅਨੰਨ ਭਾਵੀ ਭਰੋਸਾ ਬੜ ਆਯਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਬਿਨੇਦ ਕੌਤੁਕਾਂ ਕਾਰਿਆਂ ਦੀ

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਅਕੱਥ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ॥169॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੬੯ ਪੰ. ੪

ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਸਮਸਰਿ ਪੁਜਸਿ ਨ ਕੇਉ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪੁਜਸਿ ਨ ਅਨ ਰਸ ਸਮਾਨਿ ਕੈ ।

Praym Rang Samasari Pujasi N Kooo Ranga , Praym Rang Pujasi N An Ras
Samaani Kai ।

No colour or shade can reach the hue of love nor anyone can reach near the
elixir of love.

ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਡੈਲ ਢਾਲ ਚਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰੰਗ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਪੁਜ ਸਕਦਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਸ ਸ੍ਰਾਦ ਵਾ ਹਰਖ
ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦਾਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਰਸ ਬ੍ਰਾਬਰੀ ਤੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੦ ਪੰ. ੧

ਪ੍ਰੇਮ ਗੰਧ ਪੁਜਸਿ ਨ ਆਨ ਕੇਉਐ ਸੁਗੰਧ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪੁਜਸਿ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਨ ਆਨ ਕੈ ।

Praym Gandh Pujasi N Aan Koooi Sougandha , Praym Prabhoutaa Pujasi
Prabhoutaa N Aan Kai ।

The loving fragrance produced as a result of contemplation on Guru's words
cannot be reached by any other fragrance in the world, nor any praise of the
world can match the praise of love resulted from Naam Simran.

ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਮਹਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਧੁੰਮ ਜੇ ਦਿਲ ਦਿਮਾਗ ਅੰਦਰ ਮੱਚਦੀ ਹੈ ਓਸ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁਜ ਸਕਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੀ
ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਸਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਉਪਜਨ ਵਾਲੀ ਦਸਾ, ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ਮਹੱਤਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨਤਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਓਸ ਨੂੰ ਕੈ ਆਨ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਦੂਸਰੀ ਭਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦੀ, ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਚੌਧਰ ਭੀ
ਆਨ ਕੇ ਮੂਰਤੀ ਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਚੌਧਰਤਾ ਸਮੂਹ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਹਾਰੀ ਸਿੱਧੀ ਤੋਂ
ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੦ ਪੰ. ੨

ਪ੍ਰੇਮ ਤੇਲੁ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਸਿ ਤੇਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਮੇਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਜਸਿ ਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਕੈ ।

Praym Tolu Tuli N Pujasi Tol Tulaadhaara , Mol Praym Pujasi N Sarab Nidhaan
Kai ।

The mergence of Guru's words in the consciousness cannot be measured by
any balance or measures. The invaluable love cannot be reached by any
treasure of the world.

ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਤੁੱਲ ਬ੍ਰਾਬਰ ਨਾ ਕੋਈ ਵੱਟਾ ਹੀ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਤਕੜੀ ਅਥਵਾ ਤੇਲਨ ਹਾਰਾ ਪੁਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਨਿੱਧੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਭੂਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪੁਗ ਸਕਦੀਆਂ
ਭਾਵ, ਐਸੇ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਵਡਮੁੱਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਜੈਸਾ ਅਮੋਲਕ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੦ ਪੰ. ੩

ਏਕ ਬੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਪੁਜਸਿ ਨਹੀ ਬੋਲ ਕੇਉਐ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਅਸ ਥਕਤ ਕੋਟਾਨਿ ਕੈ ॥੧੭੦॥

Ayk Bol Praym Kai Pujasi Nahee Bol Koooi , Giaan Ounamaan As Dakat
Kotaani Kai ॥170॥

A loving word resulting from the Naam Simran cannot be matched by any explanation or elucidation of the world. Millions of volumes have consumed themselves trying to estimate this state. (170)

ਕੋਈ ਬੋਲਨਾ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ, ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਬ੍ਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਰੁ ਅਸ ਐਸਾ
ਹੀ ਕਰੇੜਾਂ ਭਾਂਤ ਦੇ ਉਨਮਾਨ ਕਯਾਸ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਉਪਜੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ
ਸਕਦੇ। ਭਾਵ, ਬ੍ਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ॥170॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੦ ਪੰ. ੪

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਸ ਆਨਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਿਸਮ ਕੋਟਾਨਿ ਹੈ ।

Pooran Braham Gur Charan Kamal Jsa , Aanad Sahaj Soukh Bisam Kotaani
Hai ।

Millions of comforts of the world fall inadequate before the calming ecstasy of singing the praises of the True Guru, the epitome of Lord, the celestial knower.
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਜੱਸ
ਕੀਰਤਨ ਕਰਣੇ ਗੁਣਾਨੁਵਾਦ ਗਾਯਨ ਕਰਣੇ ਤੋਂ ਜੇ ਸਹਜ ਸਰੂਪੀ ਆਨੰਦ ਆਤਮ ਭਾਵੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ, ਓਸ ਅਗੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੁਖ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦਿਆਂ ਭਸਗ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਹਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਿਸਮ
ਹਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਥਵਾ ਬਿਖਮ ਭਾਵ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਅਪਨੀ ਹਸਤੀ ਹੋਂਦ ਵਲੋਂ ਨਾਸਤੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਸ ਦੀ ਥਾਂ ਰਜ ਪਾਠਾਂਤਰ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੧ ਪੰ. ੧

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸੇਭ ਲੇਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ ਹੋਇ ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਛਬਿ ਛਬਿ ਕੈ ਲੁਭਾਨ ਹੈ ।

Kotani Kotaani Sobh Lobh Kai Loubhit Hoi , Kotani Kotaani Chhabi Chhabi Kai
Loubhaan Hai ।

Millions of grandeurs of the world are allured by the glory of the holy feet of the True Guru. Millions of worldly beauties go into trance over the beauty of the feet

of True Guru.

ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੋਭਾ ਲੁਭਾਯਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਲਾਲਚ ਲਲਚ ਕੇ ਓਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਖਾਤਰ ਲੇਭ ਕੈ
ਲਾਲਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਛਬਾਂ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾਈਆਂ ਫਬਨਾ ਛਬਿ
ਕੈ ਓਸ ਆਤਮਾਨੰਦੀ ਦੀ ਫਬਨ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲੁਭਾਨ ਹੈ ਲੁਭਾਯਮਾਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੧ ਪੰ. ੨

ਕੋਮਲਤਾ ਕੋਟਿ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੁਇ ਕੋਮਲਤਾ ਕੈ ਸੀਤਲਤਾ ਕੋਟਿ ਓਟ ਚਾਹਤ ਹਿਰਾਨਿ ਹੈ ।

Komalataa Koti Lot Pot Hui Komalataa Kai , Seetalataa Koti Aot Chaahat Hiraani
Hai ।

Millions of tenderness's of the world are sacrificed over the tenderness of feet of
the True Guru. Millions of calmness's seek His refuge and are amazed.

ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਕੋਮਲਤਾਈਆਂ ਬਾਂਕੇਪਨ ਨਜ਼ਾਕਤਾਂ ਨਖਰੇ ਓਸ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਮਟਕ ਤੋਂ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ
ਹੀ ਸੀਤਲਤਾਈਆਂ ਠੰਢਕਾਂ ਜੇ ਚੰਦ ਦੀ ਚਾਨਣੀ ਵਾ ਚੰਨਣ ਆਦਿਕਾਂ ਤੋਂ ਕਲੇਜੇ ਉੱਪਰ ਅਸਰ ਪਯਾ ਕਰਦੀਆਂ
ਹਨ ਓਸ ਆਤਮਾ ਅਨੰਦ ਦ੍ਰਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਓਟ ਪਨਾਹ ਆਂਭ ਸਾਂਭ ਨੂੰ ਚਹੁੰਦੀਆਂ ਹਰਾਨ ਹੋ ਹੋ
ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੧ ਪੰ. ੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਟਾਨਿ ਅਨਹਦ ਗਦ ਗਦ ਹੋਤ ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਤਿਹ ਸੰਪਟ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ॥੧੭੧॥

Anmrit Kotaani Anahad Gad Gad Hota , Man Madhoukar Tih Sanpat Samaani
Hai ॥171॥

Millions of nectars are going gaga over the nectar of the holy feet of True Guru.
As a bumble bee enjoys the sweet nectar of the flower by sucking deep into it, so
does a Guru-conscious person remains immersed in the fragrance of the holy
feet of the True

ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੁਰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਹੱਦ ਗਦਗਦਤਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਅਕੱਥ ਭਾਵੀ ਹਰਖਤਾਈ ਅਤਜੰਤ ਅਹਿਲਾਦਤਾ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਓਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਨ ਭੋਰਾ ਹੋ ਕੇ ਕੋਲ ਫੁਲ ਵਿਚ ਭੋਰੇ ਦੇ ਬੰਧਾਯਮਾਨ ਹੋ ਰਹਿਣ ਵਤ ਤਿਸ
ਆਨੰਦ ਮਈ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਸਮਾਯਾ ਰਹਿੰਦਾ ਲਿਵ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥171॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੧ ਪੰ. ੪

ਸੋਵਤ ਪੈ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖੀਓ ਚਾਹੇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਬਿਖੈ ਉਨਮਨੀ ਜੇਤਿ ਹੈ ।

Sovat Pai Soupan Charit Chitr Daykheeao Chaahay , Sahaj Samaadhi Bikhai
Ounamanee Joti Hai ।

If someone desires to see the happenings of a dream in reality, it is not possible.

Similarly the divine radiance of the celestial light generated due to Naam Simran cannot be described.

ਸੁੱਤੇ ਪਿਆਂ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੀਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਜੌਂ ਕੀ ਤੌਂ ਛਬਿ ਵਾ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਐਸਾ ਹੀ ਸਹਜ ਇਸਥਿਤੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਇਣੀ ਟਿਕਾਉ ਅੰਦਰ ਜੇ ਉਨਮਨੀ ਜੇਤ ਦਾ ਸਾਖਯਾਤ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੨ ਪੰ. ੧

ਸੁਰਾਪਾਨ ਸ੍ਵਾਦ ਮਤਵਾਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿਉ ਨਿਝਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰ ਅਨਭੈ ਉਦੇਤ ਹੈ ।

Suraapaan Svaad Matavaaraa Prati Prasann Jiu , Nijhar Apaar Dhaar Anabhai Udot Hai ।

As a drunkard feels satisfied and happy drinking liquor and he alone knows about it, similarly the continuous flow of the elixir of Naam generates divine awareness that is indescribable.

ਮਦਰਾ ਪੀਨ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਅਮਲੀ ਤਾਂਬੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਕ੍ਰੂ ਉਹ ਵਰਨਣ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤੌਂ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਪਾਰ ਧਾਰਾ ਅਨੁਭਵੀ ਰਸ ਦੀ ਇਕ ਸਾਰ ਤਾਰ ਵਿਖੇ ਲਿਵਲੀਨਤਾ ਦੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਜੇ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਖਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੨ ਪੰ. ੨

ਬਾਲਕ ਪੈ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਰੁਨ ਝੁਨ ਸੁਤਿ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ ।

Baalak Pai Naad Baad Sabad Bidhaan Chaahai , Anahad Dhouni Roun Jhoun Srouti Srot Hai ।

Just as a child is unable to explain the notes of music in various modes, similarly a Guru-conscious person who listens to the unstruck music cannot describe its sweetness and melody.

ਬਾਦ ਬਾਜੇ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਨਾਦ ਗੂੰਜ ਧੁਨੀ ਨੂੰ ਜੇ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਬਾਲਕ ਪਾਸੋਂ ਬਿਧਾਨ ਵਰਨਣ ਕਰੋਈ ਤਾਂ ਜੀਕ੍ਰੂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਤੀਕ੍ਰੂ ਹੀ ਸੁਰਤ ਦ੍ਰਾਰੇ ਸੁਣੀ ਜਾਣ ਹਾਰੀ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਦੀ ਧੁਨੀ ਦੇ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਦੀ ਵਿਥਯਾ ਭੀ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਥਨ ਕਰ ਸਕਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੨ ਪੰ. ੩

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੇਦ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾ ਮੈ ਬੀਤੇ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਜਿਉ ਤਰੇਵਰ ਨ ਗੋਤ ਹੈ ॥੧੭੨॥

Akad Kadaa Binod Soee Jaanai Jaa Mai Beetai , Chandan Sougandh Jiu Tarovar N Got Hai ॥172॥

The melody of unstruck music and continuous fall of elixir as a result is beyond description. One who has the process going in his mind, experiences it. Just as the trees which are fragranced by a Sandalwood are not regarded different than the Sandalwood

ਇਸ ਨਾ ਕਥੇ ਜਾ ਸਕਨ ਵਾਲੇ ਬਿਨੇਦ ਕੌਤਕ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਕੇਵਲ ਓਹੋ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਡੀਂ ਬੀਤਦੀ ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤਦੀ ਵਾਪਰਦੀ ਅਨੁਭਉ ਵਿਖੇ ਆਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿ ਚੰਨਣ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ। ਬਾਸਨਾ ਨਾਲ ਮਹਿਕ ਕੇ 'ਤਰੇਵਰ ਬਿਰਛ ਨ ਗੋਤ ਹੈ' ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦਾ। ਕੇਵਲ ਲਪਟਾਂ ਦੁਆਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪੇ ਦਾ ਚੰਨਣ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਣਾ ਲਖਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਸਾ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਪੁਰਖ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਲਖਾ ਸਕਦਾ ਕਰਦਾ ॥172॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੨ ਪੰ. ੪

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਾ ਮੈ ਬੀਤੇ ਮਦਨ ਮਦੇਨ ਮਤਿਵਾਰੇ ਜਗ ਜਾਨੀਐ ।

Praym Ras Ko Prataapu Soee Jaanai Jaa Mai Beetay , Madan Madon Mativaaro Jag Jaaneeai ।

He alone can appreciate the greatness of Lord's love-elixir who experiences it. It is just like a drunkard who is considered crazy by the world.

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਦੇ ਮਹੱਤ ਨੂੰ ਓਹੋ ਹੀ ਕੇਵਲ ਜਾਣਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਜੀਕੂੰ ਮਦਨ ਕਾਮ ਦੇ ਮਦ ਕਰ ਕੇ ਉਨਮੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਓਸ ਦੀ ਉਨਮੱਤ ਦਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਜਾਣਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੩ ਪੰ. ੧

ਘੂਰਮ ਹੋਇ ਘਾਇਲ ਸੇ ਘੂਮਤ ਅਰੁਨ ਦ੍ਰਿਗ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲਜ ਲਜਾ ਹੂ ਲਜਾਨੀਐ ।

Ghooram Hoi Ghaail So Ghoomat Aroun Driga , Mitr Satrataa Nilaj Lajaa Hoo Lajaaneeai ।

Just as a warrior wounded in the battlefield wanders around with his eyes blazing red, he shams the feeling of friendship and animosity,

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਘਾਵ ਦਾ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਹੋਯਾ ਫੱਟੜ ਬੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਘਾਇਲ ਵਾਕੂੰ ਘੂਰਮ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਬੋਰਾਯਾ ਹੋਯਾ ਡੈਰਾ ਬੋਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਪਨੀ ਧੁਨ ਵਿਚ ਗੁੱਟ ਹੋਇਆ ਘੁੰਮਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨੇੜ੍ਹੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਲ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਦੀ ਮਿਤਰਤਾ ਅਰੁ ਸਤਰੂ ਦੀ ਸਤਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਜ ਸ਼ਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਮਾਨੇ ਉਹ ਫੱਟੜ ਐਡਾ ਨਿਲੱਜ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਓਸ ਪਾਸੋਂ ਲੱਜਾ ਲਜਾ ਸ਼ਰਮ ਹਜਾ ਭੀ ਲਜਿੱਤ ਹੋਈ ਚਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੩ ਪੰ. ੨

ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਕੇ ਮੇਨ ਬ੍ਰਤ ਅਨ ਰਸ ਰਹਿਤ ਨ ਉਤਰ ਬਖਾਨੀਐ ।

Rasanaa Raseelee Kadaa Akad Kai Mon Brata , An Ras Rahit N Outar
Bakhaaneeai ।

One enamoured by the love of God has his speech nectar-like due to perpetual recitation of Lord's indescribable traits. He adopts silence and is free from all other desires. He talks to no one and remains relishing the sweetness of Lord's naam.

ਪਰ ਹਾਂ! ਜਦ ਕਦੀ ਬੋਲਦਾ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿੱਠਾ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਕਜੋਂਜੁ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕਾਰਣ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਓਸ ਦੀ ਰਸਨਾ ਰਸੀਲੀ ਰਸ ਭਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੇਨ ਵਰਤੀਆ ਚੁਪ ਹੀ ਸਾਧੀ ਰੱਖ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਰਸਾਂ ਸ੍ਰਾਦਾਂ ਚਾਟਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਇਆਂ ਤੇ ਭੀ ਅਗੋਂ ਉੱਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਆ ਕਰਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੩ ਪੰ. ੩

ਸੁਰਤਿ ਸੰਕੋਚ ਸਮਸਰਿ ਅਸਤੁਤਿ ਨਿੰਦਾ ਪਗ ਡਗਮਗ ਜਤ ਕਤ ਬਿਸਮਾਨੀਐ ॥੧੭੩॥

Surati Sankoch Samasari Asatouti Nindaa , Pag Dagamag Jat Kat Bisamaaneeai
॥173॥

He keeps all his desires under wrap. Praise and insult is all alike to him. In the stupor of Naam he is seen living a life of wonders and marvels. (173)

ਬਾਹਰ ਭਟਕਨੋਂ ਅਪਨੀ ਸੁਰਤੀ ਸੁਨਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਟੀ ਰਖਦਾ ਹੈਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰੇ ਦੀ ਲੱਥੀ ਚੜ੍ਹੀ ਓਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਪੈਰ ਡਗਮਗ ਰਾਹੇ ਵਾਟੇ ਜਿਧਰ ਕਿਧਰ ਡੋਰ ਬੋਰ ਹੀ ਪਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥173॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੩ ਪੰ. ੪

ਤਨਕ ਹੀ ਜਾਵਨ ਕੈ ਦੂਧ ਦਧ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਤਨਕ ਹੀ ਕਾਂਜੀ ਪਰੈ ਦੂਧ ਫਟ ਜਾਤ ਹੈ ।

Tanak Hee Jaavan Kai Doodh Dadh Hot Jaisay , Tanak Hee Kaanjee Parai
Doodh Dhat Jaat Hai ।

As a little coagulant turns the milk into curd, whereas a little citric acid would split it;

ਥੋੜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਗ ਦਹੀਂ ਦੀ ਫੁੱਟੀ ਨਾਲ ਦੁਧ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਜਿਤਨੀ ਹੀ ਕਾਂਜੀ ਛਿੱਟ ਦੇ ਪੈ ਗਿਆਂ ਦੁਧ ਛਿੱਟ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੪ ਪੰ. ੧

ਤਨਕ ਹੀ ਬੀਜ ਬੇਇ ਬਿਰਖ ਬਿਥਾਰ ਹੋਇ ਤਨਕ ਹੀ ਚਿਨਗ ਪਰੇ ਭਸਮ ਹੁਇ ਸਮਾਤ ਹੈ ।

Tanak Hee Beej Boi Birakh Bidaar Hoi , Tanak Hee Chinag Paray Bhasam Hui
Samaat Hai ।

As a small seed grows into a mighty tree, but a spark of fire falling on such a
mighty tree reduces it to ashes,

ਐਸਾ ਹੀ ਜੀਕੂੰ ਸੂਖਮ ਜਿਹਾ ਬੀਜ ਮਾਤ੍ਰ ਬੀਜਿਆਂ ਬਿਰਛ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਪਸਰ ਐਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੰਚਕ ਭਰ
ਚਿੰਗਾੜੀ ਦੇ ਪੈ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਹੀ ਪਸਾਰਾ ਸੁਆਹ ਹੋ ਧਰਤ ਵਿਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੪ ਪੰ. ੨

ਤਨਕ ਹੀ ਖਾਇ ਬਿਖੁ ਹੇਤ ਹੈ ਬਿਨਾਸ ਕਾਲ ਤਨਕ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਗਾਤ ਹੈ ।

Tanak Hee Khaai Bikhu Hot Hai Binaas Kaala , Tanak Hee Anmrit Kai Amaru
Hoi Gaat Hai ।

As a small quantity of poison causes death, whereas a little elixir makes a
person imperishable,

ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜਮ ਭਰ ਵਿਹੁ ਦੇ ਖਾਧਿਆਂ ਸਾਰ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਨ ਢੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਥੋੜੇ ਮਾਤ੍ਰ
ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਚਨ ਨਾਲ ਅਮਰ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੪ ਪੰ. ੩

ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਗਨਿਕਾ ਬਿਵਾਹਿਤਾ ਜਿਉ ਤਨਕ ਮੈ ਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ ॥੧੭੪॥

Sangati Asaadh Saadh Ganikaa Bivaahitaa Jiu , Tanak Mai Oupakaar Au Bikaar
Ghaat Hai ॥174॥

So is the company of self-willed and Guru-willed people that can be compared
with a harlot and a loyal married woman respectively. Company of self-
willed/self-oriented persons cause much damage and destruction to good deeds.
On the contrary the company of

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੇਸਵਾ ਅਰੁ ਅਸਾਧ ਭੈੜੇ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਥੋੜੇ ਮਾਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਹੀ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ
ਘਾਤ ਨਾਸ ਕਰ ਸਿੱਟਦੀ ਹੈ, ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਐਹੜ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਥਾ ਸਾਧੁ ਭਲੇ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਕਾਰੀ

ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਵਿਆਹਿਆ ਆਦਮੀ ਵਿਐਹੜੇ ਸਾਰ ਹੀ
ਅਪਣੀ ਬਿਵਾਹਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਬਿਭਚਾਰ ਆਦਿ ਵਾਲੀ ਭੈੜੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬੰਚਿਤ ਆਦਮੀ ਕੁਸੰਗੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਹੀ ਇਕ ਦਮ
ਬਚਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥174॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੪ ਪੰ. ੪

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨ ਸੇਈ ਤਉ ਅਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ ।

Saadhu Sangi Drisati Daras Kai Braham Dhiaana , Soee Tau Asaadhi Sangi
Drisati Bikaar Hai ।

When the vision rests on the congregation of holy people, one's consciousness attaches with the Lord. The same vision turns into vices in the company of self-willed people.

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਬੋਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹੀ ਸੁਨਣਾ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਵਿਖੇ ਕੁਸੰਗਤ ਵਿਚਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਨਿਮਿਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਥਵਾ ਹੰਕਾਰ ਭਰੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਿਅਰਥ ਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੫ ਪੰ. ੧

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਸੇਈ ਤਉ ਅਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ।

Saadhu Sangi Sabad Surati Kai Braham Giaana , Soee Tau Asaadh Sangi
Baadu Ahankaar Hai ।

In the holy company, one realises the Lord through the union of the True Guru's words and the consciousness. But the same consciousness becomes a cause of arrogance and discord in the company of ill reputed persons.

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਬੋਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹੀ ਸੁਨਣਾ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਵਿਖੇ ਕੁਸੰਗਤ ਵਿਚਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਨਿਮਿਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਥਵਾ ਹੰਕਾਰ ਭਰੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਿਅਰਥ ਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੫ ਪੰ. ੨

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇਈ ਤਉ ਅਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਬਿਕਮ ਅਹਾਰ ਹੈ ।

Saadhu Sangi Asan Basan Kai Mahaa Prasaada , Soee Tau Asaadh Sangi
Bikam Ahaar Hai ।

By virtue of the company of Guru-conscious persons simplicity in life and eating becomes supreme blessing. But eating (of meat etc.) in the company of ill-famed and self-willed people become painful and distressing.

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਅਸਨ ਭੋਜਨ ਬਸਨ ਛਾਦਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕੈ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਭਾਰੀ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹੀ ਅਸਾਧ ਸੰਗਤ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਉਲਟਾ ਭੋਜਨ ਅਭੱਖ ਰੂਪ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਹੀ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਣੇ ਵੇਸ ਢਾਲਨ ਦਾ ਬਜਸਨ ਰੂਪ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੫ ਪੰ. ੩

ਦੁਰਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ਹੈ ॥੧੭੫॥

Duramati Janam Maran Hui Asaadh Sangi , Gurmati Saadhasangi Moukati

Duaar Hai ॥175॥

Due to base wisdom, the company of the self-willed people become a cause of birth and death repeatedly. On the contrary, adopting Guru's wisdom and keeping company of holy persons become a cause of emancipation. (175)

ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤ ਅੰਗ ਅੰਗ ਦੀ ਚੇਸ਼ਟਾ ਦ੍ਵਾਰੇ ਚੰਚਲਤਾ ਆਦਿ ਵਿਕਾਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਕੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਦ੍ਵਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਸੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿਖੇ

ਇਸਥਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦੁਆਰ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਸੰਗਤ ਤੋਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਚ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਤਿਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਿਸ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਭੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੇਖ ਨੂੰ ਸਾਧੇ ॥175॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੫ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮਤਿ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਿਬਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੁਇ ਦੁਰਮਤਿ ਲੋਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧ ਕੰਧ ਹੈ ।

Gurmati Charam Drisati Dibi Drisati Hui , Duramati Lochan Achhat Andh Kandh Hai ।

Accepting the initiation sermon of the True Guru turns the outward vision of a person into divine vision. But the base wisdom makes a person blind despite the presence of eyes. Such a person is bereft of knowledge.

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਯਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਕਨ ਵਾਲੀ ਬਣ ਕੇ ਚੰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ

ਹਾਰੀ ਪਰਤੱਖ ਨਿਗ੍ਰਾ ਸੂਖਮ ਦਰਸ਼ੀ ਅੰਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੀ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਇਕ

ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਅੰਤਰੀਵੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਕਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਸ਼ਟ ਮਤਿ

ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੇਤਰ ਅਛਤ ਨੇ ਬਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੱਕਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਕੰਧ ਸਮਾਨ

ਜੜ੍ਹ ਅੰਨੇਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਮਲਮੂੜ ਆਦਿ ਦੁਰਗੰਧ ਭਰੇ ਦੇਹ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਤਜੋ ਰੂਪ

ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਤੱਕ ਸੱਕਦੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੬ ਪੰ. ੧

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਠਿਨ ਕਪਾਟ ਸਨਬੰਧ ਹੈ ।

Gurmati Surati Kai Bajar Kapaat Khulay , Duramati Katthin Kapaat Sanabandh Hai ।

With the sermon of the True Guru, the tight shut doors of the consciousness become ajar whereas this does not happen in the case of a person of base wisdom and self will.

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖਯਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਨਣ ਕਰ ਕੇ ਤਾਂ ਬਜਰ ਵਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵੱਲ ਅਨਭਿੱਦ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜੜੇ ਹੋਏ ਮਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਕਿਵਾੜ ਖੁੱਲ ਔਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਸੁਨਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਨਾਂ ਅਗੇ ਅਨੰਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਆਏ ਦਿਆਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਕਰੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਉਕਤ ਪੜਦੇ ਸਨ ਸਮਯਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਅਤਯੰਤ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਵਧਕੇ ਬੰਧ ਬੰਧਾਯਮਾਨ ਹੋ ਜਕੜੇ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਮਰਮ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਨਣੋਂ ਮੂਲੋਂ ਹੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੬ ਪੰ. ੨

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਦੁਰਬਚਨ ਦੁਰਗੰਧ ਹੈ ।

Gurmati Praym Ras Anmrit Nidhaan Paana , Duramati Moukhi Durabachan
Duragandh Hai ।

By adopting the counsel of the True Guru, one relishes the elixir of God's love perpetually. But base wisdom emanates foul smell from the mouth as a result of ill and bad words spoken.

ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਛਕਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਟ ਬਾਣੀ ਗਾਲ ਮੰਦੇ ਰੂਪ ਦੁਰਬਾਸਨਾ ਬਦਬੂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੋਯਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਵੇਲੇ ਗੰਦ ਮੰਦ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੬ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਗ੍ਰਹ ਬਿਰੇਧ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਧਿ ਹੈ ॥੧੭੬॥

Gurmati Sahaj Soubhaai N Harakh Soga , Duramati Bigrah Birodh Krodh Sandhi
Hai ॥176॥

Adopting the wisdom of True Guru produces true love and peace. He is never touched by happiness or sorrow in this state. However, base wisdom remains a cause of discord, quarrels and distress. (176)

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖਯਾ ਕਾਰਣ ਸੁਭਾਵ ਸਹਜ ਸਾਂਤ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਅਥਵਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁ+ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਆਤਮ ਪਦ ਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾ ਅਸਰ ਉਸਤੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸਿਖਯਾ ਸਿਖੀਏ ਤਾਂ ਬਿਗ੍ਰਹ ਦੰਗਾ ਲੜਾਈ, ਵੈਰ ਵਿਰੇਧ ਬੇ ਇਤਫਾਕੀ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਸੰਧਿ ਜੇੜ ਸਰਬੰਧ ਵਾਹ ਪਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥176॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੬ ਪੰ. ੪

ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗਤਿ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਕਾਮ ਚੇਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤਵੰਤ ਹੈ ।

Duramati Gurmati Sangati Asaadh Saadha , Kaam Chaysataa Sanjog Jat

Satavant Hai |

The impure intelligence and company of evil persons generates lust and passion but adopting the teachings of True Guru, makes a person disciplined and chaste.

ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾਧ ਭੈੜਿਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਭੈੜੀ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਜਦ ਕਦ ਕਾਮ ਚੋਸਟਾ ਵਿਖਯ ਭੋਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਹੀ ਸੰਜੋਗ ਸਮਾਗਮ ਅਉਸਰ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰੂਆਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਵਾਲੀ ਬੁਧ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਧ ਭਲਿਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੰਗਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਜਦ ਕਦ ਜਤ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰਖਨ ਦੀ ਸਤ ਧਰਮ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਤਿਗਯਾ ਵਾਲੇ ਬਣੀਦਾ ਹੈ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੭ ਪੰ. ੧

ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਬਿਰੋਧ ਬਿਖੈ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ ਲੋਭ ਲਹਰੰਤਰ ਧਰਮ ਧੀਰ ਜੰਤ ਹੈ ।

Krodh Kay Birodh Bikhai Sahaj Santokh Mokha , Lobh Laharantar Dharam Dheer Jant Hai |

The impure wisdom entangles a person in the waves of hatred and greed under the influence of anger, whereas in the company of saints he attains, humility, patience and kindness.

ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਬਿਰੋਧ ਦੰਗੇ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਥਾ ਲੋਭ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁੜ੍ਹਾ ਲੜਖੜਾਯਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੋਯਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤੀ ਸਾਧਨ ਵਿਚ ਜੁਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਥਾ ਧਰਮ ਵਿਖੇ ਧੀਰ ਧੀਰਜ ਧਾਰਣਹਾਰਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੭ ਪੰ. ੨

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੇਹ ਕੇ ਅਰਥ ਪਰਮਾਰਥ ਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ਟੇਵ ਦਇਆ ਦ੍ਰਵੀਭੂਤ ਸੰਤ ਹੈ ।

Maaiaa Moh Droh Kai Arad Paramaarad Sai , Ahanmayv Tayv Daiaa Draveebhoot Sant Hai |

A person with base wisdom is ever engrossed in the love of maya (mammon). He becomes deceitful and arrogant. But with the intellect of the True Guru, one becomes clement, kind, humble and saintly.

ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਯਾ ਮਨੁੱਖ ਮਾਯਾ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰ ਕੇ ਅਰਥ ਧਨ ਵਾ ਵਿਹਾਰ ਪਿਛੇ ਧਰੋਹ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਥਾ ਮੋਹੀ ਹਾਂ ਐਸੀ ਤੀਸ ਮਾਰਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗਰੂਰੀ ਹਉਮੈ ਦੀ ਟੇਵ ਖੇਟੀ ਵਾਦੀ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਰੂਪ ਮੁਕਤੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਸਮਝਨ ਕਰ ਕੇ ਦਯਾ ਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਪੰਘਰਿਆ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੭ ਪੰ. ੩

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁਤਾ ਸੁਭਾਵ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਮੂਲ ਮੰਤ ਹੈ ॥੧੭੭॥

Doukrit Soukrit Chit Mitr Satrataa Soubhaava , Paraoupakaar Au Bikaar Mool
Mant Hai ॥177॥

One with impure intellect remains absorbed in base deeds and is ridden with animosity. On the contrary a Guru-conscious person is friendly and of good dispositions. Welfare and good of all is his mission in life, whereas a person of nefarious intellect en

ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ ਕਾਰਣ ਚਿੱਤ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਭੈੜੀ ਕਿਰਤ ਵਾਲਾ ਪਾਪੀ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਰਣ ਚਿੱਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ

ਕਰਣੀ ਵਾਲਾ ਪੁੰਨਯਾਤਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਰਣ ਮਿਤਰਤਾ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਤਾ

ਕਾਰਣ ਸਤੁਪਣੇ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਏਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਣ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਪਾਲਨਾ ਤੇ ਵਿਗਾੜ ਹੀ ਖੜਾ ਕਰਨਾ ਮੁਖ ਮੰਤਵ ਮੂਲ ਮੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥177॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੭ ਪੰ. ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਬਸੈ ਤਾ ਪਾਛੈ ਕਰਤ ਆਗਿਆ ਮਇਆ ਕੈ ਮਨਾਵਈ ।

Satigur Sikh Ridai Pradam Kripaa Kai Basai , Taa Paachhai Karat Aagiaa Maiaa
Kai Manaavaee ।

The True Guru becomes clement and enters the heart of a Sikh first. Then he asks the Sikh to meditate on Naam and showers his kindness to make him meditate.

ਪਹਿਲ ਪ੍ਰਥਮੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰ ਭਾਂਤ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖਯਾ ਪ੍ਰਾਤ੍ਰ ਸਿਖਯਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣੇ ਸਿੱਖ ਦੇ

ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਓਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਸ਼ਰਧਾ ਮਾਤ੍ਰ ਅਰੁ ਓਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤਥਾ

ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਉਪੰਤ੍ਰ ਓਸ ਨੂੰ ਅਮੁਕਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਅਰੁ ਅਮੁਕਾ ਕਰਣਾ

ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਬੇਕ ਮਈ ਆਗਯਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਆਗਿਆ ਕਰ ਕੇ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹਿਤ ਪਯਾਰ ਭਰੇ

ਦਯਾਲੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਓਸ ਤੋਂ ਓਸ ਆਗਯਾ ਨੂੰ ਮਨਵੈਂਦੇ ਹਨ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੮ ਪੰ. ੧

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫਲ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਵਈ ।

Aagiaa Maani Giaan Gur Param Nidhaan Daana , Gurmukhi Soukhi Dhal Nij Pad
Paavaee ।

Obeying the command of the True Guru, a Guru-conscious person indulges in Naam Simran- a supreme treasure of the Lord and enjoys the spiritual comfort.

He also attains the ultimate spiritual state.

ਸੇ ਜਦ ਇਉਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਿਖਾਏ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮ ਭੰਡਾਰ ਆਤਮਕ ਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਰੂਪ ਅਨਭਉ ਦਾ ਦਾਨ ਵਿਗਯਾਨ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਰੂਪ ਫਲ ਵਲੋਂ ਨਿਜ ਪਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੮ ਪੰ. ੨

ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਿਵ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ਕਹਤ ਨ ਆਵਈ ।

Naam Nihakaam Dhaam Sahaj Samaadhi Liva , Agam Agaadhi Kadaa Kahat N Aavaee ।

In that spiritual realm, he achieves that high state of Naam where all desires of reward or fruit vanish. Thus he gets engrossed in a deep concentration. This state is beyond description.

ਅਰਥਾਤ ਨਾਮ ਹੈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਅਫੁਰ ਪਦ ਜਿਸ ਦਾ, ਉਸ ਵਿਖੇ ਲਿਵ ਲਗਾ ਕੇ ਉਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਇਸਥਿਤ ਹੋਯਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਨਾ ਗਾਹੀ ਜਾ ਸਕਨ ਵਾਲੀ ਅਗਾਧ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅਗੰਮ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੈ ਤੇ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੮ ਪੰ. ੩

ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਤ ਪਦਾਰਬਿੰਦ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰ ਕੈ ਮਨੋਰਥ ਪੁਜਾਵਈ ॥੧੭੮॥

Jaiso Jaiso Bhaau Kari Poojat Padaarabinda , Sakal Sansaar Kai Manorad Pujaavaee ॥178॥

With whatever desires and sentiments one worships the True Guru, He fulfils all his wants and desires. (178)

ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਹੇ ਜੇਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਧਾ ਭੋਈ ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦਾ ਅਰਾਧਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਉਸੇ ਭਾਂਤ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਣ ਕਰਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

॥178॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੮ ਪੰ. ੪

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਅ ਭੇਟਤ ਅਧਾਨ ਨਿਰਮਾਨ ਹੇਤ ਬਾਂਛਤ ਬਿਧਾਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਹੈ ।

Jaisay Pria Bhayat Adhaan Niramaan Hota , Baanchhat Bidhaan Khaan Paan Agrabhaagi Hai ।

As a wife presents herself to her husband with humility and becomes pregnant, the husband brings her all the foods of her liking and taste.

ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਰਮਾਨ ਹੋ ਕੇ ਅਪਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਯਾਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਰਪਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗਰਭ ਰਹਿ ਆਯਾ ਕਰਦਾ ਉਹ ਉਮੇਦ ਦੇ ਘਰ ਆਨ ਪੁਗਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਏਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਬਿਧਾਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਉਕਤ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਂਛਤ ਮੂੰਹ ਮੰਗੇ ਉਸ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮੂਹ ਪਦਾਰਥ ਅਗ੍ਰਭਾਗਿ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੯ ਪੰ. ੧

ਜਨਮਤ ਸੁਤ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਸੰਜਮੁ ਕਰੈ ਸੁਤ ਹਿਤ ਰਸ ਕਸ ਸਕਲ ਤਿਆਗਿ ਹੈ ।

Janamat Sout Khaan Paan Ko Sanjamu Karai , Sout Hit Ras Kas Sakal Tiaagi Hai ।

On birth of a son, she abstains from eating all that may be harmful to the child. ਉਹੀ ਅਧਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਭਾਂਤ ਦੇ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦ ਉਦਸੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਉਪਜ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬਜਰਥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਦਿ ਵੱਲੋਂ ਸੰਜਮ ਸੰਕੋਚ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਧਾਰ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਹਿਤ ਭਲੇ ਅਰੁ ਸੁਖ ਖਾਤਰ ਸਭ ਕਸਨ ਵਾਲੇ ਜਕੜਨ ਵਾਲੇ ਵਾ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਖਿਚਨ ਵਾਲੇ ਰਸਾਂ ਸਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਤਯਾਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੯ ਪੰ. ੨

ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕਾਮਨਾ ਪੁਜਾਇ ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਅਨਤ ਨ ਲਾਗਿ ਹੈ ।

Taisay Gur Charan Sarani Kaamanaa Pujaai , Naam Nihakaam Dhaam Anat N Laagi Hai ।

Similarly taking the refuge of the True Guru with devotion; the desires of a Gursikh are fulfilled. He is blessed with the Naam by the True-Guru which is the source of desirelessness. One craves for nothing more and observes no rituals. ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਆਏ ਸਿੱਖ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮੂਹ ਕਾਮਨਾ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਪ੍ਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਪਦ ਦਾ ਐਸਾ ਬਾਸੀ ਬਣਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੜ ਕਦੀ ਉਹ ਹੋਰ ਦੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਹੋਰਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਲਗਯਾ ਪਰਚਿਆ ਯਾ ਲਲਚਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੯ ਪੰ. ੩

ਨਿਸਿ ਅੰਧਕਾਰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੈ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਜੀਤਿ ਸਿਖ ਹੀ ਸੁਜਾਗਿ ਹੈ ॥੧੭੯॥

Nisi Andhakaar Bhav Saagar Sansaar Bikhai , Panch Tasakar Jeeti Sikh Hee Sujaagi Hai ॥179॥

A Sikh who has received the boon of elixir-like Naam can win over the five evils cautiously and swims across worldly ocean that is frightening like a dark night.

(179)

ਤਾਤਪ੍ਰਯ ਕੀਹ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਅੰਦਰ ਭਵ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇ ਰੇੜ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਹਨ੍ਹੇਰੀ ਰਾਤ
ਅਵਿਦਯਾਮਈ ਵਿਖੇ ਰੁੜ੍ਹੇ ਰਿਹਾਂ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਪੰਜਾਂ ਚੇਰਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਜਿੱਤ ਲਵੇ ਉਹੀ ਸਿੱਖ ਹੀ
ਕੇਵਲ ਜਾਗਿ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥179॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੭੯ ਪੰ. ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਬਾਲਕ ਸਿਖ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ।

Satigur Aagiaa Pratipaalak Baalak Sikha , Charan Kamal Raj Mahimaa Apaara
Hai ।

A devotee who obeys the command of the True Guru with the innocence of a
child, the glory of the dust of his feet is infinite.

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ਐਹੇ ਜਿਹਾ ਬਾਲਕਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਾਲ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਹੋਵੇ, ਓਸ ਦੇ
ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਧੂਲੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੦ ਪੰ. ੧

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਨ ਗੰਮਿਤਾ ਹੈ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਦਿ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਉਚਾਰ ਹੈ ।

Siv Sanakaadik Brahmaadik N Ganmitaa Hai , Nigam Saykhaadi Nayt Nayt Kai
Ouchaar Hai ।

Shiv, Sanak etc., the four sons of Brahma and other gods of Hindu triology
cannot reach the praise of the Sikh of Guru who obeys the command of doing
Naam Simran. Even the Vedas and Shesh Naag praise the glory of such a
disciple saying-great, limitless.

ਸਿਵ ਸਮੂਹ ਸਨਾਤਨ ਸੰਪ੍ਰਦਾਵਾਂ ਦਾ ਮਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ, ਸਨਤ, ਸੁਜਾਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮਾਨਸੀ ਪੁਤ੍ਰ
ਬੇਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਚਾਰਯ ਪਿਤਾਮਹ ਦੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਅਰੁ ਸ੍ਰਯੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ਼ਨੂ ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੀ ਉਕਤ
ਸਿੱਖ ਦੀ ਚਰਣ ਧੂਲੀ ਦੇ ਜਯੋਂ ਕੇ ਤਯੋਂ ਮੱਹਤ ਨਿਰੂਪਣ ਦੀ ਗੰਮਿਤਾ ਪੁੱਜਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇਸੀ ਭਾਂਤ
ਸਾਖਯਾਤ ਨਿਗਮ ਬੇਦ ਤਥਾ ਬੇਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਸ਼ੇਖ ਨਾਗ, ਬ੍ਰਹਸਪਤੀ
ਸੁਰਸਤ ਵਗੈਰਾ ਜੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਈਸ਼੍ਵਰ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭੀ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਕਰ ਕੇ ਉਚਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੦ ਪੰ. ੨

ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਚਾਹੈ ਜੇਗ ਭੋਗ ਸੁਰਸਰ ਸਰਧਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ।

Chatur Padaarad Trikaal Tribhavan Chaahai , Jog Bhog Surasar Saradhaa
Sansaar Hai ।

All the four desirable goals-dharam, arth, kam and mokh, three times (past,

present and future) desire refuge of such a devotee. The Yogis, householders, river Ganges the river of the gods and the whole world devotion craves for the dust of the feet of su

ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ ਰੂਪ ਚਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਭੂਤ, ਭਵਿੱਖਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਤਿੰਨੋਂ ਕਾਲ ਤਥਾ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਮਾਤਲੋਕ ਵਾ ਪਾਤਾਲ ਤਿੰਨੋਂ ਲੋਕ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਧੂਲੀ ਨੂੰ ਅਰੁ ਜੋਗ ਵਾ ਭੋਗ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਭਰ ਦੇ ਅਥਵਾ ਜੋਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਹਾਰੀਆਂ ਸਮੂਹ ਰਿਧੀਆਂ ਸਿਧੀਆਂ ਨਿਧੀਆਂ ਤਥਾ ਸਾਖਯਾਤ ਪਾਪਾ ਨਾਸ਼ਨੀ ਗੰਗਾ ਅਰੁ ਐਸਾ ਹੀ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਹੀ ਸਰਧਾ ਵਿਖੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਇਸ ਧੂਲੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੁੰਨ ਮਹਾਤਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ। ਹਨ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੦ ਪੰ. ੩

ਪੂਜਨ ਕੇ ਪੂਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਬਿਮਲ ਬਿਥਾਰ ਹੈ ॥੧੮੦॥

Poojan Kay Pooj Aru Paavan Pavitr Karai , Akad Kadaa Beechaar Bimal Bidaar Hai ॥180॥

The dust of the feet of a disciple of the True Guru blessed with the Naam Simran is sacred even for those who are believed to be pious souls as it purifies them further. The state of such a person is beyond elucidation and his views are pure and clear. (1

ਗੱਲ ਕੀਹ ਕਿ ਇਹ ਧੂਲੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਨ ਜੋਗਾਂ ਦਾ ਭੀ ਪੂਜਯ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਤਥਾ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਾਨ ਵਾਲੀ ਐਡਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਾ ਦੇਣ ਹਾਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਕਥਾ ਅਰਥ ਰੂਪ ਕਥੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ॥180॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੦ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਿ ਫਲ ਚਾਖਤ ਭਈ ਉਲਟੀ ਤਨ ਸਨਾਤਨ ਮਨ ਉਨਮਨ ਮਾਨੇ ਹੈ ।

Gurmukhi Soukhi Dhal Chaakhat Bhaee Ulatee , Tan Sanaatan Man Ounaman Maanay Hai ।

Enjoying the taste of the pleasure-giving True Guru blessed Naam elixir, practicing the command of the Guru diligently, the inclinations of such Sikhs of the Guru turn away from the worldly attractions.

ਚਰਣ ਧੂੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੁਖਫਲ ਨੂੰ ਚੱਖਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਅਥਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜੀ ਦੇ ਚੱਖਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਖ ਰੂਪ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ ਉਲਟੀ ਬਾਹਰ ਮੁਖੋਂ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਹੋ ਗਈ ਭਾਵ ਦੇਹੇ ਹੰ ਭਾਵ ਸਮੂਲਚਾ ਨਿਵਿਰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਰੁ ਸਨਾਤਨ ਧੁਰ ਤੋਂ ਹੀ ਜੇ ਮਨ ਮਾਨਸੀ ਤਰੰਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਨਹਾਰਾ ਅਮੋੜ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਨਮਨੀ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਭਾਵ ਵਿਚ ਸੁਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੧ ਪੰ. ੧

ਦੁਰਮਤਿ ਉਲਟਿ ਭਈ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ ਕਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇ ਹੈ ।

Duramati Ulati Bhaee Hai Gurmati Ridai , Durajan Surajan Kari Pahichaanay Hai
।

The base intellect is shed and the wisdom of Guru comes and resides in them. They are then known not as unworthy of trust but persons of divine traits.

ਦੁਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ਦੁਖਦਾਈ ਅਵਿਦਿਯਾ ਪ੍ਰਾਇਣੀ ਮਤਿ ਉਲਟ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਗੁਰਮਤਿ ਭਲੀ ਮਤਿ, ਸੁਖਦਾਈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਇਣੀ ਮਤਿ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦੀ ਭਾਵ ਰੂਪ ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕੇ ਸੁਰਜਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਖ ਦੈਵੀ ਸੁਭਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਭਲੇ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿਚ ਔਣ ਲਗ ਪਈਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੧ ਪੰ. ੨

ਸੰਸਾਰੀ ਸੈ ਉਲਟਿ ਪਲਟਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਭਏ ਬਗ ਬੰਸ ਹੰਸ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ਹੈ ।

Sansaaree Sai Ulati Palati Nirankaaree Bhaay , Bag Bans Hans Bhaay Satigur
Giaanay Hai ।

Freeing themselves from the affairs of the world, the mammon entangled people become the devotees of the formless God. By the True Guru blessed knowledge, they become praise worthy like a swan from that of a heron like inclination.

ਸੰਸਾਰ ਦਿਆਂ ਧੰਦਿਆਂ ਵਾਲੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਲਟ ਕੇ ਇਹ ਬੰਦਾ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਤਕੇ ਮੁੜ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਬਗਲ ਧਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਖੜ ਭੋਗ ਰੂਪ ਪੂੰਗਿਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਡੱਡੀਆਂ ਚੁਗਨ ਹਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚ ਜੰਮ ਕੇ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਮੋਤੀ ਚੁਗਨ ਹਾਰੇ ਹੰਸ ਬਿਬੇਕੀ ਬਣ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੧ ਪੰ. ੩

ਕਾਰਨ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਭਏ ਹਰਨ ਭਰਨ ਭੇਦ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇ ਹੈ ॥੧੮੧॥

Kaaran Adheen Deen Kaaran Karan Bhaay , Haran Bharan Bhayd Alakh
Lakhaanay Hai ॥181॥

By obeying the command of Guru of doing Naam Simran, those who were under the influence of worldly affairs now become their masters. They become aware of the Lord's indefinable traits who is the creator, the sustainer and destroyer of all things in the Un

ਕਾਰਣ ਸਬੱਬ ਪਾ ਕੇ ਭਾਵ ਜ਼ਰਾ ਜ਼ਰਾ ਸੰਸਾਰੀ ਗੱਲ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਦੀਨ ਆਤੁਰ ਹੋ ਹੋ ਪਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਸ੍ਰਯੰ

ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਧਰਤੇ ਸਰਬ ਸਮਰੱਥ ਸਭ ਸਬਬਾਂ ਦੇ ਘੜਨ ਹਾਰੇ ਬੋਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੇਹਨ ਖੱਸਨ ਮਾਰਣ ਤਥਾ ਦੇਣ ਪਾਲਨ ਜਿਵਾਨ ਦਾ ਭੇਦ ਵਰ ਸ੍ਰਾਪ ਦਾ ਜੇ ਮਰਮ ਅਲਖ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲਖਣ ਹਾਰੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ॥181॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੧ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀ ਭਈ ਜੇਨਿ ਕੈ ਅਜੇਨਿ ਭਏ ਕੁਲ ਅਕੁਲੀਨ ਹੈ ।

Gurmukhi Soukhaphal Chaakhat Ulatee Bhaee , Joni Kai Ajoni Bhaay Kul

Akuleen Hai ।

State of Guru-conscious disciples blessed by the True Guru with elixir of Naam turns opposite from the worldly involvements and are rid of the cycle of birth and death, ego and attachment.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਖਫਲ ਨੂੰ ਅਥਵਾ ਗੁਰਮੁਖਤਾ ਵਾਲੇ ਸੁਖਫਲ ਦੀ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਉਕਤ ਚਰਣ ਰਜ ਨੂੰ ਚੱਖਦੇ

ਰਸਨਾ ਉਪਰ ਧਰਦੇ ਸਾਰ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਾ ਸੁਰਤ ਉਲਟੀ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਜੇਨ ਵਲੋਂ ਜਿਸ ਮਾਤਾ

ਦੇ ਪੇਟੇ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਮਾਤਰਿਕ ਗੋਤ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਅਜੇਨਿ ਜੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਬਿੰਦੀ ਭਾਵੇਂ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਣ ਨਾਦੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿੱਖ ਬਣ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਲ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੰਸ ਵਲੋਂ ਭੀ

ਅਕੁਲੀਨ ਬੰਸ ਦੇ ਅਧਯਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੨ ਪੰ. ੧

ਜੰਤਨ ਤੇ ਸੰਤ ਅਉ ਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਭਏ ਅਧਮ ਅਸਾਧ ਭਏ ਸਾਧ ਪਰਬੀਨ ਹੈ ।

Jantan Tay Sant Au Binaasee Abinaasee Bhaay , Adham Asaadh Bhaay Saadh

Parabeen Hai ।

Such persons who are ever relishing the Naam like elixir of the True Guru

become saintly from the worldly beings. The mortal beings become immortal.

They become noble and worthy persons from their ill bred and low status.

ਤੁੱਛ ਵਾਸਨਾ ਅਧੀਨ ਵਰਤਨ ਵਾਲੇ ਛੁਦ੍ਰ ਨੀਚ ਜੇਨ ਵਰਤੀ ਕੀੜਿਆਂ ਪਤੰਗਿਆਂ ਸਮਾਨ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤ ਸ਼ਾਂਤ

ਆਤਮਾ ਮਹਾਨ ਪੁਰਖ, ਅਰੁ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਅਟੱਲ ਪਦਵੀ ਸਤ੍ਯ ਪਦ ਦੇ ਬਾਸੀ

ਅਮਰੇ ਹੋ ਜਾਈਦਾ ਹੈ। ਅਧਮ ਨੀਚੋਂ ਤਥਾ ਅਸਾਧ ਭੈੜੇ ਪੁਰਖੋਂ ਸਾਧ ਭਲੇ ਉਤਮ ਦੂਰ ਧਿਆਨੀਏ ਪਾਰ ਦਰਸੀ

ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੨ ਪੰ. ੨

ਲਾਲਚੀ ਲਲੂਜਨ ਤੇ ਪਾਵਨ ਕੈ ਪੂਜ ਕੀਨੇ ਅੰਜਨ ਜਗਤ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਈ ਦੀਨ ਹੈ ।

Laalachee Laloojan Tay Paavan Kai Pooj Keenay , Anjan Jagat Mai Niranjanaee

Deen Hai I

The pleasure giving Naam elixir turns the greedy and covetous people into pure and worthy beings. Living in the world, makes them untouchable and unaffected by the worldly attractions.

ਲਲੂ ਲਲਾ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਾਚਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੀਕੂੰ ਬੱਚਾ ਅਯਾਣਾ ਬਾਲ ਹਰ ਇਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹੀ ਫੜ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪੈਣ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਬਜ਼ਸਨੀ ਹੁੰਦਾ; ਉਹੋ ਜੇਹੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਪਿਛੇ ਪਚ ਪਚ ਮਰਣ ਵਾਲੇ ਮੂਰਖ ਲਾਲਚੀ ਜਨ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉਕਤ ਧੂੜੀ ਨੇ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਜਨ ਇਸ ਕਾਲਕ ਕਲੰਕ ਰੂਪ ਜਗਤ ਵਿਚ ਵੱਸਦਿਆਂ ਭੀ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਜਨਈ ਨਿਰੰਜਨੀ ਪਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੨ ਪੰ. ੩

ਕਾਟਿ ਮਾਇਆ ਫਾਸੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਕੀਨੇ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸੀ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੀਨ ਹੈ ॥੧੮੨॥

Kaati Maaiaa Dhaasee Gur Grih Mai Udaasee Keenay , Anabhai Abhiaasee

Priaa Praym Ras Bheen Hai ॥182॥

With the initiation of a Sikh by the True Guru, his bondage of maya (mammon) is sheared. He becomes indifferent from it. The practice of Naam Simran makes a person fearless, and immerses him in the love-elixir of beloved Lord. (182)

ਐਸਾ ਹੀ ਕੱਟਕੇ ਮਾਯਾ ਦੀ ਫਾਸੀ ਮਾਯਕ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਉਦਾਸੀ ਭਾਵ ਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਨਭਉ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋਏ ਹੋਏ ਉਹ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਵਿਚ ਭਿੰਨੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥182॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੨ ਪੰ. ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਦਰਸਨੀ ਹੋਤ ਖਟ ਦਰਸ ਅਤੀਤ ਹੈ ।

Satigur Daras Dhiaan Asacharaj Mai , Darasanee Hot Khat Daras Ateet Hai I

The contemplation on the vision of True Guru for a devotee is wonderful. Those who see the True Guru in their vision go beyond the teachings of the six philosophies (of Hinduism).

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਸਚਰਜ ਸਰੂਪੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਾਲੇ ਦਰਸਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਛੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾ ਛੀਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਨਜ਼ਾਇ ਮੀਮਾਂਸਾ, ਸਾਖ, ਯੋਗ, ਵੇਦਾਂਤ ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਅਥਵਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਰੁ ਸ਼ਰੀਰ ਦਿਆਂ ਹਰਖ ਸੋਗ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਤਥਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਦਿ ਸੁਭਾਵਾਂ ਦੀ ਬਾਧਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਯਾ ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰੇਵੜੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਾਪੜੀ ਆਦਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਭੇਖਾਂ ਮਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਭਟਕਨਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੩ ਪੰ. ੧

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸੇਵਕੁ ਨ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੀ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ।

Satigur Charan Sarani Nihakaam Dhaama , Sayvaku N Aan Dayv Sayvakee N Preeti Hai ।

The refuge of the True Guru is the home of desirelessness. Those in the refuge of True Guru hold no love for serving any other god.

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਰਹਿਣ ਕਰ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਧਾਮ ਨਿਵਾਸ ਅਸਥਾਨ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਪਦ

ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਅਫੁਰ ਪਦ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸੁਰਗ ਵੈਰੁੰਠ ਅਥਵਾ ਚਾਰ ਧਾਮ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਅਚਾਹ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਥਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਆਦਿ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੁਚਦਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਾ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਮੰਗ ਉਨਾਂ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੀ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੩ ਪੰ. ੨

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੁ ਆਨ ਤੰਤ੍ਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕੀ ਨ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੈ ।

Satigur Sabad Surati Liv Moolamantra , Aan Tantr Mantr Kee N Sikhan Prateeti Hai ।

Engrossing the mind in the words of the True Guru is the supreme incantation.

The true disciples of the Guru hold no faith in any other form of worship.

ਐਸਾ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਦੀ ਲਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪਣਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਤੰਤ੍ਰੁ ਖ਼ਾਸ ਖ਼ਾਸ ਐਖਦੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਉਚਾਟਨ ਮੋਹਨ ਮਾਰਣ ਵਸੀ ਕਣ ਆਦਿ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਾਰੇ ਸਾਧਨਾ ਅਰੁ ਖ਼ਾਸ ਅਖਰਾਂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਉਕਤ ਸਿੱਧੀਆਂ ਖਾਤਰ ਕਲਪੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਉਪਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੩ ਪੰ. ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸੁਖ ਹੰਸ ਬੰਸ ਮਾਨਸਰਿ ਅਨਤ ਨ ਚੀਤ ਹੈ ॥੧੮੩॥

Satigur Kripaa Saadhasangati Pangati Soukha , Hans Bans Maanasari Anat N Cheet Hai ॥183॥

It is by the grace of True Guru that one gets the pleasure of sitting and enjoying the holy gathering. The swan-like Guru-conscious people attach their mind in the highly respected divine company of holy people and nowhere else. (183)

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਪੰਗਤ ਪਾਲ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠਨ ਵਿਖੇ ਹੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੁਖ

ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਸਤਿਸੰਗ ਸਰੂਪ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਹੰਸ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਮਲ

ਰਹਿ ਕੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰ ਸਪ੍ਰੰਦਾਵਾਂ ਵੱਲ ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਆ ਕਰਦੇ॥183॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੩ ਪੰ. ੪

ਘੋਸਲਾ ਮੈ ਅੰਡਾ ਤਜਿ ਉਡਤ ਅਕਾਸਚਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੈ ਅੰਡਾ ਹੋਤਿ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਆਵਈ ।

Ghosalaa Mai Andaa Taji Udat Akaasachaaree , Sandhiaa Samai Andaa Hoti Chayti Dhiri Aavaee ।

Just as a bird flies away in the open sky from the comfort of its nest, leaving its egg behind but returns due to its concern for the baby bird in the egg,

ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਲ੍ਹਣੇ ਵਿਚ ਆਂਡੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਡਾਰੀ ਲਾ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਆਂਡੇ ਦੇ ਪਯਾਰ ਨੂੰ, ਚਿਤਾਰ ਕੇ ਉਹ ਸੰਧਿਆ ਤਿਕਾਲਾਂ ਵੇਲੇ ਮੁੜ ਘੋਸਲੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੪ ਪੰ. ੧

ਤਿਰੀਆ ਤਿਆਗ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿਖੇ ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ਸੁਖ ਪਾਵਈ ।

Tireeaa Tiaag Sout Jaat Ban Khand Bikhai , Sout Kee Surati Grih Aai Soukh Paavaee ।

Just as a labour woman leaves her child home under compulsion and goes to the jungle to pick up firewood, but keeps the memory of her child in the mind and finds comfort on returning home;

ਮਜ਼ੂਰ ਤੀਵੀਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਘਰ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਲਕੜੀਆਂ ਘਾਹ ਆਦਿ ਦੀ ਖਾਤਰ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕੰਮ ਕਾਰ ਤੋਂ ਵਿਹਲਿਆਂ ਹੋ ਪੁਤਰ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਯਾਦ ਸਫੁਰਤੀ ਕਾਰਣ ਮੁੜ ਘਰ ਆਨ ਸੁਖੀ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੪ ਪੰ. ੨

ਜੈਸੇ ਜਲ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਛਾਡੀਅਤ ਜਲਚਰੀ ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਗਹਿ ਲੇਤ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ।

Jaisay Jal Kound Kari Chhaadeeat Jalacharee , Jab Chaahay Tab Gahi Layt Mani Bhaavaee ।

Just as a pool of water is made and fish released in it to be caught again at one's will.

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਦਾ ਕੁੰਡ ਹੋਜ ਬਣਾ ਕੇ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਖਾਤਰ ਛੁਡ ਰਖੀਦਾ, ਚੈਮਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੀਏ ਤਦੋਂ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਮੌਜ ਅਨੁਸਾਰ ਫੜ ਲਈਦੀਆਂ ਹਨ ਐਸੇ ਹੀ ਸੁਰਤ ਅੰਤਰ ਲਖਯ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਥਿਰ ਕਰ ਰਖੀਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਹਰਲੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਪਈ ਸਾਧੀਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਆਦਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਤੱਕ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ ਚੌਹਦੇ ਹਨਤਦ ਹੀ ਮੌਜ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਅਡੋਲ ਟਿਕਾ ਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੪ ਪੰ. ੩

ਤੇਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥ ਬਿਹੰਗ ਠਹਰਾਵਈ ॥੧੮੪॥

Taisay Chit Chanchal Bhramat Hai Chatur Kounta , Satigur Bohid Bihang

Tthaharaavaee ॥184॥

So does the frolicsome mind of a human being wanders in all the four directions. But due to the ship-like Naam blessed by the True Guru, the wandering bird-like mind comes and rests in the self. (184)

ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਚਿੱਤ ਚੰਚਲ ਸੁਭਾਵ ਵਾਲਾ ਚਾਰੋਂ ਕੁੰਟਾਂ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਉੱਤਰ ਦੱਖਣ ਵਿਖੇ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਦੀ ਪੂਰਬਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਤੇ ਕਦੀ ਇਸੇ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਬਿਤੀਤ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਕਦੀ ਉੱਤਰ ਭਵਿੱਖਤ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਇਸੇ ਜੀਵਨ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਹਾਰੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰੁ ਕਦੀ ਭਵਿੱਖਤ ਤੋਂ ਭੀ ਅਗੇ ਲਈ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਬੰਧੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮੁੰਦਰ ਅੰਦਰ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਥੱਕ ਹੁੱਟ ਮੁੜ ਮੁੜ ਜਹਾਜ਼ ਉਪਰ ਬੈਠਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਪੰਛੀ ਨਜ਼ਾਈਂ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਭਟਕਦਾ ਹੋਯਾ ਚਿੱਤ ਜਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਰੂਪੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਦ ਹੀ ਕੇਵਲ ਪੂਰਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਠੈਰ ਵਾਲੀ ਇਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 184 ॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੪ ਪੰ. ੪

ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮੈ ਨ ਪਾਈਐ ਬਰਨ ਤੇਸੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨ ਦਰਸਨ ਜੇਤਿ ਹੈ ।

Chatur Baran Mai N Paaeeai Baran Tayso , Khat Darasan Mai N Darasan Joti Hai ।

There is nothing as marvellous available for the Guru-conscious persons in the four castes (Brahmin, Khatri et al.) like the wonderful elixir-like Naam of the Lord. Even the six philosophical scriptures do not have the glory and grandeur of the divine rad

ਬ੍ਰਹਮ ਆਦਿ ਚਾਰੋਂ ਬਰਨਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿਖੇ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਬਰਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇਹੇ ਜਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੁਖਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੈਛੀਆਂ ਦਰਸਨਾਂ ਜੰਗਮ ਜੇਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਆਦਿ ਮਤਾਂ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਜੇਤਿ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੀ ਦਮਕ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਇਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪੰਥ ਦੀ ਜੇਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਸਮੂਹ ਵਰਨਾਂ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿਚ ਐਹੇ ਜੇਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ ਤੱਕਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੫ ਪੰ. ੧

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ਖਾਨ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਮੈ ਨ ਸਬਦ ਉਦੇਤ ਹੈ ।

Sinmriti Puraan Bayd Saasatr Samaani Khaana , Raag Naad Baad Mai N Sabad

Udot Hai I

The treasure that Guru-conscious people possess is not available in the Vedas, Shastras and Simritis. The melody that is available with them as a result of Guru's words is not found in any musical mode.

ਸਿੰਮ੍ਰਤੀਆਂ ਮਨੂ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਯਾਗਯਵਲਕ ਆਦਿ ਰਿਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਥਨ ਕੀਤੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਰੂਪ ਪੱਧਤੀਆਂ ਪੁਰਾਣ ਉਕਤ ਧਰਮ ਮੁਯਾਦਾ ਵਿਖੇ ਵਰਤਨਹਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸੰਬਧੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬੇਦ ਧੁਰਾਹੂ ਗਿਆਨ ਨਿਰੂਪਕ ਰਚਨਾ, ਅਰੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਧੁਰਾਹੂ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਾਂਕੇਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰਣਾ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥਨਾਤਥਾ ਏਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਬਰ ਖਾਨ ਚਾਰੋਂ ਖਾਣੀਆਂ ਅੰਦਰ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਹਾਰੀ ਵਾ ਪਰਾ ਪਸ਼੍ਰਜੰਤੀ ਮਧਯਮਾ ਵੈਖਰੀ ਰੂਪ ਬਾਣੀ ਅਰੁ ਰਾਗ ਛੀਆਂ ਰਾਗਾਂ ਨਾਦ ਹ੍ਰਸ੍ਰ ਦੀਰਘ ਪਲੁ ਤਰੂ ਪਉਚਰੀ ਧੁਨੀ ਵਾ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਰੂਪ ਤਥਾ ਬਾਦ ਸਾਜ ਬਾਜ ਆਦਿ ਸਾਂਗੀਤਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਐਸਾ ਸ਼ਬਦ, ਜੇਸਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਬਾਣੀ ਵਿਖੇ ਉਦੇਤ, ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੫ ਪੰ. ੨

ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨਾਦਿ ਸ੍ਵਾਦ ਅੰਤਰਿ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ ਮੈ ਨ ਗੰਧਿ ਸੰਧਿ ਹੇਤ ਹੈ ।

Naanaa Binjanaadi Svaad Antari N Praym Rasa , Sakal Sougandh Mai N Gandhi Sandhi Hot Hai I

The relishment that Guru-conscious persons enjoy is so wonderful that it is not available in any type of food. The ecstatic fragrance that they enjoy is not available in any other form of fragrances.

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਆਂ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਦਿ ਦਿਆਂ ਸ੍ਵਾਦੀਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਸ੍ਵਾਦ ਨਹੀਂ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਦਾ ਸ੍ਵਾਦ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਵਿਖੇ ਉਹੋ ਜੇਹੀ ਮਹਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੈਸੀ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨੂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਮੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਿਚ ਹੋਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੫ ਪੰ. ੩

ਉਸਨ ਸੀਤਲਤਾ ਸਪਰਸ ਅਪਰਸ ਨ ਗਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਤੁਲਿ ਓਤ ਪੇਤ ਹੈ ॥੧੮੫॥

Ousan Seetalataa Saporas Aparas Na , Garamoukh Soukh Dhal Tuli Aot Pot Hai ॥185॥

The pleasure of Naam-like elixir that the Guru-conscious people enjoy is beyond all comforts of allaying or relieving hot or cold conditions by cool or hot means respectively. The hot and cold conditions keep altering but the relishment of Naam elixir rem

ਗਰਮੀ ਅਰੁ ਸਰਦੀ ਵਾਲੇ ਸਪਰਸਾਂ ਭਾਵ ਐਹੋ ਜੇਹੇ ਹੁਨਾਲੇ ਸਜਾਲੇ ਦੇ ਮੌਸਮਾਂ ਅੰਦਰ ਵਰਤੀਨ ਹਾਰੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾ ਮਰਦਨ ਆਦਿ ਦੇ ਲੈਕ ਐਸਾ ਕੋਈ ਸੁਖਦਾਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਸ ਰੂਪ ਅਸੰਗ ਅਲੇਪ

ਭਾਵੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ। ਹੈਕਯੋਕਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਖਫਲ ਇਕ ਰਸ ਹੀ ਹਰ ਸਮਯ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਵਤ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਰਮੇ ਰੋਮ ਵਿਖੇ ਰਮਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

॥185॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੫ ਪੰ. ੪

ਲਿਖਨੁ ਪੜਨ ਤਉ ਲਉ ਜਾਨੈ ਦਿਸੰਤਰ ਜਉ ਲਉ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਕੇ ਸੰਦੇਸ ਕੈ ।

Likhanu Parhan Tau Lau Jaanai Disantar Jau Lau , Kahat Sounat Hai Bidays
Kay Sandays Kai ।

So long the husband is away on business or work tour, the wife keeps receiving his commands and news of well being through letters. They exchange their emotions through letters.

ਲਿਖਨ ਪੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਹੀ ਜਾਣੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਪਯਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਿਸੰਤਰ ਅਨਯਤ੍ਰ ਦੇਸ ਵਾਂਢੇ ਗਿਆ ਹੋਯਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਦੇਸ ਪ੍ਰਦੇਸ ਦਿਆਂ ਸਨੇਹਾਂ ਪਤਿਆਂ ਤਾਈਂ ਕਹਿਣ ਸੁਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੬ ਪੰ. ੧

ਦੇਖਤ ਅਉ ਦੇਖੀਅਤ ਇਤ ਉਤ ਦੇਇ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਪਰਸਪਰ ਬਿਰਹ ਅਵੇਸ ਕੈ ।

Daykhat Au Daykheeat It Out Doi Hoi , Bhaytat Parasapar Birah Avays Kai ।

So long the husband and wife are not together, they indulge in looking here and there. But when they meet they become one in the wake of their separation. Similarly so long a seeker remains away from his deity Guru, he indulges in other means of spiritual

ਇਤ ਇਸ ਪਾਸੇ ਏਧਰ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਉਤ ਓਸ ਪਾਸੇ ਔਧਰ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਇਉਂ ਦੋ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਅਵੇਸ ਕਾਰਣ ਅਰਥਾਤ ਬਿਰਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਔਣ ਕਰ ਕੇ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਉਛਲਿਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪੇ ਵਿਚ ਭੇਟਤ ਭਾਵ ਮਿਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੱਕਨਾ ਤਕੋਨਾ ਬਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੬ ਪੰ. ੨

ਖੇਇ ਖੇਇ ਖੇਜੀ ਹੋਇ ਖੇਜਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੈ।

Khoi Khoi Khojee Hoi Khojat Chatur Kounta , Mrig Mad Jougati N Jaanat
Pravays Kai ।

Just as a deer keeps wandering and searching for the musk that he keeps smelling and is unaware of the means to find it, so would a seeker keep

wandering till he meets with True Guru and learns the way of God-realisation.
ਅਪਨੀ ਚੁਕੰਨੇ ਚੈਕਸ ਅਰੁ ਚੁਸਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਖੇਇ ਆਦਤ ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਖੇਇ ਗੁਵਾ ਕੇ ਵਾ ਖੇਹ ਖੇਹ ਝਾੜ
ਬੂਟਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜੂਹਾਂ ਵਿਖੇ ਖੇਜੀ ਬਣਿਆ ਚਾਰੋਂ ਕੁੰਟਾਂ ਅੰਦਰ ਮਿਰਗ ਮ੍ਰਿਗਮਦ ਕਸਤੂਰੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਮਦ
ਨੂੰ ਢੂੰਢਦਾ ਫਿਰਦਾ, ਐਂਠੂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੁਗਤੀ ਓਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣ ਧਸਨ ਦੀ ਭਾਵ ਮੂਰਖਤਾ ਧਾਰ ਕੇ
ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦਰਲਾ ਮਰਮ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੬ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸ੍ਰਾਮੀ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਦੇਸ ਕੈ ॥੧੮੬॥

Gursikh Sandhi Milay Antari Antarajaamee , Svaamee Sayv Sayvak Nirantari
Aadays Kai ॥186॥

When a disciple meets with Guru, the all knowing Lord then comes and resides
in the heart of the disciple. He then meditates, contemplates and worships the
Master Lord as a slave and serves His command and will. (186)

ਐਸਾ ਹੀ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਯਾ ਮਨੁੱਖ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦਿਆਂ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਆਦੀ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿਖੇ
ਭਰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦ੍ਰਾਰੇ ਪੁਜ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸਜਯਾਂ ਗੁਰੂ ਅਰੁ ਸਿੱਖ ਦੀ ਸੰਧੀ ਜੇੜ ਆਨ
ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ਮਲਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਭਜਨੀਕ ਹੋ ਕੇ
ਸੇਵਾ ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਹੋਯਾ ਨਿਰੰਤਰ ਲਗਾਤਾਰ ਓਸ ਦੇ ਤਾਂਈ ਆਦੇਸ ਕੈ ਨਮਸਕਾਰ ਆਰਾਧਨ ਕਰਦਾ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥186॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੬ ਪੰ. ੪

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗੀ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਘਨ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ।

Deepak Patang Sang Preeti Ik Angee Hoi , Chandramaa Chakor Ghan Chaatrik
N Hot Hai ।

Love of a lamp and a moth (winged insect) is one-sided. Similarly is the love of
Chakor with the moon and of rain bird (Papiha) with clouds;

ਦੀਵੇ ਅਰ ਪਤੰਗੇ ਫੰਬਟ ਦੇ ਸੰਗ ਮੇਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਪਾਸੀ ਇਕ ਪਾਸੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਯੋਕਿ ਫੰਬਟ ਦੀ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੀਵੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਐਸਾ ਹੀ ਚਕੋਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤਥਾ ਪਪੀਹੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ
ਬੱਦਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੭ ਪੰ. ੧

ਚਕਈ ਅਉ ਸੂਰ ਜਲਿ ਮੀਨ ਜਿਉ ਕਮਲ ਅਲਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਦ ਕੇ ਉਦੇਤ ਹੈ ।

Chakaee Au Soor Jali Meen Jiu Kamal Ali , Kaasat Agan Mrig Naad Ko Udot Hai

|

Just as love of Casarca ferruginea (Chakv) with Sun, fish with water, a bumble bee with lotus flower, wood and fire, a deer and musical sound is one-sided, ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਕਵੀ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਮਛਲੀ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਲ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਭੇਰੇ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਲ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਕਾਠ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਮ੍ਰਿਗ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਦ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਦੇਤ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਭਾਵ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੭ ਪੰ. ੨

ਪਿਤ ਸੁਤ ਹਿਤ ਅਰੁ ਭਾਮਨੀ ਭਤਾਰ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਅਉ ਸੰਸਾਰ ਦੁਆਰ ਮਿਟਤ ਨ ਛੇਤਿ ਹੈ ।

Pit Sout Hit Aru Bhaamane Bhataar Gati , Maaiaa Au Sansaar Duvar Mitat N Chhoti Hai ।

So is the love of father with son, wife and husband, attachment with worldly attractions is one-sided and like chronic contagious disease cannot be eradicated.

ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਿਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਤੀ ਦੀ ਗਤਿ ਚਾਲ ਦਸ਼ਾ ਐਸੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਰੁ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਸੰਸਾਰ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਯਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਕਯੋਂਕਿ ਆਪੇ ਵਿਚ ਦਾ ਦੁਆਰ ਦੁਵੱਲ ਪਨਾ ਇਕੇ ਜਿਹਾ ਭਾਵ ਪਿਆਰ ਮਿਟਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਮਾਨੇ ਕਿਤੇ ਛੇਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਦੁਪਾਸੜਪਣਾ ਮਾਨੇ ਲਭਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਥਵਾ ਦੁਆਰ ਦ੍ਰੈਤ ਭਾਵ ਦੀ ਕੰਧ ਜਿਹੜੀ ਇਹ ਆਪੇ ਵਿਚ ਪੈ ਚੁਕੀ ਹੈ ਮਿਟਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮਾਨੇ ਇਹ ਛੇਤ ਛੇਹ ਲਗੀ ਪਈ ਹੈ ਧੁਰ ਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੭ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਾਚੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਦਾਈ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਹੈ ॥੧੮੭॥

Gursikh Sangati Milaap Ko Prataap Saacho , Lok Paralok Soukhadaaee Aoti Poti Hai ॥187॥

Contrary to the above union and grandeur of the True Guru with his Sikhs is True. It is uniform like warp and woof of a cloth. It is comforting in the world beyond. (187)

ਹਾਂ! ਜੇ ਹੈ ਦੁਵੱਲਾ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਵਿਚ। ਇਸੇ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੱਚਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਏਹੀ ਇਕ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਤਥਾ ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਜ਼ਾਈਂ ਦੁਵੱਲੀ ਰਮਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥187॥ ਇਸੇ ਆਸ਼ਯ ਪਰ 321 ਕਬਿੱਤ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਪੜ੍ਹੋ।

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੭ ਪੰ. ੪

ਲੋਗਨ ਮੈ ਲੋਗਾਚਾਰ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰ ਮਿਥਨ ਬਿਉਹਾਰ ਦੁਖਦਾਈ ਪਹਚਾਨੀਐ ।

Logan Mai Logaachaar Anik Prakaar Piaara , Midan Biuhaar Doukhadaaee
Pahachaaneeai ।

There are several types of worldly loves but all these are false and considered a source of distress.

ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਚਾਰੀ ਵੱਜੋਂ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਮਿਥਨ ਬਿਉਹਾਰ ਆਪੇ ਵਿਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੁਖ ਦੇਣ ਹਾਰੀ ਹੀ ਪਛਾਣੇ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੮ ਪੰ. ੧

ਬੇਦ ਮਿਰਜਾਦਾ ਮੈ ਕਹਤ ਹੈ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਸੁਨੀਐ ਨ ਤੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨ ਮੈ ਨ ਮਾਨੀਐ ।

Bayd Mirajaadaa Mai Kahat Hai Kadaa Anayka , Souneeai N Taisee Preeti Man
Mai N Maaneeai ।

Several love episodes are found used in the Vedas in order to explain certain point but none is heard or believed to be anywhere near the love of a Sikh with his Guru and holy congregation.

ਬੇਦ ਰੀਤੀ ਬੇਦਾਂ ਦੀ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਪਾਟੀ ਵਿਖੇ ਭੀ ਅਨੇਕਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਔਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਂਦੀ ਓਹੋ ਜੇਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨ ਅੰਦਰ ਭੀ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਭਾਵ, ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੋਂ ਛੁਟ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬੱਝਦਾ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੮ ਪੰ. ੨

ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਮੈ ਨ ਜਗਤ ਭਗਤ ਬਿਖੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਹੂ ਨ ਜਾਨੀਐ ।

Giaan Ounamaan Mai N Jagat Bhagat Bikhai , Raag Naad Baadi Aadi Anti Hoo
N Jaaneeai ।

Such true love cannot be found in methods and statements of knowledge, in saying of pious persons in the melodies sung in various modes with accompaniment of musical instruments from one end of world to the other.

ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਅਨੁਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੁਆਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੁੜਾ ਉਕਤ ਜੁਕਤ ਚਲਾ ਕੇ ਭੀ ਤੱਕਿਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣ ਵਿਚ ਔਂਦੀ ਐਸੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਦਿ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਅਥਵਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਦਾਹੁੰਦਾਰਾਂ ਅੰਦਰ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪਦੇ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਠਾਂਦੇ ਤਾ ਢੋਲਕਾਂ ਛੈਣੇ ਖੜਤਾਲਾਂ ਖੰਜੀਰਾਂ ਆਦਿ ਸਾਜ ਬਾਜ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਪਸਾਰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੮ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜੈਸੇ ਤੈਸੇ ਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਬਿਖੇ ਅਉਰ ਉਰ ਆਨੀਐ ॥੧੮੮॥

Gursikh Sangati Milaap Ko Prataapu Jaiso , Taiso N Trilok Bikhay Aur Ur
Aaneeai ॥188॥

The expression of love between the Sikhs and the holy congregation of the True Guru has unique grandeur and such love cannot find its match in anyone's heart in the three worlds. (188)

ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਅਰੁ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਉਹੇ ਜੇਹਾ ਨਹੀਂ
ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਵਿਖੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਟਿਕਾਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ॥188॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੮ ਪੰ. ੪

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਉ ਕਰੈ ਹਰੈ ਹਉਮੈ ਰੇਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ।

Pooran Braham Gur Pooran Kripaa Jau Karai , Harai Haoumai Rogu Ridai
Ninmrataa Nivaas Hai ।

When the True Guru, an embodiment of complete and the only Lord becomes clement, he destroys the melody of ego, instilling humility in the heart.

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਜਦ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਹਉਮੈ ਦੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ
ਹਨ ਤੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੋ ਔਂਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੯ ਪੰ. ੧

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਾਸ ਹੈ ।

Sabad Surati Livaleen Saadhasangi Mili , Bhaavanee Bhagati Bhaai Doubidhaa
Binaas Hai ।

By the kindness of the True Guru, one gets attached with Word Guru (Shabad Guru) in the company of saintly persons. The sentiment of loving worship destroys the duality from the mind.

ਐਸਾ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਰਖ ਸਤ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਵਿਖੇ ਲਿਵ ਤਾਰ
ਲਗਾ ਕੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਵਾਲੀ ਭਾਵਨਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਪੁਰਣ
ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾ ਕੇ ਉਨਾਂ ਉਪਰ ਓਸ ਦੀ ਭੈਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਿਧਾ ਸਮੂਲਚੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਭਾਵ ਬਿਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰੁ ਨਾਮ ਦੇ ਹੋਰ ਦੂਆ ਕੋਈ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਣ ਕਰਣਹਾਰਾ ਓਸ ਨੂੰ ਸੁਝਨੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੯ ਪੰ. ੨

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਬਿਸਮ ਬਿਸਵਾਸ ਬਿਖੇ ਅਨਭੈ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ।

Praym Ras Anmrit Nidhaan Paan Pooran Hoi , Bisam Bisavaas Bikhai Anabhai
Abhiaas Hai ।

By the magnificence of the True Guru, the relishing of loving elixir-like Naam, one feels satiated. Becoming wondrous and devoted, one indulges in the meditation on the name of fearless Lord.

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਨੂੰ ਪਨ ਕਰ ਛਕ ਕਰ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਸਚੇ ਦਾ ਧਾਰਣਾ ਬਿਸਮ ਬਿਖਮ ਅਤਯੰਤ ਬਿਖੜਾ ਅਉਖਾ ਹੈ, ਓਸੀ ਵਿਖੇ ਅਨਭਉ ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਸਾਮਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਰਹਿਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੯ ਪੰ. ੩

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਚਾਇ ਚਿੰਤਾ ਮੈ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਦਾਸ ਹੈ ॥੧੮੯॥

Sahaj Soubhaai Chaai Chintaa Mai Ateet Cheeta , Satigur Sati Gurmati Gur
Daas Hai ॥189॥

With the kindness of True Guru renouncing fear and worry one gets into a state of ecstasy and by adopting consecration of True Guru one becomes a slave of the Guru. (189)

ਇਉਂ ਅਭਯਾਸ ਵਿਚ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਹੀ ਓਸ ਨੂੰ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਹੀ ਭਰੇ ਹੋਏ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦਾ ਚਿੱਤ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਅਤੀਤ ਉਪਮ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਯ ਸਰੂਪ ਹਨ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੱਖ ਮੱਤ ਭੀ ਸਤਯ ਸਰੂਪੀ ਹੈ ਐਸਾ ਨਿਸਚਾ ਧਾਰਣ ਹਾਰਾ ਉਹ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਾਸ ਹੈ ॥189॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੮੯ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੈ ਨਿਰਾਸ ਹੈ ।

Gurmukhi Sabad Surati Liv Saadhasangi , Trigoun Ateet Cheet Aasaa Mai
Niraas Hai ।

An obedient disciple of the True Guru lodges the Guru's word in his consciousness in the holy company of God-loving people. He protects his mind from the influence of maya (mammon) and remains free from the worldly options and conceptions.

ਉਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੁਆਰੇ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਦੀ ਤਾਰ ਨੂੰ ਲੱਢੇ ਹੋਏ ਅਪਣਾ ਰੁਖ ਤੁੱਜੇ ਖਜਾਲ ਤਾਘ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਵੱਲ ਹੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਆਸਾਂ ਉਮੇਦਾਂ ਦੇ ਮੰਡਲ ਕਾਰਾਂ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਨਿਰਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਵਿਚ ਖੇਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਓਸ ਦੇ ਚਿੱਤ ਉਪਰ ਰਜੇ ਤਮੇ ਸਤੇ ਗੁਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਗੋੜਾ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ ਕਰਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੦ ਪੰ. ੧

ਨਾਮ ਨਿਹਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਰਿਦੈ ਬਰਤੈ ਬਰਤਮਾਨ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ ।

Naam Nihakaam Dhaam Sahaj Soubhaai Ridai , Baratai Baratamaan Giaan Ko Pragaas Hai ।

Living and dealing with the world, the Naam of the Lord which is treasure-house of indifference to the worldly attractions gets lodged in his mind. Thus the divine light effulges in his heart.

ਨਾਮ ਹੈ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਪਦ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਪਦਵੀ ਜਿਸ ਦਾ ਓਸ ਵਿਖੇ ਓਸ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰੁ ਜਿਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਆਨ ਵਰਤੇ ਓਸ ਵਿਖੇ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਯਾਂ ਭੀ ਓਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਮਈ ਚਾਨਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉਜਾਲਾ ਕਰੀ ਰਖਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੦ ਪੰ. ੨

ਸੂਖਮ ਸਥਲ ਏਕ ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ ।

Sookham Sadal Ayk Au Anayk Mayka , Braham Bibayk Tayk Braham Bisavaas Hai ।

The Supreme Lord who manifests in perceptible and subtle ways in everything of the world becomes his support when he contemplates on Him. He reposes his confidence in that Lord alone.

ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਾਨਣਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਖਮ ਮਨ ਵਿਚ ਫੁਰਣ ਹਾਰੀ ਸੰਕਲਪ ਮਈ ਰਚਨਾ ਅਰੁ ਸਬੂਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਇਕ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਹੀ ਇਸ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕਤਾ ਵਿਚ ਮਿਲਜ ਹੋਯਾ ਸਾਰੇ ਏਸ ਠਾਠ ਨੂੰ ਵਰਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਉਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਬਿਬੇਕ ਦੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਦੇ ਵੀਚਾਰ ਦੀ ਟੇਕ ਇਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਸਚੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਪੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੦ ਪੰ. ੩

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਆਪਾ ਖੇਇ ਹੁਇ ਰੇਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਦਾਸ ਹੈ ॥੧੯੦॥

Charan Sarani Liv Aapaa Khoi Hui Rayna , Satigur Sat Gurmati Gur Daas Hai ॥190॥

By engrossing and attaching the mind in the refuge of the holy feet of the True Guru, one destroys his egocentricity and adopts humility. He lives in the service of holy men and becomes a true servant of the Guru by accepting the teachings of the True Gur

ਇਸ ਚਰਣ ਚੱਲਨ ਆਚਰਣ ਦ੍ਰਾਰੇ ਸ਼ਰਣ ਓਟ ਸਹਾਰਾ ਓਸ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰ ਕੇ ਇਸੇ ਲਿਵ

ਪ੍ਰਾਯਣ ਭਾਵ ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਤੱਕਦਾ ਹੋਯਾਆਪੇ ਨੂੰ ਗੁਵਾ ਕੇ ਸਭ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਸਮਾਨ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਵਾਨ ਹੋਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪ ਹਨ ਤੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭੀ ਸਤ੍ਯ ਸਰੂਪੀ ਹੈ ਐਸੀ ਪੱਕੀ ਭੋਈ ਧਾਰਨ ਹਾਰਾ ਉਹ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ ॥190॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੦ ਪੰ. ੪

ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਵਗਿਆ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਕੈ ਨਾਮ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ ।

Haoumai Abhimaan Kai Agiaanataa Avagiaa Gur , Nindaa Gur Daasan Kai

Naam Gurdaas Hai ।

Under the influence of self-pride, ego and ignorance, I show scant respect to the Guru and indulge in slander of his servants. Yet I have named myself the slave of Guru.

ਅਗਿਆਨਤਾਈ ਅਨਜਾਣਤਾ ਕਰ ਕੇ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੰਕਾਰ ਤਥਾ ਅਭਿਮਾਨ ਸੂਖਮ ਹੰਕਾਰ ਅਪਣੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰ ਕੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਹਾਂ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਨੱਠ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਕ ਪੂਰਣ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਅਪਣੇ ਚਿੱਤ ਦੇ ਸੱਚੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਸਨ, ਓਨਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਯਾ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਭਾਵ, ਕੱਚੇ ਡੋਲਦੇ ਹਨ ਇਉਂ ਆਖ ਕੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ ਭਾਵ ਫੇਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੧ ਪੰ. ੧

ਮਹੁਰਾ ਕਹਾਵੈ ਮੀਠਾ ਗਈ ਸੇ ਕਹਾਵੈ ਆਈ ਰੂਠੀ ਕਉ ਕਹਤ ਤੁਠੀ ਹੋਤ ਉਪਹਾਸ ਹੈ ।

Mahuraa Kahaavai Meetthaa Gaee So Kahaavai Aaee , Rootthee Kau Kahat

Toutthee Hot Oupahaas Hai ।

This is like poisonous root or tuber of Aconytum Ferox (Mitha Mauhra) that is called sweet or an infected eye that is called 'akh ai hai' and one who suffers from smallpox is said to have been visited and blessed by mother (Mata). This is a big joke.

ਬਿਲਕੁਲ ਇਹ ਓਕੂ ਹੀ ਉਲਟੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੀਕੂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹੁਰਾ ਮਰ ਸਿੱਟਨ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਨਾਮ ਓਸ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਪੇਥੀਆਂ ਅਰੁ ਵੈਦਾਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਮਿੱਠਾ ਸਿੰਗੀਆ ਵਿਖ ਅਤੇ ਅੱਖ ਤਾਂ ਗਈ ਵਰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਓਸ ਨੂੰ ਆ ਗਈ ਤਥਾ ਕੁਦਰਤ ਮਾਤਾ ਤਾਂ ਸੀਤਲਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੁੱਸੀ ਪਈ ਦਿਸਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਆਖੀ ਜਾਯਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾ ਤੁਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਹਾਸੇ ਹੀਣੇ ਵਰਤਾਰੇ ਮੁਜਬ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਭੀ ਗੁਰਦਾਸ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੧ ਪੰ. ੨

ਬਾਂਝ ਕਹਾਵੈ ਸਪੂਤੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕੁਰੀਤਿ ਸੁਰੀਤਿ ਕਾਟਿਓ ਨਕਟਾ ਕੇ ਨਾਸ ਹੈ ।

Baanjh Kahaavai Sapootee Duhaagani Suhaagani , Kureeti Sureeti Kaatiao
Nakataa Ko Naas Hai I

Just out of fun a barren woman is called Saputi (one blessed with sons), an abandoned woman is called happily married, it is no different than calling an evil rite as auspicious or one with chopped nose as beautiful.

ਬੰਧਿਆ ਸੰਢ ਨਿਪੁੱਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਮਾਤ੍ਰ ਵਿਚ ਸਪੁੱਤੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਦੁਹਾਗਨਿ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਾ
ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਚਿੰਤਨ ਵਾਲੀ ਬਿਭਚਾਰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰੇਲ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੁਹਾਗਨਿ
ਐਸਾ ਹੀ ਗਰਭਨੀ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਓਸ ਵਿਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਡਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਛਡਿਆ ਹੈ ਓਨਾਂ
ਦਾ ਰੀਤਾਂ ਕੁਲਾਚਾਰੀ ਰੀਤੀ, ਅਰੁ ਨੱਕ ਵੱਢੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਸਾਂ ਵਾਲਾ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੧ ਪੰ. ੩

ਬਾਵਰੇ ਕਹਾਵੈ ਭੇਰੇ ਆਂਧਰੈ ਕਹੈ ਸੁਜਾਖੇ ਚੰਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈਸੇ ਬਾਸੁ ਨ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ॥੧੯੧॥

Baavaro Kahaavai Bhoru Aandharai Kahai Sujaakho , Chandan Sameep Jaisay
Baasu N Soubaas Hai ॥191॥

Just as a crazy person is addressed as simpleton, or a blind person who can see are all a crazy and wrong expressions, Similarly a bamboo tree even if it thrives in the close proximity of a Sandalwood tree cannot acquire its fragrance, so would a person I

ਬੇਰੇ ਸੁਦਾਈ ਨੂੰ ਭੇਲਾ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅੰਨੇ ਨੂੰ ਸੁਜਾਖਾ ਸੂਰਮਾਂ ਪੰਜ ਅੱਖਾ ਕਰ ਕੇ ਸੱਦਦੇ ਹਨ ਜਿਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਲੋਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਮੀਪ ਰਹਿ ਕੇ ਭੀ ਚੰਦਨ ਦੇ ਸਮੀਪੀ ਹੋ ਕੇ ਭੀ
ਵਾਸ ਦੇ ਸੁਗੰਧੀਓਂ ਸੱਖਨੇ ਰਹਿਣ ਵਤ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰਦਾਸ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਇਹ ਭਾਵ। ੧੯੧॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੧ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਸਿ ਕੋਟਿ ਹੋਮ ਜਗਿ ਭੋਗ ਨਈਬੇਦ ਪੂਜਾਚਾਰ ਹੈ ।

Gursikh Aykamayk Rom N Pujasi Koti , Hom Jagi Bhog Naeebayd Poojaachaar
Hai I

No one, not even millions of offerings to the fire, celestial feasts, offerings to the gods and other forms of worship, rites and rituals can reach even a hair of a Sikh who has become one with his True Guru.

ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਇਕ ਮਿੱਕ ਮਿਲ ਕੇ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਰੋਮ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪੁਜ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਮਨ ਯਗਯ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਤਥਾ ਦੇਵਤਾ ਅਰਪਿਤ ਭੇਟਾ ਅਰੁ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਰੂਪ ਸਾਧਨ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੨ ਪੰ. ੧

ਜੇਗ ਧਿਆਨ ਗਿਆਨ ਅਧਿਆਤਮ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮਾਦਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ।

Jog Dhiaan Giaan Adhiaatam Ridhi Sidhi Nidho , Jap Tap Sanjamaadi Anik Prakaar Hai ।

Many forms of Yogas contemplations, exercises to control the body and other disciplines of Yoga, miraculous powers and other forms of obstinate worships cannot reach to match a hair of a Guru's Sikh.

ਐਸਾ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਸਾਧੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਪੁਜ ਸਕਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਭਰ ਨੂੰ, ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੇ ਹਨ, ਮੰਤ੍ਰ ਲਯ

ਤਥਾ ਰਾਜ ਜੇਗ ਰੂਪ ਚਾਰੇ ਜੇਗ ਹਨ, ਵ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪੀ ਧਿਆਨ। ਤਥਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਸ਼੍ਰੇ ਕਰਣ

ਹਾਰਾ ਪਰ ਅਪਰ ਰੂਪ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਰਿਧੀਆਂ, ਸਿਧੀਆਂ ਅਉ ਅਤੇ ਨਿਧੀਆਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪੁਜ ਸਕਦੀਆਂ।

ਅਥਵਾ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਜਪ ਅਰੁ ਤਪ ਵਾ ਸੰਯਮ ਬਰਤ ਅਦਿ ਜੇ ਧਾਰਣੇ ਹਨ ਇਹ ਭੀ ਨਹੀਂ

ਪੁਜ ਸਕਦੇ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੨ ਪੰ. ੨

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਉ ਸਾਅੰਗੀਤ ਸੁਰਸਰ ਦੇਵ ਸਬਲ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਹੈ ।

Sinmriti Puraan Bayd Saasatr Au Saaangeeta , Surasar Dayv Sabal Maaiaa Bisadaar Hai ।

All the Simritis, Vedas, Purans, other scriptures, music, rivers like Ganges, abodes of gods and expanse of mammon in the entire Universe can reach the praise of a hair of a Guru's Sikh who has become one with the True Guru.

ਸਤਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਆਂ, ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣ ਚਾਰੋਂ ਬੇਦ, ਛੀਏ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਰਾਗ ਵਿਦਯਾ, ਗੰਗਾ, ਦੇਵ ਈਸ਼੍ਵਰ ਜੇ ਮਾਯਾ

ਸਬਲ ਹੈ। ਵਾ ਸਬਲ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੇਵ ਮੰਦਰ ਜੇ ਮਾਯਾ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹਨ ਅਥਵਾ ਸਮੂਹ ਮਾਯਾ ਦਾ

ਠਾਠ ਰੂਪ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਸਾਰਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਰਮੇ ਦੀ ਸਮਤਾ ਲਿਆ ਸਕਦੇ, ਚਾਰੇ ਉਹ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਕੇ

ਆਵਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੨ ਪੰ. ੩

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥੧੯੨॥

Kotani Kotaani Sikh Sangati Asankh Jaa Kai , Sree Gur Charan Nayt Nayt Namasakaar Hai ॥192॥

Countless are the congregations of such Sikhs of the Guru. Such a True Guru is beyond count. He is infinite. We salute at His holy feet again and again. (192)

ਐਹੋ ਜੇਹਿਆਂ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਕੋਟੀਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਅਨਗਿਣਤ ਸੰਗਤ ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ, ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਵਾਰ ਉਸ

ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਕਮਲਾਂ ਤਾਈਂ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ॥192॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੨ ਪੰ. ੪

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਬਾਛਤ ਸਕਲ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨ ਹੈ ।

Charan Kamal Raj Gursikh Maadai Laagee , Baachhat Sakal Gursikh Pag Rayn Hai ।

A Sikh of the Guru who is blessed by the holy dust of the feet of the True Guru (who receives the boon of Naam Simran from the True Guru), the entire Universe crave for the dust of his feet.

ਐਸੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਰਜ ਼ੂਲੀ ਲਗੀ ਹੈ ਜਿਹੜਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ, ਸਭ ਹੀ ਅਗੇ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਉਨਾਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਰੇਣ ਧੂੜੀ ਨੂੰ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੩ ਪੰ. ੧

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤਰ ਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਯੋਨ ਹੈ ।

Kotani Kotaani Koti Kamalaa Kalapatara , Paaras Anmrit Chintaamani Kaamadhayn Hai ।

Millions of goddesses of wealth, tree of Indra's heavenly garden (Kalap-Variksh), philosopher stones, elixirs, distress removing forces and heavenly cows (Kamdhenu) desire the touch of such a Sikh of the Guru.

ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਲਛਮੀਆਂ, ਕਲਪ ਬਿਰਛ, ਪਾਰਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਚਿੰਤਾਮਣੀਆਂ ਤਥਾ ਜੇ ਕਾਮਯੋਨੂਆਂ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੩ ਪੰ. ੨

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨ ਹੈ ।

Suri Nar Naad Mouni Tribhavan Au Trikaala , Log Bayd Giaan Ounamaan Jayn Kayn Hai ।

Millions of gods, humans, sages, master yogis, all the three worlds, the three times, wondrous knowledge of Vedas and many such estimates beg for the holy dust of the feet of such a disciple of the Guru.

ਤੇਤੀ ਕ੍ਰੋੜ ਦੇਵਤੇ, ਨਰ ਮਨੁੱਖ ਨੌਂ ਨਾਥ, ਸੱਤ ਮੁਨੀ, ਸੁਰਗ, ਪਤਾਲ, ਮਾਤ ਲੋਕ ਅਰੁ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖਤ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ, ਚੈਦਾਂ ਲੋਕ, ਚਾਰੋਂ ਬੇਦ, ਲੌਕਿਕ ਬੇਦਿਕ ਗਿਆਨ, ਤਥਾ ਜੇਨ ਕੇਨ, ਜਿਸ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹੋਰ ਜੇ ਕੁਛ ਭੀ ਉਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ ਵਿਚ ਲਜਾਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਹੀ ਅਨੰਤ ਗੁਣਾਂਹੋ ਹੋ ਕੇ ਉਕਤ ਚਰਣ ਧੂੜ ਦੀ ਬਾਂਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੩ ਪੰ. ੩

ਕੋਟਨਿ ਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੇ ਨਮੇ ਨਮੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖਫਲ ਦੇਨ ਹੈ ॥੧੯੩॥

Kotani Kotaani Sikh Sangati Asankh Jaa Kai , Namonamo Gurmoukh

Soukhaphal Dayn Hai ॥193॥

There are numerous congregations of such Sikhs of the True Guru. I bow again and again before such True Guru who is the blesser of such elixir-like Naam that provides comfort and peace. (193)

ਕੋੜਾਂ ਤੋਂ ਕੋੜਾਂ ਹੀ ਐਸਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸੰਖਯਾਤ ਸੰਗਤਾਂ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਫਲ

ਦੇਣ ਹਾਰੇ ਓਸ ਤਾਈਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ॥193॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੩ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਤਿ ਭਾਵਨੀ ਭਗਤ ਭਾਇ ਚਾਇ ਕੇ ਚਈਲੇ ਹੈ ।

Gursikh Sangati Milaap Ko Prataapu Ati , Bhaavaneehagat Bhaai Chaai Kai

Chaeelay Hai ।

The glory and grandeur of the Sikhs of Guru who are one with the True Guru and are perpetually in touch with His holy feet is beyond mention. Such Sikhs are ever motivated to meditate more and more on the Lord's name.

ਉਕਤ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਉਹ ਐਸੇ ਉਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੈਣੀ ਭਗਤੀ ਭਰੀ ਹੈ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਦੇ ਚਾਅ ਚੌਪ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹਮਲੀਆਂ ਚੜੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਮ

ਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਉਮੰਗ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ

ਜਾਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੪ ਪੰ. ੧

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ ਲਿਵ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਬਚਨ ਤੰਬੋਲ ਸੰਗ ਰੰਗ ਹੁਇ ਰੰਗੀਲੇ ਹੈ ।

Drisati Daras Liv Ati Asacharaj Mai , Bachan Tanbol Sang Rang Hui Rangeelay

Hai ।

The vision of the Sikhs of the Guru is ever fixed in the astonishing form of the True Guru. Such Sikhs are ever dyed in the hue of Naam Simran that they repeatedly meditate on like perpetually chewing betel leaf and nut.

ਅਤਯੰਤ ਅਸਚਰਜ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲਿਵ ਤਾਰ ਤਾੜੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਲਗੀ

ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਬਚਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਤੰਬੋਲ ਪਾਨ ਦੇ ਅਭਯਾਸ ਰੂਪ ਚਬਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ

ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਰੰਗੀਲੇ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰੱਤੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੪ ਪੰ. ੨

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਜਲ ਮੀਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੈ ਰਸਿਕ ਰਸੀਲੇ ਹੈ ।

Sabad Surati Liv Leen Jal Meen Gati , Praym Ras Anmrit Kai Rasik Raseelay
Hai ।

Like a fish meeting water, the divine word of the True Guru when lodged in the mind, they remain engrossed in Lord's name. They themselves become nectar-like by constant meditation on the elixir-like Naam that they keep relishing all the time.

ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰੂਪੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿਖੇ ਅਥਵਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨਣ ਦੀ ਬਾਰੰਬਾਰ ਧਾਰਣਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਈ ਅਗੰਮੀ ਧੁਨ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਦੀ ਲਿਵ ਲਗਾ ਕੇ ਜਲ ਵਿਚ ਮਛਲੀ ਨਜਾਈਂ ਲੀਨ ਮਗਨ ਹੋਏ ਹੋਏ, ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਰਸੀਏ ਬਣਕ ਉਹ ਰਸ ਵਾਲੇ ਆਤਮ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੪ ਪੰ. ੩

ਸੋਭਾ ਨਿਧਿ ਸੋਭ ਕੋਟਿ ਓਟ ਲੋਭ ਕੈ ਲੁਭਿਤ ਕੋਟਿ ਛਬਿ ਛਾਹ ਛਿਪੈ ਛਬਿ ਕੈ ਛਬੀਲੇ ਹੈ ॥੧੯੪॥

Sobhaa Nidhi Sobh Koti Aot Lobh Kai Loubhita , Koti Chhabi Chhaah Chhipai
Chhabi Kai Chhabeelay Hai ॥194॥

These pious Sikhs are store-house of adulations. Millions of adulations crave for their praise and seek their refuge. They are so handsome and beautiful that millions of beautiful forms are nothing before them. (194)

ਇਸੇ ਰਹਿਣੀ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਸੋਭਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਸੋਭਾ ਲੋਭ ਕਰ ਕੇ ਲੁਭਾਯਮਾਨ ਹੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਓਟ ਸਹਾਰੇ ਆਂਭ ਸਾਂਭ ਨੂੰ ਲੈਕ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਛਬਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕਰ ਕੇ ਐਡੇ ਛਬੀਲੇ ਸੁੰਦਰ ਉਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਛਬਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਛਾਹ ਛਾਇਆ ਤਲੇ ਛਪੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ॥194॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੪ ਪੰ. ੪

ਗੁਰਸਿਖ ਏਕਮੇਕ ਰੋਮ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਪਾਵਈ ।

Gursikh Aykamayk Rom Kee Akad Kadaa , Gursikh Saadhasangi Mahimaa Ko
Paavaee ।

The glory of a hair of a Sikh who has become one with the True Guru cannot be narrated. Then who can fathom the greatness of a congregation of such glorious Sikhs?

ਜਹਿੜੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪੂਰਬ ਉਕਤ ਦ੍ਰਾਵੇ ਏਕ ਮੇਂ ਏਕ ਰੂਪ ਹੋ ਗਏ, ਓਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਰੋਮ ਵਾਲ ਭਰ ਦੀ ਕਥਾ ਅਕੱਥ ਰੂਪ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਐਸਿਆਂ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਤ ਸੰਗਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਭਲਾ ਕੌਣ ਪਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੫ ਪੰ. ੧

ਏਕ ਓਅੰਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰ ਕੇ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਮਾਵਈ ।

Ayk Aoankaar Kay Bidaar Ko N Paaraavaaru , Sabad Surati Saadhasangati
Samaavaee ।

The One Formless God whose expanse is limitless is always permeating in the congregation of devotees absorbed in His name.

ਓਨਾਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਓਅੰਕਾਰ ਮਾਤ੍ਰੁ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਓੜਕ ਨਹੀਂ ਪਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਹੜਾ ਕੇਈ ਸ਼ਬਦ ਮਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣ ਪੌਂਦਾ ਹੈਉਹ ਤਾਂ ਸਤਸੰਗ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੀ ਹੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੫ ਪੰ. ੨

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਆਪਾ ਨ ਜਤਾਵਈ ।

Pooran Braham Gur Saadhasangi Mai Nivaasa , Daasan Daasaan Mati Aapaa N
Jataavaee ।

The True Guru who is manifest of the Lord resides in the congregation of holy men. But such Sikhs who are united with True Guru are very humble and they remain servants of Lord's servants. They shed all their ego.

ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਉਹ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਚ ਭੀ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਯੋਕਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਵਾਸਾ ਡੇਰਾ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇਉਂ ਅਭੇਦ ਹੇ ਕੇ ਐਸਾ ਪੁਰਖ ਉਸ ਅਭੇਦਤਾ ਦਾ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ। ਸਗੋਂ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾਂ +ਅਨੁ+ਦਾਸਨ ਗੁਰੂ ਕਿਆਂ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁ ਭਿਛੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਨ ਵਾਲੇ ਦਾਸਾਂ ਵਾਲੀ ਮੱਤਿ ਧਾਰਣਾ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰ ਕੇ ਆਪੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਣਾਯਾ ਕਰਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੫ ਪੰ. ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜੇਤਿ ਵਾ ਕੀ ਵਾ ਹੀ ਬਨਿ ਆਵਈ ॥੧੯੫॥

Satigur Gur Gursikh Saadhasangati Hai , Aoti Poti Joti Vaa Kee Vaa Hee Bani
Aavaee ॥195॥

True Guru is great and so are His disciples who constitute his holy congregation. The light divine of such a True Guru. entangled in the holy gathering like warp and 'weft of a cloth. Grandeur of such True Guru befits only Him and nobody can reach Him. (1

ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਨ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖ, ਕਜੋਕਿ ਓਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੇ ਓਤਪੇਤ ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਦੀ ਤਾਰ ਵਤ ਰਮੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਕੇਵਲ ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਣ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸਮਸਰਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ॥194॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੫ ਪੰ. ੪

ਪਵਨਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਪੇਖੀਅਤ ਸਲਿਲੇ ਸਲਿਲ ਮਿਲਤ ਨਾ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ।

Pavanahi Pavan Milat Nahee Paykheeata , Salilay Salil Milat Naa

Pahichaaneeai ।

Air mixed with air and water mixed with water cannot be distinguished.

ਪੂਰਬ ਅਥਵਾ ਪੱਛਮ ਵਿਖੇ ਬਹਿ ਰਹੀ ਧਾਰਾ ਪੈਣ ਦੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਤੱਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਯਾ

ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਦੀ ਪੈਣ ਦਾ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੋਯਾ ਨਹੀਂ ਤਕਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਰੁ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅਡੇ

ਅੱਡ ਕਹੋਂਦਾ ਹੋਯਾ ਪਾਣੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੋਯਾ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੬ ਪੰ. ੧

ਜੋਤੀ ਮਿਲੇ ਜੋਤਿ ਹੋਤ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ ਭਸਮਹਿ ਭਸਮ ਸਮਾਨੀ ਕੈਸੇ ਜਾਨੀਐ ।

Jotee Milay Joti Hot Bhinn Bhinn Kaisay Kari , Bhasamahi Bhasam Samaanee

Kaisay Jaaneeai ।

How can light merging with another light be seen separately? How can ashes mixed with ashes be distinguished?

ਜੋਤਿ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਅਗਨੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਾਰੀ ਨਜ਼ਾਰੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਭਸਮਹਿ ਰਾਖ

ਮਿਰਤਕਾ ਵਿਚ ਮਿਰਤਕਾ ਸਮਾਨੀ ਮਿਲੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਯਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਭਾਂਤ ਨਹੀਂ ਜਾਣ

ਸਕੀਦੀ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੬ ਪੰ. ੨

ਕੈਸੇ ਪੰਚਤਤ ਮੇਲੁ ਖੇਲੁ ਹੋਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਛੁਰਤ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨੀਐ ।

Kaisay Panchatat Maylu Khaylu Hot Pind Praana , Bichhurat Pind Praan Kaisay

Ounamaaneeai ।

Who knows how a body constituted of five elements take shape? How can one discern what happens to the soul when it leaves the body?

ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਦਸ਼ਾ ਵਾਕੂ, ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਾਯੂ ਅਗਨੀ ਜਲ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋ

ਕੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਸਰੀਰਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਮਿਲੋਨੀ ਦਾ ਖੇਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਰੁ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਸਰੀਰ ਤੇ

ਪ੍ਰਾਣ ਆਪੇ ਵਿਚ ਵਿਛੁੜਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਅਰੁ ਮਿਰਤੁ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਰਤਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ

ਅਨੁਮਾਨ ਕੀਕੂ ਲਾਯਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਲਾਯਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੬ ਪੰ. ੩

ਅਬਿਗਤ ਗਤਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜ ਮੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਅਗਮਿਤਿ ਕੈਸੇ ਉਰ ਆਨੀਐ ॥੧੯੬॥

Abigat Gati Ati Bisam Asacharaj Mai , Giaan Dhiaan Agamiti Kaisay Ur Aaneeai
॥196॥

Similarly no one can assess the state of such Sikhs who have become one with the True Guru. That state is astonishing and wonderful. It cannot be known through the knowledge of scriptures nor through contemplation. One cannot even make an estimate or a gu

ਜਦ ਇਹ ਬਾਹਰਲੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਮਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਅਬਿਗਤਿ ਗਿਆਨ ਸਰੂਪ ਦੀ ਗਤੀ ਅਤੀ ਬਿਸਮਾਦ ਰੂਪ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਮਈ ਹੈ, ਓਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਣਾ ਅਗਮ ਇਤਿ ਅਗੰਮਤਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਰੂਪ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਓਸ ਅਗੰਮ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ? ਭਾਵ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਅਗੰਮ ਤੋਂ ਭੀ ਅਗੰਮ ਹੈ ॥196॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੬ ਪੰ. ੪

ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਸਾਤ ਦੀਪ ਮੈ ਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਿਖੇ ਦਹਿ ਦਿਸ ਦੇਖੀਐ ਨ ਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਨੀਐ।

Chaar Kount Saat Deep Mai N Nav Khand Bikhai , Dahi Dis Daykheeai N Ban
Grih Jaaneeai ।

Glory of the union of True Guru and the devotees cannot be known or estimated in all the four directions, seven seas, in all the forests and nine regions.

ਪੂਰਬ, ਪਛਮ ਆਦਿ ਚਾਰ ਕੁੰਟਾਂ ਵਿਖੇ ਜੰਬੂ ਸਾਲਮਲੀ, ਪੁਸ਼ਕਰ, ਸਿੰਗਲਾਦੀਪ ਆਦਿ ਸੱਤਾਂ ਦੀਪਾਂ ਵਿਖੇ ਇਲਾਬ੍ਰਤ, ਕੇਤੂਮਾਲ, ਹਰਬਰਖ, ਭਾਰਥ ਖੰਡ ਆਦਿ ਨੌਵਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਿਖੇ, ਤਥਾ ਨੈਰਿਤ, ਬਾਯਬ, ਈਸਾਨ, ਅਗਨੇਯ ਅਦਿ ਦਸਾਂ ਦਿਸ਼ਾਂ ਦਿਸ਼ਾਂਤਰਾਂ, ਵਿਖੇ; ਅਰੁ ਐਸਾ ਹੀ ਬਨ ਜੰਗਲ ਅਰੁ ਗ੍ਰਿਹ ਘਰ ਵਿਖੇ ਕਿਧਰੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਐਂਦਾ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੭ ਪੰ. ੧

ਲੋਗ ਬੇਦ ਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨ ਕੇ ਨ ਦੇਖਿਓ ਸੁਨਿਓ ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਨ ਮਾਨੀਐ ।

Log Bayd Giaan Ounamaan Kai N Daykhiao Souniao , Surag Paiaal Mrit Mandal
N Maaneeai ।

This grandeur has not been heard or read in wondrous knowledge of the Vedas. It is not believed to exist in heavens, nether regions nor in the worldly regions.

ਲੋਕ ਰੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਥਾ ਬੇਦਿਕ ਗਿਆਨ ਬੇਦਾਂ ਦ੍ਰਾਵੇ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਆਚਾਰ ਦਾ ਓਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਵਰਤਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਖੇ ਭੀ ਉਨਮਾਨ ਕੈ ਅਨੁਮਾਨ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਸੋਚ ਸੋਚ ਵੀਚਾਰ ਵੀਚਾਰਦੇ ਤੱਕਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਿਆਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਯਾ, ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਪਤਾਲ ਮਾਤਲੋਕ ਅੰਦਰ ਕਿਧਰੇ ਭੀ ਪਤਾਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਔਂਦਾ ਭਾਵ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀਂ ਬੱਝਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਓਨਾਂ ਵਿਖੇ ਕਹਿਣ ਜੋਗ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੭ ਪੰ. ੨

ਭੂਤ ਅਉ ਭਵਿਖ ਨ ਬਰਤਮਾਨ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸ ਨ ਧਿਆਨੀਐ ।

Bhoot Au Bhavikh N Baratamaan Chaaro Jouga , Chatur Baran Khat Daras N Dhiaaneeai ।

It cannot be perceived in the four eons, three periods, four sections of the society and even in the six philosophical Scriptures.

ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਭੀ ਐਸਾ ਹੋਯਾ ਕਦੀ ਧਿਆਨ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਔਂਦਾ, ਅਰੁ ਅਗੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਥਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਖੇ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਫੁਰਣਾ ਨਹੀਂ ਫੁਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਕੀਹ ਚੋਹਾਂ ਜੁਗਾਂ ਅੰਦਰ ਚਾਰੋਂ ਬਰਨਾਂ ਤਥਾ ਛੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿਖੇ ਹੀ ਕਿਤੇ ਭੀ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਰਤਦਾ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਔਂਦਾ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੭ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੈਸੇ ਤੈਸੇ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸੁਨੀਐ ਨ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੯੭॥

Gursikh Sangati Milaap Ko Prataap Jaisay , Taiso Aur Tthaur Souneeai N Pahichaaneeai ॥197॥

The union of True Guru and his Sikhs is so indescribable and marvellous that such state is not heard or seen anywhere else. (197)

ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਕਿ ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਭਾਵਮਹੱਤ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਹੈ, ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਟਿਕਾਣੇ ਨਾਹ ਸੁਣੀਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਔਂਦਾ ਹੈ ॥197॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੭ ਪੰ. ੪

ਉਖ ਮੈ ਪਿਉਖ ਰਸ ਰਸਨਾ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਤਾਸ ਨਾਸਕਾ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ।

Oukh Mai Piokh Ras Rasanaa Rahit Hoi , Chandan Soubaas Taas Naasakaa N Hot Hai ।

Sugarcane has elixir-like sweet juice but it has no tongue to enjoy it.

Sandalwood has fragrance but the tree is without nostrils to enjoy the smell.

ਗੰਨੇ ਅੰਦਰ ਅੰਮਿਤ ਰੂਪੀ ਰਸ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਰਹੁ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਉਹ ਹੀਣਾ ਹੈ ਚੰਨਣ ਵਿਚ

ਸੁਗੰਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੮ ਪੰ. ੧

ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸਮਾਦ ਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਬਰਨ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ।

Naad Baad Surati Bihoon Bisamaad Gati , Bibidh Baran Binu Drisati So Joti Hai
।

Musical instruments produce sound to bring awe to the listeners but it is without the ears that can listen to its melody. Myriads of colour and shapes are there to attract the eyes but they are without any ability to see such beauty themselves. ਬਾਜੇ ਦੀ ਧੁਨੀ ਬੜੀ ਬਿਸਮਾਦ ਗਤੀ ਵਾਲੀ ਸਭ ਦੇ ਮੋਹਨਹਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਆਪ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਹੀਨ ਹੈ ਭਾਵ ਆਪ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਨ ਸਕਦੀਅਰੁ ਬਰਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬਿਬਿਧ ਨਿਆਰੀ ਨਿਆਰੀ ਤਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਦਮਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਸੁੰਢੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੮ ਪੰ. ੨

ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰ ਚਰਨ ਹੀਨ ਧਰ ਅਉਖਧੀ ਉਦੇਤ ਹੈ ।

Paaras Paras N Saparas Ousan Seeta , Kar Charan Heen Dhar Aoukhadhee
Udot Hai ।

Philosopher-stone has power to turn any metal into gold but it is without any sense of touch even to feel cold or heat. Many herbs grow in the earth but without hands and feet, it can do nothing to reach anywhere.

ਅਰੁ ਪਾਰਸ ਪਰਸਦਾ ਹੈ ਸਭ ਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਣ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪ ਤੱਤੇ ਠੰਢੇ ਦੇ ਸਪਰਸ਼

ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਪਣੇ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਉਖਧੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਰੂਪ ਜੜੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੇਤ ਉਗੋਂਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪ ਉਹ ਹੱਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਭਾਵ ਹੱਥਾਂ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਆਪ ਕੁਛ ਉਸ ਅਪਣੀ ਉਤ ਨੂੰ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਤੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀਣੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਜਿਸ ਅਪਣੇ ਖੱਤੇ ਲੈਕ ਕਿਸੇ ਉਪਜ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ ਹਟਾਕੇ ਕਿਧਰੇ ਲਜਾਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਲੈਜਾ ਯਾ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੮ ਪੰ. ੩

ਜਾਇ ਪੰਚ ਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਮੋਖ ਪਾਵੈ ਕੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਹੁਇ ਅਛੇਤ ਹੈ ॥੧੯੮॥

Jaai Panch Dokh Niradokh Mokh Paavai Kaisay , Gurmukhi Sahaj Santokh Hui
Achhot Hai ॥198॥

A person who has all the five senses of knowledge and is also deeply infected by the five vices of relishment, smell, hearing, touch and seeing, how can he achieve salvation that is viceless. Only the obedient Sikhs of Guru who obey the command of a True

ਤਾਂ ਤੇ ਦੇਖ ਗ੍ਰਸਤ ਉਕਤ ਰਸ, ਗੰਧ, ਸ਼ਬਦ, ਰੂਪ ਅਰੁ ਸਪਰਸ਼ ਭਾਵੀ ਪੰਜ ਵਿਖਯ ਰੂਪੀ ਦੇਖ ਅਉਗੁਣ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਉਹ, ਨਿਰਦੋਖ ਨਿਰਕਲੰਕ ਮੁਕਤੀ ਸੁਖ ਨੂੰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ ਇਹ ਮੋਖ ਕਵਲ ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ, ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਖਯ ਰੂਪੀ ਦੇਖਾਂ ਤੋਂ ਅਛੋਹ ਛੋਹਣੋਂ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਣੋਂ ਬਚਯਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਤੇ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਸੰਤੋਖ ਧਾਰੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ॥198॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੮ ਪੰ. ੪

ਨਿਹਫਲ ਜਿਹਬਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸੁਆਦਿ ਹੀਨ ਨਿਹਫਲ ਸੁਰਤਿ ਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ ।

Nihadhal Jihabaa Hai Sabad Suaadi Heena , Nihadhal Surati N Anahad Naad Hai ।

A tongue without savouring the elixir-like Naam and ears that are without hearing the unstruck melody of recitation of Lord's name are useless and vain. ਉਹ ਰਸਨਾ ਅਕਾਰਥੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਵਾਸਾ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਮ ਰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਾਰਾ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੁਰਤਿ ਕੰਨ ਅਕਾਰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨ ਵਾ ਦਿਬਯ ਧੁਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਤਾ

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੯ ਪੰ. ੧

ਨਿਹਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਪਾ ਆਪੁ ਦੇਖੀਅਤਿ ਨਿਹਫਲ ਸੁਆਸ ਨਹੀ ਬਾਸੁ ਪਰਮਾਦੁ ਹੈ ।

Nihadhal Drisati N Aapaa Apu Daykheeti , Nihadhal Suaas Nahee Baasu Paramaadu Hai ।

The eyes that do not see the true vision of thyself and the breaths that do not smell of Lord's fragrance are no good either. ਉਹ ਨਿਗ੍ਰਾ ਅਖੀਆਂ ਅਕਾਰਥੀਆਂ ਹਨ ਜੇ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਖੀਆਂ ਅੰਦਰ ਤੱਕਨ ਹਾਰੀ ਜੇਤ ਸਰੂਪੀ ਅੱਖ ਦੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੀਆਂ ਭਾਵ ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਓਂ ਅੰਤਰਮੁਖ ਉਲਟ ਜਯੋਤੀ ਸਰੂਪ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਲਿਵਲੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਰੁ ਉਹ ਸੁਆਸ ਪ੍ਰਾਣ ਧਾਰਾ ਅਕਾਰਥ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਮੂਹ ਆਦਿ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਆਦਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਲਪਟ ਰੂਪ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਭਾਵ ਜਿਹੜੇ ਸ੍ਰਾਸ ਨਾਮ ਦੀ ਤਾ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਵਿਚ ਪਰੇ ਕੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਵਗ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਅਥਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗੰਧ ਨਹੀਂ ਪੋਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸ੍ਰਾਸ ਬਯਰਥ ਹਨ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੯ ਪੰ. ੨

ਨਿਹਫਲ ਕਰ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਬਿਹੂਨ ਪਗ ਬਾਦਿ ਹੈ ।

Nihadhal Kar Gur Paaras Paras Binu , Gurmukhi Maarag Bihoon Pag Baadi Hai
।

The hands that have not touched the philosopher-stone like feet of the True Guru are of no use. Those feet which have not treaded towards the door of the True Guru are no good either.

ਉਹ ਹੱਥ ਅਫੱਲ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਰਸ ਰੂਪ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਸਪਰਸ਼ੋਂ ਛੁਹਨੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਅਥਵਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦ੍ਰਾੜੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਪਰਸ਼ ਛੁਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਰ ਬਾਦ ਬਯਰਥ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ ਹੋਣ।

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੯ ਪੰ. ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਪੰਗ ਸਰਬੰਗ ਲਿਵ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੈ ॥੧੯੯॥

Gurmukhi Ang Ang Pang Sarabang Liva , Drisati Surati Saadh Sangati Prasaadi
Hai ॥199॥

Every limb of the Sikhs who are obedient to the True Guru are pious. By the grace of the company of holy people, their mind and vision remains focused in meditation on Naam and glimpse of the True Guru. (199)

ਪਰ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਗ ਪਿੰਗਲੇ ਅੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕਾਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਧਿਆਨ

ਵਿਖੇ ਸੁਰਤਿ ਦੀ ਲਿਵ ਤਾਰ ਲਗਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਨਵੇਂ ਨਰੇਏ ਅੰਗ ਸਫਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ॥199॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੧੯੯ ਪੰ. ੪

ਪਸੂਆ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਤਰਿ ਅੰਤਰੁ ਇਹੈ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਅਬਿਬੇਕ ਹੈ ।

Pasooaa Maanouxh Dayh Antari Antaru Ihai , Sabad Surati Ko Bibayk Abibayk
Hai ।

The only difference in human and animal body is that a human is aware of the union of consciousness and the holy word of the Guru but animal has no such knowledge nor any ability.

ਪਸੂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੇਹ ਵਿਚਾਲੇ ਇਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਅੰਤਰਾ ਭੇਦ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸੂਝ ਦਾ ਅਥਵਾ

ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਠੀਕ ਸੁਣ ਸੱਕਣ ਦਾ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ਤੇ ਪਸੂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਬੇਕ ਹੀਣਾ ਹੈ।

1 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੨੦੦ ਪੰ. ੧

ਪਸੂ ਹਰਿਹਾਉ ਕਹਿਓ ਸੁਨਿਓ ਅਨਸੁਨਿਓ ਕਰੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੈ ਟੇਕ ਹੈ ।

Pasu Harihaau Kahiao Souniao Anasouniao Karai , Maanas Janam Oupadays
Ridai Tayk Hai I

If an animal is asked to stay away from green fields, or pasture land, it ignores it but a human being lodges the teachings of the True Guru in his heart and adheres to it.

ਪਸੂ ਹਰਿਅੰਲ ਵੱਲੋਂ ਹੋੜਨ ਸਬੰਧੀ ਹਾਕ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੁਣੀ ਨੂੰ ਭੀ ਅਨਸੁਣੀ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰਾ ਜੈਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਦਾ ਇਹ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਸਿਖਯਾ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਇਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਟਿਕਾਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

2 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੨੦੦ ਪੰ. ੨

ਪਸੂਆ ਸਬਦ ਹੀਨ ਜਿਹਬਾ ਨ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਹੈ ।

Pasooaa Sabad Heen Jihabaa N Boli Sakai , Maanas Janam Bolai Bachan
Anayk Hai I

Devoid of words, an animal cannot speak with its tongue but a human can speak several words.

ਪਸੂ ਦੀ ਜਿਹਬਾ ਸਬਦ ਤੋਂ ਬਿਹੀਨ ਬਲਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ

3 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੨੦੦ ਪੰ. ੩

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ ਨਾਤੁਰ ਅਚੇਤ ਪਸੂ ਪ੍ਰੇਤ ਹੂ ਮੈ ਏਕ ਹੈ ॥੨੦੦॥

Sabad Surati Souni Samajhi Bolai Bibaykee , Naatur Achayt Pasu Prayt Hoo Mai
Ayk Hai ॥200॥

If a man listens, understands and speaks the words of Guru, he is a wise and intelligent person. Otherwise he too is one among the ignorant animal and a fool.
(200)

ਪਰ ਹਾਂ! ਜੇਕਰ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਕੰਨ ਦੇ ਕੇ ਧਿਆਨ ਲਾ ਕੇ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਸਮਝ ਕੇ ਬੋਲੇ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤਾਂ ਬਿਬੇਕੀ ਵੀਚਾਰਵਾਨ ਅਸਲ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਥਵਾ ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਰਤ ਨਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਓਸ ਦਾ ਤੱਥ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਓਸੇ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਉਚਾਰੇ ਅਰਾਧੇ ਤਕ ਤਾਂ ਬਿਬੇਕੀ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਸੱਚਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਚੇਤ ਮੂਰਖ ਚੇਤੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਪਸੂ ਵਾ ਪ੍ਰੇਤ ਅਵਗਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

॥200॥

4 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ : ਕਬਿੱਤ ੨੦੦ ਪੰ. ੪